

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE BRADFORD BOYS

The Way We
TOUCH

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TIA LOUISE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

DOKUNMA ŞEKLİMİZ

BRADFORD ÇOCUKLARI

TIA LOUISE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[The Way We Touch](#)

[Çalma Listesi](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30 Sonsöz](#)

[Beni Bekle](#)

[Önsöz](#)

[Tia Louise'in Kitapları](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Dokunma Şeklimiz

Telif Hakkı © TLM Productions LLC, 2024

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır.

Kapak tasarımı Lori Jackson Design tarafından yapılmıştır. Fotoğraf Wander Aguiar tarafından çekilmiştir.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının ve yazarın önceden izni alınmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, fotokopi, mekanik veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DOKUNMA ŞEKLİMİZ

Kardeşimin en iyi arkadaşı, egosu çok yüksek, ukala bir alıcı olabilir. Ama onu hayalet biberle neredeyse öldürmek istememiştim. Bunu kendi başına yaptı.

Logan Murphy bir uyarıyla gelmeli.

Temmuz ortasında siyah asfaltta yürüyen bir Carolina Azrail'i kadar ateşli. Mükemmel dağınık siyah saçları ve için için yanan mavi gözleriyle - ve siyah tişörtünün tonlanmış göğsünü nasıl gerdiğinden bahsetmeme bile gerek yok...

O benim kardeşimin en iyi arkadaşı.

Aynı zamanda lig tarihindeki ilk en değerli **oyuncu** ödülünü kazanma yolunda ilerleyen **bir futbol yıldızı**.

İyi ki sadece golfçülerle çıkıyorum... ya da çıktım.

İyi ki sadece bir aylığına geliyor, çünkü onun bir oyuncu olmadığını gördükçe, kalbimi alıp kaçmasını engellemek daha da zorlaşıyor.

Futbolu her zaman sevmişimdir ama sekiz yıllık profesyonelliğin ardından *futbolla* ilgili her şey beni soğutuyor.

Bu yüzden *en iyi arkadaşım*la güneye gitmeyi kabul ettiğimde, beklediğim son şey *onun biber seven küçük kız kardeşi* tarafından yüzümün eritilmesiydi.

Dylan Bradford'un bir çocuk olması gerekiyordu, bana daha önce hiç erkek görmemiş gibi alingan bir pinup değil.

Kıvrımları ve cutoffları var, sıcak yaz gecesinde çıplak ayaklarıyla dans ediyor, Ama ben sadece bir aydır şehirdeyim ve o futbolcularla çıkmıyor. Sonra gece geç saatlere kadar süren sohbetler geçmiş acıları ve gelecek hayallerini paylaşmaya, utangaç bakışlar kendinden emin öpücüklerle dönüşür.

Aramızdaki sıcaklık inkar edilemez.

Baharatlı ve tatlı ve bizi birbirimize bağlıyor.

Ta ***ki dokunma şeklimiz*** arkadaşça olmanın ötesine geçene kadar - ***sonsuz*** dek.

(THE WAY WE TOUCH) küçük bir kasabada geçen, kardeşin en iyi arkadaşı, yakınlık, komik "kazalar" ve açık saçık konuşan bir kahraman içeren bir spor romantizmi. Aldatma yok. Uçurum tehlikesi yok. Üçüncü perdede ayrılık yok).

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

OYUN LİSTESİ

"Galileo" - Indigo Girls
"Bones" - The Killers
"Hot Stuff" - Donna Summer
"Queen of My Double Wide Trailer" - Sammy Kershaw "The
Bluest Eyes in Texas" - Restless Heart
"Give It Away" - Red Hot Chili Peppers
"Need You Tonight" - INXS
"Spin You Around" - Morgan Wallen "Man
on the Moon" - Zella Day
"Jackson" - Johnny Cash, June Carter Cash
"Redneck Girl" - The Bellamy Brothers
"Disco Inferno" - The Tramps
"Sleigh Ride" - The Brian Settler Orchestra
"Waltz of the Flowers" - Tchaikovsky "Least
Complicated" - Indigo Girls

[Spotify'da buradan dinleyebilirsiniz.](#)

OceanofPDF.com

Hayallerinizin kaybolduğunu düşünüyorsanız, hala buradasınız ve verecek çok şeyiniz var. Dünyayı kendine özgü baharatınla doldur-Logan ve ben senin için tezahürat yapıyoruz!

"Söyle bana, tek vahşi ve değerli hayatınla ne yapmayı planlıyorsun..." - Mary Oliver

OceanofPDF.com

Logan

"S "Başka bir adamla yatmak istiyorsun." Viski bardağını kaldırıyorum, dudaklarımdaki rahat gülümsemeye rağmen çenem gergin.

"Tabii ki, ilk gideceğiniz yer orasıdır." Havalı sarışın Karşımda oturan kadın, kilometrelerce uzunluğundaki bacaklarını bir zürafa gibi masanın altından yana doğru uzatıyor.

İtiraf ediyorum, onda ilk fark ettiğim şeyler bunlardı. Ben bir bacak adamıyım. "Her zaman bu kadar ukala olmak zorunda mısınız?" diye devam ediyor. "Belki de biraz

Arada bir umursadığın gibi, repertuarımızı genişletmek zorunda kalmazdım." "Partide sadece bir penis olmasını tercih ederim."

"O sik sen misin?" Başını yana eğiyor.

"Her zaman." Her zamanki kabadayılığım, hesaplanmış soğukkanlılığım, söyledim. Parlak kırmızı dudaklarından hafif bir kahkaha dökülüyor ama samimiyetsiz.

Natalia van Norse 1.80 boyunda, sıfır beden, sahte memeli bir süper model. Sonradan göre aynı zamanda bir yazar ve Midtown influencer'. Bu da onu ABD'li bir influencer yapıyor.

Bu gece restoranın dekoruna uygun olarak yıldız şeklinde payetlerle kaplı siyah bir elbise giyiyor ve platin rengi saçlarını

Boynundaki zarif kıvrım, tacın üzerine serpiştirilmiş minik altın yıldızlarla tamamlanıyor.

Batı 53. Cadde'deki en yeni restoran olan Galileo's'un büyük açılışını belgelemek için davet edildiğimde mükemmel bir görüntü sergiliyordu. Hemen hemen her açılışa, hayır galasına, kırmızı halı etkinliğine davet ediliyorum.

Davetiyeyi bir kenara atmıştım ama gelmemiz için ısrar etti.

Menü kulağa şaka gibi geliyordu ve arabamız kapıya yanaşır yanaşmaz içeriye kadar beni kör eden kamera flaşları için havamda değildim. Ama kabul ettim ve işte buradayız.

Ev sahibi bizi ana yemek salonunun dışındaki özel bir bölmeye götürdü ve şimdi gece mavisi kadife perdelerin bizi diğer, daha az rağbet gören misafirlerden ayırdığı yaldızlı bir masada oturuyoruz.

"O kadar taşralı birisin ki Logan, yemin ederim sekiz yıldır New York'ta yaşadığına inanmak zor."

"Yatağımı paylaşmak istememenin taşralılık sayıldığını bilmiyordum."

Neredeyse *kız arkadaşım* diyecektim ama bu terim uzun zamandır doğru gelmiyordu. "Peki ya benim ne istediğim?"

Bu kadını ilk gördüğüm zamanı düşünerek parmaklarımın arasında yıldız kaplı bir kürdan yuvarlıyorum. Normal sezon başlamadan önceki son boş gecemizde, hücum oyuncusu ve en iyi arkadaşım Garrett Bradford'la dışarıydık.

Ona tamamen egom yüzünden yaklaştım. Boyu, tarzı ve şöhretiyle "Şimşek" Logan Murphy'nin kolunda olması gereken türden bir kadın olduğuna karar verdim.

Logan Murphy, New Jersey Pirates'ın yıldız açık alıcısı, geçen yıl sezonun en çok pas tamamlayan oyuncusu ve spor yorumcularına inanılacak olursa tarihte bir açık alıcının kazandığı ilk MVP ödülünü kazanma yolunda.

İlişkimiz başından beri sarsıntılıydı.

Deneme kitabının tanıtımını yapıyordu ve ben de okumayı seviyordum. Ancak, kitabının aslında modellik endüstrisinin sadece vücudunu nasıl önemsedığı hakkında bir deneme koleksiyonu olduğunu keşfettiğimde, önermeyi sorgulamak gibi bir hata yaptım.

Manken olup insanların sadece dış görünüşünüze önem verdiğinden şikayet etmek, benim futbol yıldızı olup insanların sadece atletizmime önem verdiğinden şikayet etmemle aynı şey değil mi?

Elbette, babamın El Paso'dan Jefferson City'ye kadar tüm spor radyolarının sahibi olmasının da etkisiyle Austin' Teksas Üniversitesi'nin iletişim bölümünden dereceyle mezun oldum ama dördüncü çeyrekte top ikinci goldeyken ve maçın bitimine on saniye kalmışken bunların hiçbir kimsenin umurunda değil.

Ben sadece o lanet olası domuz derisini yakalayıp çizgiyi geçmesi gereken bir oyuncuyum.

Sonra online spor bahisleri patladı ve ben daha da insanlıktan çıktım. En son bir sık kafalı yorumlar bölümünde bana küfredip hayatımla tehdit ettiğinde, çünkü sadece işimi yaparak, yani *kazanarak* yirmi dolarlık bir parlayı mahvettim, tüm sosyal medyamı teslim ettim hesaplarını bir işleyiciye gönderir.

Şikayet etmiyorum. Hem de çok. Bu hayatı kabul ettik. Neyse o.

Natalia bana sadece ters ters baktı, bana evrimleşmemiş bir mağara adamı dedi ve o zamandan beri yavaş trende *ilerliyoruz*.

Zaten normal sezonda özel hayatıma ayıracak vaktim yok. Menüü incelediğimde, burada olma hevesim daha da azaldı. Tang mı?

Dondurularak kurutulmuş dana jus... "İlginç bir konsept ama uzay yemeği mi?"

"Benim kancam, 'Bu dünyanın dışında' olacak." Natasha bize tahsis edilen garsona el sallıyor. Sanki NASA'nın bir parçasıymış gibi beyaz bir üniforma giymiş ve sanki hayatı bizi mutlu etmeye bağlıymış gibi aceleyle yanımıza geliyor. "Bir yıldız tozu martini daha alacağım ve çocuk menüsünü görebilir miyim?"

"Elbette." Başını sallayıp aceleyle uzaklaşıyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Daha fazla yiyeceğine söz verdiğini sanıyordum."

"Bunu yemeyeceğim." Tırnağıyla menüye hafifçe vuruyor. "Umarım çocuk menüsünde peynirli makarna ya da pizzanın bir versiyonu vardır."

Ellerimi kaldırdım. "Bu akıllıca bir fikir."

Natasha aptal değil. Sadece sosyal medyada öyle davranıyor.

Adam elinde küçük bir kartla dönüp önündeki kemik porselen tabağa koyuyor ve kadın kartı kaldırıp okurken burnunu kıvrıyor. "Dondurularak kurutulmuş havuç, patates ve sığır eti küpleri; sadece et suyu ekleyin. Bunun bir oyun olması mı gerekiyor?"

"Bu kadar yeter." Kucağımdaki peçeteyi çıkarıp tabağıma koyuyorum. "Ben gidiyorum."

"Logan! Buradan ayrılamayız. Tüm yemeklerin fotoğrafını hesaplarımda yayınlayacağıma söz verdim."

Sandalyemde duraksıyorum, tüm bu geceden, tüm durumumdan rahatsızım. Belki de çeyrek yaşam krizi geçiriyorum, ama kendime neden hala bu kadınla birlikte olduğumu sorup duruyorum. Ne elde edeceğimi düşünüyorum? Yeniden mi?

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Kaşları çatılıyor ve ani şefkat gösterimden dolayı kafası karışmış görünüyor.

Kafam karışmadı. Hiçbir şey hissetmiyorum ve bu ihtiyacım olan netlik anı. Bir karar verdim. "Ne istiyorsun Natalia?"

"Pardon?" Başını sallıyor ve ben de önceki sorusuna dönüyorum.

"Bana yatak odamıza getirmek istediğin yeni aletten bahset."

"Ah," mavi gözleri parlıyor ve sanki bunu bir süredir planlıyormuş gibi sandalyesinde kıpırdanıyor. "Aristotle Drakos."

"Bekle..." Yan tarafa bakıyorum. "Bu ismi biliyorum."

"Mart ayında Brittany ile süper yatında tanışmıştınız, hatırladınız mı?"

Belki de taşralıyım, çünkü açıklığa kavuşturmam gerek. "Brittany, en iyi arkadaşın mı?"

"Tabii ki! Yani, eğer en iyi arkadaşım olsaydı." "O adamla çıktığını sanıyordum."

Dudaklarından hava üflüyor ve martinisinden uzun bir yudum alıyor. "Açık bir ilişkileri var. Artık herkes bunu yapıyor, çok *moda*."

Parmağımı bardağımın dibinde gezdiriyorum ve Galileo'yu düşünüyorum. "Ara onu."

"Ne?"

"Onu arayın. Bize katılmasını söyle."

"Tamam..." Dudaklarının kenarı bir gülümsemeye dönüşüyor ve başparmakları telefon ekranında geziniyor.

Yavaşça nefes vererek, tavana boyanmış galaksilere bakıyorum. Galileo bir gökbilimciydi. Gece gökyüzüne baktı ve evrenin bizim etrafımızda dönmediğini kanıtladı.

Biz evrenin merkezi değiliz... Onu bu yüzden hapse attılar.

Durmadan ortaya çıkmaktan, sosyal tırmanışçılardan ve sahtekârlıktan ne kadar yorulduğumu düşünüyorum. Sekiz yıl önce hayallerim gerçek oldu. İlk turda seçildim, bu da önemli biri olduğum anlamına geliyordu. Babamın yanıldığı ve hayatımı barbarca bir spor için heba etmediğim anlamına geliyordu.

İki hafta önce, Natalia Avrupa'daki bir modellik işi için ayrıldı ve onun benim alanımda *olmamasından* ne kadar hoşlandığımı fark ettim. Bu gece ilişkimizi bitirmeye karar vermiştim ki o bana üçlü yapmayı önerdi.

"Yola çıktı." Telefonunu indiriyor, uzun bir öğleden sonra uykusundan uyanan bir kedi gibi geriniyor. "Aristotle'ı seveceksin. Kendine çok güveniyor ve seni hemen rahatlatıyor."

"Görünüşe göre ikinizin bir geçmişi var."

Omzu kalkıyor ve gözlerimiz buluştuğunda onu çoktan siktiğini anlıyorum. Ayrıca bir çeşit amfetamin kullandığını da fark ettim. Ve umurumda olmadığını fark ediyorum.

Bileğine hafifçe vuruyor. "Babanın milyarder olduğundan ve seninle tanışması *gerektiğinden* bahsetti. "*Mutlaka*" dedi.

Kaşlarını çatıldı. "Ne istiyor?"

Omuz silkiyor, gülerek başını sallıyor. "Eminim bir tür ortaklık ya da iş teklifi. Herkes senin emekliliği düşündüğünü biliyor ve o da medyaya daha fazla girmek istiyor."

Çenemi geriye çekip yüzünü inceliyorum. Bazen ondan ne anlamam gerektiğinden emin olamıyorum. "Sana babam için çalışmakla ilgilenmediğimi söyledim. Onu öyle olduğuma inandırdın mı?"

"Hayır! Bilmiyorum. Bunu seninle konuşacak."

Garsona işaret ediyorum, o aceleyle geliyor. "Evet, efendim?"

"Bize katılacak başka bir misafirimiz var. Geldiğinde bana haber verin." "Elbette." Başını sallıyor. "Ev sahibini uyaracağım."

"Ve bunların hepsini faturama ekle."

Koşarak uzaklaşmadan önce başını sallıyor ve Natalia öne doğru eğilerek mükemmel yapılmış burnunu kırıştırıyor. "Beni şaşırtıyorsun Logan. Biraz daha ikna edilmeye ihtiyacın olacağını düşünmüştüm."

"Buraya gelmesi ne kadar sürer?"

Telefonuna bir göz atıyor. "Her an gelebilir, eminim."

Tam bu sırada, koyu renk saçlı, zeytin tenli, ısmarlama takım elbise giymiş tanıdık bir adam yemek salonundan bize doğru kendinden emin adımlarla ilerliyor. Garsonumuz ona yolu gösteriyor ve adam yaklaştıkça gözlerinin sevgilimin üzerinde gezinmesi şüphelerimi doğruluyor.

Öfke boğazımı ısıtıyor ama bu kıskançlık öfkesi değil. Natalia'ya sahip olabilir ama biz bir çiftken onunla yatarak bana saygısızlık etti.

"Bay Lightning. Ününüz sizden önce geliyor."

Ayağa kalkıp elini sıkıyorum, sıkıca kavırıyorum ve gücümü hissedebilmesi için onu kendime çekiyorum. Benden birkaç santim daha kısa ve gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"Çizgiyi aştın." Sesim alçak ve düz. "Senin için iyi bir şey, burada işim bitti. Onu alabilirsin, ama ben biliyorum."

İki elini havaya kaldırarak bir kahkaha atıyor. "Özür dilerim. İlişkiniz hakkında bana yanlış bilgi verilmiş."

"Evet, öyleydin." Onu kabaca geçip kapıya yöneldim.

Etrafımda bir hava girdabı oluştu ve Natalia koşarak yanıma geldi. "Nereye gidiyorsun?"

"Dışarı." Sesimi alçak tutmak için elimden geleni yapıyorum, duyulmamaya çalışıyorum ama tüm oda bize bakmak için boyunlarını büküyor. "İyi bir hayatın olsun, Natalia."

"Peki ya anlaşmamız ne olacak?" Etrafında büyüyen izleyicilerimize bakıyor.

"Hiçbir zaman bir anlaşmamız olmadı ve yeni aletin seni bekliyor."

Etrafımızda kameraların sesi duyuluyor ve ben bu spot ışığından çıkmak zorundayım.

Ev sahibi beni karşılıyor ve ben de onu kapıya kadar takip ederek beni bekleyen siyah Escalade'e doğru aceleyle yola çıkıyorum. İçeri girer girmez telefonum elimde ve başparmaklarım ekranın üzerinde geziniyor.

? Acıktım ve bir şeyler içmek istiyorum.

GARRETT

Lightning! Kışını kaldırıp Blondie'nin yerine git ve biraz kanat al. Bilardo oynayacağız.

Garrett ve ben iki yıl önce takıma transfer olduğundan beri çok yakındık. O dev gibi bir adam, 1.80 boyunda ve 60 kilo ağırlığında saf bir güce sahip ve yanında tamamen kendim olabildiğim tek kişi.

Ailesinin Alabama'daki sahil kasabasında bir bilardo barı ve restoranı var ve bu küçük kasaba, güney geçmişi muhtemelen hemen bağlanmamızın nedeni.

Ayrıca takımdaki en iyi hücum yan hakemi. Garrett olmasaydı, MVP ödülüne bu kadar yakın olamazdım.

Üniversiteli çocukları kandırmayı bırak.

GARRETT

açığa çıkarma, narkotik.

Kıkırdarak nefes veriyorum ve şöyle bitiriyorum

Yola
çıkıyorum.

Bu akşamdan sonra beni ancak Garrett'ın güldürebileceğini düşünerek şoföre nereye gideceğimi söylüyorum.

Her şeyin izini MurKo Communications'ın milyarder CEO'su babam Kellan Murphy'ye kadar sürmek sadece birkaç haftalık bir terapi gerektirdi.

Sporcu bir aileden gelmiyorum ama ilk kez bir futbol topunu yakaladığımda, ilk kez bir takımı zafere götürdüğümde bunun benim için bir hayat olduğunu biliyordum.

Beni önemseyen, iyi olmadığımı fark eden ve beni kontrol eden bir grup adam bulmuştum. Gerçek bir ailem vardı.

Annem ben onu hatırlayacak yaşa gelmeden önce öldü, bu yüzden büyürken sadece ben ve Kellan vardık - ve temel ihtiyaçları karşılamak için bir dizi hizmetçi, kendi başıma araba kullanabilecek yaşa gelene kadar beni okula götürmek için bir şoför.

Babamla geçirdiğim tek zaman, Houston'ın kuzeyindeki steril malikanesinde her gece paylaştığımız resmi akşam yemeklerinde uzun, cilalı meşe masanın iki ucunda oturmaktı.

Ben tabağımdaki orta pişmiş bifteği kaçma isteğiyle iterdim, o da bana soracak sorular bulmaya çalışırdı.

Günün nasıl geçti?

İyiydi.

İlginç bir şey oldu mu? Hayır,

olmadı.

Sessizlik.

Sonunda pes eder, viskisini alır ve giderdi, ben de masadan fırlar, erkeklerin sürekli futbol oynadığı parka doğru koşardım. Kim olduğum ya da ne kadar param olduğu umurlarında değildi. Her şey oyunla ilgiliydi.

Ceketimi çıkarıp ortaya geçer, oyun kurar ve pas atardım. Oyun kurucu olmak istiyordum ama Kellan işin içine girince yönümü değiştirdi.

Babama profesyonel olarak futbol oynamak istediğimi ilk söylediğimde, sanki ona profesyonel güreşçi olmak istediğimi söylemişim gibi kaşlarını çatmıştı.

Sonra üniversitedeyken manşetlere çıkmaya başladım ve o da hesap kitap yapmaya başladı. En iyi olmaya devam etmem koşuluyla, futbol kariyerimi yayıncılık işine fayda sağlamak için kullanabileceğini fark etti.

İşte o zaman fikri değişti ve baskı başladı. Geniş bir alıcı olmam gerektiğini söyledi çünkü neredeyse hiç yakalamayı kaçırmıyordum ve hızlıydım. Eğer koşabilirsem, sayı yapardım.

Ligde daha önce hiçbir açık oyuncu MVP, yani En Değerli Oyuncu ödülünü kazanmamıştı ve o benim ilk olabileceğimi söyledi.

Bunu onun destekleyici ve cesaretlendirici olduğu şeklinde algılamayın. Tekrar fildişi kulesine çekilmeden önce sadece isteklerini belirtiyordu. Beni önemseydiğini düşünecek kadar genç ve saftım. Haklıydı ve belki de bu benimle ilgileneceği anlamına geliyordu.

Bu yüzden yönümü değiştirdim ve oyun kurucu dışında en çok darbeyi alan oyuncuların geniş alıcılar olduğunu düşünerek geniş alıcı oldum.

Garrett beni sahada güvende tutmak için pek çok darbe aldı ve ben de ciddi sakatlıklardan kaçınmayı ve topu oyunun kadar taşımayı başardım.

Siyah SUV Yukarı Batı Yakası'ndaki barın önünde duruyor ve inmeden önce adama teşekkür ediyorum. Açılışlar ve diğer büyük etkinlikler dışında, medya tarafından çoğunlukla yalnız bırakılıyorum - bir manken, yazar-etkileyici gibi ilginç biriyle çıkmadığım sürece.

Bar, beyzboldan futbola kadar her televizyonda farklı bir maçla doludur. Sporcu kardeşlerin omuz omuza bira şişelerini tuttuğu ve gelecek sezon hakkında konuştuğu bir sosis partisi.

Garrett'ı arka köşede elinde bilardo ıstakasıyla görmemek imkânsız. İçeri girdiğimde beni fark ediyor ve onlara katılmam için işaret ediyor. Durup barda sek bir viski ve klasik bir Angus burgeri sipariş ettikten sonra masayı topladığı yere .

Sırtımı tokatlamadan önce adamın parasını almamak için büyük bir gösteri yapıyor ve benimle birlikte gürültülü alanın ortasındaki ayakta duran bir masaya doğru yürüyor.

"LL!" Birasının ağzını bardağıma vuruyor. "Fazladan bir hafta tatil yapmış gibi görünüyorsun. Ne oldu?"

"Natalia ile ilişkiyi bitirdim." Şimdi bunu yüksek sesle söylediğimde, gerçekten daha hafif hissediyorum.

"Şükürler olsun," diye bağırıyor. "Çıktığın tüm kemik götlü orospular arasında en kötüsü oydu. Telefonunda sürekli bir şeyler paylaşıyor ve yaptığın her şeyi eleştiriyordu."

Kızıl saçlı ve kıvrımlı minyon bir garson, hamburgerim ve patates kızartmamla birlikte aceleyle yanıma geliyor. Sıkı çalışıyor, odaklanmış ve iyi görünüyor - ya da belki de

bana yemek getiriyor ve ben açlıktan ölüyorum. "Evet, süper modellerle işim bitti."

"Yanlış anlamayın. O kızlardan bazıları çok eğlencelidir. Ama bu değil." Ben hamburgerden büyük bir ısırık alırken o da patates kızartmalarımından bir avuç kapıyor. "Eğer senin taşralı bir fare olduğunla ilgili bir laf daha ederse, yüce futbol tanrılarına yemin ederim... O lanet olası Hoboken'li!"

Lokmamın etrafında gülüyorum. Garrett çok gürültücü ve ben buna bayılıyorum. Natalia'nın nereli olduğunu nasıl bildiğini ve benim bilmediğimi bilmek bile istemiyorum.

Tuzlu et ve peynir ağzımı doldururken bir inilti çıkarıyorum. "Bu gece Galileo restoranında başladık."

"Ne düşünüyorsun?"

"Bunun bir şaka olup olmadığını anlayamıyorum. Yemeden önce her şeyin üzerine sıcak su döküp kurutmanız gerekiyor."

Kaşları geriliyor. "Yani kendin yap gibi mi?"

Başımı sallayarak bir ısırık daha alıyorum. "Kahretsin, bilmiyorum. Öğrenmek için burada kalmadım."

Hamburgerim beş ısırıkta bitti ve bir bira daha için el sallıyor. "Şimdi ne olacak?"

Güzel soru. Artık içimde yiyecek var, düşünebiliyorum ve beklentilerimi beğenmiyorum.

Antrenman kampının başlamasına bir ay var ve şehirde tek başıma dolaşmak isteyeceğim son şey. Babamla çalışmak için Houston'a gitmek kadar cazip değil, çünkü sürekli soruyor.

"Ay'da devre mülkü olan birini tanıyor musunuz?"

Garrett omzumu kavradı. "Benimle Newhope'a, eve gel." Elim çoktan havaya kalkmıştı ve sözümü kestiğinde tartışmaya hazırdım. "Ailemin eski evi çok büyük ve tam körfezin üzerinde. Bir sürü oda var ve kafanı boşaltmak için mükemmel olacak."

"Ailenizin ihtiyacı olan son şey, tüm alanı kaplayan ve tüm yemeği yiyen başka bir futbolcu." Nasıl olduğumuzu bilirim.

"Dostum, bunlar kardeşim Zane ve küçük kız kardeşim Dylan, bizim evde olmamıza bayılıyor." Garsona el sallıyor ve o da geliyor.

"Bir tur daha?" Ona göz kırpmıyor ve flört ettiğinden oldukça eminim.

"Sadece çek, Wendy." Tabii ki onun adını biliyor. "Logan Lightning, garson Wendy ile tanış. Bekâr bir anne.

Hemşirelik okulunu bitirdi ve sizi daha fazla bira için bekletmeyecek."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Sesim daha sessiz. "İyi şanslar... her şeyde."

Kırmızı kafasını sallıyor. "Hayat hikayemi anlatma." "Bu iyi bir hikaye! Gurur duymalısın."

Garrett, kıvrıkcık kahverengi saçları ve gür sakalıyla devasa, ukala, arkadaş canlısı bir ayıdır. Tişörtü ve kot pantolonuyla rahattır ve gamzeli sırıtışı ve neşeli mavi gözleri herkesi rahatlatır.

Buna karşın, ben yağsız kaslıyım, takım elbise ceket giymişim, siyah saçlarım şekillendirilmiş ve yanaklarımda hafif bir kırışıklık var. Dünyayı kaşlarımı indirerek inceliyorum ve güvendiğim pek fazla insan yok. Hayat bana bir tampon oluşturmayı öğretti.

Demek istediğim, gece ve gibiyiz.

"İhtiyacın olanı al ve bir saat içinde evimde ol. Saat 10'da yolda olmak istiyorum." Bana bir bahane bulmam için zaman vermiyor ve ben de gerçekten istemiyorum.

Sahildeki küçük bir kasabaya kaçmak şu anda kulağa oldukça hoş geliyor.

"Babamın özel jet servisi olduğunu biliyorsun. Araba kullanmak zorunda değiliz." "Hayır, kamyonetim yanımda olmalı."

Garrett ve kamyoneti. "Şehirde pikap kullanan kimseyi tanımıyorum."

"Yapmalılar. Yollardaki en kullanışlı araç."

"Bu Low-gas Murphy değil mi?" Sinir bozucu ses arkamdan geliyor ve Challengers'ın geniş alıcısı Ricky Berke'nin durduğumuz yere doğru salınarak geldiğini görmek için dönüyorum.

"Kardeşim, bu en aptalca smaç. Lakabının yanına bile yaklaşamaz." Garrett bir dirseğine yaslanmış, Ricky'nin üzerinde yükseliyor.

Düşmanım yılmadı. "Bu yıl Beyaz Parti'de olmadığını fark ettim Murph. Soğukkanlılığını mı kaybediyorsun, ihtiyar?"

MVP yarışında, ben ve bu adam kaldık, üç yıl içinde ve tamamen kendisiyle dolu. Tıpkı benim olduğum gibi, sanırım, sadece tam bir pislik olmadığımı düşünmek istiyorum.

"Aslında, ayın dördü için babamla Houston'daydım." Hava güneşin yüzü kadar sıcak ve yağmur ormanları kadar nemliydi.

"Davet edilmediğini duydum." Ricky çenesini kaldırır. "Hiç şaşırmadım.

Mr.

Rubin partilerine sadece en iyileri davet eder. Senin gibi zavallıları değil."

"Geceleri uyumana ne yardım edecekse, Dick."

Kendimi savunma zahmetine girmiyorum. Babam ve ben, ben liseye başlamadan önce Hamptons'daki yıllık yaz partisinin davetli listesindeydik.

"Bu yıl seçilmene şaşırdım *Dicky*," diyerek yanıma yaklaşan Garrett kollarını kavuşturdu. "*Mike*'ın yalaka taklitçileri daha az sevdiğini duydum."

Ricky ve ben aynı boy ve yapıdayız ama onun parlak kızıl saçları, kahverengi gözleri ve çillerle kaplı soluk bir teni var. Ben ondan biraz daha hızlıyım ve gizli silahım Garrett'in kışımı kollaması ve yorumcuların konuşmasını sağlayan oyunları yapmama yardım etmesi.

"Sanki sen bir şey biliyorsun da, Grizz." Garrett'in arkasından bakıyor. "Natalia nerede?"

Bu adam her zaman arkamda yüzüyor.

"Onu Galileo'da bıraktım. Eğer ilgileniyorsanız hala orada olabilir."

"Geçen ayı Akdeniz'de bir yatta Yunanlı patronla geçirdiğini duydum." Ricky sırtıyor. "Ve şimdi ESPN seni MVP yarışında benim arkamda gösteriyor. Yaşlanmak gerçekten çok sıkıcı."

"Alternatifinden daha iyi." Omzunu tokatlıyorum, daha fazla meşgul olmak istemiyorum.

"Ve *alternatif* derken *seni kastediyor*." Garrett onu işaret ediyor, sesinde bir kakhaha var ve Ricky'nin bizden birine yumruk atacak kadar aptal olduğunu umarak titriyor.

İyi bir bar kavgasına her zaman hazırdır çünkü her zaman o kazanır.

Elimi arkadaşımın omzuna koydum. "Saat 10'da senin evde buluşalım, tamam mı?" Ricky'ye dönerek başımı eğdim. "Natalia senindir."

Çok geç değilse ekleme zahmetine girmiyorum, çünkü Aristotle'ı hazırda bekletiyor. Muhtemelen iyidir. Zaten ikinci bir penis arıyor ve bu adam sipariş üzerine yapılmış.

Garrett bu kadar kolay bırakamaz. Küçük garson kız yanına gelir ve Garrett kolunu kızın sırtına dolar.

"Wendy, seni bu adamla bırakmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. O gerçek bir iş parçası ve kötü bir bahşişçi." Ricky'nin omzunu kavradı. "İçkisine tükürme dürtüsüne karşı koymaya çalış."

"Hey!" Ricky'nin kahverengi gözleri dehşetle açılır ama Wendy sadece gülerek onu uzaklaştırır.

". Şu sırtışa bak." Arkadaşımı işaret ediyor.

Garrett kalbinden vurulmuş gibi elini göğsüne koyar, ama hepsi rolden ibarettir.

Wendy'nin bu gece bahşişlerini gerçekten alamama ihtimaline karşı hesabımızın altına fazladan bir yirmi dolar koyuyorum. Sonra onu bardan dışarı sürüklüyorum ve her zaman övgüyle bahsettiği yerin neye benzediğini yakından ve kişisel olarak görmeye hazırım.

BİR SAAT SONRA, 95 numaralı eyaletler arası karayolunda güneye doğru giden, son model, tunç rengi F-150'sinin pelüş deri ön koltuğundayım ve radyoda sessizce country müzik çalıyor.

Bir gün sürecek bir yolculuğa çıkacağız ve Kuzey Carolina'da kalmamız için bir oda ayırtıyorum. Şehre taşındığımdan beri ilk kez böyle bir yolculuk yapıyorum.

"Wendy'ye fazladan bahşiş verdiğini gördüm." Bana bakıp gözlerini tekrar yola çevirdi.

Sandalyemde geriniyorum, rahat etmek için elimden geleni yapıyorum. Bir süre burada kalacağız. "Beni onun için endişelendirdin."

Bu onu kıkırdatır. "Sen iyi bir adamsın, LL. Seninle tanıştığım gün bunu anlamıştım, her ne kadar dünyaya gardını almış bir şekilde yaklaşısan da."

"Aynı şekilde."

"Tam da ihtiyacın olan şey bu." Garrett dikiz aynasından New York'un ışıklarına bakıyor. "Newhope kafanı boşaltacak, seni en başa, temel şeylere döndürecek."

"Ticaret odası sana maaş mı veriyor?" Dalga geçiyorum çünkü seviyorum.

Garrett memleketinin poster çocuğu. Tek konuştuğu bu, ama gerçek şu ki, bu noktada beni bu sıkıntıdan kurtaracak her şeye varım.

Birlikte geçirdiğimiz birkaç vakitte bana anlattıklarını düşünüyorum. O da benim gibi annesini genç yaşta kaybetmiş. Hepsi futbol yıldızı olan dört erkek kardeşten biri ve küçük bir kız kardeşi var. Gerçi Garrett dışında sadece kardeşi Hendrix hâlâ futbolun içinde.

Hendrix'i iyi tanımıyorum ama tanışmıştık. Los Angeles'ta bir takımda oynuyor ve biraz rock yıldızı gibi.

İkinci büyük kardeşi Zane, geçen yıl sahte bir saha golü sırasında oldukça kötü bir şekilde yere çakıldıktan sonra emekli olmak zorunda kalan kariyer sahibi bir golcüydü. Dramatik bir sakatlıktı, acı içinde kükrerken ayağı bir ucube gösterisi gibi bacağına ucunda sallanıyordu.

Her hafta sahaya çıkarken hiç olmayacakmış gibi davrandığınız türden bir sakatlıktı ve her beş dakikada bir tekrarları oynanıyordu. Kahretsin, hala hatırladıkça ürperiyorum.

"Jack biz şehirdeyken sonbahar listesini seçeceğini söyledi." Garrett'ın iri eli direksiyonun tepesinde duruyor ve ağzının köşesinde bir kürdan var. "Ona yardım edebileceğimizi, belki çocuklara moral konuşması yapabileceğimizi söyledim."

En büyük kardeşi Teksas'tan emekli olmuş yıldız bir oyun kurucu. Jack Bradford'u sahada izlediğimi ve bu kadar yetenekli birinin nasıl emekli olabileceğini merak ettiğimi hatırlıyorum. Ama o, oyununun zirvesindeyken emekli oldu. Bir efsaneydi.

Şimdi lisede koçluk yapıyor. Cuma gecesi ışıkları.

"Elbette. Neye ihtiyacı varsa." Karanlık pencereden dışarı bakıyorum ve on dokuz yaşındaki halimin Jack Bradford'la canlı olarak karşılaşsam ne düşüneceğini merak ediyorum.

Sonra biraz daha geriye gidiyor ve bugün on beş yaşındaki halime ne söyleyeceğimi merak ediyorum. O ne duyabilirdi ki? Kesinlikle en tepedeki hayatın en aşağıdan görüldüğü kadar harika olmadığını değil. Ya da nereye giderseniz gidin, orada olduğunuzu.

Belki de sadece depresyondayım. Uzun zamandır bir kadınla yatmadım ve en son yattığımda da daha çok sosyal medya takipçileriyle ilgilenen biriyle yatmıştım. Nefret etmiyorum. Bir zamanlar benim de tek önemsemişim şey buydu.

"Dylan, Zane'in ortalıkta görünmediğini ama iyileşmekte olduğunu söyledi." Arkadaşıma çenesi geriliyor ve başını sallıyor. "O kazadan beri onu ilk kez görecek ve bu tam bir kâbustu."

"Bir de bana sor." Dudaklarım geriliyor ve mideme kramplar giriyor.

Yılın yedi ayı, her hafta büyük bir maçın aralıksız programından, ülkenin her yerine seyahat etmekten, nüfusun belirli bir kesimi için ünlü olmaktan hiçbir şeye geçmek büyük bir değişim.

Nokta.

Bir stadyumun gürültüsünden, ölüm sessizliğine. Unutulmuş.

Erkeklerin emeklilik şoku hakkında konuştuklarını duydum ve yalan söylemeyeceğim, bunu dört gözle beklemiyorum. Bunun son yılım olma ihtimalini düşünsem bile. Her şey o kupaya bağlı, o kupa babam için benden daha önemli olsa bile.

"Geriye Dylan kalıyor ama o da çoğu gün restoranda çalışıyor olacak." Başımı sallayarak, Alabama'nın güneyinde, deniz kıyısında yaşayan bir çocuk hayal ediyorum.

Zihnim Manhattan'ın ışıklarından uzakta, önümüzdeki karanlık yolda binlerce kilometre yol kat ediyor. UT'den mezun olduğumda geride bıraktığım hayatı düşünüyorum.

Telefonumu çıkarıp rehberimi açıyorum ve babamın adını seçiyorum. Gösterge panelinin ışığında, haftalardır düşündüğüm şeyi ona mesaj olarak gönderiyorum.

Oraya geri dönmeyeceğim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dylan

"G "Ellerini mayonezle yıkasan iyi edersin." Hayat arkadaşım Craig omzumda durmuş, cam bir kâseye az miktarda hayalet biberi dikkatle rendelememi izliyor. "Zeytinyağı. Domuz yağı."

"Hindistan cevizi yağı var." Sesim sessiz, odaklanmış. "Tarif için sadece birazına ihtiyacım var."

"Gözlerine, burnuna ya da şeyine dokunma... bilirsin işte." Çenesini kasıklarına doğru eğiyor, sonra bir adım geri çekiliyor ve gözlerinin hizasında nemli bir bez tutuyor. "Ya da bana."

Eldivenli ellerimi bir canavar gibi kaldırmadan önce sessiz bir kahkahayla öne doğru eğildim. "Craaaaig..." Deli gibi bakıyorum. "Seni öldüreceğim..."

Geri sıçrayıp bir ciyıklama sesi çıkarıyor ve ben de homurdanıyorum. Sonra neredeyse tehlikeli meyveyi düşürüyordum, bu da *ciyıklamama* neden oluyordu.

"Dikkatimi dağıtmayı bırak! Bu hassas bir iş."

"O her neyse benim onunla hiçbir ilgim yok." Bileğini oynatarak bara doğru döndü. "Hayatımı bir biberle tehdit etmek."

Craig ve ben, biz çocukken ailesi Mobile'den karşıdaki eve taşındığından beri çok yakındık. Birbirimize bağlandık.

Her gün okuldan sonra birlikte Barbie ve Bratz oynardık. Benim bir Fındıkkıran Barbie'm vardı, o ise alıngan Yasmin'i tercih ediyordu. Ona bir drag queen'i hatırlatıyordu ve o da her zaman giyinip kuşanmaya hazırdı.

Annem öldükten sonra Birmingham'dan uzun mesafeli ebeveynliği devralan Thelma teyzem, Bratz bebeklerinin "uygunsuz" olduğunu söyledi - bu ne demekse - ve her yıl doğum günümde bana yeni bir American Girl bebeği gönderirdi.

Barbie ve Yasmin'in garip gözlü devi alt etmek için güçlerini birleştirdikleri tek zamandı. Sonra birlikte "safariye" çıkarlardı, yani onları arka bahçeye götürürdük ve sonra kıyafetlerini değiştirmeye ve Ken'i görmezden gelmeye geri dönerlerdi.

"Bu biber başını belaya sokacak." Craig tezgahı silmeyi bitirirken burnunu ve ağzını omzunun arkasına sıkıştırıyor.

Ailemin körfez kenarındaki barı ve restoranı Cooters & Shooters'da öğle yemeği kalabalığı için hazırlanıyoruz. Adını babamız koydu ve annemiz de bundan büyük keyif aldı.

Kardeşlerimin neden gözlerini kocaman açarak ona baktıklarını anlayamayacak kadar küçüktüm. Garrett'in restoranın adının neden bir kızın kukusundan geldiğini sorması üzerine babam kelimenin orijinal anlamını açıkladı.

Rakun, suda yaşayan büyük bir kaplumbağadır. Babam, nehir koçanınız, Florida kırmızı karınlı koçanınız, kuzey kırmızı karınlı koçanınız olduğunu söyledi... Annemiz o saydıkça daha çok güldü ve logo ile iç tasarım belirlendi.

Restoran temelde, masaları bar alanından ayıran stratejik olarak yerleştirilmiş kabinlerin bulunduğu, teraryumlardaki kaplumbağalar ve duvarları kaplayan dalgaların karaya attığı odunlarla tamamlanmış büyük, açık bir yemek odasıdır.

Bilardo masaları, onları mekanın geri kalanından ayıran bir paravan kapıyla yan verandada yer alıyor ve devasa tavan vantilatörleri, büyük kanatlarını tembelce döndürerek, körfez esintisi olsun ya da olmasın nemli havayı hareket ettiriyor.

Gündüzleri, çocuklar için çitle çevrili, sahil kenarında bir oyun alanı ile tamamlanan rahat bir aile yemeği. Ebeveynler rahatlayabilir, yemeklerini, sohbetlerini veya içeceklerini bitirebilir, çocukları da onları izlerken güvenle oynayabilir.

Burayı babamla birlikte açtiklarında annemin fikriydi. Dört gürültücü oğlan ve onlar kadar büyük olmadığını bilmeyen bir kız çocuğu doğurduktan sonra asla dışarıda yemek yiyemediğini söyledi.

Bu doğru. Erkek kardeşlerimin dördü de 1.80'in üzerinde ve 200 kilo ya da daha fazlayken ben 1.80 boyundayım. O zamanlar metabolizmam çok yüksekti, Craig'in hala olduğu kadar , ama bugünlerde daha kıvrımlıyım.

Açık hava restoranında serin bir körfez meltemi esiyor ve hep birlikte burada olduğumuz o günleri hatırlayarak nostaljik bir gülümseme yanaklarımı kaldırıyor.

Geceleri, işler biraz daha gürültülü olur. Bar kalabalığı artar ve müzik kutusu daha yüksek sesle çalmaya başlar. Aileler için hala gayet iyi, ancak çocuklu ebeveynlerin çoğu saat yedide burayı terk ediyor. Muhtemelen çocukların uyumasını istedikleri için ve tüm gece süren şenliklerle, oldukça heyecanlandıklarını hayal ediyorum.

Kardeşim Jack'in kızının Deedee Teyze'de kaldığında bunu yaptığını biliyorum, özellikle de "Cesaret" gecelerinde. Cesaret geceleri kendi başına bir hayat aldı.

Birkaç yıl önce acı biberlerle ilgili bir yemek programı izledikten sonra bu konuya ilgi duymaya başladım. Isı skalası, baharatın meyvenin neresinde olduğu, ne kadar süre kaldığı ve dilde nerede görüldüğü beni büyüledi...

Sonra New Orleans'tan Cozumel'e giden lise son sınıf öğrencileriyle dört günlük bir gemi yolculuğuna eşlik etmem için ikna edildim ve Meksika'dayken bir çiftliği ziyaret ettik ve farklı çeşitlerin yanı sıra sağlığa faydaları ve tarih boyunca kullanımları hakkında daha da fazla şey öğrendik.

Eve döndük ve akşamki kalabalık için ilk "Dylan'ın Cesaret Yemeği "ni denedim. Yedi katmanlı bir dipte kullandığım habaneros ile yapılmış beş galon baharatlı biberli kızarmış fasulye yaptım. Bir saat içinde tükendi ve artık yeni bir Dare olmadan bir hafta bile geçiremiyorum.

Her zaman bir deli bana çıtayı yükseltmem için yalvarıyor, bu yüzden her meydan okuma için farklı bir acı biber bulmaya çalışıyorum. Bu hafta: hayalet biber.

"Tarifte sekizde bir çay kaşığı yazıyor, sonra bu adamla birlikte dondurucuya geri dönüyor." Rendelemeyi bitiriyorum ve bir küvet işlenmemiş hindistan cevizi yağının beklediği lavaboya taşıyorum.

"Torbanın üzerine bir uyarı etiketi koyun."

"Yapacağım." Hindistan cevizi yağını tırnaklarımın altına, ellerime ve bileklerime sürüyorum. "Hayalet biberin mide ülserine neden olan bakterileri öldürdüğünü ve hatta kalp sağlığını iyileştirebileceğini biliyor muydunuz?"

"Tek çip mücadelesinde iki kişinin öldüğünü biliyorum."

"Bu bir Carolina Reaper'dı ve iki kişi Panera Bread'de kafeinli limonata içerken öldü."

"Ne istiyorsun?"

"Garsonlar her zaman yemeğin içinde hangi biberin olduğunu ve ne kadar acı olduğunu söyler." Ellerimi sabun ve suyla yıkamadan önce yağı bir havluyla siliyorum. "Kimse ölmeyecek. İnsanların ufkunu genişletiyoruz."

"Ateşle oynuyorsunuz ve bunu en gerçek anlamıyla söylüyorum. kelime." Craig yeniden doldurulmuş tuzluk ve biberlik tepsisini alırken işaret ediyor. "Hey, aşk kuşları!" Allie Sinclair, şef garsonum ve en yeni kankam kapının yanındaki kancadan önlüğünü alıyor. "Tartışmıyorsun, değil mi?"

Allie benimle aynı boyda, mavi gözleri ıslıl ıslıl parlayan sevimli bir kız. Koyu renk saçları omuz hizasında ve zeytin rengi teni yaz güneşinden bronzlaşmış.

İki yıl önce oğlu Austin ile birlikte New Orleans'tan buraya eski lisemizin yeni kütüphanecisi -ya da bazılarının deyimiyle yeni medya uzmanı- olmak için taşındı.

Newhope o kadar küçük ki, bir okul kütüphanecisinin maaşıyla geçinmekte zorlandığını duymam uzun sürmedi, ben de ofise uğradım ve restoranda fazladan yardıma ihtiyacım olduğundan bahsettim. Gerisi tarih oldu.

Bu onun bizimle çalıştığı ikinci yaz ve o elimizdeki en iyi garson. Üniversiteyi Fransız Mahallesi'ndeki restoranlarda çalışarak bitirdi, bu yüzden hemen hemen her şeye hazırlıklı.

Yaz bitip de bizi terk etmek zorunda kalmasından hep nefret etmişimdir.

"Tabii ki hayır." Craig yanından geçip gitti. "Clara'mla asla tartışmam."

Birlikte *Fındıkkıran dansı* yaptığımız günlerden bahsediyor.

Craig aynı zamanda büyürken dans akademisinde bale partnerimdi ve her Noel'de Clara ve Fındıkkıran Prensi olurduk, Arap kahvesi dansını yapması gereken balerinin hastalandığı bir yıl hariç. Son dakikada yerimizi doldurmak zorunda kalmıştık ve buna bayılmıştım. En çok da o göbekli kostüme bayıldığım için.

"Siz ikiniz çok güzeldiniz." Allie iç çekerek yeniden doldurulmuş ketçap şişelerinin olduğu tepsiyi kapıyor. "O eski videoları bütün gün tekrar tekrar izleyebilirim. Bayan Laverne gelecek yıl lisede bale öğretmenliği yapman konusunda seninle konuştu mu?"

Midem bulanıyor ve cam kâsedeki hayalet biber parçalarını ocağa taşıyorum. "Evet, bu konuda bir şeyler söyledi."

"Ve?" Allie'nin kaşları beklentiyle kalkıyor.

"Ona bir cevap vermedim." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve biri bana bale hakkında soru sorduğunda kullandığım sahte gülümsemeyi takınıyorum. "Dans etmeyeli uzun zaman oldu."

"Eminim hepsi geri gelecektir." Craig, o yaz ayak bileğim kırıldığında ve bir sonraki Gelsey Kirkland olma hayallerim onunla birlikte kırıldığında ne kadar çok şey kaybettiğimi bilen birkaç kişiden biri.

"İç çamaşırsız dans etmeye çalıştığım reglimin yaptığı gibi mi?" Mizah benim geçmişe karşı kalkanımdır.

Gülümsemesi kaybolur. "Bundan bir daha bahsetmeyeceğimize yemin ettik."

"Ne!" Allie geniş, açık yemek alanının karşısından bağılıyor. "Sen neden bahsediyorsun be?"

Gülmemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Zaman artı korku eşittir mizah, değil mi?"

"Hayır." Cevabı düz.

"Böyle bir hikayeye dalga geçip sonra da bana ne olduğunu anlatmamanın ne kadar *havalı* olmadığını biliyor musun?" Allie'nin siyah parmak arası terlikleri bize doğru yürürken sıkıntılı kalp çamına çarpıyor.

Boş tepsiyi tezgâhın üzerine koyuyor, mavi gözleri kısılmış. Kısa at kuyruğu, hareket mutlu bir şekilde zıplıyor ve üzerinde logomuzun önünde çapraz bilardo ıstakaları olan bir kütük üzerinde üç kaplumbağa olan açık mavi bir tişört var.

"Birinci sınıfta *Fındıkkıran* provaları," diye başlıyorum. "New York'taki dansçıların dans ederken taytlarının altına iç çamaşırı giymediklerini okumuştuk ve o zamanlar hepimiz Amerikan Bale Topluluğu'na öykünüyorduk."

"Okaaay..." Ben devam ederken Allie'nin kaşları çatılıyor.

"Bunu söylediğine inanamıyorum." Craig barın arkasındaki köşede bulunan anons sistemine doğru yürür.

"Elbette, ilk kez dendiğimde, bir omuz oturusunun ortasında..." Cümlemi bitirmedim, o da tereddüt etti.

Sonra bütün yüzü dehşetle parlıyor. "Hayır... O değil." "Bu."

"Omzunda mı?" diye fısıldar ve Craig'e empatiyle bakar.

"Sen. Küfür ettin." Hiç eğlenmedi ama itiraf ediyorum, o kadar uzun zaman önceydi ki, şimdi gerçekten gülebiliyorum.

Allie dudaklarını içeri çekip ısıyor ve yüzünü gizlemek için çenesini indiriyor. "Bu çok korkunç."

Beni mutfığa, büyük ocağın yanına kadar takip ederken kelimeleri kırılmadan zar zor çıkarabiliyor. Taze salsa tenceresinin kapağını açıyorum ve kıyılmış hayalet biberin yarısını dikkatlice ekliyorum. Biraz rendelenmiş soğan ve kişniş de atıyorum ve tekrar kapatmadan önce karıştırıyorum.

"Sahip olduğun tüm bilgiyi görüyor musun?" Tüm dans kariyerimin en utanç verici anına iyimser bir hava katmak için elinden geleni yapıyor. "O genç kızlar senin gibi bir öğretmene sahip oldukları için çok şanslılar. Onları şundan kurtarabilirsin... *Şundan*."

Yemek odasına döndüğümüzde göz göze geliyoruz ve yüzümüzü buruşturarak homurdanıyoruz.

Craig yanımdan geçerken, "İkiniz de benim için ölüsünüz," dedi. "Ölü."

"Bunu yapmalısın Dylan," diye yalvarıyor Allie. "Bütün yıl boyunca her gün birbirimizi göreceğiz!"

"Bilmiyorum." Göğsümde hâlâ bir ağırlık var. "Buradaki programıma göre hareket etmem gerekecek."

"Craig gün boyunca işleri devam ettirebilir. Burası neredeyse kendi kendine çalışıyor."

"Kızlar artık baleyi önemsiyor mu ki?"

"Evet! İhtiyacınız olursa Austin ve arkadaşlarının dersinize girmesini sağlayabilirim. Güzel kızları kaldırabileceklerini söyleyeceğim ve Flo Teyze'nin ortaya çıkma ihtimalinden bahsetmeyeceğim."

"Bu yıl futbol takımına gireceğini sanıyordum." Austin sonbaharda birinci sınıf öğrencisi olacak. "Dans dersi almak için zamanı olacağından emin değilim."

"Olabilir." Omuz silkiyor. "Kardeşin Jack oldukça... bir şey."

Dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor ve "seksi" ağabeyime olan büyük aşkını saklamakta çok başarısız. Boşandığından beri sadece lise takımı ve küçük kızıyla ilgileniyor gibi görünmesi çok kötü.

Hayatın karşınıza ne çıkarırsa çıkarsın devam etmesi ne kadar çılgınca.

"Bunu biraz daha düşüneceğim."

Küçük bir çılgılık atıyor ve ben de gülümsüyorum. "Oh! Garrett'in eve bir arkadaşını getireceğinden bahsetmiş miydim?"

"!" Craig aniden konuşmaya geri döndü. "Kim o? Ya da daha iyisi, hangi pozisyonda oynuyor?"

"O bir alıcı. Logan Murphy mi? Bence önemli biri, ama artık hepsi öyle değil mi?" Tüm kardeşlerim babamızın izinden giderek kendi başlarına birer yıldız oldular.

"Lightning Murphy?" Allie yemek odasının diğer ucundan bağırıyor, bılardo masalarının bulunduğu perdeli arka verandanın kilidini açıyor. "Ateş gibi! Onu Deux Moi Instagram'da iki metre boyunda bir sopa böceğiyle gördüm."

"Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyorum," diye kıkırdıyorum ve mutfağa dönüyorum.

Ahşap kapı arkasından çarpıyor ve Craig hemen telefonunu çıkarıp uygulamayı açıyor. Tencereyi ocaktan alıp odanın ortasındaki büyük, gümüş çalışma masasına götürüyorum, haşlanmış salsa sosunu püre haline getirmek için endüstriyel boyutta bir blender'a koyuyorum.

"Oh, babana gel!" Craig bayılacakmış gibi yüzünü yelpazeliyor. "O geniş bir alıcı. Tam sevdiğim türden. Şunun koşuşuna bakın."

Başım gülererek eğildi. "Hayallerini yıkmaktan nefret ediyorum ama bence o heteroseksüel. Garrett ayrılıktan yeni çıktığı hakkında bir şeyler söyledi."

"Öyle mi?" Başını eğiyor. "Belki de senin altına girerek onu unutmaya ihtiyacı vardır. O kukunun üzerindeki örümcek ağlarını biraz temizle."

"Hayır." Gülmüyorum.

"Biliyorum, biliyorum, futbolcu yok." Telefona geri döner. "Ayrılıklardan bahsetmişken, Davis dün gece seni aramak için bara geldi. Bir gün onunla konuşmak zorunda kalacağını söyledi."

"Ne kadar sarhoştun?" Ağzımdan hava üflüyorum, saçlarım yanaklarıma dökülüyor. "Söyleyecek bir şey yok. Onu Parky'nin arkasındaki çalılıklarda Stephanie'yle sevişirken yakaladım."

"Yapılmayı bekleyen o kadar çok şaka var ki..."

"O zamandan beri ızgara isticidye yiyemiyorum." Blender'ın düğmesine bastım, salsa sosunu daha büyük bir kaseye boşaltmadan önce birkaç kez karıştırdım ve tencereye geri döndüm.

"Dürüst olmak gerekirse, isticidye kaybettığım için o hilekâr pislikten daha çok kızgınım."

"O adamın karısının yaptığı gibi golf sopalarıyla Lexus'unu dövüyoruz." Craig beyaz tişörtünün kolunu yukarı çekerek sıksa pazusunu gösteriyor. "Spor yapıyorum."

"O adam Tiger Woods'tu ve arabasını yok edecek kadar umurumda değil." Başımı sallıyorum, blender'a tekrar vurup birkaç kez . "Ben kaldım

bu ilişkinin son kullanma tarihi geçti."

"Bana sorarsanız, siz onu raftan indirmeden önce son kullanma tarihi geçmişti."

Dare yemeği hazır ve tüm kaseleri buzdolabına koyuyorum. Küçük, plastik servis kaselerini ve büyük tortilla cipsi torbalarını bara taşıyoruz ve onları saklamak için eğildiğimde belime dolandığını hissediyorum.

Vücudumdan hiç utanmıyorum ama eskisinden çok daha farklı.

"Ben dans öğretemem." Bayan Laverne teklifini yaptığından beri zihnimde dönüp duran tartışmaların durmaksızın devam ettiği alçak sesli bir düşünce. "Artık bir balerine hiç benzemiyorum."

Craig kaşlarını çatıyor ve ben de yumuşak vücudumu işaret ederek omzumun üzerinden kot pantolonumu dolduran yuvarlak kalçalarımı bakıyorum.

Sonra göğsüme kadar uzanan tişörtümü çekiştiriyorum. "Balerinlerin memesi olmaz."

"Kızım, dur." Bir elini kaldırdı. "O kış gayet iyi ve yukarıya gelince... Hiçbir heteroseksüel erkeğin senin sulu çiftinden şikayet edeceğini düşünemiyorum."

"Bugünlerde beni asla omzuna alamazsın."

"Bana biraz zaman ver, Biber Baharatı. Sana çalıştığımı söyledim."

Gözlerim saate takılıyor ve sıcıyorum. "Kahretsin! Çocuklar gelmeden önce eve dönüp misafir odasını hazırlamalıyım."

"Havuz alanı hazır." Allie kulağının arkasında bir kalem ve önlüğünün cebinde bir bloknotla odaya döner. "Bana Dare yemeğinden bahset."

"Hayalet biber salsa, tortilla cipsi ve büyük bir kepçe ekşi krema ile servis edilir." Parmaklarımla sayıyorum.

"Peki ya uyarı?"

"Hayalet biber, jalapeño'dan yüz kat daha acıdır. Scoville ölçeğinde bir milyondur, bu yüzden dikkatli olun. Sadece uzman düzeyinde tadımcılar." Allie'nin gözleri açılıyor ve ben devam ederken başını sallıyor. "Eğer sıkıntı içindeyseler onlara su ya da bira vermeyin. Süt ürünleri kapsaisin yağını nötralize eder, bu yüzden ekşi kremamız var."

." Keskin bir baş sallama hareketi yapıyor. "Peki ya laktoz intoleransları varsa?" "Domates suyu."

"Portakal suyu da olur." Craig düğmeye basar ve Donna Summer'ın "Hot Stuff" şarkısı yemek salonunda patlar. "Giriş müziğimiz hazır!"

Bir noktada, Dare yemeklerimi biber veya baharat temalı bir şarkıyla tanıtmaya geleneğini başlattı. Sonra garsonlar bara çıkıp *Coyote-Ugly* tarzı dans etmeye karar verdiler.

Dediğim gibi, akşam kalabalığı biraz gürültülü oluyor.

"Red Hot Chili Peppers'ın 'Give it Away' şarkısını çalmak istiyordum!" Allie eski disko melodisi eşliğinde kalçalarını sallarken mızızlanıyor.

"Bunun için kıcı açık pantolon almalıyım." Craig bunu sanki doğal bir şeymiş gibi söylüyor.

"Kıcı açık pantolon yok." Onu işaret ediyorum. "Geceleri restoranda hâlâ çocuklarımız var."

"O zaman *en azından* bir çift simli boynuzum ve altın rengi rujum olmalı."

"Tuttum seni, bebeğim." Allie kolunu onun omuzlarına doluyor ve gülerek dans etmeye devam ederler.

Açılış saati olan 11'e yaklaşıyoruz. Bu kadar erken gelen pek olmaz ama gelirlerse hazır olmalıyız.

"Bununla ne yapacaksın?" Craig, içinde hayalet biber parçalarının bulunduğu cam kaseyi işaret ediyor.

Barın arkasını kazıyorum ve bir kavanoz yerel bal çıkarıp açık tortilla cipsi paketinin yanına koyuyorum.

"Baharatlı bal ve keçi peynirli tost tarifi gördüm. Kulağa harika gelmiyor mu?"

"Bu o yaşlı Coot-Shoot için fazla süslü olabilir." Donna'yı kapatır ve gündüz kalabalığı için sessiz yat rock'ı koyar.

"Ben yerim," diye haykırıyor Allie. "Keçi peyniri bomba!" "İnsanlar hâlâ *bomba* diyor mu?"

"Bu kişi biliyor!" Allie çatal bıçak takımlarını peçetelere sararak ve anons sisteminden Toto'ya eşlik ederek devam ediyor.

Tam gitmek üzereydim ki alçak bir ses yemek odasında yankılandı.

"Dylan?" Bu benim en büyük kardeşim Garrett. "Neredesin kızım? Kahvaltıda ne var? O kadar açım ki bir atı bile yiyebilirim."

Onun mutlu ve gürültülü ricasını duyunca göğsüm sıkışıyor. O ya da Hendrix eve her geldiğinde, onları ne kadar özlediğimi fark ediyorum.

"Garrett!" Ciyaklayarak koşmaya başladım. "Evdesin!"

Kollarım boynuna dolanıyor ve dans ederek devasa sırtına atlıyorum. Bacaklarımı beline dolayarak, ona daha sıkı sarılabilişim gibi tutunuyorum.

"Bırak beni, ölüm perisi!" O derin kahkahasıyla gülüyor.

Bacaklarımı indirerek, ona düzgün bir şekilde sarılmak için tekrar önüne atıyorum.

Garrett iri yarı ve en güzel sarılmaları o yapıyor, ayaklarımı yerden kesiyor.

"Seni özledim, abla." Beni tekrar yere yatırdı. "Kemiklerinde biraz et var. Bugünlerde o kadar da kırılabilir değilsin."

"Devlerle futbol oynamayı bıraktım." Omzunu itiyorum ama kıpırdamıyor bile.

"İyi görünüyorsun."

O anda uzun boylu bir figür yanına yaklaştı ve ben hıçkırarak nefes aldım. "Lanet olsun..." Kelimeler ağzımdan istemsiz bir fısıltıyla dökülüyor.

Logan Murphy bir uyarıyla gelmeli. Craig'in Instagram'da bana gösterdiği resim onun hakkını hiç vermiyordu. Temmuz ortasında siyah asfalttaki bir Carolina Azrail'i kadar ateşli.

Garrett'tan birkaç santim daha kısa, yumuşak dağınık siyah saçları ve için için yanan mavi gözleri var. Çenesi inanılmaz derecede kare şeklinde ve saat beş yönünde bir gölge ile tozlanmış ve pazuları hafif blazer ceketinin kollarını geriyor.

Altındaki siyah tişörtün göğsünü nasıl gerdiğine hiç girmeyeyim bile. Beli bir koşucununki gibi dar ve kalçalarının o koyu kot pantolonu nasıl esnettiğini düşününce kaslı kışını hayal edebiliyorum.

Dolgun dudaklar düz beyaz dişlerin üzerinde bir gülümsemeyle ayrılıyor ve ona çok uzun süredir baktığımı fark ettiğimde boynumdan kulaklarımın tepesine kadar bir kızarıklık yanıyor - ağzım açık, daha az değil.

"Üzgünüm..." Elimini uzatarak başımı sallıyorum. "Ben Dylan. Sen de Logan olmalısın?"

Garrett benim onun muhteşem arkadaşına verdiğim tepkiyi fark etmiyor bile. "Craig! Nasıl gidiyor dostum?" El sıkışıyorlar ve Garrett onu ezici bir kucaklamanın içine çekiyor. "Yiyecek bir şey var mı? Bu sabah saat 3'ten beri yoldayız."

"Tanıştığımıza memnun oldum Dylan." Logan'ın sesi bal kavanozu gibi alçak ve pürüzsüz ve yanağında acayip bir gamze var. *Acayip bir gamze.* "Garrett sürekli senden bahsediyor."

"Öyle mi?" Sesim tamamen yıldız çarpmış gibi çıkıyor. "Sana bir şey getireyim mi?"

Kahve, çay..."

Ben..

"Kahve harika olur."

Kendimi toparlamak için mutfığa koşuyorum, futbolcularla çıkmadığımı kendime hatırlatıyorum, bir yandan da kahve ve meşrubat alıp onları Allie ve Craig'le konuşmak üzere dışarıda bırakıyorum.

"Dylan, evde yemek var mı?" İki kahve ile döndüğümde Garrett aradı.

"Burada yemek var." Bardakları yere koydum. "Şeker ve kremayı alayım, bir şeyler hazırlayayım."

Mutfığa geri dönüyordum ki barda plastik bir tıkırtı duydum. "Bu da ne? Salsa mı?"

Tam zamanında arkamı döndüğümde Logan'a bir cips verdiğini ve de rendelenmiş hayalet biberi kaseye attıklarını görüyorum.

Ellerimi havaya kaldırarak, "*Hayır!*" diye bağıyorum. Craig, Garrett'ın elindeki çipi tokatlayacak kadar yaklaştı ama Logan için çok geçti. Çip ağzına girdi ve aynı hızla gözleri yuvalarından fırladı.

Boğazını sıkarak tek dizinin üzerine düşer ve kıyamet kopar.

OceanofPDF.com

Logan

I Ölüyorum.
Volkanik magma dilimi ve boğazımı kaplıyor. Gözyaşlarım gözlerimi dolduruyor, yanaklarıma dökülüyor ve burnumdan kontrolsüzce sümük akıyor.

Etrafımda kaos var ve dizlerimden kıcıma kadar düşüyorum.

Konuşmaya, merhamet dilenmeye çalışıyorum ama sesim yanmış. Tüm vücudum yanıyor ve bunların gezegendeki son anlarım olduğundan oldukça eminim.

Uzaklardan bir kadının ağladığını duyuyorum. Garrett'ın iri eli omzumu kavıyor, sıska adam ağzıma plastik bir bardak süt tutarken sırtımı bara yashıyor.

"İç," diye emrediyor Garrett ama içemiyorum.

Dudaklarım yok oldu, binlerce güneşin ateşiyle eriyip gitti.

"Sütü iç, Logan!" Çenemi kavıyor, aşağı doğru çekiyor ve soğuk sıvıyı ağzıma öyle hızlı döküyor ki taşıyor, çenemden aşağı ve gömleğime akıyor.

Yanma biraz hafifliyor ve rahatlama hissiyle bardağı iki elimle kavıyor, hayatım buna bağlıymış gibi umutsuzca sütü yudumluyorum.

Bence olabilir.

"Ben ne yaptım?" Dylan yanımda diz çökmüş, elinde bir bez tutuyor.

Birisi elinde bir bardak sütle geri dönüyor ve ben de onu alıyorum, ateş azalırken kontrol yavaş yavaş geri geliyor.

"Ağzında tutup çalkalamayı dene." Beni incelerken Garrett'ın sesi endişeliydi.

Acı ağzımdan ve boğazımdan yavaşça, yavaşça dağılırken gözlerimi kırıştırıp yeniden odaklanmaya çalışıyorum ama geçmiyor. Hem de hiç.

"Daha iyi mi?" diye soruyor.

"Karnım..." Bir elimi ıslak gömleğime koydum.

Yakıcı ağrı yavaş yavaş aşağıya, karnıma doğru ilerliyor.

"Çok üzgünüm Logan." Dylan bezi uzattı. "Craig bana o biber parçalarını öyle bırakmamamı söyledi. Onları yemeye çalışacağını hiç düşünmemiştim."

Kaşları kırışıyor ve ben kendime bakıyorum. Berbat haldeyim. Bezi alıp yanaklarımdaki ve üst dudağımdaki ıslaklığı siliyorum. Burnum hâlâ akıyor, pahalı tişörtüm ve keten ceketim mahvolmuş.

"Shew, kapıları açmak için tam zamanında kriz önlendi." Diğer kadın Allie, hemen arkasında sıska adam Craig'le birlikte mutfağa döner.

"Dondurma var mı diye bakacağım." Garrett onları takip ediyor ve beni savaş alanında yaralı bir asker gibi oturur halde bırakıyor.

"Kalkmana yardım edebilir miyim?" Dylan elini omzuma koyuyor ve ben de kendime bakıyorum.

Olayları bir perspektife oturtmak için bu nasıl? Büyük kötü Logan Murphy, *Şimşek* Murphy, ufak tefek bir kadın ve bir tutam biber tarafından dize getirildi.

Bu kadar acı çekmeseydim, aptallığıma gülerdim. Bunun yerine elimi kaldırıp avucumu alnıma sürüyorum. Greensboro'da mola vermiş olsam bile, yirmi saatlik yolculuktan yorgun düşmüştüm ve şimdi kendimi bir savaşta savaşmış gibi hissediyorum.

"İyi misin?" Gözleri sıcak karamel rengine ve o nemli, dolgun kirpiklerini bana kırıştırıyor.

O da ölebileceğimi düşünmüş gibi davranıyor. Başımı sallıyorum, o kolumu tutarken yavaşça yerden kalkıyorum.

"Sanırım sana borçluyum." Sesim zayıf, ama gerginliği kırmaya çalışıyorum.

"Aferin oğlum. Yürü git." Ben sendeleyerek bir sandalyeye otururken Garrett bana bir kâğıt bardak vanilyalı dondurma uzatıyor. "Kardeşim, ödümü kopardın. Neler olduğunu bilmiyordum."

"Ne oldu?" Karnımın alt kısmı garip bir şekilde yanıyor, sanki gerçekten yanan bir kömür yutmuşum ve içime doğru ilerliyor.

Daha sonra kıcımlı yakacağından oldukça eminim. "Tebrikler, tek çip yarışmasını kazandınız." Craig uzanır sıkamak için elini uzattı. "Sana Ateş Yiyen diyeceğiz."

Garrett gülerken onun sırtını sıvazlar. "İyiymiş, Cray cray."

Evet. Bu insanlar deli, ama dürüst olmak gerekirse, sanırım bundan hoşlandım. Beni öldürmeye çalıştıkları kısmı değil. Gerginliğin azaldığı ve burada kim olduğumu bulmak zorunda olmadığım kısmı. Üst dudağımda sümük ve kıyafetlerimde süt varken başarılı bir futbol yıldızı olmak oldukça zor.

"Rendelenmiş hayalet biber yedin." Dylan geri döndü. "Çok özür dilerim."

Aşağıya bakıyorum, onu iyice içime çekiyorum. Neredeyse ölüyorken yapmaya çalıştığım şey buydu.

Garrett'in küçük kız kardeşinin sadece bir çocuk olacağını düşünmüştüm. Uzun, siyah saçları, ışıltılı kehribar gözleri, dolgun göğüsleri ve sıkmam için yalvaran bir kıcı olan alıngan bir pinup değil. Hatırladığım son şey, beni çırılçıplak soyuyormuş gibi bana baktığıydı. Dolgun dudakları aralandı ve aklımdan geçen her türlü şeytani düşünceyle birlikte karnım sıkıştı.

Bu fantezileri yakmak için hayalet biber gibisi yoktur.

Tamam, fanteziler hala var, ama neredeyse daha kötü. En iyi arkadaşımın harika bir kız kardeşi var ve ben sadece bir ay buradayım. Asla olmayacak olana kadeh kaldıralım. *Lanet* olsun.

"Deedee Teyze!" Küçük bir kızın sesi boş yemek alanında çınlıyor ve kahverengi bukleli bir çizgi uçarak Dylan'ın sırtına atlıyor.

Sanırım futbol ailesinde kucaklaşmak beklenen bir şey.

"Hey, bebeğim!" Dylan gülerken küçük kızı beline doğru sallıyor. "Babanla mı geldin?"

"Jack?" Garrett dönüyor, dudaklarında kocaman bir gülümseme beliriyor.

"Gary." Uzun boylu bir adam onu kucaklıyor. "Çok uzun zaman oldu."

Birbirlerinin sırtını tokatlıyorlar ve sonra bana dönüyorlar. "Dostum Logan Murphy ile tanışın. Logan, bu benim ağabeyim Jack."

"Jack." Boğazımı temizliyorum, yıllardır ilk kez gerçek bir utanç hissediyorum.

Teksa'sta oynarken bu adamın sahayı domine edişini izleyerek büyüdüm. Hatta oyun kurucu olacağımı düşündüğümde onun birçok oyununu kopyalamıştım.

şimdi kanlı canlı karşımda duruyor, gülümsüyor, mavi gözlerinin kenarlarındaki ince çizgiler kırışıyor ve ben yeni sönmüş bir karmaşayım.

"Logan, tanıştığımıza memnun oldum." Elini uzattı ve benimkini sıkıca sıktı. "Seni oynarken izledim. Harika bir tutucusun ve hızlısın... Lanet olsun, Oregon'a karşı üçüncü çeyrekteki o yakalayışın..."

Utangaçlık benim ilgi alanıma girmiyor ama Jack Bradford'un bana bu sözleri söylemesi aklımı başımdan aldı.

"Kardeşin olmadan bunu yapamazdım," diye geçiştiriyorum ama bu doğru.

Top tam parmaklarımın ucundaydı ama korner atışını yapan adam, Grizzly onu indirene kadar peşimdeydi.

"Siz çocuklar gelip bir takım kurmama yardım edecek misiniz?"

"Bunu kaçırmazdım." Garrett kız kardeşinin kalçasına binen küçük kıza uzanıyor. "Bu fıstığı görmeyi özlemeyeceğim gibi."

"Grizzly Amca!" diye bağırarak onun sırtına tırmanıyor.

"Büyümenin sorun olmadığını sana kim söyledi?" diye alay ediyor. "Ben şehir dışındayken büyümeyi bırakmanı söylemişim."

Küçük kız kaşlarını çatır. "Sadece oluyor! Ben bir şey yapmadım."

"Öylece oluveriyor mu?" diye taklit ediyor onu, kız ciyaklarken odanın içinde koşuyor, kahverengi lüleleri zıplıyor. "Geri döneceğim ve seni yetişkin bir kız olarak bulacağım."

"Hâlâ sırtıma binebilir miyim?" Sesi endişeli.

İkisi birlikte tur atarken Jack kız kardeşine döner. "Bugün ona bakmanın sakıncası olmadığını emin misin? Son dakika olduğunu biliyorum."

"Tabii ki hayır. O iyi bir yardımcıdır."

Kardeşine bakıyor. "Kimmie Joy!" Küçük kız kafasını kaldırır ve onu işaret eder. "Dylan Teyze'ye dikkat et ve karşılık verme."

"Asla karşılık vermez." Dylan, Kimmie'yi amcasından almak için yanına gider.

"Cooters & Shooters'ın meşhur üç yumurtalı Akdeniz omleti, taze ıspanak, Roma domatesi, beyaz peynir ve yanında tereyağlı kızarmış ekmek." Allie ayakta durduğum masaya iki tabak koyuyor ve Garrett hemen oturuyor.

Tuzlu koku midemin yüksek sesle guruldamasına neden oluyor. "Kahretsin," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Garrett daha üç ısırık almıştı ki arkasına yaslanıp "Allie Sinclair, sen benim çift kişilik karavanımın kraliçesisin!" diye bağırdı.

O da küstahça karşılık veriyor. "Bir karavanda yaşamayacağımı biliyorsun, Garrett Bradford."

"Fikrini değiştirirsen, teklifim geçerli." Kahvaltısına döndü, ben de hemen arkasındaydım.

"Sadece açsın." Allie gülüyor ve bakışlarının utangaç bir şekilde Jack'e kaydığını yakalıyorum. "Kahvaltı ister misin, Koç?"

"Ah, teşekkürler Allie. Mobile'de Zane'i fizik tedaviye götürmem gerekiyor." Kızın kendisine göz kırptığını fark etmedi bile. "Üç gibi dönerim."

"Hâlâ uyuyorsam beni uyandır." Garrett ağzı tostla doluyken söylüyor.

Ben bir sandalye çekerken Craig süt pisliğini temizlemek için paspas kovağını dışarı .

Peçete rulosundan çatal ve bıçağı alarak bir kahkaha atıyorum. "Buranın adını aklımdan çıkaramıyorum."

"Nasıl yani?" Kafasını kaldırıp bakmıyor bile.

Ona yan gözle bakıyorum. "Cooters?"

"Snappy, Happy ve Earl'e hakaret mi ediyorsun?" Çapraz bilardo istakalarının önünde bir kütüğün üzerinde üç kaplumbağanın bulunduğu tabelaya başını sallıyor.

"Artık kimse kaplumbağalara "cooter" demiyor."

"Onlara ne diyorlar?" Bana kibirli bir bakış attı.

"Kaplumbağalar." Parlak sarı yumurtaların üzerine biraz tuz ve karabiber serpiyorum. "Çok lezzetli kokuyor."

Ama bir ısırık almadan önce tereddüt ediyorum. Küçük kız yanımda durmuş beni izliyor.

Ona bakıyorum. "Biraz ister misin?"

Başını hayır anlamında sallıyor. "Neden o yumurtalardan korkuyormuş gibi davranıyorsun?"

"Kimmie J, bırak adamlar yesin." Allie küçük omzuna vuruyor ama hâlâ merakla beni izliyor.

Garrett onun yan tarafını dürtüyor ve o da ciyaklayarak Garrett'ın elini tokatlıyor. "Dylan Teyze'nin biberlerinden birini yedi."

Bu onun gözlerinin açılmasına neden oluyor. "Ağladın mı?"

"Hemen hemen." Omletimden bir ısırık alıyorum, baharatlı olmadığı için şükrediyorum.

"Sadece ağlamadı," diye gülüyor Garrett. "Bütün yüzü patladı."

Kimmie küçük elini koluma koydu. "Bir keresinde bir biberi ısırmıştım ve ağlamıştım."

"O zaman dondurman var." Dylan onun yanına gidip elini tutuyor.

"Görünüşe göre Deedee Teyze'nin acı biberleri ortalıkta bırakmayı bırakması gerekiyor." Garrett gözlerini kız kardeşine dikti.

"*Ya da* insanlar ne olduğunu sormadan gelip bir şeyler yemeyi bırakmalı." Yeğenin önünde, tam yanımda çömeliyor, böylece sola bakarsam V yakalı beyaz tişörtünü geren yumuşak göğüs dekoltesini görebiliyorum.

Gözlerimi hızla tükettiğim tabağımdan ayırmıyorum. Bu uzun zamandır yediğim en iyi omlet.

"Erkekler için yatak odalarını hazırlamama yardım etmek ister misin?" diye sorar Kimmie'ye.

"Bu konuda size yardımcı olabiliriz." Garrett ayağa kalkmış, temiz tabağını mutfığa taşıyor.

"Vay canına." Çabucak dilimi toparladım. "Çabuk bitirdin." "Yoruldum, kardeşim." Kız kardeşine döndü. "İşin bitince gel."

Neredeyse bitmek üzere olan tabağıma bakıyorum ve üzerime bir yorgunluk çöküyor. Görünüşe göre ölüme yakın deneyimim beni de yıprattı.

"Ben de sizinle geliyorum." Ayağa kalkarak tabağıyı mutfığa götürüyorum ve kapıdan çıkmadan önce son tost parçasını alıyorum.

Buraya vardığımızda kamyonu, etrafı saran verandası ve çiçek açmış Crepe Myrtle ağaçlarıyla dolu bahçesiyle büyük beyaz bir evin önünde park halinde bıraktık. Tüm çantalarımız hala yataktaydı, bu yüzden kızlar içeri girerken durup onları aldık.

"Benim odam üst katta. Misafir odası birinci katta, mutfağın arkasında." Biz merdivenlerden ön kapıya doğru yürürken o konuşuyor.

Palmettolar ve kamelya çalıları verandanın kenarına karışıyor ve köşedeki salıncak hafif esintide sallanıyor. Tavan soluk maviye boyanmış ve ağır havada tatlı zeytin ve tuzlu su kokusu asılı duruyor.

Her şey çok tanıdık, sıcak ve .

Garrett kapıyı tutuyor, ben de onu evin içine kadar takip ediyorum. Koyu renkli, cilalı ahşap zeminler alt katta sıralanıyor. Sol tarafta Fransız kapıları ve dantel perdeleri olan açık bir oturma odası var. Pelüş koltuklar büyük bir düz ekran televizyonun önüne dizilmiş ve köşede bir piyano duruyor.

Omzumu kavrayıp sarsıyor. "Akşam yemeği için seni zamanında uyandıracağım."

Bununla birlikte merdivenlerden yukarı doğru yöneliyor ve ben de koridorun sonundan gelen sesleri takip ediyorum. Sol tarafımdaki mutfağın önünden geçiyorum. Tuğla fırın, özel dolaplar, çiftlik lavabosu ve dövülmüş bakır davlumbazlı ağır hizmet tipi gazlı ocak ile büyük ve şaşırtıcı derecede modern.

Görünüşe göre birileri burada bir ziyafet hazırlayabilir ve muhtemelen birkaç kez de hazırlamıştır.

"!" Küçük kızın sesi önümdeki kapının diğer tarafından yankılanıyor.

Kafamı çevirdiğimde, Dylan'ın orta boy bir yatağın üzerine yeni çarşaflar sermesine yardım ettiğini görüyorum. İşin çoğunu Dylan yapıyor ama hakkını yemeyelim, Kimmie Joy çabalıyor.

Küçük çenesinin altına büyük bir yastık koyuyor ve onu yastık kılıfının içine sokmaya çalışıyor.

"Dur sana yardım edeyim." Bavulumu yere bıraktım ve yastığı ondan almak için yanına gittim. "Bu şey senin kadar büyük."

"Kıyafetlerini buradaki şifonyere koyabilirsin, dolapta da fazladan askı olduğuna eminim." Dylan bir yorgan sallayarak yatağı hızla örtüyor.

Köşedeki dolabı açıyorum ve ışığın ipini çekiyorum.

"Kahretsin!" Bana dik dik bakan düzinelerce cam gibi gözden geriye sıçrayarak bağıriyorum.

Gerçek saçları ve tuhaf gözleri olan farklı kıyafetlerdeki bebekler, harekete geçmeyi bekleyen bir tür *Child's Play* ordusu gibi tüm raflarda duruyor.

"Üzgünüm..." Dirseğimi indirip Kimmie'ye bakıyorum. "Bunu beklemiyordum."

"Sorun yok." Küçük bir el benimkini kavradı. "Benim babam da kötü sözler bilir."

"Kimmie!" Dylan azarlıyor, oyuncak bebekleri hızla raflardan indirip kolunun altına alıyor. "Bunu sen mi yaptın?"

"Dolaba girmeleri gerekiyordu, Deedee Teyze!" Küçük kız ellerini bana doğru ve ben de içgüdüsel olarak onu kucağıma alıyorum. "Her zaman beni izliyorlar." Yüzünü boynuma gömüyor ve göğsüm beklenmedik bir şekilde sıkışıyor. Küçük çocukların etrafında pek bulunmamıştım ve onun bana dönüp bu şekilde desteklemek onun için adım atmak istememe neden oluyor.

Dylan elini yeğeninin sırtına koydu. "Buraya gel." Kimmie benden teyzesine doğru kayıyor. "Bunun için üzgünüm Logan."

"Hey, özür dilemene gerek yok. Anladım."

Kimmie kıvrınmaya başlar ve Dylan onu ayağa kaldırır. Küçük kız koridorda koşmaya başlar ve Dylan bebekleri kapıya kadar taşır.

"Bunları koleksiyon falan mı yapıyorsun?" Hayır demesini umuyorum.

"Hayır, ben her zaman balerin Barbie'ye daha düşkündüm, ama teyzem Her Noel'de bunlardan bir tane alırım." Sarışın bir tane tutuyor. "Kit Kittridge bir Amerikan kahramanıdır."

"Sözüne güveniyorum."

"Öyle olmadığını mı söylüyorsun?" Ses tonunda bir alay var.

"*M3gan*'ın dolapta beni uykumda öldürmek için beklediğini bilerek daha rahat uyuyacağımı söylüyorum."

"Onun olması gerekiyordu." "O

gözlerle değil."

Dylan sırtıtmamak için dudağını ısırıyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Şu anda tek ihtiyacım olan şey uyumak, ama teşekkürler. Uyuyacağım."

"Daha önceki hayalet biber olayı için tekrar özür dilerim." Yanakları pembenin hoş bir tonuyla kızarıyor ve pencerelerden gelen yumuşak ışık saçlarında parlarken, kısa pantolonuyla kapı aralığında dururken gerçekten bir şey gibi görünüyor.

"Bir şey yemeden önce mutlaka soracağım."

"Sen sadece kardeşimin izinden gidiyordun." Çenesi kalkıyor ve bana gülümsüyor, tereddüt ediyor.

"Ne?"

"Beklediğim gibi biri değilsin Logan Murphy."

"Ne bekliyordun, Dylan Bradford?" Sırıtiyorum, bir adım daha yaklaşıyorum.

"Bilmiyorum." Omuz silkiyor. "Tanıştığım büyük sporcuların çoğu hayalet biber yeme konusunda o kadar anlayışlı olmazdı... Amerikan Kız bebeklerinden korkan beş yaşındaki bir çocuğu rahatlatacaklarından da emin değilim."

"O bebekleri ben de sevmiyorum."

Dolgun dudaklarında bir gülümseme kıvrılıyor. "Çok hoşsun." "Birinin böyle düşünmesine sevindim."

"Garrett öyle düşünüyor, yoksa seni buraya getirmezdi. Kimmie Joy da öyle düşünüyor, yoksa onu tutmana izin vermezdi."

"Çok tatlı bir çocuk."

"O iyi bir karakter yargııcıdır."

Veda etmek istemediğim için uzanıp parmaklarımı kapının üst kısmına geçiriyorum. Gözleri pazılarıma kayıyor ve elindeki bebeğe göz kırpmıyor. Burada kot pantolonum ve kısa kollu tişörtümle duruyorum, yangını söndürmek için içtiğim süt yüzünden hala nemliyim. Sadece başka bir ateş yanıyor ve sütün onu söndüreceğini sanmıyorum.

Yanakları yine pembenin o güzel tonunda ve bunun ne anlama gelebileceğini sevmeye başlıyorum.

Kollarımı indirip göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve kapı pervazına yaslanıyorum. "Bugün ne yapacaksın?"

"Restoranı yönet." Bebeklerden birini tutuyor. "Bunları koyacak bir yer bulduktan sonra."

"Korkutup kaçırmanız gereken yaratıklar var mı?"

Sessiz bir kahkaha atarak başını eğiyor. "Aslında bu kötü bir fikir değil.

Yapabilirim." "Deedeeeee Teyze!" Küçük kız evin önünden bağılıyor.

"Craig Amca, Bay Logan ile flört etmeyi bırakıp restorana geri dönmemizi söyledi!"

Dylan'ın gözleri büyür. "Ben değilim... Bu adam çok şımarık. O yaramazlık yapmaya başlamadan önce beş dakika bile yok olamıyorum."

"Sorun değil." Sırıyorum, bir adım geri çekiliyorum. "Güzel bir kızın benimle flört etmesine aldırmam."

Bunun üzerine yüzü acı biberlerinden biri kadar kızarıyor ve beni kapıda bırakarak topuklarının üzerinde dönüyor. Bu beni güldürüyor ve arkasından veda ediyorum.

"İyi dinlen, Logan." Omzunun üzerinden sesleniyor ve o giderken yuvarlak kıçının o cutoff'ların içinde sallanışını izliyorum.

Evet, bu ilginç bir yolculuk olacak.

OceanofPDF.com

Dylan

"P "Tabaklara daha fazla patates kızartması koyun." Salina Duck'ı dışarı çıkarken durduruyorum, tepsisindeki hamburgerlerin etrafına patates kızartması yığıyor.

"Ben sadece servis edildiği şekilde alıyorum!" Kahverengi elini sallıyor

kalabalık yemek alanına girmeden önce at kuyruğu.

Mutfığa giriyorum, Thomas'ın ızgarada çalıştığı yere gidiyorum, o kızartıcıyı izlerken taze burgerleri çeviriyor.

"Neden patates kızartmasında cimrilik yapıyorsun Thomas? Bitiyor mu?"

"Hayır." Başını sallarken dolgun dudakları kaşlarını çatarak geriliyor ve ızgarada bir sıra Angus bifteği burgeri çeviriyor. "Craig kalp sağlığı için patates kızartmasını azalttığımızı söyledi."

Ses tonu onaylamıyor ve kafam buzdolabının yanında durmuş Red Bull için Craig'e gidiyor.

"Ne?" Benden aşçımıza bakıyor.

"Thomas'a tabaklara daha az patates kızartması koymasını mı söyledin?"

"Doymuş yağlar ve bunların bizim için ne kadar kötü olduğu hakkında bir makale okudum. Bence müşterilere dikkat etmek bizim sorumluluğumuz."

"Patates kızartmalarında cimrilik yapmıyoruz. Restoran işinde olan herkes size 'İşe yarayan şeylerle uğraşmayın' diyecektir." Saate baktım, saat yediye geçiyordu. "Bizi işimizden edeceksiniz."

"Kimse Coot-n-Shoot'a gelmeyi bırakmayacak," diye savunuyor ve Thomas *bilmiyorum* gibi bir ses çıkarıyor...

"Normal tayınlara dönüyoruz Thomas." Yaşlı adam başıyla onaylıyor ve ben de buzdolabına uzanıp dev bir gümüş kase salsa çıkarıyorum. "Haftanın Cesaret Yemeği zamanı!"

Salina boş tepsisiyle döndü. "Buddy Outlaw patates kızartmalarında cimrilik yapmayı bırakmanın zamanı geldiğini söyledi." Gözlerini Craig'e dikti. "Ona diyet falan mı yaptırmaya çalışıyorsun diye sordu."

Craig elini göğsüne koyar. "Ona ben olduğumu kim söyledi?" "Senin saçma sapan planların yüzünden bahşiş paramı kaybetmeyeceğim."

"Her şey ayarlandı. Şimdi şunu yapalım." Daha önce küçük plastik sepetleri yerleştirdiğim bara doğru ilerliyoruz. "Bunları tortilla cipsleriyle doldur, ben de salsa sosunu koyayım. Kırmızı ışığa bas, Allie."

"Vakit geldi!" Allie mutlu bir sıçrayış yaparak ışıkları ve müziği açmak için koşuyor.

"Hot Stuff "ın ilk tınları barda yankılanır ve insanlar alkışlamaya ve bağırmaya başlar. Bilardo masalarına açılan yan kapı açılır ve oyuncular kapı aralığından geçerek Allie, Salina, Craig ve diğer birkaç garsonun bara atlayıp eski Donna Summer disko şarkısı eşliğinde kalçalarını sallayışını izler.

Craig en büyük alkışı omuz hizasında, bukleleri uçuşan sarı peruğunu taktığında alıyor. Ayrıca tişörtünün alt kısmını yukarı çeker ve boynundan geçirerek bir crop top'a dönüştürür. Sonra Mick Jagger gibi hareket etmeye başlar.

İki yaşlı kadın koşarak gelir ve kot pantolonunun kemerine dolarlar sıkıştırır.

Dev bir salsa kâsesinin önünde durup elimde bir kepçeyle başımı sallıyorum. İnsanların haftalık yemeklere bahşiş bırakmaları için boş bir turşu kavanozumuz var. Bazıları bir dolar koyuyor ama bazıları yirmi dolara kadar çıkıyor.

Eski Davis'im her zaman bunun bir işi yürütmek için cahilce bir yol olduğunu söylerdi, ancak her zaman haftalık, menü dışı ürünlerin maliyetini karşıladık. Bazen küçük bir kâr bile elde ettik.

"Bu akşam ne var?" Buddy Outlaw gelir ve kavanoza bir onluk bırakır.

Buddy, Jack'in yardımcı koçu.

"Hey, Bud!" Özel salsa sosunu cipslerinin üzerine döküyorum. "Soğanlı, kişnişli ve taze limonlu hayalet biber salsası." Ekşi krema kazanını çeviriyorum. "Dilini soğutmak için ekşi kremadan bir yığın ekle."

"Bu daha iyi." Şarkı biterken bana katılan Craig'le göz göze geliyor. "İşin kolayına kaçmak yok."

Craig iki elini de kaldırır. "Neden bahsettiğini bilmiyorum, Buddy Outlaw. Coot-n-Shoot'ta her şey müşteri hizmetleriyle ilgilidir."

Cips ve salsa sepetlerini doldurmaya ve hevesli konuklara dağıtmaya devam ediyorum.

Allie mikrofonda hayalet biberlerin ısı seviyesi ve çok fazla yiyenlerin ne yapması gerektiğiyle ilgili uyarıları okuyor. Kafamı kaldırdığımda odanın arka tarafında duran bir adamın kaşlarını çatıldığını görüyorum ve midem bulanıyor. Üzerinde pembe Vineyard Vines golf tişörtü ve haki pantolon, başında koyu yeşil bir siperlik var. Her zamanki gibi kollarını kavuşturmuş.

"Sen devral," diyorum Craig'e. Craig başını kaldırıp küçük bir inilti çıkarıyor. "Sana geri geleceğini söylemiştim."

"Onunla ben ilgilenirim." Eldivenlerimi çıkarıp yemek salonunda eski sevgilimin beklediği yere doğru yürüyorum.

"Shew, Dylan!" diye sesleniyor müdavimlerimizden biri ben geçerken. "Sıcak şeyler doğru!"

"Ekşi krema yanığı söndürecek ama yeterli gelmezse garsonlardan biri size biraz dondurma getirebilir. Dondurucuda küçük kaplarımız var. Bira kullanmayın!"

Adam gülerek bana el sallıyor ve ben Davis'in önünde duruyorum. "Tek kişilik masa mı?"

"Bana patronluk taslama, Dylan. Neden burada olduğumu biliyorsun." Kendini beğenmiş sesi, kedinin tüylerini yanlış şekilde okşayan bir el gibi.

"Aslında, akşam yemeği için olmadıkça yapmam." "Görüyorum ki hâlâ bu yan gösteriyi yapıyorsun."

"Müşteriler haftalık Dare yemeğine bayılıyor."

"Sanırım öyle. Resmen bedava yemek dağıtıyorsun. Bunu kim yapar ki?"

"Bedava yemek değil, hatta herkesin seveceği bir şey de değil." Başımı yana eğerek ona sakarca bir gülümseme veriyorum. "Bir kase hayalet biber sosu ister misiniz?"

Keşke evet dese, kalan talaşları porsiyonuna kendim koyardım. Yarın balı demlemek için daha fazla parçalayabilirim.

"Hayır, teşekkür ederim." Kenara çekilip elini çocukların oyun alanına açılan paravan kapının üzerine koydu. "Dışarıda konuşabilir miyiz?"

"Gerçekten söyleyecek bir şey yok."

"Lütfen." Bu bir istekten çok bir emir ve onunla kavga etmek istesem de, bu işi bitirmeye karar veriyorum ve onu boş oyun alanına kadar takip ediyorum.

İlgilenen herkes bizi görebilir, ancak çoğu insan dans eden kızları izlemekle meşgul ya da haftalık spesiyali denemek için sıraya giriyor.

Kapı kapanıyor ve o yavaşça küçük kumsalda suyun kucaklaştığı yere doğru yürüyor. Orman jimnastiğinde durup restoranın ışığında onu inceliyorum.

Davis Kent, körfezin karşısındaki eski paralı bir aileden geliyor ve en pahalı özel okullara gitti. Yirmi milden daha az uzaklıkta olmasına rağmen, buradaki küçük kasaba topluluğuna hiç benzemiyor.

Onunla üniversiteden mezun olduktan sonraki yaz, şehrin güneyindeki lüks tatil oteline bağlı golf kulübünde çalışırken tanıştım.

O golf uzmanıydı ve bir gün sahada bira arabasını çalıştırmak benim işimdi. Golfçülerin içecek ya da atıştırmalık almaları için durarak etrafta dolaşıyordum. Gözüme çarptı çünkü uzun boylu, adil ve yakışıklıydı, zayıf bir fiziği ve gösterişli tavırları vardı.

Zarif ve zeki olmasını seviyordum. Ne zaman bir turnuvada oynasa beyin sarsıntısı geçirme tehlikesiyle karşı karşıya olmamasını sevdim. Spor uğruna geçirdiği sarsıntılar yüzünden yavaş yavaş aklını kaybederek acı içinde ölmesi konusunda endişelenmeme hiç gerek olmamasını sevdim.

Beni aldatması konusunda endişelenmem gerektiğini bilmiyordum.

"Ne kadar sürecek Dylan?" Yüzünü bana dönüyor ve iki elini beline koyuyor. "Ne istiyorsun? Elmas mı? Birkin çanta mı?"

Kaşlarım çatılıyor ve ne kadar az ortak noktamız olduğunu fark ediyorum. "Seni Stephanie Wilcox'a aletini sokarken yakaladıktan sonra beni affettirmeye mi çalışıyorsun?"

"Benim için hiçbir anlamı yoktu." Durduğum yere doğru yürüyor ve o yaklaştıkça kaşlarım geriliyor.

"Benim için bir anlamı vardı."

"Ne? Bu ne anlama geliyordu? Sıkıldığımı mı? Şehir dışında olduğun ya da regl olduğun ve bir haftadır seks yapmadığımız mı?"

"Yani ne zaman biriyle yatmadan beş günden fazla geçersen, beni aldatacağından endişelenmem mi gerekiyor?"

"Mesele bu değil. Mesele bizimle ilgili olmaması. Ben stres atıyordum."

Gözlerim sıkıca kapanıyor ve yavaşça nefes veriyorum, sakın kalmak ve onun taşaklarını tekmelememek için kendimi merkezliyorum. Çünkü gerçek şu ki, artık gerçekten umurumda değil.

Gözlerimi açtığımda sesimin bu kadar düzgün olmasından memnunum. "Her zaman bizimle ilgiliydi, Davis. Kardeşlerimle oynadığımda ya da çıplak ayaklarımla ayak işlerini yaptığımda ya da akşam yemeğinde seninle buluşmak için bisiklete bindiğimde kaşlarını her çatığında hep bizimle ilgiliydi."

"Çünkü çıplak ayakla dolaşmak tehlikeli ve seni akşam yemeğine götürebilirim. Bisiklete binmen için bir neden yok. Tüm bu tartışma gibi bu da çok saçma." Sesi gerçekten de yükseliyor. "Babam ne zaman bir beyefendinin molasını alsa, annem bir tasarımcı elbisesi alırdı ve bu iş burada biterdi."

"Ben senin annen değilim ve işe dönmem gerekiyor."

"Seninle konuşmam bitmedi." Sesi yükselirken üst kolumu acıyla kavırıyor.

Elimi çektim ve şimdi çok kızgıyım. "Bana bir daha dokunma. Ara vermekle ilgilenmiyorum. Gösterinin tamamıyla ilgilenmiyorum. Bitti ve bu konuda konuşmak için buraya gelmeyi bırakabilirsin. Hiçbir şey değişmeyecek. İşimiz bitti."

Çenesindeki kaslar hareket ediyor ve bir adım daha yaklaşıyor. Öfke ondan yayılıyor ve onun varlığında ilk kez bir korku şeridi göğsümü deliyor.

Yutkunuyorum, korktuğumu düşünmesini istemediğim için omurgamı dikleştiriyorum. Jack ve Garrett etraftayken bir şey yapacak kadar aptal olabileceğini düşünemiyorum. Yaralı bile olsa, bana zarar vermeye cüret ederse Zane kışına tekme basar.

"Buna pişman olacaksın, Dylan Bradford." Göğsü kabarıyor ve bir parça tükürük yanağıma çarpıyor.

Zorla sildim. "Hayır, silmiyorum."

"Bir gün beni arayıp yalvaracaksın ve ben de yüzüne güleceğim."

"Nefesini tutup bekleme." Dönüp restorana doğru yürüyorum.

"Bu senin son şansın" diye bağıyor arkamdan.

Kapıyı açıp içeri girerken baş parmağımı başımın üzerinde tutuyorum.

Craig yüz ifademi okuyor ve kepçeyi Allie'ye uzatıyor, sonra da benim o karşılaşmanın tatsızlığını üzerimden atmak için elimden geleni yaptığım yere geliyor. Korktuğumu itiraf etmek istemiyorum ama çok yoğundu.

"Sadece haklı olduğumu gösteriyor," diyorum kendi kendime. "Pislik herif."

"İyi misin?" Craig elini omzuma koyuyor, sonra geri çekiyor. "Ne oluyor lan?"

Bir parmağını dirseğime sokuyor ve kolumun üst kısmındaki kırmızı izi inceliyor.

Aşağı bakıyorum ve kaşlarım kalkıyor.

"Bunu o mu yaptı?" Arkadaşımın gözlerinde öfke var ama hemen bastırıyorum.

"Önemli bir şey değil. Kalmamı ve onunla konuşmamı sağlamaya çalıştı ama ben kolumu çektim. Biraz fazla zorlamış olmalı."

"Ona biraz fazla güç göstereceğim. Nereye gitti?"

"Dur." Şimdi kolunu sıkıyorum. "Çocukları büyük bir olay çıkar ve ben bunu istemiyorum. Sadece gitmesini istiyorum."

Craig'in gözleri kısıldı ve sözlerimi tartarak irkildi. "Sana asla el kaldırmamalı."

"Katılıyorum ve eğer bunu bir daha yaparsa, kıcını tekmelemen için sana yardım edeceğim." Kolumu arkadaşımın koluna doladım. "Geri döneceğini sanmıyorum. İlişkimizin bittiğini açıkça söyledim. Sadece hayır denmesinden hoşlanmıyor."

"Karanlık bir sokakta benimle karşılaşmasa iyi olur."

Rahatlamış bir kahkaha atarak bizi restoranın içine doğru götürüyorum.

Davis beni biraz korkuttu, ama içlerinden biri onun yaptığını öğrenirse olabileceğini hayal bile edemiyorum. Kardeşlerimin cinayetten hapse girmesini gerçekten istemiyorum. "Bu haftaki cesarete tepkiniz ne oldu?"

Odanın içinde etrafıma bakıyorum.

Salsa kaseleri.

Bazıları boş. Bazıları dolu, diğerleri ise ortada bir yerde. Herkes konuşmaya ve iyi vakit geçirmeye geri döndü.

"Her şey yolunda. Oliver Duck ona ne zaman gerçek bir meydan okuma yapacağınızı bilmek istiyor."

"O çocuk." Başımı sallıyorum. Salina'nın küçük kardeşi her zaman spesiyallerin yeterince sıcak olmadığından şikayet eder. "Sadece onun için bir Carolina Reaper tarifi bulacağım."

"Logan'ın yediği parçaları ona vermeliydin." Craig boş kaseleri ve bir galon ekşi kremayı toplamama yardım etti ve onları

Mutfak. "Sıcak demişken, şu güzel erkek eti parçası nerede?"

"Az önce *erkek eti* mi dedin?" Büyük kaseyi durulayıp bulaşık makinesine aktarırken lavabonun üzerine eğilerek ağlıyorum.

Davis'le karşılaşmamın verdiği sinirle biraz fazla gülebilirim. Craig ekşi kremayı buzdolabına koydu ve iki bira aldı.

"Al bakalım. Bunu hak ettin."

Corona'yı elinden alıp uzun bir yudum alıyorum. "Logan ve Garrett ben ayrıldığımda hâlâ uyuyorlardı. Geri dönüp onlara akşam yemeği götürmeliyim."

"Seni koruyorum patron." Thomas göz kırpmıyor, bana bir kutu uzatıyor. "İki burger, orta pişmiş, özel sosumuz ve ekstra patates kızartması."

"Seni çok sevecekler. Garrett buraya gelip sana sarılabilir."

"Oh, hayır!" Thomas gülerek ellerini havaya kaldırır. "Onun geldiğini görürsem kaçırım."

Craig elini sırtımın üst kısmında gezdiriyor. "Bu gece kapatacağım. Kardeşlerine iyi bak."

Yana doğru eğilip ona sarılıyorum. Beni çok iyi tanıyor. Garrett New York'tayken onu ne kadar özlediğimi biliyor ama en önemlisi, Davis'le olan o etkileşimden sonra bir dakikaya ihtiyacım olduğunu biliyor.

Logan

Tu sesler beni rüyasız bir uykudan uyandırıyor ve bir an için karanlıkta göz kırparak nerede olduğumu anlamaya çalışıyorum.

"Bana hiç salsa getirmedi mi? Yaşadığımız onca şeyden sonra?" Garrett'ın sesi yüzümde bir gülümsemeye neden oluyor ve battaniyeyi bir kenara atarak .

bakıyorum, neredeyse dokuz olmuş. "Kahretsin," diye yemin ediyorum nefesimin altında.

Umarım bu gece uyuyabilirim.

Küçük banyoda durup yüzüme biraz su çarpıyorum ve ellerimi saçlarımda . O kadar da kötü değil.

Kapıyı açıp mutfığa girmeden önce başıma temiz bir tişört geçiriyorum ve bavulumun üstünden bir eşofman altı giyiyorum.

"Bu aliiiiive!" Garrett, Frankenstein'ın canavarı falanmışım gibi iki elini havaya kaldırarak ağlıyor.

"Kapa çenenini." Başımı sallayıp gülüyorum. Burnuma lezzetli bir şeyin kokusu çarpıyor ve elim içgüdüsel olarak midemi kapatıyor. "Lanet olsun, bu koku da ne?"

"Restorandaki aşçımız Thomas sizin için hamburger yaptı." Dylan barın etrafında yürüyor, bugün olduğundan daha da iyi görünüyor.

Koyu renk saçları artık gevşek ve sırtından aşağıya doğru sarkıyor. Gözlerine bir şey yapmış, çünkü daha da parlıyorlar ve dudakları parlak pembe. Hindistan cevizi kokusu etrafına yayılıyor, bana sahilde güneşli bir günü hatırlatıyor ve bir anlığına ne kadar aç olduğumu unutuyorum.

"Dur, senin için bir tabağa koyayım." Dönüp mutfaka doğru yürüyor ve gözlerim onun güzel kışına takılıyor.

Pantolonunu değiştirmiş ama giydiği kot etek de aynı derecede kısa ve biçimli bacaklarını ortaya çıkarıyor. Sıkı ve pürüzsüzler ve bir dansçı gibi kontrollü bir zarafetle hareket ediyor.

"Sen iyi misin?" Garret'in ses tonunda bir gerginlik var ve ben de kendime geliyorum. "Evet." Elimi gözlerime sürüyorum, sonra iki kolumu da iki yana açıyorum.

Sanki hâlâ gibi. "Sanırım kahve için çok geç."

"Sadece bu gece gerçekten uyumak istiyorsan." Büyük boy arkadaşım gülüyor. "Bir Guinness al. Kahve gibidir."

"Doğru." Başımı sallayıp ondan bira kutusunu alıyorum.

"Bu nasıl?" Dylan kalın bir hamburger ve bir yığın patates kızartmasını benim önümdeki bara, bir tanesini de kardeşinin önüne koydu.

Garrett onunkini aldı. "Thomas'a onun için geldiğimi söyle."

"Söyledim." Gülüyor ve kendine bir bira dolduruyor.

Yüksek sesle inliyor. "Çok iyi. Tıpkı hatırladığım gibi." "Bu tarife dokunmaya cesaret edemeyiz."

"Bakalım ne düşüneceksin." Tabağımı işaret ederek bar taburesine geri oturdu.

Büyük bir ısırik alıyorum ve daha fazlasını istememe neden olan keskin, lezzetli bir tatla bağlanmış mükemmel kömürleşmiş sığır etine başımı sallıyorum. "Çok iyi."

"Thomas'ın kimseye söylemediği gizli bir malzemesi var." Garrett son lokmasını bitiriyor. "Sanırım sade karabiber."

"Hayır, bu çok basit." Dylan koyu birasından bir yudum daha alarak başını sallıyor. "Bir çeşit Worcestershire karışımı olmalı."

"Her neyse, çok lezzetli." Birkaç patates kızartmasını ağzıma tıktırıyorum. "Bunun uzun zamandır yediğim en iyi burger olduğuna eminim."

"Hiç denemeyin." Garrett ayağa kalkıp omzuma vuruyor. "Yaşadığınız onca şeyden sonra kız kardeşim bize o hayalet biberli sostan bile getirmedi."

Çenem titriyor ve deliymiş gibi bir bakış atıyorum. "Ben , teşekkürler."

"Bana ateşli şeyleri sevmediğini mi söylüyorsun, Murphy?" Garrett bir bira daha alır. "Ve sen Teksaslı mısın?"

"Gerçekten mi?" Dylan'ın gözleri parlıyor. "Hangi kısmı? Sadece Dallas'a gittim ama eninde sonunda San Antonio'ya gitmek istiyorum. Biraz otantik Şili Pequin yiyebilirim."

"Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Biberleri bilmiyor musun?" Dylan kollarına yaslanmış, beni izliyor. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Babam Tex-Mex'i sevmezdi." Uzun, resmi bir masada, ince porselenler, kumaş peçeteler ve gümüş kaplarla servis edilen akşam yemeklerini düşünüyorum. "O daha çok Wagyu bifteği ve ıstakoz severdi."

"Fancy!"

"gibi bir şey." Eski hınç geri dönmeye çalışır ama Dylan bunu engeller.

"Çok yazık." Sesi küstahça ve sevimli burnu bir gülümsemeye kırışıyor.

"Peki ya annen?"

"Emin değilim." Guinness'ten bir yudum alıyorum. "Ben onu tanımadan önce öldü."

"Oh, çok üzgünüm." Koluma kısaca dokunuyor. "Annemizi ben on üç yaşındayken kaybettik. Kanserden."

"Evet." Başımı sallıyorum, keşke konuşmayı uzatıp durmasaydım. "Garrett söyledi."

Bu da bizi hemen birbirimize bağlayan şeylerden biriydi; küçük memleketler, kayıp anneler ve onun yoluna çıkan her futbolcuyu yere sermesi.

"Zane, hey, kardeşim!" Garrett zıplayarak ön kapıya giden uzun koridora çıktı. "Nerelerdeydin?"

Kafamı kaldırdığımda uzun boylu, siyah saçlı bir adamın sanki görünmemeye çalışıyormuş gibi ön kapının hemen içinde durduğunu görüyorum. Yaklaşık benim boyumda ama eski atletlerin sıkı çalışmayı bıraktıktan sonra sahip oldukları şekilde zayıf.

"Garrett." Sesi alçak ve kesiktir ve merdivenlere doğru gider.

Garrett, tabii ki bunların hiçbirini kabul etmiyor. Koridorda aceleyle ilerleyerek kardeşini kucaklıyor. "Ben de seni bekliyordum. Kimmie'yi aldığında Jack'in yanında değildin."

"Yapmam gereken bazı işler vardı." Zane, duraklayan bir adım atmadan önce onun sırtını sıvazlar.

Dylan ve benim mutfakta durup izlediğimiz yere bakıyor ve gözleri mavinin çarpıcı bir tonunda, su gibi berrak. Yine de perili ve

Hızla arkasını dönse de acısı belli oluyor.

"Aç mısın?" Dylan ona sesleniyor ve sesi bütün gün olduğundan daha yumuşak, temkinli gibi bir şeyle dolu.

Acaba bu yüzden mi kaçmak istiyor? Benim kariyerim de onunki gibi kısa kesilse, tüm dünyam göz açıp kapayıncaya kadar alt üst olsa nasıl hissederdim bilmiyorum. Herkesin bana cam gibi davranmasını istemezdim.

"Daha önce bir şey aldım. Ben de yukarı çıkıyordum." O tırabzana tutunuyor ama Dylan iki erkek kardeşinin durduğu yere gidiyor.

"Bugün nasıl geçti?" diye soruyor.

"İyi." Yine, sanki konuşmanın sonu gelmiş gibi kelimeyi söylüyor.

"Koltuk değneklerine daha ne kadar ihtiyacın olduğunu söylediler mi?"

Koltuk değneği kullanmıyor ama köşede duran bir çift koltuk değneği fark ediyorum. Zane'in kare çenesi kasları esnedikçe hareket ediyor ve Dylan'ın ona bu şekilde baskı yapabilen tek kişi olduğunu hayal ediyorum.

Dönüp bara geri gidiyorum, ait olmadığım bir duruma izinsiz giriyormuşum gibi hissediyorum.

"Artık durabileceğimi söylediler." Tepkisi düşük.

"Bu çok iyi! Logan'ı misafir odasına yerleştirdik ama merdiven çıkmak çok zor gelirse-"

Kulaklarım dikiliyor ve salona dönüyorum. "Yukarıda kalabilirim. Sorun olmaz. Daha eşyalarımı bile yerleştirmedim."

"Ben iyiyim." Zane bana başını salladı. "Sen Logan olmalısın?"

Hoş geldin." Ben de başımı salladım. "Teşekkürler. Büyük hayranınızım. Bütün maçlarını izledim..."

Sesim kesiliyor ve kendimi bir pislik gibi hissediyorum. Eminim hatırlatılmasını isteyeceği son şey oyundur.

"Teşekkürler." Tek söylediği bu ve korkuluklara tutunarak merdivenleri tırmanmasına yardımcı oluyor. "İyi geceler."

Garrett yavaşça bana doğru dönüyor, gözleri yerde, ama Dylan merdivenlerin dibinde duruyor, kardeşinin gidişini izlerken dudakları gergin. Sonunda çenesi düşüyor ve mutfığa doğru yürürken gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Gerçekten nasıl?" Odaya girdiğinde Garrett'ın sesi sessizdi.

"Bilmiyorum. Jack onu PT'ye götürüyor ve ağrı kesici ilaçları var. Bir terapistle konuşması gerekiyordu ama iki hafta sonra gitmeyi bıraktı. Olayı tekrar tekrar yaşamamanın ona yardımcı olmadığını söyledi."

Garrett bana baktı. "Ben yukarı çıkıp ona bir bira getireceğim. Bazen insanlar geceleri sessiz olduğunda daha çok konuşurlar."

Tamamen anladığım için başımı sallıyorum. "Sabah kaçta hazır olmamız gerekiyor?"

"Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Yaz kampı erken başlar." Sanki bir lise takımı seçme düşüncesi tüm acısını alıp götürüyormuş gibi gülümsüyor.

"Kapıya vur, hazır olacağım."

Bir bira alıp yanımızdan ayrılıyor. Arkamı döndüğümde Dylan'ın tabağını ve bira bardağını tezgahıdan topladığını görüyorum. Yüzünde endişe çizgileri var ve her şeyi bir anda kaybetmeyi hayal edemediğim kadar, ona destek olmaya çalışan insanlardan biri olmayı da hayal edemiyorum.

"Bu konuda yardımcı olabilirim." Onun durduğu yere doğru koşuyorum ve gözleriyle tam olarak buluşmayan bir şekilde gülümsüyor.

Eşyalarımı da taşıyarak gerginliği azaltmaya çalışıyorum. "Muhtemelen bütün gece uyanık olacağım. Gündüzlerim ve gecelerim birbirine karıştı."

"Garrett'in seni bu ikna ettiğine inanamıyorum." "Ve babamın jet servisi var."

"Öyle mi?" Tabakları elimden alarak suyu açtı. "Nasıl oluyor bu?"

"Devre mülk gibi bir şey. Bir talepte bulunuyorsunuz ve size pilotlu bir uçak buluyorlar. Jet sahibi olmaktan kurtarıyor."

"Bu gerçekten akıllıca." Bana temiz bir tabak uzatıyor, ben de havluyla kuruluyorum.

"O benim babam."

"Siz ikiniz yakın mısınız?"

"Hayır." Elinden bir tabak daha alarak acı bir kahkaha atıyorum. "O bir çeşit pislik. Ya da belki de hiç çocuk istemedi. Benim annemin fikri olduğumu ve annem öldüğünde benimle ne yapacağını bilemediğini düşünmek istiyorum."

"Özür dilerim." Bana başka bir tabak uzatıyor ve endişeli bir bakış atıyor.

"Olma. Çocukluğumu atlattım ve şimdi sanırım o beni ilginç."

"Oynadığın için mi?"

"Evet, emekli olduğumda tüm hayranlarımı onun kanallarına getireceğime dair bahse girdi."

"Eğlencede mi?" Ben son bulaşığı kurularken o suyu kapatıyor. "MurKo Communications'ın sahibi. Büyük bir spor radyo ağı." "Ah." Çenesi kalktı. "O zaman yorumcu olacaksın."

"Elimde olsa yapmazdım." Tezgâhtaki son tabağı da yanımdaki yığının üzerine koydum.

"Bu çok komik." Tabak yığınının kaldırıyor ve küçük alanın diğer tarafına taşıyor. "Tanıdığım çoğu erkek işi gereği sürekli spordan bahsetmek ister."

"Elbette, o kısmı isterim. Sadece babam için çalışmak istemiyorum ve Houston'a geri taşınmak istemiyorum."

Başını uzatıp dolabın kapağını açıyor, ama ben hemen ayağa kalkıp tabakları elinden alıyorum ve ait oldukları rafa koyuyorum. Göğsüm onun yan tarafına değiyor ve hafif bir kahkaha atarak uzaklaşıyor.

"Tam bir beyefendi. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Ona sırtarak bakıyorum ve kolunun üst kısmında hafif bir morluk fark ediyorum. "Burada ne oldu?"

"Oh..." Sanki utanmış gibi hemen eliyle kapatıyor. "Önemli bir şey değil. Restoranda bir kapı tokmağına takıldı. Çok hızlı hareket ediyordum."

Neden bana doğruyu söylemiyormuş gibi hissettirdiğini merak ederek başımı sallıyorum. Sonra bu düşünceden vazgeçiyorum. Neden bu konuda yalan söylesin ki?

Yine de ruh hali değişiyor ve bana biraz kardeşi Zane'i hatırlatıyor - aniden kaçmak istiyor.

"Şey..." Ellerini birbirine vurarak koridora doğru bir adım atıyor.

"Babana ne oldu?" Hareket etmiyorum, ona alan tanıyarak biraz daha kalmaya karar vereceğini umuyorum.

Biraz kalmasını istiyorum. Onunla konuşmayı seviyorum. Işığın yumuşak saçlarında nasıl oynadığını, konuşurken dolgun dudaklarının nasıl hareket ettiğini seviyorum. Aynı anda hem seksi hem de tatlı olan badem gözlerindeki ışığı seviyorum.

Anılarımızı benim yere düşmemden ya da bebeklerden korkmamdan biraz daha... ilginç bir şeye dönüştürmek istiyorum.

"Şey," diye derin bir nefes verdi. "Doktorlar felç olduğunu söylediler ama hafıza sorunları, sinirlilik, baş ağrıları vardı..."

Midem bulanıyor. Bu belirtileri iyi biliyorum, hepimiz biliyoruz ve çok korkutucu. "CTE MI?"

Kronik Travmatik Ensefalopati ya da futbol hastalığı. Kafaya tekrarlanan darbelerle bağlantılı olduğu düşünülen bir beyin rahatsızlığı.

"Kimse böyle adlandırmak istemedi, çünkü o zaman bir davamız olurdu." Ses tonunda bir var ve ben bunu anlıyorum. Konu yaralanmalar olduğunda aileler de en az bizim kadar acı çekiyor.

"Bu zor bir spor. Artık o zamanlar bildiğimizden çok daha fazlasını biliyoruz."

"Yine de hepsi oynamaya devam ediyor." Başını sallıyor, sonra da kafasını sallayıp bana bakıyor. "İşte bu yüzden sadece golfçülerle çıkıyorum."

"Ne?" Kelime ağzımdan kahkaha ile protesto arası bir sesle ve konuşmamızdan birkaç tik daha yüksek bir sesle fırlıyor.

Güzel gözleri açılıyor ve gülümsemeye karşı koyarken ağzının kenarında küçük bir gamze beliriyor. "Bununla ilgili bir sorunuz var mı Bay Murphy?"

Emin olun bununla ilgili bir sorunuz var ama bunu yüksek sesle söylemeyeceğim.

"Hiç de değil, Bayan Bradford. Kiminle isterseniz çıkın. Sizin gibi birinin bir golfçüyle evleneceğini düşünemiyorum."

"Golfün nesi var? Beceri ve sabır gerektiren bir spor ve sıfır fiziksel temas içeriyor." Parmaklarıyla sayıyor. "Bu sporu yaparken beyin sarsıntısı geçiren tek bir golfçü bile tanımıyorum."

"Eğer buna spor diyorsanız," diye espri yapıyorum.

"Kaç golfçünün CTE'ye yakalanma riski var?"

Ellerimi kaldırıp doğruluyorum. "Beni yakaladın. Sadece gözlemlediğim kadarıyla fiziksel temas konusunda utangaç olmadığınızı söylüyorum."

Ve seksi.

"Kafama darbe almıyorum ve onların kafalarına darbe da izlemiyorum."

Kaşlarım çatıldı. "Maçları izlemiyor musun?"

Başını hayır anlamında sallıyor. "Babamızın başına gelenlerden sonra ve riskleri bildikten sonra bu çok zor. Keşke hepsi emekli olsa ama kardeşlerime ne yapacaklarını söyleyemezsiniz."

Bu yeni bilgi hakkında ne hissettiğimden emin değilim. Hayır, nasıl hissettiğimi biliyorum. Hiç hoşuma gitmedi.

Ses tonumu yumuşatarak bir adım daha yaklaşıyorum. "Hayat kontrol edilemez, Dylan. Yarın kapıdan çıkarken bana bir araba çarpabilir."

"Öyle söyleme," diye fısıldıyor, ellerini dua edecekmiş gibi kaldırarak onu uzaklaştırmaya çalışıyor.

"İstedğim, sevdiğiniz işi yapmalısınız ve biz oyunu seviyoruz."

"Güven bana. Biliyorum."

"Kimi sevdiğinizi ya da neler olacağını kontrol edemezsiniz. Sadece golfçülerle çıktığını söylemek aptalca."

"Belki, ama futbolcularla çıkmazsam, birine aşık olma riskim de olmaz."

Gözlerimiz buluşuyor, hava sessizleşiyor ve durgunlaşıyor. Midem sıkışıyor ve bir şekilde ona tekrar dokunabilecek kadar yaklaştım. Kısa eteği ve dar gömleğiyle önümde duruyor ve yumuşak göğüsleri nefesiyle birlikte hızla yükseliyor.

Uzun zamandır bu kadar açık, canlı ve hayat dolu bir kadınla birlikte olmamıştım. Oyun oynamayı, dans etmeyi ve acı biberle deney yapmayı seven biri.

Golf oynayan bir adamla yuva kurmaya hakkı olmayan bir kadın.

Siktir et.

Ellerim iki yanımda ve onları yumruk yapıp sıkıyorum, bir nefes veriyorum ve bir adım geri çekiliyorum. Çılgınca olan onunla bu şekilde konuşmam, onu bu şekilde düşünmem.

Daha önce de belirttiğim gibi, Dylan en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi. Tamamen yasak bölge ve öyle olmasa bile, burada bu küçük kıyı topluluğunda yaşıyor ve ben birkaç hafta içinde Doğu Kıyısı'na geri dönüyorum.

Bir ay sonra binlerce mil uzakta olacağım.

Boğazımı temizleyerek gözlerimi onun seksi küçük bedenine, güzel gözlerine ya da parmaklarıma dolamak istediğim uzun saçlarına değil yere dikiyorum.

"Yarın kardeşine yardım edeksem biraz uyumaya çalışsam iyi olacak." Elim içgüdüsel olarak acıktığımda yaptığım gibi karnıma gidiyor.

"Öyle olsa iyi olur." Başını sallıyor, kapıda ayakkabılarını çıkarıyor ve salona doğru yürüyor. "Gece bir şeye ihtiyacınız olursa, kendinizi evinizde hissedin ve alın."

Ayak tırnakları kırmızıya boyalı ve aklım gece ihtiyacım olabilecek şeylerin görüntüleriyle dolmazsa lanet olsun. Elde etmek istediklerim. Yumuşak kıvrımları sert açılara baskı yapıyor, vücutlarımız birlikte hareket ederken ipeksi saçları bir perde gibi etrafımıza düşüyor.

"Teşekkürler, böyle iyiyim."

Bu lanet bir yalan. Çok, çok kötüyüm ama en azından neyin doğru olduğunu biliyorum.

Bir mola vermek ve kafamı toparlamak için buradayım, zaten sahip olduğumdan daha fazla sorun yaratmak için değil - ya da dev gibi bir en iyi arkadaşına

kıçımı tekmele.

OceanofPDF.com

Dylan

I Logan Murphy'ye takıntılı değilim. O bir futbolcu. İlk karşılaşmamızda onu neredeyse bir hayalet biberle öldürdüğümünden bahsetmiyorum bile.

Yine de bütün gece, gömleğinin önünü kavrayan güçlü elini düşünerek dönüp durdum, parmakları sanki bana girmesini engellemek için karnına giriyordu.

Kime aşık olacağımı kontrol edemeyeceğimi ve kontrol edebileceğimi düşünecek kadar deli olduğumu söyleyerek üzerimde yükselirken koyu mavi gözlerindeki sıcaklığı engellemekte başarısız oldum.

Bana söylemesine gerek yoktu. Hormonlarım bunu kulaklarıma haykırıyordu.

Kardeşlerimin etrafında takılan diğer sporcular gibi değil. Akıllı ve düşünceli. Yardıma ihtiyacım olduğunda bunu fark ediyor ve bana veriyor.

Dürüst olmak gerekirse, Kimmie Joy'u tereddüt etmeden kucağına aldığı anda beni yakaladı. Yüzünü boynuna gömdüğünde büyük eli onun küçük sırtını ovuyordu.

Yeğenim hiçbir zaman bir yabancıya bu şekilde yaklaşmadı ve bunu sadece ikisinin de acı biberden muzdarip oldukları için yaptığını tahmin edebiliyorum.

Bu sabah bisikletimle Jack'in evine giderken, güneş doğuda yavaşça yükselirken körfeze bakıyorum. Bir grup pelikan suyun üzerinde V şeklinde süzülüyor ve uzaktaki puslu sis pembe, sarı ve parlak mavi renklere bürünüyor.

Evden çıktığımda kimse uyanmamıştı ve uyanık olduğundan emin olmak için neredeyse Logan'ın kapısına vuracaktım. Dün gece uyuyabildi mi ya da mutfakta aramızda geçenlerden etkilendi mi bilmiyorum.

Belki de bunların hepsi kafamın içinde ve aramızdaki bu yoğun çekimi hayal ediyorum. Sadece arkadaşça davranıyor, tavsiyelerde bulunuyor, herkesin yapabileceği gibi şakalaşıyor olabilir. Belki de Davis'le o kadar uzun süre birlikte oldum ki, beni kontrol etmeye çalışmayan ya da beni uymayan bir kalıba sokmaya çalışmayan birinin yanında olmanın nasıl bir şey olduğunu unuttum.

Hiç fark etmez. Hayatım gördüğüm en seksi erkek olabilir, düşünceli, nazik, çocuklarla arası iyi olabilir ve bulaşıklar için yardıma ihtiyacım olduğunda bunu fark edebilir. O Garrett'in en iyi arkadaşı ve tüm bunların ötesinde, o bir futbolcu.

Ben futbolcularla çıkmam.

"Hey, günaydın." Bisikletimi verandaya park ederken kardeşim kapıyı açık tutuyor. "Mutfakta kahve var. Kimmie hâlâ uyuyor, o yüzden burası bir süre daha sana kalacak."

"Bugün için hazır mısınız?" Merdivenleri tırıs tırıs çıkıp en büyük ağabeyimin beklediği yere geliyorum.

"Hiç olmadığım kadar hazırım." Eski kırmızı kamyonetine doğru yola çıkmadan önce bana kısa bir süre sarılıyor.

Yılın bu zamanıyla ilgili bir aşk-nefret ilişkisi olduğunu biliyorum. Koçluk yapmaktan ve mümkün olan en güçlü takımı sahaya sürmekten ne kadar keyif alsada, içten içe çocuklara başlangıç malzemesi olmadıklarını ya da daha kötüsünü söylemekten nefret ediyor. Seçmeleri geçemediler.

Bu yüzden Garrett'in burada olmasından memnun olduğunu biliyorum. Kötü haberi gülümsetecek şekilde verebilecek biri varsa o da Garrett'tir.

Jack, gözlerinin üzerinden sarkan dalgalı kahverengi saçlarıyla babamıza çok benziyor. Eski bir oyun kurucu gibi uzun ve zayıftır ve babamızın doğuştan sahip olduğu yıldızın her bir parçasına sahiptir. Babam bir efsaneydi ve Jack de onun izinden gitti.

Babamızın nasıl öldüğünü düşündüğümde bu düşünce midemi bulandırıyor. Jack sadece yirmi yaşındaydı. Eyaletten erken mezun olmuştu ve

Texas Mustangs'ın ilk tur draft seçimi idi.

O tabutun önünde durdu, hepimiz orada durduk, hayatlarımızın asla aynı olmayacağını biliyorduk. Sonra doğruldu ve hepimize ne yapacağımızı söyledi. Teksas'a gitti ve beş yıl oynadıktan sonra oyununun zirvesindeyken emekli oldu.

Jack gittiğinde Zane bize göz kulak olacak yaşıyordu. Biz dört yaş büyürken o da körfezin karşısındaki üniversiteye gitti. Bu benim kendi başımın çaresine bakabilecek olgunluğa erişmem için gereken zamandı ve Garrett mezun olduğunda Tuscaloosa'daki üniversiteye gidebildi.

Hendrix USC'ye gitti ve bir daha geri dönmedi. Güneşli Kaliforniya'yı ve bir rock yıldızı gibi yaşamayı seviyor. Benden sadece bir yaş büyük -İrlanda ikizleri derlerdi bize- ama birbirimizden daha farklı olamazdık. Burada arkadaşlarım ve ailemle birlikte sakın, küçük kasaba hayatını sevmeye başladım.

Ebeveynlerimizi kaybetmek yaşadığımız en zor şeydi. Benim için dans hayallerimi kaybetmekten sonra ikinci sıradaydı ve bizi hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde birbirimize bağladı. Birbirimize tutunurduk ve başımızı belaya sokmazdık. Birbirimizi kolladık ve ne olursa olsun beni koruyan dört adamım olduğunu hep biliyordum.

Etrafımızda toplanan küçük bir toplulukta yaşamamızın da yardımı oldu. On yıl sonra, Newhope'ta olduğumuz için ne kadar şanslı olduğumuzu görebiliyorum.

Temmuz ayının bu nadir serin sabahında, körfeze bakarken, annemin "The Bluest Eyes in Texas" şarkısını söylediğini hâlâ duyabiliyorum. Vefat ettiğinde babamızın da hemen arkasından geleceğini bilmiyorduk. Tek bildiğim, sevdiğiniz birinin çok acı çektiğini gördüğünüzde tek istediğinizin o acının sona ermesi olduğuydu. Bu veda etmek zorunda kalmak anlamına gelse bile.

Kardeşimin evinin denize bakan arka verandasında salıncakta otururken, kasabadaki herkesin bizi kaldırmaya ve güveç getirmeye nasıl hazır olduğunu düşünüyorum.

Her yıl kasırgaların estiği, insanların yardıma ihtiyaç duyduğu, yaşlandığı, ağaçların devrildiği Körfez Kıyısı'nda yaşarken erken öğrenilen bir şey bu. Güveç kısmını değil, birbirimizle ilgilenme kısmını. İhtiyaç anında hep bir araya geliriz.

Tıpkı annesi bir sonbahar gecesi tek kelime etmeden çekip gittikten sonra kendi kızım gibi olan Kimmie Joy gibi. Jack onu Oklahoma'da yaşlı bir çocukla birlikte yaşarken ve hafta sonları gece kulüplerinde şarkı söylerken buldu.

Bunların hiçbirisi umurunda değildi. Sadece boşandıklarını ve küçük şımarık kızları üzerindeki tüm vazgeçtiğini belirten kağıtları imzalamasını istiyordu. Şimdi o da tıpkı benim yaptığım gibi ortalıkta dolaşüyor ve büyük insanları hizaya getirmenin kendi görevi olduğunu düşünüyor.

"Günaydın Güneşli," diye takılıyorum arka verandaya çıkıp gözlerini ovuşturup kaşlarını çatarak kucağıma tırmanırken.

Kıvrık başı omzumda, elimi sırtında aşağı yukarı kaydırarak bizi hafifçe sallıyorum. Hiçbir zaman pek sabah insanı olmadı ama ben de yavaş uyanmayı seviyorum.

Yakında buralarda yürüyüşe çıkacak.

Sabahın serinliği yükselen güneşle birlikte buharlaşıyor ve terlemeye başladığında kucağımdan kayıyor.

"Kahvaltı için krep yapacak mısınız?" Elimi tutuyor, ben de salıncaktan inip yemek yapmaya başlıyorum. "Austin Cuma günleri hep krep yapar. Bunun T-G-I-F olduğunu söylüyor."

Allie'nin oğlu, annesi benimle birlikte restoranda çalışmaya başladığından beri son iki yazdır Jack'in kızına bakıcılık yapıyor. Geçmişte Kimmie yazları benimle kalıyordu ama sanırım en büyük ağabeyim de benim gibi küçük ailelerinin paraya ihtiyacı olduğunu gördü.

Şimdi Austin'in takıma gitmesiyle bebek bakıcılığına geri döndüm, ki bunu hiç umursamıyorum. Aslında, onun küçük komik hallerini özledim.

"Benimle restorana geliyorsun. Peynirli çırpılmış yumurta yapacağım ya da Craig Amca oradaysa, sana krep yapması için onu ikna edebilirsin. Eğer nazıkçe sorarsan."

Yavaşça başını sallıyor. "Nasıl kibarca sorulacağını biliyorum. Babam öğretti."

"Bu iyi." Poposunu okşadım. "Koş giyin de yola çıkalım." Birkaç dakika sonra Cooters & Shooters'a doğru pedal çeviriyoruz, o da arkamda benim bisikletimde, sökülebilir plastik bir koltukta ve başında bisiklet kaskı Kafa.

Biz içeri girdiğimizde Allie çoktan mutfağa girmiş, kahve içiyor ve tırnağını çiğniyordu. Yeğenim Craig'i aramak için sağa sola koştururken ben doğruca cezveye gidiyorum.

"İyi misin?" Kendime bir fincan kahve koyuyorum. "Bunlardan ister misin?"

"Biraz daha kahve içersem titreyeceğim." Bulaşık makinesine gider ve kapları boşaltmaya başlar.

Kahvemini yarısını boşaltıyorum ve bir yığın peçete alıp kaşlarımı çatarak onu izliyorum. "Austin için endişeleniyor musun?"

"İlk kez seçmelere katılıyor ve çok sıkı çalışıyor. Her öğleden sonra topu lastiğe doğru fırlatıyor. Körfeze kadar koşup geri dönüyor. Bütün eski maçları izliyor, Jack'in nasıl oynadığını öğreniyor." "Oyun kurucu mu olmak istiyor?"

Bir çatal ve bıçak kaptım ve onları yuvarladım.

bir peçetenin içinde.

Kimme geri döndü. "O burada değil."

"Sıkı otur, sana yumurta çırpayım."

Ben buzdolabından bir kutu yumurta ve bir kap rendelenmiş peynir çıkarırken Allie kapları toparlama işini üstleniyor.

"O sadece bir oyun kurucu olmak istemiyor, Jack Bradford gibi bir oyun kurucu olmak istiyor."

"Ve daha önce hiç oynamadı mı?"

"Onun ilkokulunda bayrak futbolu vardı." Bir peçete kapıyor ve başka bir çatal bıçak takımını hazırlıyor. "O da oynardı."

O kadar hızlı hareket ediyor ki, Pazar gününe kadar yetecek kadar kap kacağımız olacak. Sıcak tavaya iki yumurta kırıyorum ve üzerlerine peynir serpip kabarmalarını bekliyorum. Kimme bana katılıyor, bir parça ekmek alıyor ve ona öğrettiğim gibi ekmek kızartma makinesine koyuyor.

"Bayrak futbolu aslında genç oyuncular için çok daha güvenlidir." Aynı konuyu tekrarlamaktan hoşlanmıyorum, ancak oğullarım olsaydı, beyinleri henüz gelişirken onların futbol oynamalarına izin vermek benim için zor olurdu.

"Oyuna yönelik bu ani ilginin nereden kaynaklandığını bilmiyorum. Sence babası yüzünden mi?"

Allie bana eski sevgilisi hakkında pek bir şey anlatmadı, uyuşturucuyla ilgilendiği ve şu anda eyalet hapisanesinde olduğu dışında. O bir satıcıydı, ama bana söylemediği şeylerden - sadece onun temkinli davranışlarını gözlemleyerek anladığım kadarıyla

-Aynı zamanda tacizciydi.

Boşanmaları o buraya gelmeden önce sonuçlanmış, ancak dışarı çıktığında onu bulmakla tehdit ettiğini söyledi. İyi haber şu ki, arkadaşşıma göre dışarı çıkma şansı yok denecek kadar az.

Newhope'a taşınma nedeninin büyük bir kısmı, onun tehditlerinin ve kötü şöhretinin başlarına bela olmadığı bir yerde yeniden başlamaktı.

"Futbol oynamak istemeyen birini hiç tanımadım." *Davis dışında*, sanırım, ve bunun benim için nasıl işe yaradığını görüyorum. "Yine de Jack'te o baba havası var. Babamız öldüğünde hiç vakit kaybetmeden işe girdi."

Dudağını çiğneyerek son çatal bıçak takımını yuvarlıyor. "Takıma giremezse ne olacak?"

"Hey." Elimi koluna koydum. "İyi haber şu ki, ağabeyim deneyen çocuklardan hiçbirini nadiren keser. Her zaman onlar için bir yer bulur, üçüncü yedek bile olsalar."

"Austin üçüncü yedek olursa yıkılır."

"Eğer söylediğin kadar sıkı çalışıyorsa, Jack bunu görecektir." Saate bakıyorum ve dün gecedan beri aklımda neler olduğunu düşünüyorum.

Logan'ı iş başında görmeyi çok isterim ve Allie de oğlunun nasıl olduğuna bir göz atabilirse kendini daha iyi hissedecektir.

"Görünüşe göre öğle yemeği kalabalığı için bizi fazlasıyla hazırlamışsınız."

"Evde yalnız kalamazdım, bu yüzden Austin bu sabah gittikten sonra buraya geldim."

"Biraz mola versek ve onları kontrol etmek için liseye gitsek nasıl olur? Koçlara kahve ya da başka bir şey götürebiliriz. Ya da sadece Kimmie Joy'u suçlarız." Peynirli çırpılmış yumurtaları küçük bir kâğıt kutuya koyup hızlıca kızarmış ekmeğini yağlıyorum.

"Ne yaptım ben?" Kimmie bana kaşlarını çatıyor ve ben onun artık üç yaşında olmadığını unutuyorum.

"Eski dostun Austin'in ne yaptığını görmek istiyorsun, değil mi?" Kıvrık saçlarını karıştırıyorum.

"O sadece futbol sahasında bir aşağı bir yukarı koşuyor, hepsi gibi." Tostunu kemirirken vücudunu bir o yana bir bu yana sallıyor.

"Onun ne yaptığını görmek istediğini farz edelim. Ya da baban." "Babam sadece düdüğü çalıyor ve onlara uzun gitmeleri için bağırıyor ya da yöntemi takip edin ya da gözünüzü toptan ayırmayın!"

Söyleyiş tarzı ağabeyime o kadar benziyor ki gülmekten kendimi alamıyorum. "O zaman sadece yumurtalarını ye ve kimliğimizi açığa çıkarma."

Düğmeli burnu kırışıyor ve onu kalçama çekiyorum, kalbim Logan'ı tekrar görme ihtimaliyle daha hızlı atıyor.

"İYİ YAKALADIN, JORDY!" Garrett cılız çocuğun sırtını sıvazlıyor. "Bu çalışkanlığınla birkaç yıl içinde birinci ligde oynayacaksın."

"Teşekkürler, Bay G!" Çocuk gülümsüyor ve bu resmileşiyor. Kardeşim herkese kötü haber verebilir ve onları gülümsetebilir. Her şey teslimatta.

Çitlerin orada durmuş, sahada bir aşağı bir yukarı koşan çocukları izliyorum. Logan kenarda Jack'in yanında. İkisi de kollarını kavuşturmuş, kaşlarını indirmiş, izliyorlar. Garrett sahada Jack'in yardımcı koçu Buddy Outlaw'la birlikte gülüyor, işaret ediyor, oyun çağırıyor ve topu fırlatıyor.

Buddy savunma hattında çalışıyor ve Garrett'a koşucuları nasıl koruyacaklarını ya da pasları nasıl engelleyeceklerini gösteriyor.

"Çok fazla erkek var." Allie'nin sesi endişeli ve Austin'in çizgide koşmak için beklediğini görüyorum.

"Onu koşucu olarak almışlar gibi görünüyor. Bunun wide receiver mı yoksa tight end mi olduğunu anlayamıyorum." Kahvemi yudumluyorum ve Kimmie kalçamdan kalkmak için kıpırdanıyor.

Allie, "Bu benim bildiğimden de fazla," diye takılıyor.

"Sahaya çıkma." Yeğenim bizden uzaklaşırken arkasından sesleniyorum.

"Biliyorum." Kafasını sallıyor, sonra da koşmaya başlıyor.

Jack ve Logan'a doğru. "Baba! Baba! Baba! Baba! Sana kahve getirdik!"

Dişlerim sıkılıyor ve bana yaygara koparmasından korkuyorum. Kollarını açıyor ve kız bir hamlede onun kalçasında, gözleri takımdan hiç ayrılmıyor. Logan'a bir şeyler söylüyor, o da başını sallayıp sahaya doğru koşarken kardeşim bize doğru yürüyor.

"Her şey yolunda mı?" Jack kaşlarını çatıyor ve neden burada olduğumuz konusunda kafasının karışık olduğunu biliyorum.

Onun için yoğun bir hafta olduğunu ve dikkatinin dağılmasından hoşlanmadığını herkes gibi ben de biliyorum.

"Bu sabah çıkmadan önce kahvaltı yapıp yapmadığınızdan emin olamadım." Arabaya servis bölümünden geçerken kahvelerle birlikte aldığımız kahvaltılık burritolardan birini uzattım.

"Şu anda yemek için gerçekten zamanım yok Dylan."

"İlk günün nasıl geçti?" Gözlerimi açarak başımı Allie'ye doğru yana eğiyorum ve boynumu kırıyormuşum gibi davranmak için elimden geleni yapıyorum.

Dudaklarını birbirine bastırarak kızını ayağa kaldırıyor. Süreci hakkında konuşmaktan hoşlanmadığını biliyorum, özellikle de ebeveynlerle, ama onlar özel bir durum.

"Bu yıl sahada iyi yeteneklerimiz var." Logan'ın koşucularla konuştuğu yere bakarak başını sallıyor. "Çok fazla potansiyel var

hücum hattı."

Allie'nin yüzünde bir rahatlama ifadesi beliriyor ve kardeşimi izlerken gözleri parlıyor. Onu çok sevdiği belli.

"Seni rahatsız etmemeliyiz." Koluma dokundu. "Hadi Dylan, restorana geri dönelim."

"Birkaç dakika kalabiliriz," diye itiraz ediyorum. "Birkaç oyundan çıkmalarını izleyelim."

"değil," diyor. "Kalabilirsin."

Allie alt dudağını çiğniyor ve Jack yan tarafa yürüyüp düdüğüne kısa bir tweet atıyor. Garrett alkışlıyor ve önde sıralanan daha büyük çocuklara bir şeyler söylüyor. Çocukların yarısı hücum, yarısı savunma oynayacak şekilde bölünmüş durumda ve antrenman yapma şekilleri maçlar sırasında sahada nasıl oynayacaklarını gösteriyor.

Yıllarca babam ve kardeşlerimle takılıp onların konuşmalarını dinledikten sonra bunların hepsi benim için ikinci doğa. Onları her hafta izlemiyor olabilirim ama nasıl gittiğini biliyorum.

Stephanie'nin kuzeni Harry Wilcox olduğunu hatırladığım daha uzun boylu bir çocuk ortada durmuş oyunu yönetiyor.

Allie'ye, "Harry'nin bu yıl üçüncü sınıfta olduğundan eminim," dedim. "Jack muhtemelen onu QB-1 yapacaktır."

Kaşları çatıldı ve ben de açıkladım. "Birinci sıra oyun kurucu."

"Doğru, bunu biliyordum." Çabucak başını sallıyor. "Eğer üçüncü sınıftaysa bu mantıklı. Austin sadece birinci sınıf öğrencisi."

"Eğer birinci sınıf öğrencisi olarak takıma girerse, bu gerçekten iyiye işarettir. Jack takımda olması gerektiğine inanmadığı oyuncuları takıma almaz."

Gözleri kocaman ve başını sallıyor. Daha iyi hissetmesini sağladığımdan emin değilim.

Gözlerim Logan'a gidiyor. Sahanın diğer tarafında onları izliyor, nasıl tepki verdiklerini, baskı altında karar verme becerilerini inceliyor. Ne kadar içgüdüsel olduklarını ya da olmadıklarını.

Bugün kot pantolon ve beyaz bir tişört giymiş ve kaslı kollarını kavuşturmuş. Kare çenesi gergin ve ağabeyimle aynı konsantre liderlik havasına sahip. Bu çok seksi ve kariyerinin bir noktasında takım kaptanı olup olmadığını merak etmeme neden oluyor.

Yatak odamda kaptan olmasına nasıl izin vereceğimi

düşünemiyorum. Tamam, veriyorum ama o bir futbolcu.

Benim sınırlarım var.

Çocuklar ara verip hareketlenmeye başlıyor ve gözleri oyuncuları tararken iri elleri kalçalarına gidiyor. Dudaklarım aralanıyor ve keşke onun hakkında hayal kurmasaydım diyorum.

benimkine, tenime bastırdıklarında nasıl hissedeceklerini...

Sadece birkaç hafta daha güçlü olmalıyım, sonra o gitmiş olacak, kardeşimle birlikte New York'a dönecek. Göğsümden bir hüznün fısıltısı geçiyor ve gözlerimi onun fiziğinden ayırarak küçük bir inilti çıkarıyorum.

"Uzun gidiyor!" Allie'nin sesi gerilir.

Kolumu tutuyor ve dikkatim Austin'in çizgiden ayrıldığı sahaya geri dönüyor.

Garrett daha iri çocuklardan birine bağıyor, o da hızlı bir dönüş yaparak doğrudan Allie'nin oğluna yönelen bir savunma oyuncusunu engelliyor. Harry geri çekildi ve sıkı bir spiral attı. Allie ve ben birbirimizin ellerini tuttuk, nefeslerimizi tuttuk ve top havada bir mermi gibi fırlarken birbirimizi sıkıca kavradık.

Austin elini uzatıyor. Karnım zıplıyor ve parmaklarının ucundan sekerken Allie inliyor. Topu elinden kaçırarak gibi görünüyor, ta ki son saniyede bir santim daha esneyene kadar. Eli kıvrılıyor ve topu kavıyor, çizgiyi geçerken topu göğsüne doğru çekiyor.

"Yakaladı!" Çok yüksek sesle bağıyorum.

Allie yanımda bir aşağı bir yukarı zıplıyor, ağlarken kahve beyaz kapağın üstünden sıçırıyor. "Başardı! Pası tamamladı!"

Kimmie Joy bile yukarı aşağı zıplıyor ve küçük yumruklarını başının üzerine indiriyor. "Austin! Austin! Austin! Austin! Austin!"

Çocuklar birleşip birbirlerinin sırtını sıvazlıyorlar. Çalımın önünü kesen iri çocuk Austin'i yerden kaldırıyor ve Garrett da hemen orada, aynı coşkuyla iltifatlar yağdırıyor ve yapıcı notlar alıyor.

O kadar çok gülümsüyorum ki yanaklarım acıyor ve koşudan yeni çıkmışım gibi nefes alıyorum. Lanet olası futbol. Keşke kadar yıkıcı olmasaydı, çünkü cehennem gibi heyecan verici.

Logan'ın gözleri benimkilere takılıyor ve midemde bir elektrik fermuarı pathıyor. Gülümsüyor, çenesini kaldırıyor ve koşarak bizim durduğumuz yere geliyor.

O yaklaştıkça nefesim göğsümde daralıyor. Yaklaşan çerçevesine göz kırpyorum ve şimdi hareketsiz kalmakta zorlanan kişi benim. Bir tutam saçımı kulağımın arkasına itiyorum ve söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyorum.

"Hey." Bize ulaştığında nefes nefese bile değildi. "Austin bugün burada iyi görünüyor, Allie. Bu senin oğlun, değil mi?"

Başını sallıyor, yüzü gururla parlıyor. "O birinci sınıf öğrencisi." "Bunu bana Jack söyledi." Tekrar sahaya bakıyor.

"Öyle mi?" Sesi yükseliyor ve Koç Bradford'un onu takip etmesinden memnun söyleyebiliyorum.

Ama tabii ki öyle. Ağabeyim onun bariz aşkını görmeyebilir ama Allie'nin arkadaşım olduğunu biliyor. Durumlarını biliyor ve empati kurabiliyor.

Ağabeyimin sert dış görünüşünün ardında sakladığı kocaman kalbi, onun en sevdiğim yönlerinden biri.

"Çok fazla doğal yeteneği var," diye devam ediyor Logan. "Sadece eğitime ihtiyacı var."

Allie'nin yüzü gülüyor. "Bir gün oyun kurucu olmayı umuyor." "Bu söz konusu bile olamaz." Logan doğruldu ve kendine güveni içimi eritiyor. "Jack'in onun için bir yer bulacağını umuyorum."

Gözlerimiz buluşuyor ve aklım başımdan gidiyor. O kadar uzun ve yakışıklı ki, arkadaşşıma çok iyi davranıyor... Ve bana bakışları bazen nerede olduğumu unutturuyor.

Kendine gel Dylan. Daha önce bir erkekle hiç böyle olmamıştım.

"Maçları izlemediğini sanıyordum." Sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi sinsice sırtıyor.

"İstisnalar yapabilirim." Utangaç olmak için elimden geleni yapıyorum.

"Bildiğim iyi oldu." Kollarını çitin üzerine dayıyor. "Çantada ne var?"

Güneş ışığındaki bir çiçek gibi gerinerek ona göz kırpyorum. "Garrett'la kahvaltı edip etmediğinizden emin olamadım. Bu sabah siz uyanmadan önce ayrıldım."

"Umarım hayalet biber yoktur."

"Bugün değil, Ateş Yiyen." Craig'in lakabıyla ona takılmadan duramıyorum. "Dare yemeğini haftada sadece bir kez yapıyoruz."

"Bu senin için Lightning ve ben eşyalara izinsiz dokunma konusunda dersimi aldım. Sen tehlikelisin." Bunu şaka olarak söylediğinden eminim ama çantayı ona uzatırken parmaklarımız birbirine değince tereddüt ediyoruz.

Jack'in düdüğü tekrar tınlayarak büyüü bozuyor ve Logan bir adım geri çekilerek tırıs kalkarken beni işaret ediyor. "Sana hâlâ bir borcum var."

Yanaklarım kızarıyor ve kıkırdamamak için boğazımı temizliyorum. Dizginleri ele gerekiyor, çünkü bir liseli kadar açık davranıyorum. Eğer dikkatli olmazsam, insanlar fark etmeye başlayacak.

Allie dirseğiyle beni dürtüyor ve ona baktığımda bana yan gözle bakıyor.
Çok geç.

"Sanırım artık restorana geri dönebiliriz, Bayan Tehlikeli. Eminim Craig nerede olduğumuzu merak ediyordur."

"Hadi gidelim!" Çenemi kaldırıyorum, geri vermek için elimden geleni yapıyorum. "Daha iyi hissetmene sevindim. Koç Bradford'un senin üzerinde böyle bir etkisi var gibi görünüyor."

Gözleri büyüdü. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Dönerek otoparka doğru ilerliyor ve ben bir kahkaha atıyorum. "Eminim bilmiyorsundur."

Kimmie'ye sesleniyorum, onu arkadaşımın bekleyen arabasına götürmeden önce çocuklara el sallıyorum.

OceanofPDF.com

Logan

W Gün batımına kadar devam ediyor, sadece öğle yemeği için kısa bir mola veriyoruz. Temmuz sonlarında güneyin derinliklerinin ne kadar sıcak olduğunu unutmuşum ve bütün gün kızgın güneşin altında tarlada bir aşağı bir yukarı koştuktan sonra sıcaktan bunaldım, terli bir karmaşa.

Hızlı bir duş ve kıyafet değişiminden sonra akşam yemeği için Cooters & Shooters'dayız. Garrett, Thomas'ı kucaklamak için büyük bir gösteri yapıyor, yaşlı adam itiraz ederken onu yerden kaldırıyor.

"Belimi kıracaksın!" diye bağırıyor ve başımı sallıyorum, geniş yemek alanını tararken uzun bir bira içiyorum - sadece mekânı kontrol ediyorum, Dylan'ı aramıyorum.

"Asla!" Garrett homurdanıyor.

Yaşlı adam bize hamburger ve patates kızartması veriyor ve sanırım kız kardeşinin nerede olduğunu sorarsam Garrett peşime düşecek. Daha önce Allie'yle ziyarete geldiklerinde beni neredeyse yakalıyordu.

Bu sabah onu görmek beni çok mutlu etti, oyun yüzümü tekrar yerine oturtmam bir dakika sürdü, ancak çocukların hepsi deneyen ve oyun oynayan çocuklara oldukça odaklanmıştı.

Gün boyunca birçok çocuğun Jack Bradford'la çalışmak için küçük yerlerden, bazıları ilçe sınırları dışından geldiğini öğrendim. Bazıları neredeyse hiç parası olmayan ailelerden geliyordu ve Jack'in ünü sayesinde futbol onların üniversiteye gitmek için tek umudu olabilirdi.

Kendim yüzleşmek zorunda kalmamış olsam da bu gerçeği çok iyi biliyorum. Garrett ve kardeşleri hakkında bildiklerime göre, ünlü bir babanın avantajına sahip olmalarına rağmen, futbol onların da güvenlik biletiydi.

"Yarın yine erken bir gün olacak." Garrett yemeğimizi bitirdikten sonra eve doğru yürürken sırtımı tokatlıyor. "Her şeyi baştan yapmaya hazır mısın?"

"Evet," diye gülüyorum, kafamı kaldırıp Dylan'ın içeride olup olmayacağını merak ediyorum. "Bu yıl iyi bir çocuk grubu var." Garrett devam ediyor, elinde

Arka merdivenlerden çıkarken kapıyı açtım. "Her zaman değildir."

"Çok iyi olmasa bile geri bildirim vermekte oldukça iyisin." "Ben sadece dürüstüm. Herkes açık sözlü birini takdir eder ve ben de Adil olmak gerekirse. Gerçek şu ki, bu çocuklardan bazılarının sadece zamana ihtiyacı var."

Haklı. Bir yazdan sonra bir karış uzamış ve tamamen dolmuş olarak geri dönen çocuklar gördüm. Önemli olan çocukların onu sevmesi ve onun talimatlarına yanıt vermeleri.

"Bir şeye ihtiyacınız var mı?" Mutfakta duraklıyor, buzdolabından bir şişe su alıyor.

Ev boş ve göğsümden bir hayal kırıklığı şeridi geçiyor. "Ben iyiyim."

"O halde ben duş almaya gidiyorum. Yorgunum ve Zane'in bütün gün ne yaptığını görmem gerekiyor."

Yatak odasında takılmadığı çoğu gün ortadan kaybolan kardeşi için endişelendiğini biliyorum.

"Ben de yatıyorum." Tek başıma takılmak için bir sebep yok.

İyi geceler diledik ve ben misafir odasına girdim. Huzursuzum, bugün ne kadar çok çalıştığımız ve havanın ne kadar sıcak olduğu düşünüldüğünde bu inanılmaz. Soyunmak için bekliyorum, içeride birilerinin hışırdadığını duyarsam mutfaka girebileceğimi düşünüyorum.

Dylan gibi biri.

Sonra bir baktım, karanlıkta giyinik bir şekilde uyanmışım.

Kaşlarımı çatarak doğruldum ve kapıya yöneldim. Ev sessiz ve Dylan'ı özlediğimden oldukça eminim. Kapıyı açıp koridorun aşağısına baktım.

Loş ışıklar zemini aydınlatıyor. Susadım, kıyafetlerimi değiştirip gerçek bir uyku çekmeden önce bir şişe su alacağım.

Sessiz mutfığa girip buzdolabını açmak üzereyken bir nefes sesi kalbimi durduruyor.

"Siktir, kim var orada?"

"Logan?" diye fısıldıyor yumuşak bir ses.

Onu barın diğer tarafında otururken ve önünde dizüstü bilgisayar açıkken gördüğümde göğsüm sıkışıyor. Uzun saçları tepesinde at kuyruğu şeklinde toplanmış ve gözleri onu utanç verici bir şey yaparken yakalamışım gibi kocaman.

"Selam." Gülümsememe engel olamıyorum ve onun bu davranışına bakarak ben de alay etmeden duramıyorum. "Ne yapıyorsun? Porno mu izliyorsun?"

"Ne?" Sesi yükseliyor, sonra bilgisayara bakıyor ve bir kahkaha atıyor. "Oh-hayır. Ben..." Boğazını temizliyor ve bilgisayarı kapatıyor. "Sadece bazı eski videoları izliyordum."

Mahremiyetini ihlal etmek istemem ama onu gördüğüme sevindim. "Bu akşam restoranda seni özledik."

"Jack'e Kimmie konusunda yardım ediyordum, onu yıkıyor ve yatırıyordum." Uzun kollu bir tişört ve şort giymişti ve gerçekten çok güzeldi, birlikte zaman harcadığım kadınlara hiç benzemiyordu. Taze yüzlü ve çok gerçek. "Ne kaçırdım?"

"Çok değil, sanırım. Arkadaşın Craig çok komik ve Thomas da bir cevher."

"Evet, öyle." Koluna yaslanarak başını sallıyor. "Küçüklüğümde beri restoranda çalışıyor. O ve babam üniversitedeyken birlikte top oynarlardı."

"Göründüğünden daha yaşlı olduğunu düşünmüştüm."

Buzdolabından bir şişe su alıp onun karşısındaki tezgâha yaslanıyorum.

"Bugün orada doğuştan yetenekli gibiydin." Gözlerinde bir ışıkla beni izliyor. "Çocuklar sana ve Garrett'a gerçekten karşılık veriyor ve Jack'in yardımını takdir ettiğini biliyorum. Duvar gibi sert davranıyor ama aslında yumuşacık biri."

"İyi vakit geçirdim." Çocuklarla çalışmayı ve onların heyecanını düşünürken gözlerim tezgâha kayıyor. "Bana o yaşlarda, oyuna yeni başladığım zamanları hatırlattı. İlk kez aşık olmak, her şey olabilirmiş gibi hissetmek."

"Çok şiirsel, Bay Murphy." Benimle oynuyor ve gözlerim onun yüzüne dönüyor.

Şiirsel miyim? Daha önce hiç olmadım. Yine de bu kadınla ilgili bir şey, düşündüklerimi saklamak yerine söylemek istememe neden oluyor. Sorun o mu? Burası mı? Sanki benim için neyin işe yaramadığının anahtarı buymuş gibi, bu anlama dürtüsünü engelleyemiyorum.

"Garrett burada aklımı başıma söyledi ve haklı olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Kafan neden çarpıktı?" Gözlerinin kenarları kırışıyor, yargılamıyor, sadece merak ediyor.

"Bilmiyorum." İfadesi karşısında kıkırdayarak nefes veriyorum. "Belki de sadece tükenmişliktir. Oyunu, stratejiyi, takım çalışmasını hâlâ seviyorum. Tabii ki kazanmayı da seviyorum."

"Tabii ki."

"Etrafımdaki tüm diğer şeyler beni aşağı çekiyor. Sahte arkadaşlar, yanıp sönen ışıklar, online kumarbazlar. Tanrım, onlar en kötüsü, ama kadınlar bile..."

"Takım değiştirmeyi mi düşünüyorsun? Craig çok sevinecek."

"Ne?" Gözlerim onunkilere kaydı ve sııttım. *Bu kız.* "Hayır, sadece çıktığım kadınları kastetmiştim. Her zaman bir üst seviyeye çıkmak, markalarını yükseltmek ya da daha fazla takipçi kazanmak için beni kullanıyorlarmış gibi geliyor. Artık her şey bir sayı oyunu ve bu da neşemi kaçırıyor."

"Bu mantıklı." Sesi sessiz, biraz hüzünlü ve ben doğruluyorum. "Özür dilerim. Sen burada huzur içinde porno izliyordun ve ben buradayım. bütün pisliğimi senin üzerine boşaltıyorum."

"Porno izlemiyordum!" Gülüşü biraz daha yüksek ve yanakları kızarıyor.

Atkuyruğunun uçları omuzlarında sallanıyor ve dolgun dudakları düz beyaz dişlerinin üzerinden ayrılıyor. Ayakları çıplak ve o kırmızı tırnaklarıyla beni beceriyor.

"O zaman seni yakaladığımda neden suçlu gibi davrandın?"

Küçük bir *argh* sesi çıkarıyor ve dizüstü bilgisayarını tekrar açıyor. "Eski dans videolarımı izliyordum."

"Dans mı ettin?" Tezgâhtan kalkıp bara, onun oturduğu yere doğru ilerliyorum.

"On üç yıldır. Şimdi lisedeki müdür yardımcısı bunu beden eğitimi dersi olarak vermemi istiyor ve ben sadece..." Dudağını ısırtıyor, tereddüt ediyor.

"Oyun öncesi mi? Eski hareketlerini mi izliyorsun?"

"Daha çok unutmak için çok uğraştığım bir şeyi hatırlamaya çalışmak gibi. Bu korkutucu."

Şimdiye kadar onu sadece gülümserken ve şakacı gördüm. Daha ağır konuları geçiştirdik ama ifadesinde gerçek bir hüznün notası görmek, sesinin değiştiğini duymak, göğsümün ortasında farklı bir duygu kıvrılıyor.

Daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi ve Jack'in küçük kızı yüzünü boynuma gömdüğünde hissettiklerime benziyordu ama daha güçlü, daha ısrarcıydı.

Onu kollarıma almak ve dudaklarımı başına bastırmak istiyorum. Onu neyin üzdüğünü, gözlerinden o güzel ışığı neyin çaldığını bana söylemesini istiyorum. Düzeltebilmem için bana söylemesini istiyorum, böylece onu uzaklaştıracığımı ve güvende tutacağımı söyleyebilirim. *Ne oluyor be?*

Bu duygu selini yutmak yerine elimi hafifçe omzuna koyuyorum. "Neden unutmak istiyorsun ki?"

Gülümsemeye çalışacakmış gibi burnunu kırıstırıyor. "Sanırım burada, karanlıkta tek başıma otururken anılar beni beklediğimden daha çok etkiledi."

"İyi ki gelmişim." Başparmağım kolunun üst kısmında ileri geri hareket ediyor. "Bakalım."

İnce parmakları dokunmatik yüzey üzerinde tereddüt ediyor, sanki çalıştırmaktan korkuyormuş gibi. Bir süre sonra parmaklarını kaydırıyor ve karanlık ekran yanıp sönerken canlanıyor. Video, ortada duran, mükemmel bir şekilde konumlanmış, çenelerini kaldırmış bir çiftin bulunduğu bir antrenman odasını gösteriyor. Kızın üzerinde pembe bir mayo, siyah tayt ve pembe pointe ayakkabıları var. Adamın üzerinde lacivert bir joggers ve gri bir atlet var.

Çok daha genç olan Dylan ve Craig'i tanınması sadece bir saniye sürüyor. Kadın oynat simgesine dokunuyor ve hareket etmeye başlıyorlar. Rüya gibi piyano müziği etrafımızı sarıyor ve adam sanki onu kendine çekiyormuş gibi elini uzatarak ondan uzaklaşıyor. Kadın, ikisi de aynı anda durana kadar hızla geri çekiliyor.

Sonra harekete geçerler. Adam öne doğru bir adım atarak kızı ayaklarından kaldırıyor ve kızın bacakları mükemmel bir şekilde ayrılıyor. Onu başının üzerinde en yumuşak kavisle hareket ettiriyor ve onu indirdiğinde kolları uzanıyor ve birbirine dolanıyor. Parmakları kızın dirseklerinin altından kalkıyor ve kızın kolları bir çizgi halinde uzuyor, bacağı arkalarından kalkarken bir eli onun pazusuna dayanıyor.

"Vay anasını." Katlanıp açılmalarını, sahneyi hızla geçmelerini ve sonra mükemmel, akıcı bir ritimle başka bir kaldırış için durmalarını izliyorum. "Bu gerçekten

İyi. Sanki birbirinizin zihnini okuyorsunuz."

"Craig harika bir ortaktı." Sesi sakın. "Eğlenceli bir dans tarzı vardı ama hiç temposunu kaçırmazdı. Zayıftı ama çok güçlüydü. Beni asla düşürmeyeceğini biliyordum ve bu bize cesur olmak için güven veriyordu."

"Kaslarını görebiliyorum." İkimiz de neredeyse fısıldaşıyoruz, sanki kutsal bir şey izliyormuşuz gibi ve onu tutuş şekli, gözlerine bakışı göğsümü yakıyor. "Bu beni kışkandırıyor."

"Kaslarından mı?" Kaşı alaycı bir şekilde kalkıyor.

Bunu yüksek sesle söylediğim için utandım. "Bu gerçekten çok özel, yani. Bıraktığına inanamıyorum. Sevdiğin bir sporu bırakmanın ne kadar zor olduğunu bilirim."

"Bunu söylemen komik. Hiç kimse baleye spor demez."

"Şaka mı yapıyorsunuz? Elbette narin görünüyor ama siz çok çalışıyorsunuz. Sürekli pratik yapmak zorunda kaldığınızı tahmin ediyorum. Bizim yaptığımıza çok benziyor."

Geriye doğru eğiliyor, tüm alaycılığı gidiyor. "Sen ilginç bir adamsın Logan Murphy. Seni neredeyse öldürdüğüm için özür dilerim."

"Yapmadığını sanıyordum."

"Haklısın, sözümü geri alıyorum. Bunu kendine sen yaptın."

Bir kahkaha attım. "Bir uyarı ile gelmelisin, Dylan Bradford." "Ben de sana aynısını söyledim."

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve odanın sıcaklığı değişiyor. İkimiz de kartlarımızı biraz açtık ve kalbim daha hızlı atıyor.

Başka bir erkeğin onu tuttuğunu, ona dokunduğunu görmek, eşcinsel bir erkek bile olsa, içimdeki mağara adamının canlanmasına neden oluyor. Onu benimmiş gibi sahiplenmek istiyorum.

Ama o benim değil.

Bu düşüncelerden sıyrılıp dizüstü bilgisayara başımı sallıyorum. "Peki ne oldu? Yani, beni ilgilendirmedeği sürece?"

Sanki geçmişini bilmeye hakkım varmış gibi, sanki bana anlatmasını bekliyormuşum gibi ona bu soruları soruyorum. Aynı zamanda, onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

"Sorun yok." Koluma dokunuyor ve tüm vücudum aydınlanıyor. "Bu özeldi. Craig benim en iyi arkadaşım ve her zaman ayaklarımın üzerinde durmama yardım etmek için yanımda oldu."

"Yaralandın mı?"

Dudaklarında bir gülümseme hayaleti var ve alaycı oyunu artık o kadar güçlü değil. "Evet. Bir kez daha futbol sayesinde."

Kaşlarım çatıldı. "Bu ne anlama geliyor?"

Dizüstü bilgisayarını tekrar kapatıyor. "On yedi yaşındaydım. Son sınıftaydım, Şükran Günü tatiliydi. Bütün çocuklar evdeydi ve arka bahçede ailece bir oyun oynamanın eğlenceli olacağını düşündük." Gözleri, şimdi barın üzerinde sessiz duran, geçmişini tutan cihazın yanından uzaklaşıyor. "Kimsenin hatası değildi... Jack bir pas attı, ben de yakalamak için koştum. Zemin engebeliydi ve çocuklar doğal olarak rekabetçidir. Bir çukura bastım ve iki yüz kiloluk bir dev üzerime düştü."

"Kahretsin," diye keskin bir nefes alıyorum. "Bacağını mı kırdın?"

"Ayak bileğim ve ayağımdaki bir kemik." Sandalyenin üzerindeki ayağına bakıyor. "Kariyerimi bitiren bir sakatlıktı."

"Kahretsin." Ellerimi başımın üzerine koyarak geri çekiliyorum ve buraya geldiğimiz ilk gün kardeşinin söylediklerini hatırlıyorum. "Garrett üzerine mi düştü?"

"Zane, aslında. Gençken biraz daha kalındı."

"Bok gibi hissetmiş olmalı." Kariyerimin sona ermesini hayal edemediğim kadar, bir başkasınınkini de sona erdirmeyi hayal edemiyorum - özellikle de sevdiğim, bu kadar yetenekli birininkini.

Başını sallıyor, yere bakıyor. "Bu benim hayatımı değiştirdi. O zamandan beri bu kadar sevdiğim bir şey bulamadım."

Kollarımı indirip öne doğru adım atıyorum. Şimdi gerçekten onu kendime çekmek istiyorum. Onun yerine omzuna dokunuyorum. "Özür dilerim."

Gülümsemeye zorlayarak bana bakıyor. "Ne derler? Bittiği için ağlama, yaşandığı için gülümse?"

"Bu her şeyi daha iyi yapar mı?"

"Hayır." Bakışlarını kucağına indiriyor ve ben artık kendimi tutamıyorum.

Uzanıp elini tutuyorum ve ikimiz de onun ince parmaklarını saran parmaklarına bakıyoruz. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Sorun yok." Başparmağı tenimde geziniyor. "Keşke hiç dans etmeseydim dediğim zamanlar oldu. Keşke onu ne kadar sevdiğimi bilmeseydim, çünkü o zaman ona sahip olmamanın ne kadar acı verici olduğunu bilemezdim."

Çenesine dokunarak yüzünü kaldırıyorum, böylece gözlerimiz buluşabiliyor. Her nefes, her kalp atışı bizi daha da yakınlaştırıyor.

Başparmağımı çenesinin hizasında kaydırıyorum. "Hâlâ böyle mi hissediyorsun?" "Bazen mi?" Kaşları çatılır. "Bir daha asla dans etmeyeceğimi söyledim ama

Bizi gördüğümde, ne kadar güzel olduğumuzu hatırlıyorum..." Gözlerini kırıştırıyor ve neredeyse duvarlarını yeniden inşa ettiğini görebiliyorum. Ses tonu değişiyor. "İşte bu yüzden öğretmenliğe evet diyeceğim. Jack'in yaptığı şey bu. Hepiniz sevdiğiniz şeye tutunmak, onu gelecek nesillere aktarmak için bunu yapıyorsunuz."

"Belki sevginizi paylaşmak kaybınızı iyileştirebilir?"

Yanakları kızardı ve dili alt dudağına değdi. Onun dans sevgisinden bahsediyordum, tıpkı benim futbol sevgimden bahsettiğim gibi... Sanırım?

Şimdi o kadar emin değilim. Garrett'ın dediği gibi, geceyle ilgili bir şey mi, sessizlik, aklındakileri söylemeni kolaylaştırıyor.

O yüzden söylüyorum.

"Çok güzelsin ve çok güçlüsün. Bence harika bir öğretmen olacaksın."

Vücutlarımız birbirine yakın ve aramızdaki bu çekim inkar edilemez. Beni kıcımın üstüne devirdiğinden beri büyüyor ve şimdi bu bar taburesinde otururken, yüzü tam omzumdayken, karşı koyamayacağımı hissediyorum.

Ben bir eylem adamıyım. İstedikimi istediğim zaman almaya alışığım. Yaklaştığımda dudaklarım ağırlaşıyor. Çenemi eğip ağzını ağzıma alabilirdim ama onu asla zorlamazdım.

Avucunu karnımın üzerine koyuyor ve kaslarım geriliyor. Bir kadına hiç bu şekilde karşılık vermiş miydim? Birini hiç bu kadar arzulamış mıyım? Bu, damarlarımda kaynayan, en ilkel dürtülerle beslenen düşük bir ateş.

O kadar temel ki, daha önce hiç düşünmediğim soruları sormama neden oluyor. Bunun olması gerekiyor muydu? Bu yüzden mi buraya geldim?

Üst katta bir kapı açılır ve büyü bozulur. Biri koridorda ayaklarını sürüyerek ilerliyor ve başka bir kapı kapanıyor. Sanki bir rüyadan uyanır gibi, elini aniden geri çeker ve dizüstü bilgisayarını göğsünde toplar.

"Biraz dinlensen iyi olur." Gözlerime bakmadan tabureden kayıyor. "Yarın yine uzun bir gün olacak."

Çıplak ayaklarıyla başı sadece göğsümün ortasına ulaşıyor. Bacakları belimi zarifçe sararken onu kollarımın arasına aldığını hayal ediyorum.

Elim üst kolunda. Niyetim bunun dostça ve güven verici olmasıydı ama teni kızarıyor ve titriyor. Onun tepkisi bir uyuşturucu gibi ve ben zaten bağımlıyım.

Çenesini kaldırıyor ve gözleri benimkilerle buluşmadan önce koyu renk kirpikleri dalgalanıyor.

Bir iniltiyle elimi çektim.

"Geri alamayacağım bir şey yapmadan önce yatağa gitsen iyi olur." "Geri almak ister miydin?"

"Hayır." Uzaklaşıyorum. "İyi geceler Dylan. Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim."

"İyi geceler." Sesi sessiz.

Karanlık koridora adım atıyor ama tereddüt ediyor, karanlığın içinde kaybolmadan önce omzunun üzerinden bir kez daha bana bakıyor.

OceanofPDF.com

Dylan

I neredeyse onu öpecekti.
Onu öpmek istedim.

Bütün gece yatağında dönüp durdum ve acaba bunu yapmamakla hata mı ettim diye düşündüm. Ne yapmış olabilir ki? *Geri almak istemeyeceği bir şey.*

Omuzlarımda bir ürperti dolaşıyor ve ayrılmak kesinlikle bir hata değildi. Kaçmak daha doğru.

Logan Murphy'i öpemem.

Onu öpemem çünkü o bir futbolcu ve her ne kadar bu mazeret aramızdaki çekimin hararetiyle oldukça zayıflamış olsa da, o sadece kısa bir süreliğine burada. Sonra gidecek. Böyle bir acı istemiyorum.

Ama ona her baktığımda kaslarım adrenalinle parlıyor. Başım hafifliyor ve kulaklarımın etrafı ısınıyor. Onun varlığının yoğunluğu beni tüketiyor. Seksi ve nazık biri ve bana dokunduğunda... *Yıldırım* gibi.

Logan Murphy'i kesinlikle öpemem. Asla iyileşemeyebilirim.

Dün gece eve geldiğimde, değerli yeğenimle ilgilendikten ve ağabeyimin uzun bir günün ardından akşam yemeği yediğinden ve su içtiğinden emin olduktan sonra

mutfağı kendime ayırmayı planlamıştım.

Yeteneğimin doruğunda dans ettiğim, her gözeneğimden sızan, her adımına ve yüz ifademize sinen bir sonraki Gelsey Kirkland olma hayallerimin olduğu o eski videoları izlemeye hazırlandım. Çok ciddiydim. O eski yarayı açacak, hıçkıra hıçkıra ağlayacak, belki biraz dondurma yiyecek, o eski şeytanlarla yüzleşecek, sonra da Bayan Laverne'e bir e-posta göndererek lisedeki işi kabul ettiğimi söyleyecektim.

Sonra beni o karanlık yerden çıkarma ve kırık kalbimi iyileştirme görevindeki bir masal prensi gibi karanlıktan çıktı. *Çok güzelsin. Çok güçlüsün.*

Ağabeylerim dışında, sadece profesyonel bir oyuncu olmayan profesyonel bir oyuncu hiç tanımadım. Oyuna ve futbol yıldızı havasına, şöhrete ve süper sporcu olarak statülerini göstermeye gerçekten meraklılar ve ben de çok etkilenmedim mi?

Logan öyle biri değil.

kolay, kızdırması kolay ve şaşırtıcı derecede derin.

Bütün gün bana gerçek bir şeyi özlemekle ilgili söylediklerini düşündüm. Onu sahada kardeşimle birlikte çocuklarla çalışırken ve onları cesaretlendirirken düşündüm. Aşık olmaktan bahsetmesini düşündüm.

Benimkini tutan sıcak elini, yanağıma dokunuşunu, yanaklarımdan dudaklarıma, göğüslerime doğru ilerlerken tenimi yakan sıcak bakışlarını düşündüm. O, damarlarımda dolaşan elektrik ve sıcaklıktı. O güçlü, yetenekli ve üstü örtülü bir arzu.

Çok yaklaşmıştık.

"Onunla mı?" Craig'in sesi beni düşüncelerimden uyandırdı.

"Kahretsin!"

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde başını sallıyor. "Dalgın bakışlarından öyle olmadığını anlayabiliyorum."

"Kardeşimin en iyi arkadaşıyla yatmayacağım." Parmağımı unutulmuş iPad'in yüzünde kabaca kaydırıyorum.

"Öyle diyorsun." Az önce düşündüğüm şeyi itiraf etmemi bekliyormuş gibi başını sallıyor.

Hiçbir şey itiraf etmiyorum.

Bu sabah restoranda sadece ikimiz varız, açılışa hazırlanıyoruz. Allie okulda kütüphaneyi sonbahar için hazırlıyor. Kimmie'yi aldı.

Çünkü küçük yeğenim kitapları çok seviyor ve ona bir proje verdiğinizde aşırı derecede A tipi oluyor.

Ayrıca, itiraf etmese de, Allie kardeşime aşık, bu yüzden doğal olarak onun kızını da sevmek istiyor. Sanırım bu her zaman doğal bir şey değil ama Allie harika biri.

İnternette acı biber tariflerine göz atıyor, gelecek haftanın Dare yemeği için ilham arıyorum... Logan'a kafayı takmadığım zamanlarda.

"Evet demeye karar verdim." Gözleri parlıyor ve hemen ekliyorum. "Lisede bale öğretmenliğine. Tabii gün boyunca bensiz burada idare edebilirsen. Ne dersin?"

Omuzları düşüyor, başını sallıyor. "Bir şekilde idare ediyorum."

"Haftada sadece dört gün, öğleden sonra birkaç saat. Cuma günleri yok."

Dudaklarını büzerek, benimle tartışabileceğinden endişeleniyorum. Bunun yerine elimi tezgahıtan kaldırıp iki elinin arasında tutuyor.

"Bunu yapabilir misin?" Yüzünü indirerek gözlerimi yakaladı.

"Ne demek istiyorsun?" Boğazımdaki düğümü yutuyorum, omzumu kaldırıyorum ve elimi onunkinden çekiyorum.

"Ben de oradaydım Dylan, nasıl ağladığınızı hatırlıyorum." Uzanıp bir tutam saç kulağımın arkasına kaydırıldı. "Seni sadece iki kez daha bu kadar çok ağlarken görmüştüm."

Doğru söylüyorum. Bunun benim için ne kadar büyük bir istek olduğunu bilecek biri varsa o da Craig'dir. Sorusu gerçektir ve durup gerçekten düşündüm. Tavan vantilatörleri tepemde dönüyor ve körfezde yalnız bir martı çığlık atıyor. Büyük, boş yemek salonuna bakıyorum.

"Sanırım bunu yapmalıyım." Dün gece konuştuğumuzda Logan'ın sözlerini hatırlıyorum. "Sanırım öğretmenlik iyileşmeme yardımcı olabilir."

Sen çok güzelsin. Çok güçlüsün... Belki de sadece birinin bunu söylediğini duymaya ihtiyacım vardı? Bu sözleri söylerken, doğrudan gözlerimin içine bakarken sesindeki inanç ruhumun derinliklerinde bir şeyleri harekete geçirdi.

"O çocuklar çok şanslı olacak." Craig kollarını bana dolayarak beni kucakladı. "Çok iyiydin Dylan. Gerçekten iyiydin. Efsanevi iyiydin."

Nefesim daralıyor. "Çok sevdim."

"Ben ." Sesi hafifliyor. "Sadece eğleniyordum."

"Yalancı." Belini çimdikliyorum ve bağırarak beni bırakıyor.

"Çok kötü davranıyorsun." Menüleri sıralamaya geri döner. "Yalan söylemiyorum. Bu yüzden hâlâ buradayım. *Seninle* dans etmeyi seviyordum, ama her şey

Burası benim evim. Asla bir New Yorklu olmak istemedim. Bu senin hayalindi, Balanchine."

"Sen olmasan asla bu kadar yaklaşılamazdım."

"Doğru değil, ama istersen böyle düşünmene izin veririm." Bileğine hafifçe vurur.

"Bunun senin için önemli olmadığını nasıl söyleyebilirsin? Çok tarzın vardı. Son zamanlarda o videoları izledin mi? İnanılmazdın."

"*Dansçıların* ne kadar para kazandığını biliyor musun?" "Burada kazandığından daha mı az?"

"En azından burada bahşiş alıyorum ve her gün hayatım boyunca tanıdığım insanlarla birlikte cennette uyanıyorum. Kim New York'ta bir asansörün arkasındaki süpürge dolabında açlıktan ölmek ister ki?"

"Bu çok özel bir referans." "Yine de doğru olduğunu biliyorsun."

Dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor ve dün sabah Jack'in yerinde olduğumu hatırlıyorum. "Burayı insanlar yapmıyor mu? Sen de orada benimle olurdun."

"Bunun yardımı olurdu ama ben buraya aidim. Şuraya bak. Okyanus pilimi şarj ediyor."

Paravan arka kapıdan mavi suya bakıyorum. Sıcak, tam güneşli bir gün ve onunla tartışamam. Yine de, yakıcı güneş bana şunu hatırlatıyor.

"Akülerden bahsetmişken, Bayan Gina'nın çatısına güneş panelleri ekliyorlar.

Bu konuda ne düşündüğümün emin değilim. Tarihi bir binaya bunu yapabilirler mi?"

"O yaşlı kadına kafayı takmışsın. Neden ışığa ihtiyacı var ki? O kör."

Bayan Gina Rosario, şehrin kuzeyindeki kayalıklarda, körfeze bakan devasa bir evde yaşıyor. Tuğla ve ferforje demir çitleri, traverten karoları ve önünde kocaman bir denizkızı çeşmesi olan güzel, tarihi bir yer.

İyi düzenlenmiş bahçesi sukulentler, tropik bitkiler, gardenyalar ve gövdeleri belim kadar kalın krep mersinleriyle dolu. İçeriye sadece birkaç kez girdim ama hatırladığım kadarıyla bir asansörü bile vardı.

"Onun bakıcıları kör değil." Sesim hüznü. "O eski yerde yaşamayı çok isterdim. Bahçelerini gördünüz mü?"

"Bahçelerini hiç görmedi. Bu ne kadar üzücü?"

"Çiçekleri ve gülleri koklayabilir." Onu en son ne zaman ziyaret ettiğimi hatırlamaya çalışarak dudağımı çiğniyorum.

Geçmişi de vizyonu kadar karanlık. Babam, ailesinin kasabanın ilk kurucularından olduğunu ve buraya gelip bir şehir kurmaya çalıştıklarını söyledi.

ütöpik bir toplumdur. Toprağı ve üzerindeki her şeyi paylaştılar ama bir noktada dağıldılar.

Bir başka hikâye de, yüzyıllar önce bu bölgeye gelen eski İspanyol korsanların soyundan geldiğidir. Hikaye, atalarının bu büyük evi inşa ettiğı ve araziye hazine gömdüğü yönünde. Daha da tuhafı, babasının bir mafya babası ya da kendisinin kayıp bir İspanyol prensesi olduğu iddiası.

Hikayelere sadece gülüyor, babasının nazik bir adam olduğunu söylüyor ve hiçbir şeye itiraz etmiyor. Sıkılmış, küçük kasaba hayal gücünün yaratıcılığından hoşlandığından şüpheleniyorum.

"O gerçekten çok tatlı. Onu her gördüğümde beni ziyarete gelmemi söylüyor."

"O zaman git ziyaret et. Peanut'ı da al. Yaşlı insanlar küçük çocukları sever. Belki sana büyük evini bırakır."

"Öyle deme. Bayan Gina'dan gerçekten hoşlanıyorum." Çatal bıçak takımını çıkarırken onu izliyorum. "Ama misafirim olduğu için her zaman çok mutludur."

"Bunları kim yuvarladı?" Çöp kutusunu karıştırıyor. "En azından bir haftalığına hazırız."

"Allie, Austin'in yaz kampındaki ilk günü için gergindi. Tüm baharat şişeleri dolduruldu, tuzluk ve biberlikler dolduruldu, tuvalet kağıdı stoklandı. Sanırım baharatları bile alfabetik sıraya dizdi."

"Kahretsin, yapan oydu. Thomas çok kızmıştı. Adamın bir sistemi var." "Dudaklarım mühürlü."

iPad'i elime alıp tezgâha sırtımı dönüyorum. "Closeted Clint'le neler oluyor?"

Craig durur, elini kaldırır. "Artık ona öyle hitap etmeyeceğimizi söylemiştim."

"Ailesine eşcinsel olduğunu söyledi mi?"

"Hayır, ama çok katı dindarlar. Kardeşi de onu sessizliğe zorluyor."

"Sürekli aşk hayatımı eleştiriyorsun ama bu adamla çıkmaya devam ediyorsun."

"O çok... hoş biri."

"Aleti büyük mü?"

Cevap vermiyor ve ben gülmeye başlıyorum, burnumu tutuyorum ki homurdanmayayım. "Çok gülünçsün. Kimseyle çıkmama izin vermiyorsun ama büyük bir aleti olduğu için kim olduğu konusunda dürüst olamayan bir adamla kalıyorsun."

"Ve onu nasıl kullanacağını biliyor." Parmağını yüzümde gezdiriyor. "Ve çıkmanı istemediğim tek bir kişi var. Bir golfçü, eğer sana bir daha elini sürerse..."

"Artık bundan bahsetmiyoruz." Dönüp kapıya doğru ilerliyorum. "Öğle yemeği kalabalığını idare edebilir misin? Kimmie Joy'u almaya ve Bayan Gina'yı ziyaret etmeye gidiyorum."

"Tabii ki." Beni başından savdı. "Allie'ye sıkı çalışmasını takdir ettiğimi ve miniğinle yakınlaşmakla çok akıllıca davrandığını söyle. Babayı paketlemenin en iyi yolu." "Birincisi, Allie'nin yeğenimi gerçekten sevdiğini düşünüyorum, ikincisi de onun için harika değil mi? Tabii ki hiçbir şeyden haberi yok."

"Kardeşinin geçmişi geride bırakması ve önünde ne olduğunu görmesi gerekiyor."

Onun geleceği...

"O çocuklara ve o küçük kıza o kadar odaklanmış ki, nasıl erkek olunacağını unutmuş."

"Unutmamış." Craig doğru kaydı. "Ve mutlu kazalar yaratabilecek iki insan tanıyorum."

Dudaklarımı büzererek başımı sallıyorum, bu fikri düşünüyorum. "Bunu yapılacaklar listesine ekle. Ben işlerimi hallettikten sonra bir buluşma planlarız."

"O kadar uzun süre bekleyemeyiz."

Başımı sallayarak, kapıdan çıkarken ona bir kuş çeviriyorum.

"DYLAN! NE GÜZEL BİR SÜRPRİZ!" Bayan Gina, kokulu bir gardenya fidanı ve birkaç uzun bariş zambağıyla çevrili siyah ferforje bir bankta oturuyor.

Beyaz saçlarını topuz yapmış, gülümsüyor, mavi gözleri melekleri görür gibi gökyüzüne bakıyor.

Bayan Gina'nın eskiden harika bir güzelliğe sahip olduğunu söyleyebilirim. Şimdi yüzünün her yerini kaplayan çizgilerle bile, gülümsemesi o kadar ışıltılı ve yüz hatları o kadar parlak ki, zamansız.

"Beni davet edeli bir dakika olduğu özür dilerim. Restoranla oldukça meşguldüm, sonra kardeşim Zane eve geldi..."

"Ah evet," gülümsemesi soluklaşıyor. "Bunu duymuştum, zavallı adam. İnsanlar iyi bir golcünün önemini hafife alıyor ve o en iyilerden biriydi."

"Bunu nereden biliyorsun?" Kısa bir kahkaha attım. Onun maçlarını izlemiş olmasına imkân yok.

"Bahçıvanım Steven tüm yerel çocukları takip etmeyi sever. Babanızın büyük bir hayranıydı."

"Ah doğru." Başımı salladım, yere baktım. Herkes babamı tanırdı.

Herkes hayranıydı ve annem öldükten sonra, o hızla düşmeye başladığında, hepsi bizi sevgi ve yiyeceklerle sardı.

"Bir şey görüyor musun?" Bayan Gina'nın yanındaki ferforje banka tırmanan ve yaşlı kadının bakışlarını takip etmek için başını çeviren Kimmie Joy'un küçük sesi meraklı.

"Bu kim?" Bayan Gina'nın ses tonu sevinçle doluyor ve buruşuk, sivilceli eli yeğenimin elini bulana kadar etrafı yokluyor. "Bu Kimmie Joy Bradford mu?"

"Öyle," diye gülümseyerek onları izliyorum.

"Bu çok güzel bir isim. Şimdi kaç yaşındasın?"

"Beş yaşındayım." Kimmie başını iki yana sallıyor. "Ağustos ayında Bayan Patience ile anaokuluna başlayacağım."

"Bir anaokulu öğretmeni için ne mükemmel bir isim." Bayan Gina onun sırtını sıvazlıyor. "Sabır."

"O da çok genç." Sesimi alçaltarak yaşlı kadına yaklaşıyorum. "Sabır ve enerji."

Bayan Gina'nın gözleri kapanıyor ve sanki o yaşlarda olduğunu hatırlıyormuş gibi gülüyor.

"Evinizde gerçekten bir asansör var mı?" Kimmie parmağını Bayan Gina'nın şalının çiçek desenleri üzerinde gezdiriyor.

"Var. Görmek ister misin?"

Yeğenim telaşla başını sallıyor, ben de tam tercüme edecekken yaşlı kadın ayağa kalkıyor. "Benimle gel."

Yeğenimin elini tutmasını bekliyor, sonra onu ustalıkla verandadan geçirip eve açılan Fransız kapılarına götürüyor. Bunu nasıl yaptığını sormuyorum bile.

"Deedee Teyze hiçbir şey göremediğini söyledi." Kimmie onun yanında zıplıyor. "Her zaman gecenin bir yarısı gibi mi? Bundan hoşlanacağımı sanmıyorum."

"Bu benim ilk tercihim değil." Bayan Gina onun elini tutar. "Ama karanlık değil. Daha çok her şeyi kapatan beyaz bir çarşaf gibi, sanki biri gözlerime perde çekmiş gibi."

Kendini gülmekten kırmış gibi kıkırdıyor. O kadar beklenmedik ki, beni gülümsetiyor.

"Başıma bir battaniye rtmem gibi mi?" Kimmie soruyor.

"Sanırım yle." Yaşlı kadın kapıyı açıyor ve içeri girmemiz için yana doğru adım atıyor. "Alt kat eğlence için tasarlandı. Burası resmi oturma odası, arkasında da resmi yemek alanı var. Tüm yatak odaları ikinci katta."

Duruşu düzgün ve kendinden emin bir şekilde hareket ediyor, sanki çok iyi görüyormuş gibi elleriyle işaret ediyor. "Ve işte asansör."

İçinde küçük bir bank bulunan siyah, ferforje kafesin önünde duruyor. "Binmek ister misin?"

"Yay yay yay!" Kimmie süslü kafesin iine koşmadan önce bir aşağı bir yukarı zıplar.

"Sen bu evde mi bydn?" Yeğenimi düğmelere nasıl basılacağı konusunda yönlendirirken izliyorum.

"On sekiz yaşında niversiteye gidene kadar burada yaşadım. Sonra babam öldü ve kız kardeşim gidince anneme bakmak için geri taşındım."

"niversiteye gittiğini bilmiyordum." Onu kampüste bu evde gezindiği gibi gezinirken hayal etmeye çalışıyorum.

Onunla ilgili tüm o eski hikayeleri düşünüyorum ve şimdi hepsi çok saçma geliyor. Göze arpan tek gizem bu ev ve onunla birlikte geldiğini varsaydığım para. Belki de ailesi korsan soyundan geliyordu. İspanyol prensesi olmadığına eminim ama kim bilir?

Ferforje asansör boşluğunun yanında duruyoruz ve Kimmie'nin ikinci kata yükselişini izliyorum. "Hemen geri gel," diye sesleniyorum ona ve o da ızgaralı zeminden bana el sallıyor.

"Burada hiç çocuğumuz olmadı - kız kardeşim ve benden başka tabii ki." Bayan Gina'nın ses tonu sakin. "Gençken bunu hiç düşünmemiştim. şimdi herkesten daha uzun yaşıyor gibi grndğm için, yabancıların iyiliği hakkındaki o cümleyi anlamaya başlıyorum."

"Streetcar'dan mı?"

"İşte bu," diye kıkırdıyor.

Asansör birinci kata geri döner ve Kimmie durduğunda dışarı atlar. "Tekrar yapabilir miyim?"

"Hadi dışarı çıkalım." Elini tutmak için uzandım ama o önümüzden koşmaya başladı.

Verandaya döndüğümüzde, onun sözlerini düşünüyorum. "İyi misiniz Bayan G? Yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Şey..." Sesi titriyor. "Hemşirem emekli oluyor. Steven yetmişli yaşlarının ortasında ve geçen hafta kendisinin de yakında emekli olması gerektiğini söyledi. Güller ve buradaki milyonlarca tamirat işinde bana kimin yardım edeceğini bilmiyorum."

Dışarı çıktığımızda Kimmie yüzünü büyük bir gül fidanına dayamıştı. "Gül gibi kokuyorlar!" Heyecanla ağlıyor.

"Bu çok iyi!" Yaşlı kadın gülüyor. "Bazen hiçbir şey gibi kokmuyorlar."

Onun yanında dururken, içinde bulunduğu durumu düşünüyorum. "Hemşire tanımıyorum ama kardeşim Zane her zaman oldukça becerikliydi. Eğer istersen, sana yardım etmek isteyip istemeyeceğini sorabilirim. Yapacak bir şeye ihtiyacı var."

Tekrar uzanarak elimi sıkıca kavradı. "Ne harika bir teklif! Az önce biraz duygusal davrandıysam özür dilerim. Endişeliydim ama tavsiyene güveniyorum. Kardeşine söyle, zaman ayırdığı için ona memnuniyetle ödeme yapacağım."

"Eğer yapamazsa, senin için etrafa sorarım. Birini buluruz, merak etme."

"Sen çok tatlısın." Elimi göğsüne götürdü. "Hemşire için endişelenme. Bu sonbahar benimle yaşamaya gelecek yeni bir kızım var."

"Öyle mi?" Çenem içeri çekiliyor. "Kim o?"

"Yeğenimin Birmingham'dan bir arkadaşı. Fizik tedavi bölümünü bitirdi ve hep okyanusa yakın bir yerde yaşamak istemişti."

"Bunun için doğru yerde olacak. Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum."

"Sanırım senin yaşlarında." Kaşları kalkıyor ve başını sallıyor. "Belki arkadaş olabilirsiniz. Steven'in yerini alacak birinin sıraya girdiğini bilmek içimi rahatlatıyor. İçimde çok iyi bir his var, sanki harika bir şey olacakmış gibi."

"Bir mistik gibi konuşuyorsun."

Başını muzipçe yana yatırıyor. "Körlerin özel yetenekleri olduğunu söylerler."

"Bu doğru mu?"

Yüzü buruşuyor ve daha yakına eğiliyor. "Hayır." Sonra kıkırdıyor, "ama benim yaşıma kadar yaşarsan, kalıpları fark etmeye başlarsın. Bekle ve gör."

Logan

"Y Neredesin?" Babamın sesi telefodayken sert ve sabırsızdı.
"Newhope. Alabama'da sahilde küçük bir kasaba."

"Orada ne halt ediyorsun? Bu yaz geri gelip benimle ofiste çalışman gerekiyordu."

İçimden inleyerek, yazımın son günlerini Hades kadar sıcak Houston'da geçirmekten ya da haftanın her günü onunla birlikte takım elbiseyle o yüksek binada sıkışıp kalmaktan daha kötü bir şey düşünemiyorum.

"Bunu yapacağımı hiç söylemedim." Ses tonum düz.

"Üniversite öğrencisi gibi davranıyorsun. Arkadaşlarınla Körfez Kıyısı'nda gezip tozarsan personel seni nasıl tanıyacak?"

"Gezip tozmuyorum." Ses tonumu sertleştirmemek için elimden geleni yapıyorum. "Garrett'in ailesini ziyaret ediyorum. Kardeşi Jack Bradford."

Sesi değişirken neredeyse plağın cızırtısını duyuyorum. "Oyun kurucu Jack Bradford mu?"

Sessizlik hattı dolduruyor ve etkilendiğini biliyorum. Her sonbahardan kışa kadar onunla birlikte maçları izler, Jack'in şöhretine imrenmesini izlerdim.

"Kendisi buradaki lisenin baş antrenörü. Ona bir takım kurması için yardım ediyoruz."

"Bak bakalım onu bir röportaj yapmaya ikna edebilecek misin? O şekilde emekli olduğunda pek çok insan hayal kırıklığına . İçinde en az beş iyi yıl daha vardı. Mustang'lerin bu kayıptan kurtulması biraz zaman aldı."

Hatırladığım kadarıyla Mustang'ler gayet iyiydi. Aklım Dylan'a gitti.

Dün gece yatağımda uyanık yatarken hep onu düşündüm. Şimdi onun kardeşleri için duyduğu korkuları ve profesyonel bir oyun kurucu olmanın risklerini düşünüyorum.

"Eminim kendine göre sebepleri vardır."

"Teorilerinizle ilgilenmiyorum. Dinleyiciler bunu atın ağzından duymak istiyor. Belki Mario ile bir zoom yapabilir. Bakalım ne ."

Kaşların çatıldı. "UT'nin iletişim bölümünden onur derecesiyle mezun olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Onunla röportaj yapmak istediğini mi *söylüyorsun*?" Ses tonundaki alaycı ifade tüylerimi diken diken ediyor. "Bunu profesyonel yeteneklere bırakalım. Senin yerin benimle birlikte toplantı odası."

Olmak isteyeceğim son yer.

Çenem geriliyor ve Garrett'ın kardeşinin evinin arka verandasından körfeze bakıyorum. İçeride bira içiyorlar, maçı değerlendiriyorlar, takımı tartışıyorlardı ama telefonumun ekranında babamın adı belirince dışarı çıktım.

Bugün kampta uzun bir gün daha geçirdik ama kendimi enerjik hissediyorum. Jack, Garrett ve benim genç oyuncularla konuşmamızı sağladı ve onların olgun, düşünceli sorularından çok etkilendim.

Hala üniversite diplomasının, bir isim sahibi olduktan sonra doğrudan askere gitmek kadar önemli olduğunu düşünüp düşünmediğimizi bilmek istiyorlardı.

Benim cevabım açık bir evetti, diplomanızı alın. Garrett'ın cevabı biraz daha nüanslıydı. Disleksi ile mücadele ettiğini ve okuldaki notlarının kötü olduğunu bilmiyordum. Bu birkaç kişinin dikkatini çekti.

Demek istediği şeydi: Eğer iyi bir öğrenci değilseniz, ama onun gibi güçlü bir sporcuysanız, belki de iyi yıllarınızı en iyi şekilde değerlendirmek ve emeklilikten önce biriktirebildiğiniz kadar çok para biriktirmek daha iyidir.

"Bu senin yılın," diye devam ediyor babam, beni tekrar konuşmanın içine çekerek. "O kupayı kazanacaksın ve sonra emekli olup

benim yerime geç."

"Ya da belki oynamaya devam ederim." Ben daha durduramadan kelimeler döküldü.

Genelde düşüncelerimi kendime saklarım. Bunu yapmazsam nereye varacağını bilecek kadar uzun süredir bu rodeonun içindeyim.

"Bu da ne demek oluyor?" İşte başlıyoruz.

"Demek ki daha önümde birkaç güzel yıl var ve tüm bunları steril bir ofiste takım elbise ve kravatla geçirmeye hazır değilim." *Seninle birlikte.*

Ağır ağır nefes veriyor. "Bu barbarca çabaya başladığında sadece beş yıl süreceğini söylemiştin. Şimdi sekiz yıl oldu. Lanet kupayı kazan ve hâlâ yapabiliyorken çek git."

"Bunu düşüneneğim."

"O sahaya her çıktığınızda bir şeylerin ters gitme ihtimali var. Golcü Jack'in kardeşine ne olduğunu gördünüz."

Zane. Evin etrafında pusuya yatan ve çoğunlukla kendine ya da odasına kapanan düşünceli adamı düşünüyorum. Dylan'ı düşünüyorum. Yine Dylan'ı düşünüyorum.

Güzel Dylan dün gece bana karanlık perdesinin arkasına bir göz attı. Kariyerimizi bitiren sakatlıklar söz konusu olduğunda sadece kendimizi düşünmemiz ne kadar komik. Bale güzel bir spor ve o muhteşemdi.

İnanılmaz biri.

Dolgun dudakları ve yumuşak teni, uyumaya çalışırken ve uyuyamazken aklımdan çıkmıyordu. Gözlerimi her kapattığımda, kehribar rengi güzel dudaklarının tutkuyla yandığını ve hüznle dolduğunu görüyordum. Onu öpmeliydim.

"Beni duydun mu?"

"Pardon, ne dedin?"

Bir başka sabırsız ses. "New York'a döndüğünde bana haber ver. Oraya bir yolculuk yapmayı düşüneneğim ve iş konuşabiliriz."

"Evet, bunu yapacağım."

Bağlantıyı kesiyoruz ve Jack'in verandasındaki direğe yaslanıyorum. Hava çok sıcak ama en azından bir esinti var. Her zaman hareket ediyor, durgunluğu uzakta tutuyor ve olasılıkların kokusunu taşıyor.

"Deneyecek misin?" Garrett masada karşımda oturuyor ve Dylan'ın Dare yemeğinin olduğu gece.

"Deedee Teyze, Oliver Duck'ın bu gece altına işeyeceğini söyledi!" Kimmie Joy, amcasının yanındaki bankta ayağa fırlar ve amcası kahkahalar atarken sırtına tırmanır.

"Dylan mı söyledi bunu?" Garrett gözlerini kısarak omzunun üzerinden yeğenine bakıyor.

Küçük kızın dudakları birbirine yapışır. "Tekrar etmemem gerekiyordu. Dylan Teyze dedi ki, 'Kimmie Joy! Sakın bunu tekrarlamaya kalkma!'"

Dylan'ın küçük kız azarlama sesini oldukça iyi taklit ediyor ve amcası bir kahkaha daha atıyor. Sonra beni işaret etti.

"Bu sefer otursan iyi olur, Buttercup. Yüzünü tekrar eritmek istemem."

"Bana Düğün Çiçeği deme," diye karşılık veriyorum. "Lafı açılmışken, Dylan'ın göbek adı ne?"

"Neden?" Garrett kaşlarını çatır.

"Kimmie ona *Deedee* deyip duruyor, ben *de* merak ediyordum..."

"Lynn."

"Yani fazladan *D Tehlike* için mi?"

"Dylan Danger?" Garrett daha çok güler. "Bayıldım."

"Tehlike Dylan!" Kimmie bağırıyor, amcasının üzerinden atlıyor ve mutfığa doğru havalanıyor.

Dylan'a söylediklerimi anlatacağını hayal ediyorum ve teyzesine bir göz atma umuduyla nereye gittiğine bakıyorum. *Deedee*'nin gece öpüşmemizden sonra benden kaçıyor olabileceğini hissetmeye başlıyorum. Her sabah biz kalkmadan gitmiş oluyor.

Kamp sırasında Jack'in kızına yardım ettiğini biliyorum ama onu akşamları bile görmedim.

Garrett birkaç gün önce bana onun numarasını verdi; böylece ona mesaj atıp marketten Icy Hot alabilecektim. Özür dilemek için tekrar kullanmayı düşündüm. Tek sorun şu ki, özür dilemek istemiyorum. Sadece onu öpmediğim için üzgünüm.

Kimmie bir köşede kayboluyor ve gözlerim Craig'in uzun boyunlu biralının kapaklarını olabildiğince hızlı bir şekilde patlattığı bara gidiyor. Yoğun bir gece ve herkes yeni yemeğin heyecanı ile uğulduyor gibi görünüyor.

Tam siktir et deyip Garrett'a kız kardeşinin nerede olduğunu bilip bilmediğini soracaktım ki barın üzerinde gökkuşağı disko ışıkları parladı ve Craig varlığından haberdar olmadığım bir mikrofon çıkardı.

"Isınmaya hazır mısınız?" diye Michael-Buffer'ın profesyonel güreş tarzıyla anons ediyor.

Islıklar odanın içinde yankılanıyor ve bazı insanlar bağılıyor. Bilardo masalarının bulunduğu verandanın kapısı açılıyor ve müşteriler lokantaya akın ederken, kısa pantolonlu ve atletli garson kızlardan bir sıra, turuncumsu bir kabuğa sahip makarna ve peynire benzeyen büyük kaseler taşıyor.

"Bu adamı seviyorum." Allie mikrofonu devralırken Garrett gülüyor. "Bu gecenin yemeği sadece uzmanlara özel, millet. Dylan ateşi getirdi özel Carolina Reaper mac & cheese!" Kalabalıktan alçak sesle bir kükreme yükseliyor. "Eğer kaçırdıysanız, Reaper Guinness Rekorlar Kitabı'nda dünyanın en acı biberi olarak listelenmiştir. Ama yine de daha fazlasını istiyorsan *Oliver Duck*, üzerine sürmek için saf Reaper'dan bu özel sosu yaptı."

Kimie şişeyi Allie'den alıp odanın ortasında, kollarını kavuşturmuş ve yüzünde inatçı bir ifade olan bir gencin oturduğu masaya doğru yürürken herkes gülüyor.

"Ağır çırpılmış krema ve peynirle karıştırdık ama bu yanmayı engellemiyor," diye devam ediyor. "Her zaman olduğu gibi dondurma kaplarımız ve domates suyumuz var. Alevleri söndürmek için su ya da bira kullanmayın. Hadi yapalım şu işi!"

Dylan mutfaktan çıkarken göğsüm sıkışıyor ve Noel sabahı en sevdiği oyuncağını gören bir çocuk gibi hissediyorum. sıkıştı ve ayağa kalktım. Sonra müzik The Red Hot Chili Peppers'ın klasığı "Give it Away" ile değişiyor.

"Kahretsin," diye homurdanıyor Garrett arkamdan, oturduğu yerden kalkarak. "Hadi yapalım şu işi!"

Sanırım bize, garsonların plastik eldivenler giyerek plastik bardaklara ellerinden geldiğince hızlı bir şekilde doldurdukları ateşli yemekten bir kase getirecek.

Beklemediğim şey, yarısının kapları bırakması, eldivenleri çıkarması ve artık sarışın bir peruk, boynuzlar ve metalik ruj süren Craig'in önderliğinde bara tırmanması.

Hepsi bir tür seksi *Coyote Ugly* dans grubu gibi müzikle dans ediyor ve Garrett kendi platin sarısı peruğuyla mutfaktan çıkınca gülerek bağııyorum. Craig'in arkasındaki barın üzerine atlıyor ve onlarla birlikte dans etmeye başlıyor.

Kahkahalarımı gizleyemeyerek kargaşaya doğru yaklaşıyorum. "Ne oluyor be?"

Garrett önündeki görünmez bir kıcı tokatlıyormuş gibi bir hareket yapıyor ve garsonlar onun her iki yanına sürtünüyor.

Tüm restoran dans ediyor, bazı cesur ruhlar peynirli makarna tabağını yiyor ve hemen bağırıp başlarını sallıyorlar. Erkeklerden birkaçı, iki gencin çılgınca doğum günü partisi büyüklüğünde vanilyalı dondurma bardakları dağıttığı yan bara koşuyor.

Bir adamın kapağı doğrudan dilinin üzerine tutmasını izliyorum.

Dylan kalçasında Kimmie ile bir o yana bir bu yana sallanıyor, gözleri kahkahalarla parlıyor ve ben ona bir mıknaşın çeliği çekmesi gibi çekiliyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve etrafımda kıvranan bedenleri unutuyorum. Tek istediğim o.

O çiçek, ben de arıyım.

Doğaçlama dans pistinde gezinmek bir dakika sürüyor ama sonunda ona ulaşıyorum. İkimiz de gülümsüyor ve hızlı hızlı nefes alıyoruz ve Kimmie amcasıyla birlikte bara çıkmak için kıpırdanıyor.

Dylan çocuğu tezgâhın üzerine bırakmak için dönüyor ve Garrett onu hemen kaldırıyor. Geri döndüğünde uzanıp dalgalı siyah saçlarından bir tutamı kulağının arkasına kaydırıyorum. "Benimle dans eder misin?"

Yanakları çekici bir şekilde ısınıyor ve lanet olsun, eğilip onu öpmek istiyorum. Bunun yerine kollarımı ona dolayarak yumuşak bedenini kendime yaklaştırıyorum.

Omzumun üst kısmını kavriyor ve elimi beline koymak için eğilmek zorunda kalıyorum. Diğer elim onunkini kavriyor ve onu döndürerek gülmesini sağlıyorum.

Keşke Craig'in o eski videolarda yaptığı gibi onu ayaklarından kaldıracak kadar yetenekli olsaydım ama değilim. Yine de onu bu şekilde tutmaktan memnunum, yüzü parlıyor ve kalbim göğsümde genişliyor.

Etrafımızda lanet bir Mardi Gras olabilir. Tek bildiğim cehennemin ortasında olduğumuz ve onunla birlikte erimekten başka bir şey yapmak istemediğim.

"Tehlike Dylan?" diye bağırıyor bana, kaşlarını kaldırarak.

"Kimmie sana bu yüzden Deedee demiyor mu?" Elim belinde sıkışıyor ve vücudunu kendime doğru bastırmayı seviyorum.

"Hayır!" Eli omzumda sıkışıyor. "Bana neden öyle demeye başladığından emin değilim."

"İşte bu yüzden."

" bu değil!" Arkadan gelen bir itme bizi bara yaklaştırıyor.

Bu hengamede istediğim gibi dans etmek imkânsız ama yine de onu yakaladım. Sırtı bara dönük ve ben eğilmiş durumdayım. Burnum saçlarında geziniyor, lavanta ve vanilya gibi kokuyor. Cennet gibi hissettiriyor.

"Aç mısın?"

Tanrım. Hiçbir fikri yok.

Dudaklarımı birbirine bastırarak, ne düşündüğümü söylemiyorum, etrafımızdaki kaosla iyi gidecek olsa bile. *Ver onu...* Şimdi. Bana ver.

"Ölümcül olmayan peynirli makarnadan biraz yedim." Başını sallıyor. "Seni öldürmeye çalışmıyordum." "Burada daha ne kadar kalman gerekiyor?"

Onu eve götürmek ve nerede olduğunu, ne yaptığını, nasıl düşündüğünü ve hissettiğini öğrenmek istiyorum. Bu sefer onu öpmeme izin verecek mi görmek istiyorum.

"Muhtemelen bir saat içinde yola çıkabilirim."

İri bir el omzumun üst kısmını kavıyor ve Garrett'ın şarkının son vuruşlarıyla aynı anda kalçalarını döndürdüğünü görmek için başımı kaldırıyorum. "Buraya gel ve dans et, LL!"

Zıplıyorum. Onun odada olduğunu bile unutmuştum. İyi ki bize dikkat etmiyor gibi görünüyor.

Bir elimi kaldırıp "Ben değil" diye bağıriyorum.

"Dylan," diye uyardı, "beni oraya gelip seni almaya zorlama."

"Bunları yapmayacağımı biliyorsun." Şarkı biter ve yeni bir şarkı başlar.

Bu kez INXS'in "I Need You Tonight" şarkısı ve Cooters & Shooters tam anlamıyla dans modunda. Etrafıma bakıyorum, herkes kalçalarını döndürüyor ve şarkıya eşlik ediyor.

Garrett eğildi ve tek bir akıcı hareketle kız kardeşini barın üzerine kaldırdı. Küçük bir çığlık atıyor, ama şimdi tepemde duruyor, kaslı bacakları tam teşhirde, kıcı kot pantolonla zar zor örtölüyor ve uzun saçları sırtından aşağı sallanıyor.

"Dans et!" Garrett emrediyor, o da omuz silkiyor.

Sonra kollarını başının üzerine kaldırıyor ve kalçalarını beynime kısa devre yaptıracak şekilde döndürmeye başlıyor.

Bale videolarında bir kızdı - narin, ince ve bir Noel kar tanesi kadar zarif. Şimdi ise tamamen kadın ve saf seks.

Dizlerini büküp küçük bir kalça hareketi yapıyor ve sikim kotumun içinde canlanıyor. Bronzlaşmış bacakları eğilip bükölüyor ve dolgun kıcı zıplıyor.

Şu şortlar.

Dudaklarım aralanıyor ve dilimin çizgi filmlerdeki gibi dışarı çıkmamasına şaşırıyorum. Zihnim birlikte yapabileceğimiz tüm kirli şeylerin görüntüleriyle dolup taşıyor. *Bu gece sana ihtiyacım var.*

Peruklu iki adam da dahil olmak üzere bardaki herkes aynı anda dans ediyor ama benim gördüğüm tek şey o.

Arkasını dönüyor, kalçaları hâlâ ritimle hareket ediyor ve geri döndüğünde gözleri kapalı. Çenesi kalkıyor ve kollarını kaldırıyor, müzikle birlikte yuvarlanıyor ve dar belini büküyor. Dolgun göğüsleri müzikle birlikte zıplıyor ve işte bu kadar.

Son direncim de alevler içinde kaldı.

"Geçen sefer birlikte olduğumuzda sana biraz karanlık davrandıysam özür dilerim." Dylan'ın sesi yumuşak ve eve geri döndük. Mutfakta barın karşısında oturuyor, elinde bir bardak Guinness var ve herkes yatmaya gitmiş.

İnanılmaz biri ve bardaki seksi dansından beri diken üstündeyim. Onu kollarımda tutmak ve müzik eşliğinde sallanmak harikaydı, ama o *Coyote Ugly* hareketleriyle bunu bir sonraki seviyeye taşıdı.

"O gün olanlar hakkında hiç kimseyle konuşmadım," diye devam ediyor, üzerimdeki etkisinden habersiz görünüyor. "Craig dışında tabii ki."

"Kardeşlerin seni hiç kontrol etmedi ya da nasıl hissettiğini sormadı mı?" Onun karşısındaki serin granite yaslanıyorum.

Elimi uzatmak, parmaklarımı ön kolunun yumuşak derisinde aşağı yukarı kaydırmak, bileğine dolamak ve onu kendime çekmek istiyorum.

"Sanırım kendilerini suçlu hissettiler, özellikle de Zane ve belki de bu konuda konuşursak kendimi daha kötü hissedeceğimi düşündü."

Kardeşi Zane'i ve onun terapiye verdiği yanıtı düşünüyorum. "Yine de iyi olup olmadığını sormaları gerekirdi."

"Her şeyi sineye çekmek konusunda oldukça iyi bir gösteri yapabilirim." Sesi bu gece o kadar kırılğan değil ve buna sevindim. "İçim parçalanırken her şey yolundaymış gibi davranmakta oldukça iyiyim. Sanırım hepimiz öyleyiz."

"İyi olduğunuz şeylere, kontrol edemedikleriniz yerine kontrol edebildiğiniz şeylere odaklanmak rahatlatıcı olabilir."

Başını yana eğiyor. " konuda deneyiminiz varmış gibi konuşuyorsunuz. Ne oldu da dağıldınız?"

Nefes vererek şansımı deniyorum ve elimi barın öbür ucundan ona doğru uzatıyorum. Erkek kardeşlerinin hepsi yataklarında ya da kendi evlerinde. Sadece ikimiz varız, hava karardıktan sonra her zaman yaptığımız gibi paylaşıyoruz.

Şimdi daha fazlası için uzanıyorum ama o tereddüt ediyor. Vücudumdaki her kas gerilirken ona düşünme, evet ya da hayır deme şansı vererek hareket etmiyorum.

Kehribar rengi gözleri elimin üzerinde ve dili alt dudağına değiyor. Korkularını biliyorum ama bunun bir hata olup olmadığını düşünmeyi çoktan geçtim. Bu gece o barda dans etti ve kalbimi çaldı ve sonuçları umurumda değil.

Futbolcularla çıkmadığını biliyorum ve ondan kurallarını esnetmesini istediğimi de biliyorum. Aynı zamanda, çok şey paylaştık. Bu bir risk, ama içimden bir ses bu riski almaya değer diyor.

Paylaştığımız bu bağ farklı. Bu gerçek. Her şey değişebilir. Onları birlikte değiştirebiliriz.

Saniyeler geçiyor. Gitmesine izin vermenin eşiğindeydim, ne olabilirdi ki diye düşünüp hiçbir şeyi göze alamıyordum ki hareket etti.

Koltuğunda yavaşça öne doğru eğilirken ciğerlerimdeki hava duruyor. Dirseklerini bara koyuyor ve bira bardağını indiriyor.

Sonra gözlerini elime dikerek kendi elini elimin üzerinde gezdiriyor. Kalbim daha hızlı atıyor ve sakin olmak için tüm kontrolümü kullanmam gerekiyor. Avucumu çeviriyorum, böylece onunki avucuma doğru kayıyor ve az önce muazzam bir şey olmuş gibi değil, rahat davranmak için elimden geleni yapıyorum.

Bana ne sordu? Hayatımın parçalanmasıyla ilgili deneyimimi.

"Arkadaşlarımı babalarıyla birlikte top oynarken, gülerken, sinemaya giderken görürdüm. Bir arkadaşımın babası bizi Örümcek Adam filmine götürmüştü ve o da en az bizim kadar filmin içindeydi. O gece eve geldiğimde ev bomboştı."

İnce kaşları çatılıyor, eli hâlâ benimkine sarılı. "Kaç yaşındaydın?"

"On iki."

"Çok üzgünüm Logan. Kimsen yok muydu?" Başparmağı işaret parmağımın boğumundan başparmağıma doğru hafifçe hareket ediyor.

Hatırla.

Bu ana kadar hiç kimsem oldu mu?

"Evet, ahh... Anita adında çok iyi bir hizmetçim vardı. Çocuklarının doğum günü partilerinden sonra bana artık kurabiyeler getirirdi. Sanırım benim için üzülyordu."

Bakışlarım ellerimizden gözlerine kayıyor ve o çok üzgün.

"Kahretsin," diye gülüyorum. "Sen de kendini karanlık sanıyordun. Bu çok saçma. Şu anda kendi kışımı tekmelemek istiyorum."

"Kes şunu. Gülünç değilsin. Senin için bundan nefret ediyorum."

Elini bırakarak barın etrafında dönüyorum, böylece önünde, bacaklarının arasında durabiliyorum. Hâlâ sandalyede oturuyor ve başı göğsümde. Yüzlerimiz aynı hizada olacak şekilde onu tezgâhın üzerine kaldırmak istiyorum. Kollarını boynuma dolamak ve buraya geldiğimden beri her gece yapmayı hayal ettiğim gibi onu öpmek istiyorum.

"Futbol benim ailem oldu ve ben de bir sik oldum." Eğilip burnumu saçlarının kenarından geçirerek nefis kokusunu içime çekiyorum.

Nefesi hızlanıyor ve eli yine karnımda, yarı yürekten beni geri tutuyor. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Kendimi korumak için. Duygularımı kilitledim ve benden çok fazla şey istemeyen ya da çok yakınlaşmayan modellerle ya da sosyetiklerle çıktım. Eğer bunu yaparlarsa, konuyu kapatır ve yoluma devam ederdim. Kimsenin beni tekrar incitmesine izin vermeyecektim."

Tam da babamın bana öğrettiği gibi soğuk ve mesafeli biri olarak büyüdüm. Beni zorlamayacak soğuk ve mesafeli ilişkiler peşinde koşmak.

Kadınları beni kullandıkları, yeterince önemsemedikleri, sadece markalarını inşa etmek ya da şöhretimden kendilerine bir tutam çalmak istedikleri için suçladım. Gerçek şu ki, o bendim. Onları tam da vermek istemediğim hiçbir şeyi istemiçin seçtim ve her geçen yıl daha fazla ona dönüştüm, yıllar geçtikçe daha da mutsuz oldum...

Garrett beni buraya, bu yere getirene kadar. Ona.

"Kendine dair oldukça net bir resmin var."

"Şimdiye kadar bilmiyordum." Bir lavanta vuruşu daha. "Ta ki sen beni kışımın üstüne devirip içimdeki tüm o pisliği yakana kadar."

"Kes ," diye gülüyor ve beni hafifçe itiyor. "Ben yapmadım!"

"Garrett gerçek bir aile görmenin aklımı başıma getireceğini söyledi ve haklıydı. İstediyimi bilmediğim pek çok şey görüyorum. Özlediğimi bile bilmediğim şeyler."

"Logan," diye fısıldıyor ve sanki beni durduracakmış gibi elinin karnıma yaptığı baskı artıyor.

Lanet olsun, durmak istemiyorum. "Şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum."

Çenesi kalkıyor ve gözlerimiz buluşuyor. Aramızdaki çekim o kadar güçlü ki, yemin ederim kıvılcım çıkarıyor. Tüm vücudum kıvılcımlanıyor. Hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir sıcaklık.

-Yanlışlıkla yediğim hayalet biberle birlikte.

Pembe dili alt dudağına değiyor ve sıkım kotumun içinde tamamen sertleşiyor. "Seni durduran bir şey mi var?"

"Senden başka mı?" Daha yakına eğilip dudaklarımı hafifçe şakağında gezdiriyorum.

O titriyor ve göğsümdeki yumruk sıkılaşıyor. Onun yüzünden tereddüt ediyorum ve bu sadece karnımdaki eli değil.

Dylan, şımarık tavırlarından seksi vücuduna kadar istediğim her şey. Mizahını, ilgisini, kardeşleriyle, yeğeniyle, Craig'le ve o restoranla ilgilenme şeklini seviyorum. O lanet katil biberlere olan takıntısı bile beni büyülüyor.

Onu incitebilecek her şeyden korumak istiyorum ve bu beni dehşete düşürüyor. Eğer bu yolda ilerlemeye devam edersem, sadece iki sonuç görebiliyorum - gerçek ve kalıcı bir şeyle geri döneceğim ya da zaten sahip olduklarımdan daha acı verici kalıcı yaralarla geri döneceğim.

"Peki ya seni durdurmasaydım?" Sesi boğucu.

Gözlerimiz buluşuyor ve onunla aynı seviyeye geliyorum. "Daha önce hiç böyle hissetmemiştim Dylan ve seni hayal kırıklığına uğrattıysam kendimi asla affetmeyeceğim."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

Elimi onunkinin üzerine, karnımın üzerine koydum. "Hiç iyi bir rol modelim olmadı. İyi bir erkeğin nasıl davranması gerektiğini hiç görmedim ve sen en iyi türden bir erkeği hak ediyorsun."

Eli sanki çekecekmiş gibi seğiriyor. "Yani sen iyi bir adam değil misin?"

Soğuk akşam yemeklerinin anıları zihnimden süzülüyor, o uzun, cilalı masanın iki ucunda oturup asla sahip olamayacağım bir ilişkinin özlemini çekiyorum.

"Olmak istiyorum." Çenemi kaldırarak pencereden gece gökyüzüne bakıyorum. "Sonunda tıpkı babam gibi olacağım ne kadar kesin bir sonuç?"

Parmak uçları hafifçe boynuma dokunuyor ve ben onun güzel yüzüne bakıyorum.

Gözlerinden anlayış fışkırıyor ve gülümsemesi istediğim her şey.

"Sanırım kim olacağını biliyorsun." Sesi nazık. "Bazı şeyler ya içinizdedir ya da değildir, annenizin size verdiği sevgi gibi.

hatırlamıyorsun. Seni sahada çocuklarla gördüm ve onlarla aran iyiydi. Seni yeğenimle gördüm ve ona karşı çok tatlısın. Çocukların ve gençlerin güvende olduklarını bilmeleri bir erkek hakkında çok şey ifade eder."

Güvenli.

"Sana karşı hissettiklerimde güvenli hiçbir şey yok." Sesimdeki alçak hırıltı onun güzel yanaklarını kızartıyor ve daha yakına eğiliyorum. "Sana yapmak istediğim şeyler beni korkutuyor, ama şu anda sana yemin , kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim. Benim bile."

Elini yanağıma götürüyor ve başparmağını alt üzerine koyuyor. Dudakları ayrılıyor ve yavaşça göz kırpmıyor. "Eğer beni şimdi öpmezsen, canını yakabilirim."

Aramızdaki boşluğu kapatıp ağzını ağızımla kapatırken aç bir kahkaha nefesimde kalıyor.

Hafifçe inliyor ve onu sandalyeden kaldırıp kışını tezgâha doğru götürüyorum. Bacaklarının arasındayım ve bir kolumu dar beline doluyorum. Diğerini başını sarmak için kullanıyorum.

Parmaklarım saçının kenarına kayıyor ve başparmağım çenesinde. Aşağı çekerek ağzını açıyorum, böylece tadına bakabiliyorum. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve beynimde küçük bir patlama oluyor.

O zengin çikolata ve baharatlı biber. Lavanta ve vanilya, okyanus ve gökyüzü. O hayatımda istediğim her güzel şey.

Bacakları belimi sarıyor ve sikim onun göbeğine karşı çelik bir çubuk gibi duruyor. Elim belinden kışına doğru hareket ediyor ve onu sıkıp kendime doğru çekiyorum. Arzumu hissetmesini istiyorum. İçimde yandığı gibi onu da yakmasını istiyorum. Onu boşaltmak istiyorum.

"Logan," diye soluyor, ağızım boynundan aşağı kayarken çenesini kaldırıyor.

Dişlerimle derisini çekiyorum ve inliyor. Göğüs uçları tişörtünün içinde küçük noktalar halinde sertleşiyor ve avucumu birinin üzerinde kaydırıp başparmağımı tişörtünün ince kumaşı üzerinde gezdiriyorum. Vücudu zıplıyor ve bacakları belime sıkıca sarılıyor.

"Oh," diye nefes nefese kalıyor ve ağzı yine benimkinin üzerinde.

Eli boynumun arkasında ve şimdi beni öpüyor. Parmakları saçlarımda dolaşıyor ve beni çekiyor. Bu, kollarımda karıncalanma hissi yaratıyor. Harekete geçmeden ona bundan daha fazla ihtiyaç duyamam.

Göğsüm hızla inip kalkıyor ve bu mutfaktaki barın üzerinde onu tüketmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Seni çok istiyorum Dylan. Seni bütün gece becermek ve daha fazlası için yalvarmanı istiyorum. Seni şu kapıdan içeri sokmak ve kucağıma almak istiyorum. Bana binerken göğüslerinin zıplamasını izlemek istiyorum, sonra onları kaldırıp yutmak istiyorum. Sen adımı haykırana kadar kışını sıkmak ve amının tadına bakmak istiyorum."

Gözleri karanlık ve hızlı nefes alıyor. Dolgun dudakları ayrılmış ve şişmiş ve bu neredeyse kaldırabileceğimden daha fazla. Elini göğsüme götürüp başını salladığında fiziksel olarak acı çekiyorum.

"Bunu burada yapamayız." Barın üzerinden kayıyor, gözlerime bakmıyor. "Henüz olmaz. Yorgunuz ve dinlenmemiz gerek. Yarın daha fazla konuşabiliriz. İyi geceler, Logan."

Beni mutfakta ayakta bırakıyor, neredeyse merdivenlere koşuyor. Nefesim kesilmiş gibi nefes alıyorum, sanki vücudumdaki her sinir ucu harekete geçmiş gibi duruyorum.

Yapabileceğim tek şeyi yapıyorum. Topuklarımın üzerinde dönerek doğruca yatak odama gidiyorum, kıyafetlerimi çıkarıp duşa girerken kapıyı iterek kapatıyorum. Suyu sıcak açıyorum, saç kremini alıyorum ve elime biraz sürüyorum. Sonra sikimi kavıyorum.

Dylan

M Vücudum yanıyor. Meme uçlarım camı kesebilir ve içim tereyağı gibi kaygan.

Yatak odamın kapısını iterek alnımı tahtaya dayadım ve nefesimi tutmak için elimden geleni yaptım. Onu mutfakta becermeye çok yaklaştım. Bana ne oldu böyle? Herhangi biri odaya girip bizi yakalayabilirdi.

Ama bu sıcaklık, bu şehvet, bu yakıcı ihtiyaç.

Kalçalarımı birbirine sürüyorum, kısa pantolonumun düğmelerini açıyorum ve elimi iç çamaşırlarımın içine, bacaklarımın arasına sokuyorum.

Beni oraya götürmek için fazla bir şey gerekmiyor. Parmaklarım uyarılmamla kayganlaşıyor ve yukarı aşağı, etrafına ve etrafına sürünüyorum. Yumuşak dudaklarının beni çektiğini hâlâ hissedebiliyorum. Hala kulağımda alçak ve iniltili sesini duyabiliyorum. *Sana yapabileceğim şeyler beni korkutuyor.*

"Oh, ," diye nefes nefese kalıyorum orgazm leğen kemiğimi sıkarken.

Bunları yapmasını istiyorum. Bu düşünceyle içime bir heyecan yayılıyor ve sakalının yeniden tenime sürünmesini istiyorum. Onun yırtık pırtık

Bana müstehcen sözler söyleyen bir ses... *Adımı haykırana kadar kışını sıkamak ve amının tadına bakmak istiyorum.*

Beni bir hamlede barın üzerine kaldırdı ve her şey bitti. Kendimi ona kaptırmıştım. Göğüslerimi yoğuran iri ellerine, meme uçlarımda sert tepeleri üzerinde ileri geri kayan başparmağına kendimi kaptırmıştım.

Gözlerim sıkıca kapanıyor ve boğazımdan kısık bir inilti kopuyor. Dizlerim titreyip bükülürken, amım çırpınırken ve ondan neden kaçtığımı merak ederken inlemelerimi bastırmak için bir elimi ağzıma götürüyorum. Bizi yakalamaları kimin umurunda? Düşüncesizce ve çok erken olması kimin umurunda?

Kapıdan dizlerimin üzerine doğru kayarken hızlı hızlı nefes alıyorum, Logan'ın fantezileriyle yükselen roketten iniyorum. Sıkışıyor ve solmakta olan orgazmla zonkluyorum ve ondan neden kaçtığımı biliyorum, *lanet olsun.*

Çok seksi ve futbolcu olmasını umursamıyorum. Ama New York'ta yaşıyor. İki hafta içinde kendi hayatına dönmek için ayrılıyor. Neyim ben, mazoşist mi? Gerçekten bunu yapmayı düşünüyor muyum?

Ayağa kalkmak için duvara tutunuyorum. Bacaklarım bir araya geliyor ve bir anda yanan bir kibritin klitorisime değdiğini hissediyorum. Yanma çok açık.

"Kahretsin!" Çığlık atarak koridor boyunca banyoya koştum.

Dolap kapaklarını açıp tampon kutularını, fazladan sabun kalıplarını, şampuanı ve tuvalet kâğıdını karıştırırken saat ilerliyor.

Hiçbir şey.

"Hayır, hayır, hayır..." Ayağa fırlıyorum, yatak odamda pantolonumun yerde olduğunu ve üzerimde sadece bir tanga olduğunu umursamıyorum bile.

Amım yanıyor ve son hızla merdivenlerden aşağı uçuyorum. Dizlerimin üzerine çökerek mutfak lavabosunun altındaki dolapları açıyorum. Bulaşık sabununu, Cascade kutusunu, Lysol spreyini ve çöp torbalarını bir kenara itiyorum.

Ateş daha da harlanıyor ve neredeyse ağlayacağım. Ekstra hindistan cevizi yağı fişisini bulmalıyım.

Düşünmeye çalışarak odanın etrafında dönüyorum. Kontrol etmem gereken son bir yer var. Sonuçları hakkında endişelenecek zamanım yok. Koşarak misafir odasına giriyorum, banyo kapısına vuruyorum ve sesini duyduğum ilk anda kapıyı itiyorum.

Belinde bir havluyla ayakta durduğunu fark etmiyorum bile, kaslarının çizgilerinden sular akıyor. Yüzü beni sadece kırpılmış bir tişört ve siyah tangayla görünce afalliyor.

"Özür dilerim!" Dizlerimin üzerine çöküp lavabonun altındaki dolabın kapaklarını açıyorum. "Aman Tanrım! Oh, Tanrı'ya şükür!"

Hindistan cevizi yağını yırtıp parmaklarımı içine sokuyorum ve hızla kıkımın üzerine düşüp bacaklarımın arasına sokarak alev alev yanan klitorisimin her yerine sürüyorum.

Sırtımı duvara yasladım, dizlerim büküldü. Gözlerim kapalı ve daha fazlasını alıp ateş yavaşça dağılmaya başlayana kadar yanan amımın her yerine sürerken hızlı hızlı nefes alıyorum.

Acı azalmaya başlıyor ve elim yanımdaki yere düşüyor. Göğüslerim hızla inip kalkıyor, meme uçlarım hâlâ dik ve başımı kaldırıp Logan'ın başımda dikildiğini görüyorum, gözleri faltaşı gibi açılmış, dudakları ayrılmış. Salyaları akıyor olabilir.

"Sik beni," diye mırıldanıyor. "O da neydi?"

Sonra ne yaptığımı, beni ne yaparken izlediğini anladım.

Bildiği tek şey, buraya koştüğüm ve ayaklarının dibinde mastürbasyon yaptığımı. Panik içindeydim ama tek gördüğü, bacaklarımı iki yana açmış, seks delisi bir nemfoman gibi amıma yağ sürdüğümdü.

Şimdi utançtan yanıyorum. Dizlerimi göğsüme doğru çekerek kollarımı onlara doluyor ve başımı kollarıma gömüyorum.

"Özür dilerim!" Feryat ediyorum. "Başka seçeneğim yoktu, çaresizdim!"

"Bunu yaptığın için asla özür dileme... Kahretsin." Ona bakamıyorum ama şaşkınlığını duyabiliyorum. "Hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi."

Aklından neler geçtiğini hayal etmeye çalışarak iniltili bir nefes verdim. "Yaşadığım sürece seni bir daha asla göremeyeceğim."

"Kesinlikle beni tekrar göreceksin. Kelimenin tam anlamıyla tanıdığım en seksi kadınsın. Önce o dans, sonra..."

"Carolina Reaper'dı. Yağın bir kısmı tırnaklarıma bulaşmış olmalı ya da yeterince uzun süre yıkanmamışım. Oraya geldi... kukumun içine."

Bir kahkaha atarak yanımda diz çöküyor. İri elleriyle kollarımı hafifçe kavırıyor ve yüzümden uzaklaştırıyor. Arkamı dönmeye çalışıyorum ama bana izin vermiyor. Parmağı çenemin altından geçiyor ve beni eğlenen gözleriyle buluşmaya zorluyor.

"Kendine dokunduğunu mu söylüyorsun?" Dudaklarım geriliyor ve tereddüt ediyorum, bu da onu daha da kibirli yapıyor. "Bunun benimle bir ilgisi var mı?"

Dizlerim doğruluyor ve kaçmak isteyerek hızla ayağa kalkıyorum. Ama o beni tutuyor. "Bırak gideyim, Logan."

"Vereceğim, ama önce soruma cevap ver. Öpüşmemiz yüzünden mi Carolina Reaper'ı amına aldın?"

Banyoda yere diz çökmüştü ve ben de onun önünde küçücük bir iç çamaşırı parçasıyla duruyordum, orgazm sonrası, acı biber sonrası panik adrenaline zonkluyordum.

Bana bakarak iri elini çıplak kalçamın arkasına doğru kaydırdı. "Cevap ver Dylan. Elini becerirken beni mi düşünüyordun?"

"Beni utandırmaya mı çalışıyorsun?"

"Seni asla utandırmam. İyi olduğundan emin olmak istiyorum." Avuç içleri uyluklarımın arkasına dayanmış, bana bakıyor. "Sen iyi misin?"

"Sanırım öyle..."

"İki kez kontrol etmemi ister misin?"

Dudaklarım aralanıyor ve onun şehvetli bakışlarına bakıyorum. Ne demek istediğini bildiğimden oldukça eminim ama yine de "Bunu nasıl yapardın?" diye soruyorum.

Sol eli kalçamın arkasından yukarı doğru kayıyor ve usulca nefes alıyorum. Parmak uçları çıplak popomun kıvrımlarında gezinirken kalp atışlarım hızlanıyor. Sağ elinin işaret parmağını küvete daldırıyor ve tangamın ön kısmına bir miktar hindistan cevizi yağı damlatıyor.

"Bu iyi mi?"

Tanrım... Sırtım duvara dönük ve başımı sallamadan önce sadece bir an tereddüt ediyorum. "Evet..."

Gözleri kararıyor ve parmağını şişmiş klitorisimin üzerine yerleştirmeden önce tangamı yana kaydırıyor. Vücudum sarsılarak canlanıyor ve beni aşağı yukarı, döne döne okşamaya başladığında boğazımdan küçük bir çığlık kaçıyor.

Her dokunuşta ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum. Ağzım açılıyor ve yumuşak bir inilti çıkarıyorum. Bunu bir hırıltıyla karşılıyor ve taze bir orgazm uyluklarımda karıncalanıyor, her çemberde daha da yükseliyor.

"Daha iyi misin?" Sesi sertti ve ben de inleyerek karşılık verdim. "Kıyafetlerini lekelememesi için bunu üzerinden temizlemeliyim."

"Tamam," diye nefes nefese kaldım.

"Dilimi kullanmama izin verecek misin?"

Kahretsin, kahretsin... Midem titriyor ve bunu çok istiyorum. Nefesim kesiliyor ve bu benim son şansım. Eğer evet dersem, aramızdaki her şey değişecek. Ama hayır dersem lanetleneceğim.

"Evet."

Büyük elleri kıcımlı kavırıyor ve ağzıyla amımı kaplarken beni öne doğru çekiyor. Parmaklarım saçlarına dalıyor ve dili aşağı yukarı kayarken, klitorisimi yalarken ve amımın her yerinde kayarken sırtımı eğerek feryat ediyorum.

Dizlerim sıvı içinde ve kalçalarım onun hareketleriyle aynı anda sallanırken, orgazm alt karnımda bükülüp sıkılaşıırken bir *Kahretsin* diye inliyorum. Ağzına karşı sürtünüyorum, saçlarını çekiyorum ve ilkel ihtiyaç devralırken yüzünü sürüyorum.

Beni bir tutam baharat eklenmiş hindistan cevizli kremalı pasta gibi yiyor ve ben bir kedi gibi inleyip sızlanıyorum. Başparmağı damlayan göbeğime dalıyor, kıvrılıyor ve içeri ve dışarı kayıyor ve ben onun etrafında sıkılırken adını haykırıyorum.

Yüzünü beceriyorum. Parmağını beceriyorum. Çılgın ve vahşiyim, zevk kan dolaşımında alevlenirken, kontrol altına alınamayacak kadar çok olana kadar onun üzerinde hareket ediyorum.

Orgazm bir akıntı gibi içimden geçiyor. Zihnimi boşaltıyor ve bacaklarımı sarsıyor. Titremeler karnımda dalgalanıyor ve ben ağzının karşısında sarsılarak orgazm olurken o da merkezime doğru inliyor.

Başparmağı girip çıkmaya devam ediyor, beni çalıştırıyor ve ben devam edemeyecek kadar hassaslaşana kadar durmuyor. Bacaklarım güçsüzleşiyor ve beni kucağına yatırıyor.

Yanağımı onun sert göğsüne yasladığımda nefesim yavaş yavaş normale dönüyor. Güçlü kolları beni sarıyor ve saçlarımı nazikçe yanaklarımdan uzaklaştırıyor. Dudaklarının usulca saçlarımın çizgisini izlediğini hissediyorum. Beni tutuyor, ben yavaşça bu gezegene doğru sürüklenirken beni yatıştırıyor.

Gözlerimi birkaç kez kırıştırdıktan sonra hâlâ üzerinde sadece bir havlu olduğunu ve sikiinin altımda bir kurşun boru gibi durduğunu fark ediyorum.

Çenemi kaldırıp şehvetli gözleriyle buluşuyorum ve gözlerindeki elle tutulur arzu midemi karıncalandırıyor. Çok tatlı, sevgi dolu ve bir o kadar da kirli. Dolgun dudakları hindistan cevizi yağından ve benim boşalmamdan dolayı parlıyor ve ben de uzanıp başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdirerek silmeye çalışıyorum.

"Berbat durumdasın," diye fısıldıyorum, dizlerimle beline sarılıyorum. "Sanırım ikimizin de dağınık olduğunu söylemek doğru olur."

Sert meme uçlarım ince pamuğun arasından çıplak göğsüne baskı yapıyor. İki eliyle kıcımlı kavırıyor ve parmaklarımı tekrar saçlarına geçirip hafifçe çekiyorum.

"Seni öpsem sorun olur mu?" Alay ediyorum.

Uzanıp enseme kavlıyor ve aramızdaki boşluğu kapatıyor. Öpüşmelerimiz çılgınca ve çiğ. Dudaklarımız ayrılıyor ve dillerimiz çarpışıp kayıyor, birbirimizi tüketirken kıvrılıyor.

Çok lezzetli, yumuşak hindistan cevizi ve sert kaslar. Aleti kalçalarımın arkasında benimle alay ediyor ve onu okşamak için uzanıyorum. Kalın ve uzun. Parmaklarım onun etrafında buluşmuyor, ama onları yukarı ve aşağı yumuşatıyorum. Avucumu ucunun üzerinde kaydırıyorum ve göğsünde derin bir inilti titreşiyor.

Büyük eller tişörtümün altındaki kıcımdan hareket ediyor ve ağır göğüslerimi kaldırıyor, onları ağzına götürüyor, böylece dişlerini sıkı meme uçlarımın üzerinde emebiliyor ve tırmıklayabiliyor. Göbeğim kasılıyor ve daha fazlasına ihtiyacım var.

Geri dönüşü olmayan noktayı geçtik ve onu içimde istiyorum. O şişman sakin beni germesini ve masaj yapmasını istiyorum.

Dudaklarımı yanağından öperek kulağına konuşuyorum. "Prezervatifin var mı?"

"Evet." Dudakları çenemde, boynumdan aşağı doğru kayıyor.

Yüzünü kavrayarak, bakışlarıyla buluşmak için arkama yaslanıyorum. Koyu renk saçları parmaklarım yüzünden seksi bir karmaşaya dönüşmüş, dudakları yağdan ve öpücüklerimden parlıyor. Titreşiyoruz ve hazırız, ama beynim son bir uyarı fişegi gönderiyor, geri çekilmek için son bir şans.

Sanki zihnimi okuyabiliyormuş gibi ellerini kollarıma götürüyor. "Sorun nedir?"

"Bana karşı dürüst olmanı istiyorum." Bu soruyu sorarken titriyorum ama bilmek zorundayım. "Bu senin için sadece bir oyun, bir yaz kaçamağı mı? Yoksa başka bir şey mi?"

"Bu bir kaçamak değil ve kesinlikle bir oyun da değil." Kaşları gerildi. "Bu... gerçek gibi. Buraya geldiğim günden beri seninle birlikte olmanın hayalini kuruyorum, bana daha önce hiç erkek görmemiş gibi baktığın andan beri."

Yanaklarımda bir sıcaklık belirliyor ve sırtışıma gizleyemiyorum. "Daha önce hiç senin gibi bir adam görmemiştim."

"Ama bunların hepsi şehvetti," diye devam ediyor. "Artık seni tanıdığımı göre, pişman olacağın bir şey olmak istemiyorum. Başından beri bana bazı şeyleri açıkça ifade ettin ve ben de seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

Midem bulanıyor. "Beni nasıl hayal kırıklığına uğratırsın?"

"Sana yalan söyleyemem Dylan." Sesi ciddi ve midem bulanıyor. "Ben golfçü değilim Oyunu bile bilmiyorum."

"Ne?" Ben ciyaklıyorum, o da kahkahayı basıyor.

"Ben sadece bir futbol oyuncusuyum. İstedığının bu olmadığını biliyorum. Belki ders alabilirim..."

"Logan Murphy!" Öne doğru atılarak kollarımı boynuna doluyorum ve dudaklarımı tekrar dudaklarına bastırıyorum.

Ağızlarımız açılıp dillerimiz birbirine kayarken gülümsemesini hissediyorum. Bunun bu kadar iyi hissettirmesi mümkün mü? Şu anda kalbimi çalıyor olması mümkün mü?

"O külotu çıkar ve yatağıma gir," diye homurdanıyor. "Seni burada, bu yerde almamak için bütün gücümü harcıyorum. Hayal ettiğimden çok daha güzel, seksi ve duyarlısın ve sikim şu anda çok sert."

"Dylan?" Garrett'ın yatak odasının kapısındaki derin sesi ikimizi de telaşlandırıyor.

"!" Logan'ın kucağından o kadar hızlı indim ki, bana yıldırım demeliler. "Dylan, burada mısın? Çığlık duyduğumu sandım."

Logan da ayağa kalkmış, havluyu belime sarıp sıkıyor. "Çık şuraya."

Logan'ın yatak odasına kafasını sokan iri yarı kardeşimi karşılamak için tam zamanında arkamdan kapattığı banyo kapısından içeri itiliyorum. Neyse ki arkamda sadece başucu lambası yanıyor, yoksa Logan'ın sakalının yanaklarımda ve boynumda bıraktığı izleri göreceğinden eminim.

"Hey, kızım, burada ne yapıyorsun?" Sesi sahne fısıltısı gibi, üzerinde büyük beyaz bir tişört ve bordo boxer külot var. "Bağışmalar ve dolap kapaklarının çarptığını duyduğumu sandım."

"Evet," diye gülmeye zorluyorum kendimi, parmaklarımı alnımda gezdiriyorum ve kalp atışlarımın normale dönmesini diliyorum. "Bir şekilde Carolina Reaper'ı... burnuma soktum."

Kukumdan kaptığımı söylememin imkanı yok. Sonunu asla duyamazdım o.

Başını sallayarak dudaklarından bir hava üflüyor. "Oh, kahretsin! İyi misin?"

"Şimdi öyleyim ama Hindistan cevizi yağını bulmaya çalışırken neredeyse kaybediyordum. Üst kattaki banyomuzda ya da mutfakta hiç yoktu-"

"Evet, Craig geçen hafta mutfakta tuttuğumuz küveti aldı, ben de üst kattaki banyodakini buraya taşıdım." Dudaklarını birbirine bastırıyor, en yakın arkadaşının yatak odasında sadece bir havlu ve bir tişörtle bulunmamı sorgulamıyor bile.

Ailemdeki herkes kapsaisin yağının acısını bilir.

Kapı arkamdan açılıyor ve Logan'ın vücudunun sıcaklığını sanki bana dokunmuş gibi belirgin bir şekilde odaya girerken hissediyorum. "Hey, dostum, küçük kız kardeşin panik içinde buradaydı."

"Buna inanabiliyorum! Daha önce de aletime bulaşmıştı ve hastaneye gitmek zorunda kalacağımı düşünmüştüm."

"Görünüşe göre banyomda hindistan cevizi yağı varmış."

"Bütün evi aradım." Ellerimi sallıyorum, sanki çok bir şeymiş gibi.

"Her şeyin yolunda olmasına sevindim." Garrett kapıda durmuş, yukarı dönmemi bekliyordu.

Bir kahkaha atıp Logan'a el sallamadan önce hepimiz iki saniye boyunca öylece duruyoruz. "Tekrar teşekkürler," diyorum, kendimi kaybetmekten korktuğum için gözlerine bakmaya cesaret edemiyorum.

"Benim için zevkti." Sesindeki sırtış, yüzüm kızarmadan dönüp gitmeme neden oluyor.

Beyaz atleti ve siyah boxer'ıyla bile en seksi şey o. Hatta daha da seksi olabilir. O kıyafetlerin banyoda yanında olduğunu varsayabilirim.

"Bir bok yapmadın." Garrett'ın gür sesi bir kahkaha içeriyor ve Logan'ın ne yaptığı ve bunun ne kadar iyi hissettirdiği hakkında hiçbir fikri yok.

Yine de büyük bir engelleyici gibi kapıda beni bekliyor. Sanırım o sahada bir engelleyici.

"Tamam o zaman," diyorum bir kez daha, salona adım atıyorum ve bulduğu hediyelerle oynamak için Noel sabahına kadar beklemesi gerektiği söylenen bir çocuk gibi merdivenlere doğru yürüyorum.

Garrett beni takip ediyor ve merdivenlerin dibine geldiğimde omzunun üzerinden Logan'ın kapıda durup beni izlediği yere bakıyorum. Onun da benimle aynı şeyi düşündüğünden eminim. *Lanet olsun.*

"İyi geceler, abla." Ben üst kattaki banyoya girerken kardeşim kolumun üst kısmını sıkıyor.

Işığı yaktığımda aynada çizilmiş yanaklarımı görüyorum. Boynumdaki kırmızı lekeleri gördüğümde nefesim kesiliyor, koridordaki loş ışığın onları Garrett'ın uykulu gözlerinden sakladığına şükrediyorum.

Oraya nasıl geldiklerini ve Logan'ın sakalının beni başka nerelerde işaretlediğini hatırlayarak amım tekrar sıkılıyor. Aşağıya baktığımda, iç bacaklarımdaki pembe izler hiç de yanlış anlaşılmıyor.

Yüzünü okşarken güçlü ellerinin kıcımlı kavradığını hatırlıyorum. Beni öperken güçlü kollarını belime doladığını hatırlıyorum.

kucak. Kulağıma inlerken parmaklarımın sikinin etrafına dolandığını, aşağı yukarı kaydığını hatırlıyorum.

Eğer kardeşim içeri girmeseydi, şu anda sevişiyor olurduk. Craig'e yapmayacağımı söylediğim gibi kardeşimin en iyi arkadaşını beceriyor olurdum.

Yine de .

"Ne yapıyorum ben?" Gözlerimi devirerek gülüyorum.

Bu soru için artık çok geç ve ben bunu biliyorum. Kuyudan içtim ve artık geri dönüşü yok. Şişenin kapağı kapalı. Süt döküldü ve ben bu dalgayı sonuna kadar sürmeye niyetliyim.

Bir el bezi kaparak, uyarılmayı, orgazmı, makyajı ve günün geri kalanını cildimden temizlemek için hızla duşa giriyorum.

OceanofPDF.com

Logan

G Arrett orada dev bir gardiyan gibi durmuş onu götürüyordu ve elimden gelen tek şey ona uzanmamaktı. Onlar yukarı çıkarken ve kapılar kapanırken onları dinledim. Duşun sesini duydum. Koşuyorum.

Şimdi yatağımdayım, başparmaklarım uçuyor.

Kardeşine dünyadaki en iyi blokçu olduğunu söyledim. Hiçbir fikri yok.

Gri noktalar uçuşuyor ve ben sabırsızlıkla onun cevabını bekliyorum.

DYLAN

Kalbimin durduğuna eminim.

Hindistan cevizi bana sonsuza dek dilime gelişini hatırlatacak.

DYLAN

Hindistan cevizi yağı sizin için çok iyidir ve organik işlenmemiş .

Anılarım bakir değil.

Ben şeytan emoji si kullanıyorum, o da terli kırmızı bir surat gönderiyor.

DYLAN

Yine gizlice aşağı inmek istiyorum ama aklıma iyi bir bahane gelmiyor... Biraz daha biber?

Sana gelebilirim. Oldukça ateşliyim.

DYLAN

Hayır

!

Hayır

!

Gülme emoji si de ekliyor.

DYLAN

Birlikteyken çok gürültülüyüz.

Sık beni. Cevap vermeden önce elimi sertleşen sikimin üzerinde kaydırıyorum.

İstersen hala birlikte bitirebiliriz.

DYLAN

Ne demek istiyorsun?

Ekrana dokunduğumda FaceTime'a geçiyor ve ilk zil sesinden önce cevap veriyor. Yüzü yeni yıkanmış ve saçları iri dalgalar halinde yanaklarına dökülüyor. Muhteşem bir kadın.

"Hey, güzelim. Bana göğüslerini göster."

Çenesi düşüyor ve gülüşünü eliyle kapatıyor. Yaptığı her şeyin bu kadar sevimli olması nasıl mümkün olabilir?

"Sanırım bu şekilde daha da gürültülü olacağız," diye fısıldıyor, yatağından sıçrayıp kapısına gidiyor.

"Yatak odanı hiç görmedim. Göster bana."

Dudakları bükülüyor ve telefonu başının üzerinde tutup çeviriyor, böylece beyaz ve lacivert renkli odanın güzelliğini görebiliyorum. "İşte burası! Benim yatak odam."

Köşede beyaz nevresimli orta boy bir yatak ve karşısında bir çalışma masası var. Masanın yanında, uzun, dar bir kitaplık kitaplarla dolu ve üst üste yığılmış daha fazla kitap var.

"Daha büyük bir kitaplığa ihtiyacın var."

"Biliyorum." Dar mobilyaya doğru yürür ve kapağında kaslı bir adam olan bir kitabı kaldırır.

"Okuduğun şey ne?"

"Sadece biraz baharatlı romantizm. Bu kitap, babası tacizci olduğu için onu seven herkesi kendinden uzaklaştıran bir adam hakkında."

"Belli belirsiz tanıdık geliyor."

"Sonra öldürücü bir vücudu olan alıngan bir kızilla tanışıyor ve ellerini ondan uzak tutamıyor."

Bu kez ereksiyonumu okşamak için elimi boxer külotumun içine kaydırıyorum. "O benim kalbimden sonra gelen bir adam."

Alt dudağı dişlerinin arasına giriyor ve yatağına doğru yürüyor. "Ellerini üzerime koymak istediğini mi söylüyorsun?"

Bu utangaç bir istek ve canavarı harekete geçiriyor. "Aynen öyle. Kendine benim istediğim şekilde dokunmanı istiyorum ve o telefonu boşaldığını görebileceğim bir yerde tutmanı istiyorum."

Gözleri parlıyor ve gülümsemesi yaramazlaşıyor. "Tamam."

Yatağına tırmanışını izliyorum. Yastığının üzerine düşüyor ve siyah saçları omuzlarına yayılıyor.

Sonra gülümsüyor, gözlerini kırpıştırarak bana bakıyor. "Şimdi ne olacak?"

"Gömleğini yukarı çek ve kollarının altına sıkıca sok ki göğüslerini görebileyim."

Dediğimi yapıyor ve güzel, gül goncası gözenekleri görünüyor. Kolları iki yanında kenetleniyor ve öyle bir sıkıyorlar ki, aletimden ön sıvı kayıyor. Kayganlaştırıcı olarak yanımdaki hindistancevizi yağıyla karıştırıyorum.

"Bu doğru, lanet olsun. Şu anda beni çok sertleştiriyorsun."

"Göster bana," diye fısıldıyor.

Telefonu kaldırıp aşağı indiriyorum, böylece elimi sikimde yukarı aşağı kaydırıp ucunu daire içine aldığımı görebiliyor. İnliyor ve gözlerim bir inilti ile sıkılıyor.

"İnlemenı duymaya bayılıyorum." Kendine güveni artıyor. "Burada olsaydın bana nasıl dokunacağını söyle."

"O güzel memelerle başlardım. Onları ağızıma çeker ve sertçe emerdim. Sonra dişlerimle meme uçlarını okşar, sonra dilimi üzerlerinde gezdirir ve her şeyi tekrar yapardım."

"Ah..." diye nefes verir, parmaklarını göğüslerinin üzerinde gezdirir ve sertleşene kadar uçlarını sıkar.

Aletim zıplıyor ve başka bir boşalma dalgası beliriyor. "Sen lanet bir pinup'sın, Dylan. Seni banyomun zemininde görmeye asla dayanamayacağım."

Sırtın kavisli ve göğüslerin zıplarken amını ovmak aklımı başımdan aldı. Hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi. "

"Yangını söndürüyordum."

"Bir tane daha yakıyordun. Şimdi benim için yak."

Alt dudağını ağzına götürüyor ve vücudunun hareket etmeye başlamasını izliyorum. Telefon yüzünden uzaklaşıyor ve iç çamaşırının içindeki elini görmeme izin veriyor, parmakları klitorisinin üzerinde hızla dolaşıyor.

Yumruğum hızlanıyor ve onun kendine masaj yapmasını izleyerek inliyorum. Yumuşak inilti her etrafımdaki havayı dolduruyor. Eli daha hızlı hareket ve kalçaları zamanla sallanıyor. Dudaklarından nefes nefese inlemeler dökülüyor ve keşke odada olsaydım da hepsini görseydim diyorum.

"Bana ne söyle." Bu kaba bir emir.

"Dilin," diye nefes nefese kalıyor. "Çok sıcak ve talepkâr. Klitorisimin üzerinde durmadan tekrar tekrar kaymasını seviyorum." Eli devam ederken bir inilti daha çıkarıyor. "Bu kadar aç olmana bayılıyorum."

"Siktir..." Kendi orgazmım uyluklarımda daha sıkı yayılırken, pelvisime doğru yılan gibi kıvrılırken zorlanıyorum. "Aynen öyle bebeğim, sen çılgık atana kadar amını yiyeceğim."

"Aletin o kadar büyük ki... Beni gerdiğini hissetmek istiyorum. Onu içimde hissetmek istiyorum, sert ve vahşi."

"Seni domaltıp bacakların titreyene kadar sikeceğim."

"Oh... oh, geliyorum. Çılgık attır bana, Logan!"

"Sana adını unutturacağım." Kalçaları yataktan kalkarken, onun yumuşak bedeninin benimkine bindiğini, saçlarının etrafıma döküldüğünü, sikimin derinlere indiğini ve onun sıkılaştıkça çekirdeğini gerdiğini hayal ediyorum.

Banyomda onu yerken amının parmağımı emişini unutamıyorum.

"Geliyorum..." Telefonu düşürüyor ama ben onun silüetini izliyorum.

Sırtının eğilmesini ve göğüslerinin kalkmasını izliyorum. Daha yüksek sesle inerken midesinin titremesini izliyorum. Sonra bacakları titremeye başlıyor ve bu beni uçuruyor. Aletim zonklıyor ve ılık sıvı tekrar tekrar karnıma dökülüyor.

İnliyorum ve duyum beni kör ederken gözlerim kapanıyor. Zevk darbeleri acı verici hale gelene kadar daha hızlı okşuyorum ve durmak zorunda kalıyorum. Sonra elim yana düşüyor ve başka bir düzlemde geri dönerek sertçe nefes alıyorum.

Telefonumda elinin daha yavaş hareket ettiğini, daha nazikçe daireler çizdiğini ve sonunda parmaklarını göbeğinin üzerinde birleştirdiğini görüyorum. Yan dönüyor ve yanakları

kızardı. Güzel gözleri benimkilerle buluşuyor, yavaşça kırışıyor ve gülümsüyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadım." Sesi biraz boğuk. "Bitirdin mi?"

"Şaka mı yapıyorsun? O diziyi izleyip de bitiremezdim."

"Bakabilir miyim?"

İsteği üzerine tenime küçük bir dalgalanma daha dökülüyor ve telefonu hareket ettiriyorum, böylece karnımın alt kısmındaki boşalmayı görebiliyor. Ekranda gözleri parlıyor ve dudaklarını ağzına götürüyor.

Bu yaptığı en seksi ikinci şey. "Keşke orada seninle olsaydım" diyor.

"Ben de."

"Şimdi ne yapacağız?"

Kendimi temizlemek için mendil aldım. " zaman restoranda mı çalışıyorsun? Boş bir gecen olursa seni gerçek bir randevuya çıkarmak isterim."

"Pazartesi izin alabilirim. Yazın hep sakın bir gece olur." "Beni takvimine ekle. Saat yedide aşağıda buluşalım."

Burnu kırışıyor, yanağını elinin üzerine koyuyor. "Çocuklara ne söyleyeceğiz?"

Aramızda yaşanan onca şeyden sonra, değil demek istiyorum ama bunun doğru olmadığını biliyorum. Kardeşlerini en az benim kadar önemsiyor.

"Garrett'la konuşacağım. Her şey yoluna girecek." "Düzelecek mi?"

"Ya olacak ya da kışma tekmeyle basacak. Ne olursa olsun seni tekrar göreceğim. Kardeşlerinin bizi ayırmasına izin vermeyeceğim."

Yüz ifadesi memnun bir gülümsemeye dönüşüyor ve midem sıcaklıkla geriliyor. "Keşke şu anda sana sarılabilseydim."

"Ben de seviyorum. Bana sarılma şeklini seviyorum." Arkasına uzanıyor ve büyük pembe bir vücut yastığını bacaklarının arasına ve yanağına doğru çekiyor. "Bu arada, bu senmişsin gibi davranacağım."

"Lanet olsun, şanslı yastık. Tam olmak istediğim yerde."

Mutlu bir kahkaha etrafımdaki havada süzülüyor ve gözlerini . "İyi geceler, Logan."

"İyi geceler, Danger." Bu da beni biraz daha güldürdü. "Beni hayal et."

"Düşleyeceğim."

Kampın her gününün bir önceki günden daha sıcak geçtiğine eminim. As takım için birinci ve ikinci kadroyu seçtik ve hatta genç takımda yer alacak oyuncular da belirledik.

Garrett dost canlısı bir ayıydı, seçilemeyen oyunculara gelecek yıl takıma girmek için ne yapmaları gerektiğini anlattı ve söyleyebileceğim kadarıyla hiçbiri yıkılmış bir şekilde oradan ayrılmadı.

Elbette hayal kırıklığına uğradılar ama onlara o kadar çok yararlı ipucu verdi o kadar çok cesaretlendirdi ki, hepsinin gelecek yıl geri döneceğini düşünüyorum. Tabii başka bir spor seçmezlerse.

"Şu Sonny Langston'ın atletizm takımında olması gerekiyor." Garrett birasından bir yudum alarak kıkırdıyor. "Harika bir koşucu ama bir bok atamıyor."

Jack'in evinde otopsi yapıyoruz. Kardeşi elinde Corona ile arka verandaya çıkıyor ve parmaklıklara yaslanıyor. "QB-2 için Austin Sinclair denen çocuk hakkında ne düşünüyorsun?"

Garrett'ın kaşları kalkıyor ve dudaklarını büzüyor. "Allie'nin oğlu mu? O doğal bir yetenek."

Lisedeki oyun kurucu günlerimi hatırlayarak, "İyi ve ani kararlar veriyor ve diğer çocuklar onu seviyor gibi görünüyor," diye ekliyorum. "Gergin ya da kararsız değil."

"Onda bir yıldızın özellikleri var." Jack uzun bir yudum alarak başını sallar. "Bunu bilmen gerekirdi!" Garrett gülüyor.

"Onu eğiteceğiz." Jack başını sallar. "Bence bunun üstesinden gelebilecek kadar olgun." "Allie ağlayacak." Garrett arkasına yaslanır ve ağabeyinin çenesi

esniyor.

Bu, Allie'nin ona karşı olan hislerinden görüldüğü kadar habersiz olmadığına dair aldığımız ilk ipucu. "Bu durumda, haberi senin vermene izin vereceğim."

"Sakın bana Koç Jack'in birkaç damla gözyaşından korktuğunu söylemeyin." Garrett'ın sesi alaycı bir hal alıyor. "Kollarını boynuna dolayıp seni öpmeye çalışmasından mı korkuyorsun?"

Güldüğümü gizlemek için elimi ağzıma götürüyorum.

Kardeşi paravan kapıdan eve girip bizi arka verandada yalnız bırakırken bir hırıltı çıkarıyor.

"Neden eve gitmiyorsun? Geç oldu." Bize sesleniyor. "Biramı içmeyi bırakın."

Garrett daha yüksek sesle gülüyor ve ayağa kalkmadan önce başını arkaya yatırıyor. Onları izlerken sırtıyorum, kardeş sahibi olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum.

Dylan benim küçük kız kardeşim olsaydı ve benim gibi biri gelseydi nasıl hissederdim diye merak ediyorum.

Ona ne yapmak istediğimi bilseydi - zaten yaptıklarımızı - muhtemelen kıcıma tekme basmak isterdi. Ama o güzel kadın hakkında ne hissettiğimi biliyorum ve onu mutlu etmek ve benim yapmak için yapmayacağım şey yok.

"Hadi gel." Omzumu tutuyor ve ben de onu arka merdivenlerden körfez boyunca uzanan patikaya kadar takip ediyorum.

Ailesinin evine yürüyebilecek kadar yakınız ve şimdi yara bandını sökmek için iyi bir zaman olduğunu düşünüyorum. Küçük, çimenli bir parkta frizbi oynayan bir grup çocuğun yanından geçiyoruz ve onları izlemek için bir an duruyoruz.

Tekrar yürümeye başladığımızda Garrett, "Bugün dikkatin dağınık görünüyor," diyor. "Sezon öncesi başlamak üzere. Gelecek yılı mı düşünüyorsun?"

"Biraz." Gelecek yılı düşünüyordum ama onun varsaydığı nedenlerden dolayı değil.

"Ricky senin için uğraşıyor ama içimde iyi bir his var. Sana o MVP ödülünü getireceğiz." Sırtarak omzumu sıkıyor, ben de başımı sallıyorum. "Ne? Baban yine seni sıkıştırmaya mı başladı?"

"Her zamankinden fazla değil." Birkaç adım daha atarken boğazımı temizliyorum.

Konuyu açmak için birkaç farklı yol planlamıştım, ancak hiçbiri çok ince hissettirmedii.

Ben de öyle yaptım. "Dylan gerçekten iyi biri. Onunla konuştum ve ondan gerçekten hoşlandım."

"Evet, harika bir çocuk. Daha da iyi bir aşçı. Onu aşçılık okuluna gitmesi için teşvik ediyorum ama çok inatçı."

"Öyle mi?" Bunu ilk kez duyduğum için biraz bozuluyorum ama dikkatimi dağıtmasına izin vermiyorum. "Sadece neden kimseyle çıkmadığını merak ediyordum."

"Oh, öyleydi. Sık kafalı bir golfçü onu aldatmış. O pislik biz şehirdeyken buralarda görünmese iyi olur."

Bu duyguyu destekliyorum. Neden benim de bundan haberim yok? Onu ağlatmamış olsa iyi olur. Dylan'ın ağladığı düşüncesi ateşimi yükseltiyor. Yumruklarım sıkılıyor ve o pisliği bulup kıcını tekmelemeye hazırım.

"Bilmiyordum."

"Evet, Davis Kent. Kulağa tam bir dallama gibi gelmiyor mu?" Garrett başını sallar. "Ona kraliçe gibi davranacak bir adama ihtiyacı var."

"Ben de öyle düşünüyorum." Birkaç adım attık ve boğazım kurudu. "Lafı açılmışken, ona çıkma teklif etmeyi düşünüyordum, belki onu akşam yemeği için güzel bir yere götürürüm."

"Gerçekten mi?" Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Gerçekten çok düşüncelisin, LL. Bir tavsiyeye ihtiyacın var mı? Seninle gelmemi ister misin?"

"Ah, hayır." Bir kakhaha attım. "Yalnız gitmek istedim, çünkü onunla vakit geçirmek istiyorum. Ondan hoşlanıyorum."

"Dylan'ı herkes sever." Kaşları çatılıyor ve bu aptal sersem hâlâ ne dediğimi anlamıyor. "O harika bir kız."

"Ben de öyle düşünüyorum ve onunla daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Daha ciddi bir şekilde."

Sözcükler kafasına dank ederken birkaç adım daha atıyor, sonra duruyor. Kaşları çatılıyor ve benim kaslarım geriliyor.

Onun cüssesi ile benim cüssem arasında hızlı bir zihinsel hesap yapıyorum ve evet, Garrett bu yönde karar verirse beni ciddi şekilde dövebilir.

Ellerimi esneterek en kötüsüne hazırlandım. "Kız kardeşimle çıkmak mı istiyorsun?"

"Sorun olur mu?"

Başını sallayarak yürümeye başlıyor, bu sefer daha hızlı ilerliyor. "Bilemiyorum. Sen bir tür oyuncusun Logan ve Dylan normalde çıktığın kızlara benzemiyor. Kışına tekmeyi basmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum çünkü seni gerçekten iyi bir arkadaş, en iyi arkadaş olarak görüyorum."

"Ben de aynı şeyi hissediyorum. Bu yüzden seninle konuşuyorum." Boğazımdaki çölü yutuyorum. "Dylan'la oynamak gibi bir niyetim yok. O gerçek, tatlı ve güzel. Nazık biri ve beni daha iyi bir adam olmaya itiyor."

"Çok doğru söylüyorsun, daha iyi bir adam olacaksın. En iyi adam olacaksın." "Ben de öyle dedim."

Sessizce birkaç adım yürüyoruz. "Benim küçük kız kardeşim özeldir. O evlenilecek türden bir kadın."

Onun tatlı yüzünü düşünüyorum ve göğsümde memnuniyet duygusu belirliyor. "Biliyorum."

Lanet olsun. Gerçekten de öyle.

"New York'a dönmek zorunda kaldığımızda ne yapacaksın?"

Ve korkuya kapılır. "O kadar ileri gitmedik. Bunların hepsi yeni."

"Oraya gitseniz iyi olur. Sadece birkaç hafta daha buradayız."

Sikeyim. "Biliyorum."

"Uzun mesafeli bir şeyler yapmayı deneyecek misin?"

"Belki mi? Eğer buna hazırsa." Elimi ensemden gezdiriyorum. "Denemek isterim."

"Bunu yapabilir misin?" Bana ters ters bakıyor ve ben de gözlerimi ona dikiyorum. "Evet." Çok ciddiylim.

O da öyle. "Eğer ona yapacağını söylersen, *denemezsin. Yapacaksın.*"

"Ciddi olmasaydım seninle bu şekilde konuşur muydum sanıyorsun? Sen, tüm insanlar?"

Bu cevaptan tatmin oldu ve restorana yaklaşıyoruz. "Bu nasıl oldu?"

"Kız kardeşini gördün mü? İnanılmaz biri." Cevap vermiyor, ben de körfeze bakıyorum. "Buraya gelirsem aradığımı bulacağımı söylemiştin."

"Yani bunun için beni mi suçluyorsun?" Sesi yükselir.

"Belki de öyleyimdir. Sen benim en iyi arkadaşımsın, o da senin kardeşin. Ondan senden hoşlandığımdan daha çok hoşlanmam mantıklı. O senden çok daha güzel."

"Şimdi bir şeyi açıklığa kavuşturalım." Tekrar yürümeyi bırakıyor ve ben de yüzümü ona dönüyorum. "Her şey bir yana, ona dokunmak için evlenmeyi bekliyorsun. Hayır, sözümü geri alıyorum. Kız kardeşimle asla yatmayacaksın. Çocuklarınız olsa bile, onları leylek bırakacak. Seni Dylan'la düşünmüyorum."

"Yani, ona dokunacağım-"

"Ah-ah!" Kalın bir parmağıyla burnumu işaret ediyor. "Bunu duymak istemiyorum. Beni duyuyor musun?"

İki elimi de kaldırıp gülüyorum. "Açık ve net."

Cooters & Shooters'dayız ve onu içeride gülerken ve Craig'le konuşurken görüyorum. Tüm vücudum aydınlanıyor ve ona gitmek istiyorum. Onu kollarıma alıp öpmek istiyorum. Garrett'in çocuklar hakkında söylediklerini düşünüyorum ve göğsüm sıkışıyor. Bunu ona söylesem ne derdi? Bu delilik ve düşünmek için bile çok erken.

Şu an bunu düşünmüyorum.

"Unutmayın, her günün her saniyesini aklınızda tutun..." Garrett'in sesi alçak bir uyarı. "Eğer ona zarar verirsen, eğer küçük kız kardeşimi ağlatırsan, seni öyle bir döverim ki-"

"Eğer onu ağlatırsam bunu memnuniyetle kabul ederim."

"Aynı fikirde olduğumuz sürece sorun yok." Restorana bir göz atar. "Hadi temizlenelim. En iyi şekilde davranmanı dört gözle bekliyorum."

"Sana kıyasla ben her zaman en iyi davranışımı sergilerim." "Bana saçmalık gibi geliyor."

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ve onun birkaç adım önümden gitmesine izin veriyorum, ben arkada oyalanırken, restoranın içinde ellerini sallayan ve başını sallayarak güzel siyah saçlarının sırtından aşağı doğru sallanmasını izleyen onu izliyorum.

Sakinlik uzun zamandır, hatta hiç hissetmediğim bir şey. Ama burada durmuş geleceğime bakarken, suyun üzerinde mükemmel bir gün kadar sakinim. Görünürde tek bir bulut bile yok.

OceanofPDF.com

Dylan

M Kardeşim Zane uzun boylu, benimki gibi siyah saçlı ve çarpıcı mavi gözlü. Doğuştan kaslı ve babamızın kare çenesine ve annemizin yanağında derin bir gamzesi olan geniş, mükemmel gülümsemesine sahip.

Altı ay önce eve geldiğinden beri görmediğim bir gülümseme.

Zane benden beş yaş büyük ama ben üç yaşındayken ve o sekiz yaşındayken, kardeşlerim arasında oturup bana kitap okuyan tek kişi oydu.

Hendrix kadar kabadayı ya da altı yaşında kocaman olan ve beni omzuna atıp futbol topuymuşum gibi koşturan Garrett gibi kaba biri değildi. Jack'in ham yeteneğine sahip değildi ama oyunu seviyordu.

Eski bir takım kaptanı olan babamız sürekli olarak çocuklarını izliyor ve onlarla birlikte çalışıyordu. Zane iyi bir takım arkadaşıydı ama yıldız olmak istemiyordu. Kendi işini yapmayı ve yalnız bırakılmayı severdi, bu yüzden babam onu tekme atmaya yönlendirdi.

Babam golcünün takımın en önemli üyelerinden biri olduğunu söylerdi. Bütün bir maç tek bir saha golüne ya da ekstra puana bağlı olabilir. Zane tutarlı ve isabetliydi, topa iyi bir yükseklik ve rotasyon sağlayabiliyordu ve bu ona alan açıyordu.

Seçmelerin ilk turunda seçildi ve Baltimore'a gittiğinde ligdeki en yüksek maaşlı golcülerden biriydi.

Sonra kaza oldu ve tüm hayatı tek bir sahte golle değişti. Şimdi hep yalnız.

"Zane?" Günün ortasında sessiz koridorda beklerken kapısına vuruyorum.

İçeriden gelen bir hışırtı sesi, kapının bir aralık açılmasından önce geliyor. "Dylan, n'aber?" Sesi alçak ve cızırtılı, sanki uyuyormuş gibi.

"Restorana gelin. Bu gece satabileceğimizden daha fazla domuz eti yaptım. Senin favorin." Gülümsüyorum, onu bu mağaradan çıkarmak için elimden geleni yapıyorum.

"Teşekkürler, abla." Kapıyı tekrar kapatacakmış gibi doğrulur. "Gerçekten aç değilim."

"Bekle!" Elim dışarı fırladı ve tahta bariyeri durdurdum. "Sadece aşağı gel ve benimle otur. Seninle konuşmayı özledim."

Yavaşça nefes alıyor, kapıyı bırakıyor ve uzaklaşıyor. Kapıyı iterek açıyorum ve temiz yatak odasına giriyorum. Köşedeki bir kutuda birkaç atılmış kupa duruyor ve duvarlar çıplak.

Büyük bir kitaplık çoğunlukla boş ve kumaş kaplı ciltli klasikler olduğunu görmek için yanına gidiyorum. Birini aşağı çekip sırtını okudum, *A Separate Peace*.

"Bunu okuyor musun?"

"Hayır." Yürüdü ve cilalı meşe masanın yanındaki sandalyeye oturdu. "Bunun babamın olduğuna eminim."

Bu beni üzüyor, çünkü okumayı ne kadar çok sevdiğini biliyorum, ama oraya gitmeyeceğim. "Bu kitaplığı çalacağım. Benimki doldu taşıtı."

"Devam et." Bir el sallıyor.

Sakalı Logan'ınkinden daha kalın ama yine de kesilmiş ve sıkı. Üzerindeki ince tişört kaslarının hâlâ güçlü olduğunu gösteriyor ve sağ kolunu bir kol dövme kaplıyor. Gözleri yorgun ve son zamanlarda çok mesafeliydi.

"Küçük bir çocukken bana kitap okuduğun zamanları hatırlıyor musun?" Gülümsüyorum, başımı yana eğiyorum. "Her zaman okuduğun o kitap neydi?"

"*Herkes Kaka Yapar*. Annem bunun rahatlamana ve tuvaletini yapmana yardımcı olacağını söyledi." "Bunu sana o mu söyledi?"

"Evet." Koltuğunda gerinerek nefes veriyor. "Onunla konuşabilecek kadar uzun süre kıpırdamadan oturan tek kişi bendim. Ta ki sen büyüyene kadar."

"Seninle konuşmayı özledim." Elimi omzuna koymak için yanına gittim. "Restoranda hepimiz seni özledik. Craig sürekli seni soruyor."

Gülümsemesi daha çok irkiltici. "Oradayken insanların bana bakışlarından hoşlanmıyorum ve eğer bir kişi daha benimle o sesle konuşursa..."

"Ne sesi?" Eğilip tiz, şarkı söyleyen sempati sesini taklit ediyorum. "Senin için çok endişelendiğim ses mi?"

"Dur." Benden uzaklaşıyor.

"Ayağın çok mu acıyor?" "Masaları çevirmeye başlayacağım."

"Yapma bunu." Bebek sesimi bırakıyorum. "Coot & Shoot hava karardıktan sonra yeterince gürültülü oluyor. Dare yemeğimin tüm konseptini yeniden düşünmeye başladım. Geçen sefer tam bir kirli dans partisine dönüştü ve orada hala küçük çocuklarımız vardı."

"Bu senin . Müşteriler buna bayılıyor."

"Sadece küçük bir grup müşteri bunu seviyor. Çoğu yiyemiyor bile. fazlasını çöpe atıyoruz." İçimi çekerek kapıya doğru yürüyorum. "Davis'in haklı olabileceğini ve bunun hem iş hem de muhasebe açısından aptalca bir fikir olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Davis Kent tam bir ahmak."

"Ve *Coyote Ugly* rutini muhtemelen bir sağlık kodu ihlalidir. Biri şikayet ederse, para cezasına çarptırılabiliriz ya da bunlara ne yaparlarsa yapsınlar."

"Kimse güzel kızların bir barda sürtünmesinden şikayet etmez."

"Bilemiyorum. Bazı insanlar gıdıklandıklarında çok kaba olabiliyorlar."

Bu onun yüzünde hayalet gibi bir gülümseme yaratmayı başardı. "Başka bir yerde yiyebilirler."

Başımı iki yana sallayarak ondan o kadar çabuk vazgeçmiyorum. "Muhtemelen biraz yumuşatabiliriz. Yine de sakinleştirici bir varlığa sahip olmak güzel olurdu."

"Dikkat dağıtmaktan mı bahsediyorsun?"

"O kadar da dikkat dağıtıcı değilsin."

"Dünyadaki herkes sakatlığımı gördü. Bana baktıklarında gördükleri tek şey bu."

"Bence biraz dramatik davranıyorsun. Dünyadaki herkes futbol izlemiyor, biliyorsun." Bana bir bakış attı. "Sadece buralarda ve senin bu evden çıkman gerekiyor."

"Bu evden çıkıyorum." Dizlerine bastırıyor, yavaşça yükseliyor. "Araba sürmeye gidiyorum..."

"Hava karardıktan sonra, ki bu garip ve sapıkça. İnsanlar senin bir seri katil olduğunu düşünecek."

"Ben seri katil değilim."

"Güzel, çünkü Bayan Gina'nın size göre bir işi var. Steven emekli oluyor ve bahçesine ve küçük onarım işlerine yardım edecek birine ihtiyacı var. Ona müsait olduğunuzu söyledim."

"Dylan," diye inliyor.

"Evet, öylesin ve o kör olduğu için acınası bakışlar yok. Bu mükemmel bir şey. O çok tatlı bir yaşlı kadın ve o koca ev için yardıma ihtiyacı var."

"O kadar merdiveni koşarak inip çıkamam. Mermer degiller mi?" "İyi haber: Asansörü var."

Etrafımıza sessizlik çöküyor ve kapı tokmağına yaslanıyor, sanırım bu da gitme zamanımın geldiği anlamına geliyor. Çenesi kalkıyor ve yenilgiyi kabullenmiş gibi görünüyor.

"Tamam, uğrayıp onunla konuşurum."

"İş zaten aldın. Sana ödeme yapacağını bile söyledi." "Ne kadar?" Kaşları çatıldı, ben de omuz silktim.

"Ona sormadım. Bu seni ilgilendirir."

"Oh, artık bu benim işim." Kısık bir kıkırdama beni biraz olsun rahatlatıyor.

O tamamen ümitsiz vaka değil ve Bayan Gina'ya güveniyorum. Uzanarak elimi bileğinin üzerinden geçirdim ve onu sıktım.

"Teşekkür ederim, Zane."

Beni durdurduğunda kapıya yöneliyorum. "Seni incittiğim için özür dilerim, Dee. Bu bana her zaman ağır geldi... Sanırım karma bunun icabına baktı."

Göğsümde hüznün kıvrılıyor ve gözlerindeki hayaletlerle doğrudan karşılaşmak için başımı kaldırıyorum. "Olanları asla sana karşı kullanmadım. Bu sadece o şeylerden biriydi, garip bir kazaydı."

Başını sallayıp arkasını dönüyor. "Bunu nasıl atlattın?"

Bu sessiz bir soru ve kalbimi kırıyor. Onun burada tek başına mücadele ettiğini düşünmek hoşuma gitmiyor. Craig beni bu şekilde asla yalnız bırakmazdı, ben de kardeşimi bırakmayacağım.

Bir kahkaha atarak neşeli kalmak için elimden geleni yapıyorum. "Kim demiş öyle yaptığımı?"

Ayrılmadan önce durup küçük ama temiz alana bakıyorum. "Alt kata taşınmak istemediğine emin misin? Logan'ı buraya koyabiliriz-"

"Koridorun karşısında mı?" Sesi yükseliyor ve biraz daha hareketleniyor.
"Evi yakmak için iyi bir yol gibi görünüyor."

Gözlerim büyüdü. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben kör değilim." Kaşlarını kaldırıyor. "Ya da sağır, Bayan Telefon Seksi."

Isı kulaklarımın arkasından boynuma doğru hızla yükseliyor ve kapıdan aceleyle geçiyorum. "Güzel, çünkü Bayan Gina'nın duyabilen birine ihtiyacı var."

Derin kahkahası beni merdivenlerden aşağıya kadar takip ediyor ve irkiliyorum. Çok utanmış olabilirim ama rahatlamamı bastıracak kadar da değil. Sanırım bu küçük bir atılım olabilirdi.

Belki de o yaşlı kör kadın haklıdır. Belki de iyi bir şey geliyordur.

"KARDEŞİN K.ÇIMI TEKMELEMEDİ." Logan'ın ön kolu başımın üzerindeki kapı çerçevesine dayanmış durumda ve sırtım kapıya dönük.

Bütün gece küçük dokunuşlar ve heyecan verici bakışlar çaldıktan sonra, restoranın arkasındaki boş oyun alanına gizlice gitmeyi başardık. Ay neredeyse dolunay ve bir esinti saçlarımı omuzlarımdan kaldırıyor.

"Bunu gördüğüme sevindim." O kadar uzun ki, ona bakmak için başımı eğmek zorunda kalıyorum ve yüzümdeki aptalca sırıtışı engelleyemiyorum.
"Ne dedi?"

Başparmağını aşağıya doğru hafifçe kaydırmak için uzanıyor.
"Bilmediğim çok şey var."

Gözlerindeki sıcaklık karnımı sıkıştırıyor. Kollarımı belimin üzerinde kavuşturmama neden oluyor.

"Ne gibi?" Biraz nefesim kesildi.

"Aşçılık okuluna gitmen gerektiğini söyledi."

"Oh," diye başımı sallayıp gözlerimi deviriyorum. "Yeni tarifler öğrenmek için aşçılık okuluna gitmeme gerek yok. Tanrı YouTube'u bu yüzden yarattı."

Göğsünde alçak bir kahkaha gümbürdüyor ve bu doğrudan içime işleyen bir titreşim. "Belki bana yeni tarifler öğretebilirsin. Hayalet biberden başka bir şey."

"Bunu yapabilirim." Ona küçük bir göz kırpmıyorum. "Senin için

kolay olacak." "Çok kolay değil." Daha yakına eğiliyor. "Kız

arkadaşımın bir sınırı olmasını severim." "Senin kızın mı?"

"Ben de öyle dedim." O kadar yakın ki, taze, narenciye kokusu etrafı sarıyor.

Ben.

Dudaklarım ağırlaşıyor ve uzanıp gömleğinin önünü çekiştirerek onu daha da yaklaştırıyorum. "Beni mi kastediyorsun?"

" biliyorsun."

Parmak uçlarımda yükselip dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Eli belime dolanıyor ve beni sert bedenine doğru çekiyor. Ağzını benimkine açıyor ve dillerimiz birbirine kayınca acı dolu bir inilti çıkarıyorum.

Yanıt olarak inliyor ve sıcaklık içimi doyuruyor. Parmaklarımı yumuşak saçlarına geçirirken daha da yükseliyor, bedenimi daha da yakınlaştırıyorum. Kollarımı boynuna doluyorum ve bir an için sanki birlikte eriyoruz. Sadece biz ve tenin tene dokunuşu, dudaklarımızın birbirimizi çeken sıcaklığı.

Eli belimdeki çıplak teni buluyor ve sırtımı kamburlaştırıyorum. Elini gömleğimin altına sokmasını, sütyenimi kaldırmasını ve göğüslerimle oynamasını istiyorum ama restoranın içinden gelen yüksek sesli bir kahkaha sisi yarıyor.

"Siktir," diye inliyor ve dudaklarını kaşıma götürüyor. Beni kucaklamadan önce alnımdan ve başımın üstünden öpüyor. "Sana doyamıyorum."

Yanağım göğsüne gömülüyor ve ona sarıldığımda gözlerim kapanıyor, vücudunu içime çekiyorum. Bu hissi biliyorum ama aynı zamanda içeride iki kardeşim ve bir restoran dolusu insan da biliyorum.

"Oraya geri dönsen iyi olacak." Dudaklarını öpmek için bir kez daha parmak uçlarımda yükseldim. "Randevumuzu dört gözle bekliyorum."

"Bir elbise giy."

Dudaklarındaki yaramaz sırıtış, kaygan içimi bir kez daha ısıtıyor ve gülerek çenemi indiriyorum. "Yapacağım."

Yemek salonundan hızla geçerek, Thomas'ın ocağın başında olduğu mutfağa gitmeden önce etrafı hızlıca bir gözden geçiriyorum. Craig lavabonun başında el püskürtücüsüyle büyük bir tencereyi çalkalıyor.

Eski bir Indigo Girls şarkısı eşliğinde dans edip şarkı söylüyor ve beni gördüğünde yüksek sesle "Onu becerdi!" diye bağırıyor.

"Craig!" Bağırıyorum, doğruca ona gidiyorum, elimi ağzını tutacakmışım gibi kaldırıyorum.

Hızla dönüyor, başlığı bir silah gibi bana doğru tutuyor. "Sana sprej siktirtme bana."

"Şunu söylemeyi kes-Kimmie duyacak!"

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyor." Tencereyle işini bitirir.

"Hayır, ama tekrarlayacak ve amcaları ne anlama geldiğini biliyor."

Bu onu homurdanmaya itiyor. "Logan cesur bir adam... ama sen ona verecekleri dayağa değersin."

"Kimsenin kimseyi dövdüğü yok. Gerçek bir randevuya çıkıyoruz ve cinsel ilişkiye girmedik."

"Benimle oyun oynama, Tehlikeli Kız." Gözleri kısıldı. "Sende bir şey var. Parlıyorsun."

Ellerimi yanaklarıma bastırarak lavabonun üzerindeki aynaya bakıyorum. Bir fark göremiyorum ama kendimi mutlu hissediyorum ve Pazartesi gününe kadar nasıl dayanacağımı bilmiyorum.

Craig'in yüzü omzumun üzerinden beliriyor ve alaycı ifadesi kayboluyor. Tüm ciddiyetiyle beni inceliyor. Yaralandığımdan beri böyle bir bakış görmemiştim.

"Gerçekten parlıyorsun. O pislik arkasını kollasa iyi olur."

"Bu bir anahtar." Ona kaşlarını çatarak bakıyorum, kollarımı kavuşturup yüzümü ona dönüyorum. "Onun bir hayalet biber kadar sıcak olduğunu sanıyordum ve örümcek ağlarını kukumdan çıkarması gerekiyordu."

"O daha önceydi. Şimdi şöyle bir görünüşün var..."

Göğsüm o kadar hızlı sıkışıyor ki hıçkırarak nefes alıyorum. "Nasıl?"

"Bu çocuk ciddi olsa iyi olur. Eğer futboldan fazlasını oynarsa, ona haddini bildirecek en az beş adam tanıyorum."

"En az beş mi?"

"Thomas'ın ne kadar yatırım yaptığını bilmiyorum." Bunu yaşlı şefimizin duyabileceği kadar yüksek sesle söylüyor.

Thomas'ın cevabı sakın ve kolay geliyor. "Bir kürek getireceğim."

Logan

S Merdivenlerin dibindeki fuayede beklerken, lisedeyken balo randevumu beklediğimden beri hiç böyle hissetmemiştim. Avuçlarım terli, yakam çok sıkı ve sürekli Allie'nin ya da Zane kamerayla dışarı çıksın.

Tamam, Zane değil. Dylan'ın tüm kardeşleri bana "ona zarar ver ve öl" konuşmasının bir versiyonunu yaptılar. Bunu onlardan bekliyordum. Craig'den beklemiyordum, ki bence en tehlikelisi o olabilir.

Craig'in karanlık bir sokakta elinde bıçakla bana gizlice yaklaştığını hayal edebiliyorum. Beni şişlerdi ve arkasına bile bakmazdı. Yaşlı Thomas da kürek getireceğini söylemişti. Bence işbirliği içindeler.

"Hey, beklediğimden biraz uzun sürdüğü için özür dilerim." Sesi yumuşaktı ve merdivenlerden aşağı atlarken destek için tırabzanı tutmak üzere uzanmak zorunda kaldım.

O kadar muhteşem ki. Uzun saçları yumuşak dalgalar halinde sırtından aşağıya ve omuzlarına dökülüyor. Dudakları parlak pembe ve dolgun kirpikleri gözlerinin üzerine inmiş.

İstediği gibi bir elbise giyiyor, ama bu herhangi bir elbise değil. Kırmızı, fermuarlı ve önü boydan boya uzanıyor, kafamın içini görüntülerle dolduruyor

ve hafif bir kot ceket giymiş.

Biçimli bacakları, ayak bileklerini saran bağcıklı, yüksek topuklu, askılı siyah sandaletlerle ve yine o kırmızı ayak tırnaklarıyla son buluyor...

"Lanet olsun, kızım. Sen gerçekten tehlikelisin."

En alt basamakta durup yüzünü neredeyse benimkiyle aynı hizaya getiriyor. Gülümserken burnu kırışıyor ve başını sallıyor. "Ben o kadar tehlikeli değilim."

Eli omzumda ve iki elimi de beline koyuyorum, göğsümde uyandırdığı bu hislerden ne çıkaracağımı bilemiyorum.

"Evet, sen tehlikelisin." Daha yakına eğilerek burnumu saçlarının kenarından geçiriyorum ve kulağına alçak sesle konuşuyorum. "Ağzıma ve kalbime."

Titriyor ve yukarıdaki sahanlıkta bir kıpırtı dikkatimizi çekiyor. "Dikkatli sürün çocuklar. Çok geç saatlere kadar dışarıda kalmayın ve başınızı belaya sokmayın."

Birbirimizden ayrılıyoruz ve Zane'in merdivenlerin tepesindeki korkuluklara ağır bir şekilde yaslandığını görünce yüz ifadesi aydınlanıyor.

Çenesini kaldırarak, "Merak etme *baba*," diye takılıyor.

Biraz daha dışarı çıkıyor, bunun tüm kardeşlerini rahatlattığını biliyorum. Hatta dün gece bir süreliğine restorandaydı, ta ki insanlar masasına yaklaşıp iyi geceler dileylene kadar. Üzerine düşülmesinden hoşlanmadığını öğrendim.

Onu suçlamıyorum.

"Jeep'ini ödünç verdiğin için teşekkürler," diye sesleniyorum ona. "İhtiyacın olmadığına emin misin?"

"Hayır, yarın erken kalkıp Bayan Gina'ya gideceğim. Garrett'ın büyük kamyonundan daha eğlenceli olduğunu biliyorum."

"Yarın Bayan Gina'ya mı gidiyorsun?" Dylan'ın sesi heyecanla yükseliyor. "Evet, o yüzden boş getirme."

"Gelmeyeceğim." Kız kardeşinin elini tutup kapıdan dışarı çıkarmadan önce ona el sallıyorum. Karnını doyurmaya ve onu yalnız bırakmaya hazırım.

Garrett kasabanın güneyindeki körfezde bir restoran tavsiye etti. Eski otoyoldan aşağıya inerken meşe ağaçları ve çiçek açmış krep mersinleri arasından geçiyoruz. Jeep'in üstü açıktı ama kapılar açık değildi. Daha yavaş sürüyorum, böylece rüzgar bizi fazla hırpalamıyor.

"Burası Teksas'tan çok farklı."

"Nasıl yani?" Bana bakıyor ve ben bir an duraksayıp rüzgârın yanaklarındaki kıvrımları kaldırışını izliyorum.

Sonra silkeleyip . "Daha yeşil, birbirine daha yakın."

"Teksas oldukça büyük."

Güzel bir gece, her zamanki kadar sıcak değil ve çakıllı otoparka çekiyorum. Etrafta dolanarak araçtan inmesine yardım ediyorum, kayaların üzerinde yürürken bileğini incitmesin diye kolunu tutuyorum.

"Çakıllar için en iyi ayakkabı değil." Bana sarılıyor ve yavaşlıyoruz.

"Bu ayakkabıları sevdim. Güzeller."

Kırmızı ayak parmaklarının üzerindeki ince kayışlarla neredeyse görünmez oluyorlar ve onu ayaklarından tutup içeri taşımayı düşünüyorum. Ama yapmadım.

Küçük restoran, yıpranmış ahşap dış cephesi ve kapı kolları için geyik boynuzları ile yenilenmiş eski bir evde yer almaktadır. İçeride zeminden duvarlara kadar her yer ahşap. Geniş tahta tavan, uzun dalgaların karaya attığı odun dallarının etrafına sarılmış parıldayan ışıklarla süslenmiş ve ortada bir tuğla şömine bulunuyor.

Eski bir av kulübesi gibi hissettiriyor ve pahalı yemek kokuyor.

Beyaz bir masa örtüsüyle kaplı kare bir masaya oturuyoruz. Garson içki siparişlerimizi alıyor. Dylan bir füme Old Fashioned sipariş ediyor, ben de sade bir viski alıyorum.

Yemek odası çok küçüktür ve masalardaki kavanoz mumlar ve tepedeki pırıltılı ışıklarla karışık gölgeli lambalarla loş bir şekilde aydınlatılmıştır. Rahat ve romantiktir ve sadece bir avuç başka dinleyici mevcuttur.

Öne doğru eğiliyor, gözleri ışıktan parlıyor. "Artık Cooters & Shooters'da değiliz Toto. Bu çok havalı!"

Bir kahkaha attım. "Bizim için sipariş vereyim. Garrett bana içeriden bilgi verdi."

"O bilirdi." Menüsünü almama izin verdi. "Bu gece yerime baktığı için çok tatlıydı. Ona bunun gerekli olmadığını söyledim ama Craig ve Thomas'la takılmayı seviyor. Bütün geceyi bir partiye çevirecekler."

"Bunu her yerde yapma eğilimi var." Gol attıktan sonra sahada yaptığı dans hareketlerini düşünüyorum.

Garson içkilerimizle geri dönüyor ve ben onun için marine edilmiş yengeç pençeleri ve pisi balığı, benim için beş onsluk fileto ve mezelerimizle birlikte en iyi pinot noir'larından iki bardak sipariş ediyorum.

Gitmeden önce küçük bir kaynak makinesi çıkarır ve Dylan'ın eski moda sigarasının üstünü yakar. Sanırım bu "tütsülenmiş" kısmı.

Kaşları kalkıyor ve bir elini ağzının yanında tutuyor. "İşte bu tehlikeli." Alev alev yanan bardağı işaret ediyor.

"Senin kadar tehlikeli değil."

Kadehi kaldırıp kadeh kaldırmak için uzatıyor, sonra da yaklaştıırıp üflüyor. "Bunu nasıl içebilirim?"

"İşte." Masadan metal bir kapak kaldırıyorum ve alevi söndürene kadar bardağının üstünden kaydırıyorum.

"Bunu görmedim." Tekrar kaldırıyor ve bir yudum alıyor. "Mmm... sıcak ve baharatlı."

"Tıpkı senin sevdiğin gibi." Elim masanın üzerinde kayıyor ve bu sefer tereddüt etmiyor.

Elini benimkine koyuyor ve bu çok doğal, çok iyi hissettiriyor.

"Bana aileden bahset. Babanın büyük bir futbol yıldızı olduğunu biliyorum, ya annen?"

Dylan'ın başı yana eğilir. "Lisede amigo kızların başındaydı. Tam bir stereotipler ve mezun olduklarında adam balo kralı, kız da kraliçesiydi."

"Aynı yaşta mıydılar?"

Başını sallıyor. "Aynı üniversiteye gittiler. Babam top oynadı, o da işletme diploması aldı."

"Akıllıca."

"Mezun olduktan hemen sonra evlendiler ve o evde kalıp çocuk doğururken adam profesyonel oldu."

"Bu onun için sorun olur muydu?" Kaşlarım çatıldı.

Kocaları için kariyerlerini feda eden kadınlarla ilgili çok fazla hikaye duydum ve bunun adil olmadığına katılıyorum. Dylan'dan bunu yapmasını istemezdim.

Dylan'dan bir şey yapmasını isteseydim... *Ne olacak ki?*

"Evet." Bana gülümseyerek bakıyor. "Annem bebekleri severdi. Büyük bir aile istiyordu ve gerçekten ama gerçekten küçük bir kız istiyordu. Ben onun son şansıydım. Eğer erkek olsaydım... Şey... Muhtemelen bir kez daha denerdi."

Gülmeye başladı ve ben de gülümseyerek elini sıktım. "Seni yakaladığına sevindim." Utangaç bir şekilde göz kırpmıyor ve parmaklarımızı birleştiriyorum. "Restoran nasıl oldu?"

"Mm..." diye başını sallıyor, içkisini yudumluyor. "Babam emekli olduktan sonra ne yapacağını bilemedi. Birkaç arkadaşla birlikte açacaklardı ama arkadaşlar vazgeçti. Annem kendi başlarına yapabileceklerini söyledi, bu yüzden bir inanç sıçraması yaptılar ve hepimizi işe aldılar, Thomas'ı da."

"Hazır ekip mi?"

"Evet." Gözleri omzumun üzerinden kayıyor. "Bence orası onun için olduğu kadar annem için de önemliydi. Annem işletme diplomasını işe koştı ve gerçekten işe yaradı, tabii ki babamın ünlü statüsünün de yardımıyla."

"Tabii ki."

Garson o anda önümüze koyduğu mezelerimizle geri dönüyor. Dylan için acı biber, benim için yok. Mükemmel pişmiş biftekten bir parça dilimliyorum ve ağzımda eriyor. Dylan bir yengeç pençesini parmaklarının arasına alıyor ve eti dişleriyle ustalıkla kaydırıyor.

"Bu gerçekten çok güzel." Gözleri açılıyor ve tabağı çeviriyor. "Bizim evde de yengeç pençesi olmalı. Yapması zor değil."

"Ne de olsa Garrett aşçılık okuluna gitmeni istiyor."

Başını sallıyor. "Garrett." Sonra başını yana eğiyor. "Peki ya sen? Annen ne yaptı?"

"O bir güzellik kraliçesiydi. Teksas Güzeli."

"Vay canına." Gözleri genişliyor. "Bu çok etkileyici. Teksas büyük bir eyalet." "Sonra yayıncılık işine girdi. Saat altı haberleri sunucusuydu. Babamla böyle tanıştı." Kadehimi kaldırarak açık kırmızı şarabı inceliyorum. "Duyduğuma göre onu gerçekten sevmiş. Belki de bu yüzden öyle davrandı."

Birini unutamamayı, onun kaybının hayatınızdaki iyi olan her şeyin üzerine nasıl uzun bir gölge düşürdüğünü anlayabildiğimi hissetmeye başladım.

Sadece, eğer hala ondan bir parçam, paylaştığımız bir çocuğum olsaydı, o parçayı bütün kadar sevmemeyi anlayamazdım.

"Sanırım babamıza da olan buydu." Kaşları çatılıyor ve o da şarap kadehini inceliyor. "Annem öldükten sonra çok hızlı bir şekilde çöküşe geçti... Ya da belki de zaten oluyordu ve biz bunu bilemeyecek kadar gençtik? Şimdi büyüdüğüm ve sürekli restoranda olduğum için annemin onu çok idare ettiğini fark ettim. Annemin yanında olduğu kadar onun yanında değildi."

Bardağımı yere bırakıp uzanıyorum ve tekrar elini tutuyorum. "Ona olanlar için üzgünüm. Okuduklarıma ve gördüklerime göre baban harika bir adama benziyordu ve şimdi seni tanıdığıma göre eminim annen de harikaydı."

"Öyleydiler." Sesi sanki hatırlıyormuş gibi yumuşak.

Bir an geçti, şarabını yudumladı, sonra dudaklarını gülümseyerek bastırdı ve bana baktı. "Ve bu yıl MVP ödülünü alacaksın. Bu heyecan verici."

"Hiç bu kadar yakın olmamıştım ve bunun çoğunu kardeşine borçluyum. Eğer o dev sahada benim için blok yapmasaydı, bu oyunların yarısını bile yapamazdım."

"Bilmiyorum. Gördüğü en hızlı alıcı olduğunu söylüyor, *Şimşek*." Bana göz kırıyor. "Ne kadar hızlısın?"

Sırtarak biftekten bir ısırık daha alıyorum. Kariyerim, oyunum ve istatistiklerim söz konusu olduğunda genellikle oldukça ukalayımdır ama Dylan futbol kraliyet ailesinden geliyor. Etrafı, maçlarını bile izlemediği yıldız oyuncularla çevrili.

"Uzun bir adam için oldukça hızlıyım."

"Alçakgönüllü davranıyorsun." Gözleri kısıldı. "Yetenekleriyle övünmeyen bir lig oyuncusu hiç tanımadım."

"Evet, ama sen büyük sporculardan oluşan bir aileden geliyorsun. Seni etkilemediğini biliyorum. Ama golf oynayabilseydim..."

"Yine mi o!" Yüzünü kapatıyor ama gözleri parlıyor.

O kadar güzel ki. Lisedeyken benim için tezahürat yapmasının nasıl bir şey olacağını düşünüyorum. Onu ponpon kız üniforması içinde düşünüyorum ve kahretsin, bu yeni bir fantezi.

Sonra onun locamda beni izlediğini, hatta belki benim formamı giydiğini düşünüyorum. Başımı kaldırıp onu orada görmenin nasıl bir his olacağını merak ediyorum. Bu daha önce hiç yaşamadığım, hatta düşünmediğim bir şey ama hoşuma gidiyor.

Çok beğendim.

Karanın sonuna ve okyanusun başlangıcına ulaşana kadar dar, iki şeritli bir yolda SADECE birkaç mil ilerlemiş olursunuz.

Cipi, kasırgalardan birinin yıktığı terk edilmiş bir sahil barının yakınındaki halka açık bir otoparka çekiyorum. Asla yeniden inşa edilmedi ve şimdi geçmişin bir anıtı olarak duruyor.

Elini tutarak kumdan aşağı, suyun hafifçe kıyıya vurduğu yere doğru yürüyoruz. Bir saatin tik takları ya da bir sarkacın salınımı gibi sürekli, rahatlatıcı bir telaş.

Rüzgâr burada, Körfez'in ön cephesinde daha güçlü ve kuru kumun sonuna ulaştığımızda dizlerimin üzerine çöküp onu kucağıma çekiyorum. oturuyor, bacaklarını bacaklarımın üzerine sarmış, çıplak ayakları

Kum. Ayakkabılarımızı ve kot ceketini cipte bırakmıştık ve ben elbisesinin fermuarını düşünüyordum.

Saçlarını dalgalara dönüştüren tuzlu hava ile çok güzel. Çok tatlı, komik, beklenmedik ve çok seksi. Artık inkar edemiyorum. Dylan Bradford benim kanımda var. O benim damarlarımda ve tek istediğim onu mutlu etmek.

Bu gece bir şeylerin başlangıcı - ya da gerçekten öyle olmasını istiyorum. Yine de, bana söylediklerini ve nasıl hissettiğini düşündüğümde göğsümde büyüyen bir hayal kırıklığı çalkalanıyor.

Ona karşı hislerim çok hızlı ve çok güçlü bir şekilde büyüdü, ama gerçeği görmezden gelemiyorum. Bir sorunumuz var ve bunu zihnimde ne kadar evirip de çözümünü bulamıyorum.

Bu konuda gülüp şakalaşıyoruz ama babasından bahsederken gözlerindeki samimiyeti görüyorum. O bir futbolcuyla birlikte olmak istemiyor ama ben vazgeçemiyorum.

Benden vazgeçmemi istediğinden değil. Benden hiçbir şey istemiyor ve bu da durumu daha da kötüleştiriyor. Ona her şeyi vermek istiyorum. Bizi birlikte hayal ettiğimde onu da kendim kadar mutlu etmek istiyorum.

Aynı zamanda, beni harekete geçiren şeyi, yarım kalan işimi öylece kapatamam.

Elimi uzatıp parmaklarımı saçlarına geçiriyorum ama göz göze geldiğimizde kaşları çatılıyor. Bakışlarımda bunu görebiliyor. Rüzgârın, yerçekiminin ve ayın çekiminin savurduğu dalgalar kadar çalkantılıyım içimde.

"Sorun ne?" diye soruyor sörf sesini duyunca. "Sana daha önce de söyledim, seni incitmek istemiyorum."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

"Bırakmaya hazır değilim Dylan." Yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Hâlâ içimde. Hâlâ oynamak istiyorum."

Dudakları aralandı ama ben devam ederken konuşmasına fırsat vermedim. "Ona düşündüğünden daha iyi olduğumu kanıtlamalıyım. Ben en iyisiyim ve o benimle vakit geçirmek istemeyerek bunu kaçırdı." Yıldızlarla dolu siyah kadife gökyüzüne bakıyorum. "İçimde hâlâ beni sevmesini isteyen o aptal çocuğum."

Dalgalar çarpıyor ve ben derin bir nefes alıyorum. Bu sözleri terapistimden başka kimseye yüksek sesle söylememiştim. Dürüst olmak gerekirse, benim için hala bu kadar önemli olduğuna inanamıyorum, ama öyle. Bugüne kadar.

Yumuşak eller boynumu kavıyor. İnce parmaklar saçlarımın arkasına dolanıyor. Boğazımdaki kalınlığı yutuyorum ve onun güzel gözleriyle buluşuyorum. Kabullenme ve sıcaklıkla doluydular.

Dudakları birbirine yapışıyor ve gülümsüyor. "Tamam."

Ona tekrar etmeden önce birkaç kez göz kırpıyorum. "Tamam mı?" "Anladım."

"Öyle mi?"

"Sen aptal bir çocuk değilsin Logan. Bundan çok daha fazlasısın." Parmakları enseme sıkılaşıyor ve biraz daha yaklaşıyor. "Babanı unut demek istiyorum ama kendini kanıtlama ihtiyacını da anlıyorum, sadece kendin için bile olsa. Bu yönden birbirimize çok benziyoruz."

Birkaç kez göz kırpıyor, ben de uzanıp çenesine dokunuyorum. Bu gece ay dolunay ve kirpiklerindeki ışıltıyı görüyorum. Göğsüne inen bir yumruk gibi.

"Ağlıyor musun?"

Gözleri dönüyor ve başka tarafa bakmaya çalışıyor. "Hayır mı?"

"Öylesin." Yüzünü ellerimin arasına alıp başparmaklarımı yanaklarının üst kısımlarında gezdiriyorum. "Özür dilerim. Seni ağlatmak istememiştim."

"Mesele o değil. Kim olduğun konusunda bana karşı dürüst olmanı istiyorum. Dürüstlük beni incitmez." Gözyaşlarını bastırmak için elinden geleni yaparak gökyüzüne bakar.

"Ne o zaman?" Kendimi bir pislik gibi hissediyorum.

İlk buluşmamızda, daha yeni yakınlaşıyorken ona karşı nasıl bu kadar zorlayıcı olabilirim? Şimdi gerçekten kıcımlı tekmelemek istiyorum.

"Gidiyorsun diye ağlıyorum. Bunun bir anlamı yok. Başından beri biliyordum ama yine de yaptım."

Onun sözleriyle göğsümde enerji yükseliyor. *Yine de yaptı mı?* "Sen ne yaptın?" Başını çevirdi, ben de nazıkçe çenesinden tutup bakışlarını benimkine yönlendirdim. "Söyle bana."

Bana göz kırpıyor ve ben de onun ağzından duymak istediğim için gerginim. "Son birkaç gün bir rüyaydı ama kendime bağlanmamam gerektiğini söyledim. Her şey bittiğinde New York'a dönecek ve beni unutacaksın."

Neredeyse gülecektim. "Unutmak mı? Gerçekten seni unutabileceğimi mi düşünüyorsun? Sen beni kim olduğum ve hayatımda ne yapmak istediğim konusunda zorlayan ilk kadınsın."

Ona, bir eş ve çocuk sahibi olmak gibi şeyleri düşünmemi sağlayan ilk kadın olduğunu söylemek için henüz çok erken. O bana bir eş ve çocuk sahibi olmak

Bunları hak ettiğimi ya da bunlara sahip olabileceğimi ve babamın yaptığı gibi her şeyi berbat etmeyeceğimi hissediyorum.

Dylan yanımdayken her şeyi yapabileceğimi ve hatta her şeyi yapmak isteyeceğimi düşünüyorum.

"Gözlerimi kapattığımda senin yüzünü görüyorum. Nerede olursam olayım, bir şey bana seni hatırlatıyor." Ellerim omuzlarında. "Anlamıyor musun?"

Güzel dudaklarını büzüyor ve yanaklarından yeni bir gözyaşı süzülüyor. "Bana ne söylüyorsun?"

"Benim kızım olmanı istiyorum, Dylan. Saha kenarında benim için tezahürat yapmanı istiyorum. Maçlarda olamadığın zamanlarda evde beni izlemeni istiyorum. Senden asla yapmayacağını söylediğin bir şeyi istediğimi biliyorum ve bunu söylemen beni öldürüyor-"

"Tamam!" Sözümü kesti ve bir an için konuşmadım.

Kumda oturmuş birbirimize sarılıyorduk, önümüzde dalgaların gürültüsü vardı ve göğsüm yarıldı.

"Yapacak mısın?"

Yavaşça başını sallıyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, sanki bir söz veriyormuş gibi. Bu kızın da sözünü tutacağını biliyorum, çünkü bu kız daha önce tanıdığım hiç kimseye benzemiyor.

Ben de kendime ciddi bir söz verdim. "O kupayı kazanacağım ve emekli olacağım. Sonra da senin için buraya döneceğim."

Bir gülümseme yanaklarını kaldırıyor ve gözleri cam gibi oluyor. "Daha önce hiç uzun mesafeli bir ilişkim olmamıştı."

"Ben de, ama seninle istiyorum. Biz de öyle yapıyoruz." Çenesi düşüyor ve bir kahkaha atıyor. "Oh, öyle mi?"

"Evet, şimdi öp beni."

Ona uzanarak ellerimi yumuşak kışının altından geçiriyorum ve onu daha yakına çekiyorum. Elleri aramızda hareket ediyor ve elbisesinin etek ucundaki fermuarı kavırıyor, iç çamaşırı giymediğini görene kadar yukarı kaydırıyor. Arzu doğrudan sikime doğru yükseliyor.

"Dylan," diye inliyorum ve elim kışında sıkılaşıyor onu daha da yakına kaldırıyor.

Kumdan kalktı, kalçalarımın üstüne oturdu ve elimi tutup bacaklarının arasından çıplak amına götürdü. "Bütün gece burada bana dokunmanı düşündüm."

Sik beni, bu kız.

"Çok ıslaksın." Parmaklarımı aşağı yukarı kaydırıyorum ve inerken gözleri kapanıyor.

Üzerimdeki keten ceketini hızla çıkarıp kumun üzerine koyduktan sonra onu sırt üstü yatırıyorum. O kadar güzel ki. Dizleri bükülmüş, kemerimi ve kot pantolonumu gevşetip gerilen sikimin üzerindeki baskıyı hafifletirken bana bakıyor.

İkinci fermuarın üst kısmını kavırıyor ve çıplak göğüslerinin ortaya çıkmasına izin vermek için yavaşça indiriyor ve bir inilti ile ön kollarıma düşüyorum, yüzümü güzel vücudunun üzerinde sürüklüyorum.

Göğüslerini ellerimle kavrayıp kaldırıyorum, bir meme ucunu dişlerimin arasına nazikçe çekerken onları bir arada tutuyorum. Kıvranıyor ve iniyor, ben de karşı koyamıyorum.

"Vücudun çok güzel." Göğüslerini öpüyorum ve diğer taraftaki tahribatı tekrarlıyorum. "Sanırım ben *Fındıkkıran* Dylan'dan çok *Çakal Çirkin* Dylan hayranıyım."

"*Fındıkkıran* Dylan'ın henüz memeleri yoktu," diye gülüyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor.

"Beni yanlış anlama, sen her zaman güzeldin."

Yumuşakça mırıldanıyor. "Nelerden hoşlandığını biliyorum."

"Neyi sevdiğini biliyorum."

Onunla yatağında boşalması için konuştum ve ona fantezisini yaşatacağım. Ağzım göğsünün ortasından yumuşak karnına doğru ilerliyor ve iç çekişleri iniltiye dönüşüyor.

Derisini dişlerimin arasına alıyorum, aşağıya doğru inerken ona küçük bir ısırık veriyorum. Adımı haykırıyor, ben de öne doğru eğilip kollarımı kalçalarına doluyor ve onu ağzıma doğru kaldırıyorum. Sonra dilimi amının ortasına doğru kaydırıp klitorisinin üzerinde yavaş daireler çiziyorum.

"Logan!" Parmakları saçlarıma saplanıyor ve yüksek sesle inerken sırtı kavisleniyor.

Yatak odasındaki sözleri kulaklarımda yankılanıyor ve o adımı inerken dilimi ağızla klitorisinin üzerinde kaydırıyorum. Bu en iyi sesti ve sikim çok sertleşmişti.

Artık her şey farklı. Şimdi yeni bir şeyin başlangıcı. Hiç sahip olmadığım ama hep bulmaya çalıştığım bir şeyin başlangıcı.

Takım arkadaşlarımla bir aile kurdum ama bu farklıydı. Gözleri sıcak viski, vücudu tatlı bal olan güzel bir kızla birlikte olmanın ne kadar iyi olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Avuç içimi karnının üzerinde gezdirirken, kasları dokunuşumun altında titriyor ve yumuşak iniltieler daha yüksek inlemelere dönüşüyor. Ağzımı daha yukarı kaydırıyorum, karnını öperken sakalımı hassas teninde gezdiriyorum.

Dizleri zıplıyor ve dudaklarından seksî sesler dökülüyor. Tekrar yüzüne ulaştığımda ona bakıyorum, kollarımı omuzlarının altından geçiriyorum ve onu göğsüme doğru çekiyorum. "Seni nazıkçe öpeceğim, sonra da sertçe becereceğim."

Çenesini kaldırıyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Sen de beni sertçe öpebilirsin."

Gülmeye başlıyorum ama o yerden kalkıp ağzıma geliyor. Dudaklarımız birbirine yapışıyor ve dillerimizi birbirimizin dilleri boyunca kaydırarak geri çekiliyoruz. Bu en ateşli, en şaşırtıcı duygu. Eli çıplak karnımın üzerinde ve aşağıya doğru hareket ettirerek boxer külotumun içinden sikimi okşuyor.

"Çok büyük." Sesi boğuk ve gözleri alev alev yanıyor. "Görmek istiyorum o."

Dizlerimin üzerinde yükseliyorum, ceketimin üzerindeki seksî vücuduna bakıyorum.

Kum. Topuklarımın üzerinde oturarak iç çamaşırımı kalçalarımın altına itiyorum ve sikim serbest kalıyor, sert ve ağır.

Gözleri üzerimde, öyle bir bakıyor ki ucumdan kayıyor ve elimi ereksiyonumun üzerinde kaydırarak yavaşça çekiştiriyorum.

Gözleri büyüyor. Alt dudağı dişlerinin arasına giriyor ve beni izlerken dizleri birbirine sürtünüyor.

"Ne kadar seksî olduğun hakkında bir fikrin var mı?" İnliyorum.

"Senin kadar seksî mi?" Dudaklarında yaramaz bir sırıtış beliriyor ve hızla pantolonumdan cüzdanımı çıkarıp bir Magnum alıyorum.

Kalçalarını kavrayarak onu serdim. "Kendine dokun."

Söylediklerimi yaparken gözleri benimkilerde ve sikimi elimde tutarak kaygan göbeğine doğru yönlendiriyorum. Klitorisinin etrafında dönüyor ve ucunu soktuğumda dudakları aralanıyor. Derin bir nefes veriyor ve parmakları daha hızlı hareket ediyor.

"Çok büyük," diye soluk soluğa bağılıyor ve sikimde bir nabız atıyor.

Daha derine kayıyorum, vücudunun beni almak için gerilmesini izliyorum. Orgazmı yükselirken titrediğini hissediyorum.

"Siktir, Dylan," diye inliyorum usulca. "Beni çok iyi alıyorsun."

Sonunda tamamen oturduğumda, onun bedenime alışmasına izin vererek duruyorum. Öne doğru eğilip boynunun dibini öpüyorum, aradaki o küçük boşluğu.

Köprücük kemikleri ve bacakları titremeye başlar.

Başımı kaldırıp gözleriyle buluşuyorum ve o da altımda hareket ediyor. "Becer beni Logan," diye fısıldıyor. "Boşalmak üzereyim."

İşte o zaman kontrolüm elimden kayıyor. Kalçalarım hareket ediyor ve o hazır olana kadar yavaşça, istikrarlı bir şekilde itiyorum. Dudaklarından yumuşak inilti dökülüyor, o kadar sıcak, yumuşak, ıslak ve mükemmel ki. Yanağımı onunkine değdirmeden önce dudaklarını öpüyorum.

Dizleri yükseliyor ve bana karşı kamburlaşarak itişlerimi karşılıyor. İnlemeleri alçak inlemelere dönüşüyor ve vücudu sikimin etrafında kenetlenip sıkışıyor. Gözlerim sıkıca kapanıyor ve pelvisimden yayılan zevk inkar edilemez. Artık kendimi tutamıyorum.

Üç itiş daha ve şiddetli bir orgazm içimden geçerken vücudunu kavrayarak tutuyorum. Nabzım atıyor, prezervatifi dolduruyorum ve o inliyor, altımda titriyor. Kollarım vücudunu sarıyor ve o da bana yaslanıyor. Birbirimizin kollarına sarılmış, birlikte en yüksek irtifalara yükseliyoruz. Bu inanılmaz bir şey.

Son darbelere, yumuşak iniltilerine kadar dayanıyorum ve birlikte aşağı doğru sürüklenirken, dudaklarını tekrar almak için çenemi kaldırıyorum. Dili benimkiyle kıvrılıyor ve bu çok iyi. Her şeyiyle.

Parmaklarımla saçlarını yüzünden uzaklaştırarak dudaklarını, yanaklarını, nemli gözlerini öpüyorum. "Evet," diye fısıldıyorum. "Yaptığımız şey bu."

"Ayrı kalmak zor olacak." Ses tonunda hüzünlü bir nota var.

O orgazmdan sonra bunun doğru olduğunu anladım ve nasıl üstesinden gelebileceğimin hesabını yapıyorum.

Dylan

"H e's Number 12." iPad'in üzerine eğilip internet mağazasında Logan'ın numarasının yazılı olduğu bir forma arıyorum. "Bak, adı bile var!"

"Bunu yeni keşfettiğine inanamıyorum." Craig kaşlarını çatar. yanımda duruyordu. "Maçlar sırasında stadyumların her yerindeler. Gerçekten hiçbirini izlemedin mi?"

Midemde bir ağrı hissediyorum ve başımı sallıyorum. "Yine de onları izlemezdim ama bu onun için çok şey ifade ediyor."

"Uzun mesafeyi sevmiyorsun. Futbol izlemeyi sevmiyorsun..." Parmaklarıyla sayıyor.

"Düzeltiyorum, sevdiğim adamların futbol oynamasını izlemekten *korkuyorum*." Avuç içlerimi kollarımda aşağı yukarı ovuşturuyorum. "Onların incindiğini görmek istemiyorum. Ve uzun mesafe her şekilde berbat. Ama pek çok insan bunu yapıyor. Ya ordudaysa?"

"Sanırım." Arkadaşım derin bir nefes veriyor. "Daha korkunç durumlarda olurdu ve onu ziyaret etme ya da televizyonda görme seçeneğiniz olmazdı."

"Haklısın. Bu daha kötü olurdu." Kazağımdaki bir iplikle oynuyorum.

En iyi arkadaşım doğrudu ve elime uzandı. "Zaman çok hızlı geçecek. Sen öğretmenlik yapıyor ve restorani işletiyor olacaksın, o ise her hafta oynuyor ve antrenman yapıyor olacak. Göz açıp kapayınca kadar Şubat olacak."

"Umarım öyledir."

Yeni bir aşkın heyecanının, ayrılığın acı veren dehşetiyle iç içe geçtiği bu durumda hiç bulunmamıştım.

Dün gece onun yatağında uyudum, pek uyuduğumuz söylenemez. Sahilde yaptığımız açıklamalardan sonra bana tüm kardeşlerimin, Craig'in ve Thomas'ın beni incitmesi halinde kendisini nasıl ölümle tehdit ettiklerini anlattı. Çok tatlıydı ve beni güldürdü.

Ayrıca yetişkin bir kadın olduğumu ve kendi evimde istediğim kişiyle yatabileceğimi fark etmemi sağladı. Bu sabah gözlerimi açtığımda, iki güçlü kol belime sıkıca sarılmıştı. Başım çenesinin altında sıkışmıştı ve kendimi hiç bu kadar el üstünde tutulmuş hissetmemiştim.

İşe gitmek için hazırlanmam gerektiğinde, şakacı bir şekilde gitmeme izin Omzumun üst kısmını öptü ve karnıma kadar bir sevinç şoku yaşadım.

Eskiden ne kadar katı olduğumu düşündüm. Bir futbolcuyla asla çıkmama kuralı koyarsam, asla bir futbolcuya aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya kalmayacağımı düşündüm.

Aşk hakkında konuşmak için çok erken. Sadece çıkıyoruz, ama o orada, beni tüketmek için bekliyor. Yapamam. Ağırdan almalıyız. Tüm sözlere rağmen birbirimizi daha iyi tanımalıyız. Akıllı olacağım.

"Onu hiç Google'da aratmadım bile." Gülüyorum, telefonumu çıkarıyorum. "Onu sosyal medyada bile takip etmiyorum!"

"Yapma." Craig yanımda, gözleri kocaman. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Neden olmasın? Eğlenceli."

Instagram uygulamamı açıp Logan'ın adına dokunuyorum ve profiline gidiyorum. Oraya varır varmaz Takip Et düğmesine basıyorum, sonra da kaydırmaya başlıyorum. Onun ve farklı kadınların resim üstüne resim. Bir tanesi ışıltılı bir elbise giymiş heykel gibi bir sarışın. Aslında neredeyse hepsi uzun boylu sarışınlar. Hepsi o kadar zayıf ki, dansçı bile olabilirler. Esmer birini ayrana konan sinek gibi fark ediyorum. Belinden bağlı bir chambray gömlek ve pantolon yerine külotlu çorap giymiş. Kalçalarının arasında bir santim ışık var.

"Çok fazla model var..." Gülmeye çalışıyorum ama zoraki olduğunu ben bile duyabiliyorum. "Natalia van Norse ile çıktı, influencer olan. Şu ana kadar..."

"Bir aydır burada, yani şimdi olamaz."

Boynum yanıyor ve keşke bu aptalca yola hiç girmeseydim diyorum. "Haklısın! Bu gerçekten beni ilgilendirmez."

Telefonumu yüzüstü metal çalışma masasının üzerine koyuyorum ve Craig'in gözlerini üzerimde hissediyorum. Ayrıca yemek salonunda yankılanan tiz, küçük bir ses duyuyorum.

"Deedee Teyze!" Kimmie bağıyor. "? *Deedaaay Teyze!*" Az önce gördüklerimi unutmaya çalışıyorum ama artık çok geç.

Kafamı kaldırdığımda Logan'ın mutfak kapısından içeri girdiğini ve yeğenimin sırtına bindiğini görüyorum. Siyah saçları dağınık ve düz beyaz gülümsemesi parlıyor gibi görünüyor. Üzerinde solmuş bir kot pantolon ve kaslı göğsünü çekici bir şekilde saran gri bir tişört var ve Kimmie'yi sırtında tutarken kasları esniyor. *Kahretsin*, o çok seksi ve eminim ki poker suratım benim için işe yaramıyor.

"Şimşek McQueen bana dondurma aldı, sonra da çok meşgul olmadan önce gelip seni görmemiz gerektiğini söyledi." Küçük başını yana yatırarak onun yüzüne doğru konuşuyor. "Teyzem Deedee ile evlenecek misiniz, Bay Şimşek?"

Logan'ın gözleri benim üzerimde ve yüz ifadem karşısında kaşları çatılıyor. "Beni kabul edeceğinden emin değilim." Kimmie'yi tezgâhın üzerine oturtuyor ve benim kendimi toparlamaya çalıştığım yere doğru yürüyor. "Bu surat da neyin nesi?"

"Instagram'ına bakmış," diye cevap veriyor Craig, ben bir şey söyleyemeden.

Gözlerimi ona dikiyorum ama Logan sadece gülüyor. "Oh, dostum. Şimdi ne yayınladılar? O hesabı bir yöneticiye devretmek zorunda kaldım. Online kumarbazlar beni çileden çıkarıyordu."

"Modeller." Craig devam ediyor. "Bir sürü model. Çooooook fazla model..."

"Duracak mısın?" Gözlerimi ona diktim.

"Hayır." Başını sallıyor. "İlişkilerde dürüstlük şarttır, özellikle de uzun mesafeli olanlarda ve eğer ikinizi destekleyeceksem, bir dışkı güvercini gibi şarkı söyleyeceğim."

"Dışkı güvercinleri şarkı söyler mi?" Onu tersledim. "Ben sadece koca ağızlarıyla öttüklerini sanıyordum."

"Dışkı güvercini nedir?" Kimmie'nin küçük burnu kırışır ve Craig onu belinden yakalar.

"Bu bir kuş. Şimdi benimle gelin, koca kulaklar. Oyun parkına gidiyoruz."

"Kulaklarım büyük değil!" Adam onu kaldırırken bağıyor. "Kulakların büyük!"

"Ağzın kadar büyük değil." Adam kızın belini gıdıklıyor ve kız daha yüksek sesle ciyaklıyor.

"Deedee Teyze *senin* koca bir ağzın olduğunu söyledi," diye itiraz ediyor.

Yüz ifademi inceleyen Logan'a bakarak irkiliyorum. Dudakları geriliyor ve aramızdaki mesafeyi kapatarak tam önümde duruyor ve iki eliyle metal tezgâhın üzerinde beni hapsediyor. "O güzel kafanın içinde neler oluyor?"

"Hiçbir şey!" Sesim çok yüksek ve midem çalkalanıyor.

"Nedense ikna olmadım." Gözlerimi bulmak için çenesini eğiyor.

Yan tarafa dönüyorum ama güçlü kollarından kaçamıyorum. "Sadece... bir tipin varmış gibi görünüyor, hepsi bu." *Ve ben o değilim*, yüksek sesle söylemiyorum.

"O hesaba bir yıldır bakmadım ama randevu gerektiren pek çok etkinliğe davet ediliyorum. Kimi götürdüğümün yarısını hatırlamıyorum."

"Natalia van Norse şimdiye kadarki fotoğrafların çoğunda var." Kıskanç bir kız arkadaş gibi konuşmaktan nefret ediyorum. Elimini sallayarak kolunun altına giriyorum ve tezgâhın aramızda kalması için etrafından dolaşıyorum. "Biliyor musun? Bu çok aptalca. Sen buraya gelmeden önce ikimizin de hayatı yokmuş gibi değil."

"Bu doğru. O golfçüyle hâlâ tanışmadım." "Umarım hiç tanışmazsın."

Tezgâhın etrafından dolaşıp benim durduğum yere geliyor. "Bana bak Dylan. Natalia van Norse umurumda bile değil. Bütün yaz Avrupa'daydı ve yemek yediğimiz son gece beni aldattığı adamla üçlü yapmayı teklif etti." Parmağını çenemin altından geçirip gözlerimi onunkilere kaldırıyor. "Orada hiçbir şey yok."

Birkaç kez göz kırpıyorum, güçlü olmaya ve mavi bakışlarında kaybolmamaya çalışıyorum. "Başına gelenler için üzgünüm."

"Ben değilim." Eli belime gidiyor ve beni göğsüne doğru çekerek yüzünü kulağıma yaklaştırıyor. "Seni gördüğüm andan beri benim tipimdin... o güzel kehribar gözlerinle beni beceriyordun, o seksi mini eteklerinle etrafta dans ediyordun, o kalçalarınla benimle dalga geçiyordun."

"Dur." Kulaklarımın ısındığını hissederek gülüyorum. "Değildim."

"Öyleydin. Sonra yüzümü erittin. Cinsel tacizden dava açmalıyım."

"Benim için çalışmıyorsun."

"Bu ilginç olmaz mıydı?" Elimi kaldırmak için uzanarak göz kırpmıyor. "Sana bir şey aldım." Cebinden narin, dokuma deriden bir bileklik çıkarıyor ve bileğime takıyor. İplerine koyu mavi cam boncuklar geçirmiş, onları çekerek sıkılaştırıyor. "Kimmie ve ben körfez boyunca yürüyorduk ve bir kız bunları satıyordu."

Elimi bir o yana bir bu yana çeviriyorum. "Bayıldım!"

"Sana daha güzel bir şey alırım ama dayanamadım. Bak." Elimi çeviriyor, böylece yan tarafına basılmış *Mine* kelimesini okuyabiliyorum.

Burnum kırışıyor ve parmağımı üzerinde kaydırıyorum. O kadar çok seviyorum ki, yirmi dört ayar altından da yapılmış olabilir. Öne doğru uzanarak kollarımı beline doluyorum ve bizi birbirimize çekiyorum.

"Logan," diye iç . "Korkarım çok hızlı ilerliyoruz."

Elleri sırtımda, biri belimde, diğeri parmakları saçlarımın arkasına dolanana kadar yukarı kayıyor.

Başımın tepesine bir öpücük konduruyor ve uzun bir nefes çekerken gözlerim kapanıyor. "Olabiliriz ama hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin hissetmemiştim. Futbol dışında."

Arkama yaslanıp ona bakıyorum. "Belki de sadece iletişimde kalmalı ve buna çıkmak dememeliyiz. Böylece kimse incinmez."

Ağzının kenarından yarım bir gülümseme yükseliyor. "Bu senin için mümkün mü? Ben yokken bir golfçü gelip seni benden çalsa çok kızardım."

Sinirli bir hırıltı çıkararak başımı göğsüne bastırıyorum. "Kimse beni senden çalamayacak."

"O zaman buna çıkmak diyelim. İşleri düzgün tutmak için."

Gözlerim kapanıyor ve başım hâlâ onun göğsünde. "Korkuyorum. Ya yaralanırsan?"

İri eli tekrar enseme geziniyor ve başımı bir kez daha öpüyor. "Kardeşin bunun olmasına asla izin vermezdi."

BAYAN GINA, tatlı zeytin çalılarının ortasındaki siyah, ferforje bankta oturuyor. Hasır bir şapka takmış ve dar omuzlarının etrafında pembe bir şal var. Kimmie onun arkasında bir ileri bir geri koşuyor, açık verandanın altında saklanan turuncu bir kedi yavrusunu yakalamaya çalışıyor.

"Hadi kedicik, ödölüm var!" Yeğenim sanki içinde bir şey varmış gibi küçük parmaklarını birbirine sürüyor. Ama yok.

"Kıpırdamadan oturursam, eninde sonunda dışarı çıkıp şalıma saldıracağını fark ettim. Bunu deneyin." Bayan Gina bana dönmeden önce ona seslendi. "Kardeşin işe başladığından beri burada o kadar çok şey yaptı ki, Steven'ın emekli olmasına neredeyse sevineceğim. Onun bir şey yaptığından emin değilim!"

Kör gözleri gülerken kısılıyor ve yavaşça ayağa kalkarak bana doğru uzanıyor. Elini tutuyorum ve onu Logan'ın Zane'in yanında durduğu, kardeşim çatıyı takmayı bitirirken pergolanın kenarını tuttuğu yere götürüyorum.

Yavaşça aşağı inerek Logan'ın sırtını tokatlar. "Bu konuda bana yardım etmek için uğradığın için teşekkürler. Bu gerçekten de iki kişilik bir iş."

"Sorun değil." Zane diğer aletleri toplarken Logan çekici alır.

Ahşap yapı verandanın arka köşesinde, hafifçe yükseltilmiş bir platformun üzerinde duruyor ve Bayan Gina elini pürüzsüz ahşap direklere doğru kaydırıyor. "Rachel buna bayılacak. Masaj masasını buraya kurabilir ve müşteri kabul edebilir. Bu sütunların etrafına çiçekli bir sarmaşık sarmak hoş olmaz mı, Zane? Ne ? Belki bir begonvil ya da tatlı bezelye?"

"Elbette." Kardeşim başını sallıyor, gözlerini kısarak ona bakıyor. "Nasıl istersen."

"Bu yeğenininki arkadaş mı?" Çok heyecanlandım. "Onu ne zaman bekliyorsun?"

"Sonbahara kadar değil, ama tüm yeni eklemelere bayılacak." Yaşlı kadının kaşları kalkıyor ve ben de kardeşimin arkasının dönük olduğunu görmek için ona bakıyorum.

Logan'a işaret ediyor, o da aletleri evin arkasındaki küçük kulübeye taşımaya yardım ediyor.

"İşlerin yolunda gitmesine gerçekten sevindim. Zane beni endişelendirdi."

Yaşlı kadın dudaklarını birbirine bastırarak başını sallıyor. "Hâlâ bazı yükler taşıyor ama çok çalışkan biri. Tıpkı senin gibi!"

"Yardım et, Şimşek McQueen!" Kimmie avlunun kenarında elleri ve dizleri üzerinde durduğu yerden bağırıyor. "Kedicik tam orada!"

"Çok hoş biri." Bayan Gina elini kolumun arasına soktu. "Kulağa çok yakışıklı geliyor."

"Birinin sesi nasıl yakışıklı çıkar anlamıyorum." Ona takılıyorum. "Öyle olmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır, o gerçekten seksi." Başımı eğiyorum ve ikimiz de gülüyoruz.

"Bir futbolcu." Kaşları . "Onlardan biriyle asla çıkmayacağını zamanı hatırlıyorum."

"Babamızı kaybettikten ve onun yaşadığı onca acıdan sonra hep çok endişelendim. Çocuklar bana kalan tek şey."

"Biliyorum." Sesi sakın ve banka doğru yürürken elimi kolunun içine alıyor. "Ama kayıp her an her yerde olabilir. Seni yenemeyeceklerini öğrenmek için korkularınla yüzleşmelisin. Hayatın sana fırlattığı tüm acılardan kurtuldun ve işte buradasın, yeni bir mutluluk buluyorsun."

Dudaklarımı çiğneyerek, Kimmie'yi neşelendirmek için küçük, turuncu kediye verandanın altından çıkarışını izliyorum. Minik kedinin pençeleri gözle görülür bir şekilde eline batıyor ama yeğenim kedinin küçük kafasını okşarken, ona miyavlar ve istenmeyen bir sevgi yağdırırken irkilmiyor bile.

Yukarı bakıyor ve gözlerimiz buluştuğunda tüm vücudumda bir elektrik yükü oluşuyor.

"Ona bir şey olursa hayatta kalabileceğimden emin değilim." Sesim sessiz.

"Sen yapardın." Yaşlı kadın elimi okşadı. "Ama bu şekilde düşünerek yaşayamazsın. Bunu yapacağını bilmeli, sonra da boş vermeli ve birlikte geçirdiğiniz zamanın tadını çıkarmalısın. Hayatı yaşamaya değer kılan budur."

Sonunda küçük kediye serbest bırakıyor ve kedi hemen arkasında yeğenimle birlikte tekrar verandanın altına kaçıyor. Ayağa kalkıp bize doğru yürüdü, solmuş kot pantolonu ve bordo tişörtüyle muhteşemdi.

Koyu renk saçlarını yüzünden uzaklaştırıyor ve sahiplenici gülümsemesi vücudumdaki ısının yükselmesine neden oluyor. "Siz hanımlar neden bahsediyorsunuz?"

Kaslı kolunu belime doluyor, ben de başımı omzuna yaslayıp temiz narenciye ve sandal ağacı kokusunu içime çekiyorum.

"Dylan'ın lisedeki işi kabul ettiğini duydum." Bayan Gina çenesini bize doğru kaldırdı. "Eminim öğrenciler çok heyecanlıdır. Çok güzel bir dansçıydın."

"Şimdi de kibarlık yapıyorsun." Gülüyorum, yan tarafını dürtüyorum. "Beni hiç dans ederken görmedin."

"Ama ben seyirciler arasındaydım. Müziği ve etrafımdaki insanların nefes alışlarını duydum. Hayran kalmışlardı."

"Hepsi Craig'in işiydi."

"Ona inanmayın." Logan eğiliyor, başımın tepesinde derin bir nefes alıyor ve kollarımdan aşağıya ürpertiler gönderiyor. "Craig iyiydi ama Dylan nefes kesiciydi."

Yaşlı kadının gözleri sevinçle parlıyor ve dudaklarını memnun bir gülümsemeye bastırıyor. "Evet, çok güzelsiniz. Her şey yoluna girecek."

Logan bana şaşkın bir gülümseme veriyor ama ben başımı sallıyorum. İşte yine başlıyor.

OceanofPDF.com

Logan

T Restoran tıka basa dolu ve bu bizim şehirdeki son gecemiz. Buluşmamızdan bu yana her geceyi Dylan'la geçirdim ve mümkün olduğunca her günün çoğunu restorani işletirken onunla geçirdim.

Elimden geldiğince yardım ediyorum - bilgi ya da deneyim gerektirmeyen yerlerde. Thomas bana bıçağı nasıl düzgün tutacağını gösterdi, böylece *miropoix* adını verdiği havuç, soğan ve kerevizi dilimlemesine yardım edebildim.

Geceleri el ele tutuşarak körfeze doğru yürüyoruz. Bana okul yılıyla ilgili planlarından, daha önce hiç öğretmenlik yapmamış olmaktan ve çocukların ona saygı duyup duymayacağından ya da onu dinleyip dinlemeyeceğinden duyduğu endişelerden bahsediyor.

Onu rahatlatmak için elimden geleni yapıyorum. İnanılmaz bir dansçıydı ve bu çocuklar onun bildiklerini bilmek, orada olmak istiyorlar. Bu aynı zamanda seçmeli bir ders, bu yüzden saygısızlık edeceklerini sanmıyorum.

Beni o kadar içtenlikle dinliyor ki, ona güven verebildiğim için gurur duyuyorum. O videolarda gördüğüm kadarıyla çok iyiydi. Eğer o çocuklardan biri ödevini yapmışsa, ona hayranlık duyacaktır.

Sonra otururduk, parmaklarımız iç içe geçerdi, esmer başı omzumdaydı. Küçük dalgalar kumun üzerinde yumuşak bir sessizlik yarattı ve ben eğilirdim.

yaklaştım, yüzümü boynunun arkasına soktum, sıcak tenini öperken taze, hafif bitkisel kokusunu ezberledim.

Her zaman etek giymeye başladı ve kucağıma oturduğunda parmaklarımı eteklerinin altında gezdiriyor, kot pantolonumdan sıyrılıp onun ateşli, seksi vücudunun derinliklerine dalmadan önce yumuşak kığını sıkıyordum.

Yatağımda benimle uyumasını seviyorum. Dürüst olmak gerekirse çok fazla uyumuyoruz. Geceleri ona bu kadar yakın olmak kaçınılmaz olarak daha fazlasına yol açıyor, ama bu sadece seks değil. Ona sarılmak, onunla konuşmak bizim ritüelimiz.

Artık o kollarımda olmadan, parmağını saçlarımda çizgisinde gezdirmeden, bana bir kahramanmışım gibi bakmadan tek bir geceyi nasıl geçireceğimi bilmiyorum.

Dolaba bakarken, bana bir Serrano biberiyle başa çıkabileceğimi söylediği bir zamanı hatırlıyorum. Sonra diliyle alay etmeye başladı, o kadar da acı olmadığını söyledi ve onu malzeme dolabına geri götürüp duvara yaslamak zorunda kaldım, *sertçe*.

Siktir, çok ateşliydi.

Ve Cooters & Shooters'ın tam ortasında ereksiyon olmadan önce bu anıları kapatmam gerekiyor.

Bu gece Dylan mutfakta zıplayıp fırından büyük pizza tabakları çıkarırken ben geride duruyorum.

"Bu Dare yemeği çok mu ezik?" Kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Nefis kokuyor." Büyük turtaları küçük, servis edilebilir kareler halinde kesmesine yardım etmek için pizza tekerleğini alıyorum.

"Bunun eldivene gerek yok ama her ihtimale karşı ellerimi iki kez yıkadım." Bana göz kırpmıyor. "Çikolatalı habaneros, hayalet biberden bir adım aşağıda."

"Ben almayayım."

"*Hot Ones*'a asla konuk olmayacağını mı söylüyorsun?"

"Ünlülerle röportaj yaparken onlara acı sos yedirdikleri program mı?"

"İşte bu!" "Hayır, hanımefendi."

O bir kahkaha atıyor ama Kimmie küçük çenesini parmaklarının ucuna dayayıp bizi izlerken suratını asıyor. "Çikolata olacağını sanıyordum."

"Kahverengi oldukları için onlara çikolata habaneros deniyor." Dylan eğilip kızın başının üstünü öpüyor. "Jalapeño'dan daha acıdırlar,

Bu da senin için çok sıcak oldukları anlamına gelir."

Küçük kız üzgün bir ses çıkarır ve Craig onun önündeki tezgâha bir çikolata öpücüğü koymak için yanına gider. "Babana söyleme."

Gözleri parlıyor ve gümüş sargılı şekeri kucaklıyor. "Teşekkürler, Craig Amca!"

"Aferin kızıma," diye takılıyor. "Hazır mıyız? Bu gece için özel bir şarkı seçtim."

"Umarım geçen haftadan daha az tahrik edici bir şeydir." Dylan ona bakıyor. "İşler biraz kontrolden çıktı."

En iyi şekilde, eklemek istiyorum ama yapmıyorum.

"Carolina Reaper'ı çıkarmak senin hatandı." Craig kalçasıyla ona vurur. "Bunu seveceksin. Bu özel bir şey. Hadi KJ, yapalım şunu."

Küçük kızın elini tutuyor ve ikisi dışarı çıkarken Allie de içeri giriyor.

"Üzgünüm geciktim!" Bir önlük kapıyor ve başının üzerine bırakıyor. Gözleri parlıyor ve gülümsemesi çok büyük. "Garrett'in az önce bana ne söylediğine inanamayacaksınız!"

Ona ne söylediğini biliyorum.

"Ne?" Dylan doğruldu, kaşları çatılmıştı.

"Austin QB-2!" Sesi o kadar yükseliyor ki, camların kırılmamasına şaşıyorum.

"QB-2!" Dylan elindeki pizza tekerleğini bir kenara fırlatıp arkadaşına doğru koşarak onu karşılıyor. İkisi bir aşağı bir yukarı zıpladıktan sonra birbirlerine sarılıyor ve bir o yana bir bu yana sallanırlar. "Senin için çok mutluyum! Ağabeylerim en iyileridir."

"Logan da öyle!" Allie kolumdan tutup beni kucaklarına çekti. "Austin bu yıl kampta iki gerçek Korsan olmasının çok güzel olduğunu söyledi."

"Yetenekli bir çocuk." Kolunu okşayarak doğruluyorum. "Onu çok ileride görmeyi umuyorum."

"Teşekkür ederim Logan." Dylan'ın az önce küçük pizza kareleriyle doldurduğu tabağı eline alırken gözlerinde sıcaklık vardı.

Neredeyse koşarak yemek salonuna gidiyor ve Dylan kalanları ikinci tabağa istiflemeyi bitiriyor.

Doğruldu, ama onları toplayamadan ben onu kucakladım. Onu kollarıma çekerek, bir öpücük çalmak için eğildim. Dudaklarını ayırdığımda küçük bir ses çıkarıyor ve dilimi onunkine doğru kaydırduğımda

kasları gevşiyor. Kollarını boynuma doluyor ve bir anlığına mutluluk içinde kayboluyoruz.

Sonra yüzümü kaldırıp ona gülümsemeden önce dudaklarını kendiminkilerle birkaç kez hızlıca birleştiriyorum.

Biraz nefes nefese göz kırıyor ve gülümsemesi en güzel şey. "Bu ne içindi?"

"Hâlâ yapabiliyorken yapmak istedim."

Gülümsemesi küçük bir somurtmaya dönüşüyor ama gözleri hala parlıyor. "Bununla yaşayabilirim." Ayak parmaklarının üzerine kalkarak ellerini kollarıma bastırmadan önce beni bir kez daha öpüyor. "Oraya gitmem gerek."

Craig'in sesi mikrofonda duyulmaya başladı bile ve ısıkların odaya yayıldığını duyuyorum.

"Bunu taşımana yardım edeyim." Ağır biberli pizza tabağını kaldırıyorum ve o da dönüp beni gülümseyen yüzlerle dolu büyük, açık alana götürüyor.

Allie mikrofonda "Çikolatalı habanero Scoville ölçeğinde yaklaşık beş yüz bin" diye açıklıyor. "Hayalet biberden bir adım aşağıda, bu yüzden dikkatli olun. Ve her zaman olduğu gibi, su ya da bira yok! Burada dondurma, süt ve domates suyumuz var."

Craig düğmeye basar. Odanın içinde turuncu, sarı ve kırmızı ışıklar yanıp sönerken hızlı bir gitar sesi duyulmaya başlar ve Johnny Cash ile June Carter Cash country klasiği "Jackson "a başlar.

Birkaç çılgık yankılanıyor ve insanlar bir dilim almak için garsonlara doğru zıplıyor. Craig ve bardaki kızlar kovboy şapkaları ve botları giyiyor ve dans bu hafta o kadar çılgınca olmasa da insanlar alkış tutuyor ve atmosfer hala oldukça neşeli.

Dylan geri adım atıyor ve ben de ellerimi beline koyarak onu göğsüme yaslıyorum. Gülümseyerek sahneyi izliyor ve Garrett'in neden onun aşçılık okuluna gitmesini istediğini anlıyorum. Bu yemekleri yapmayı ve kalabalığın tepkisini izlemeyi ne kadar sevdiği çok açık.

"Bensiz başlamadınız mı?" Garrett mutfaktan içeri giriyor ve barın ucuna zıplayarak kadın garsonlardan biriyle dans ediyor.

Kovboy şapkası takmıyor ama kimsenin umurunda değil. Dylan başını sallıyor ve bakışları pizza sırasına döndüğünde vücudunun aniden kaskatı kesildiğini hissediyorum, sanki şok geçirmiş gibi.

Anında alarma geçtim, onu neyin üzmüş olabileceğine dair etrafıma bakındım. tam soracaktım ki, uzun boylu, orta sarı saçlı bir adam durduğumuz yere doğru yürüdü.

Elleri kalçalarında, üzerinde pembe bir golf tişörtü ve haki pantolon var. Kafasında bir siperlik ve bir çift güneş gözlüğü bandın üzerinde duruyor. Kendini beğenmiş tavırları bana babamın sırf çok paraları olduğu için dünyanın kendilerine ait olduğunu düşünen pislik arkadaşlarını hatırlatıyor.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" Çenesini bana doğru salladı ve ben de suratına bir yumruk atmaya hazırım. "Şu anda bir futbolcuyla çıkıyorsun ve onun ilişkini bitirme kararına hiçbir ilgisi olmadığına inanmamı mı bekliyorsun?"

Dylan sanki onunla yüzleşecekmiş gibi kollarımdan sıyrılıyor. "Her zaman benim için fazla iyiymiş gibi davranan bir dolandırıcıyla çıkmama kararımı mı kastediyorsun?"

Adam onu kokluyor ve elini bana doğru uzatıyor. "Davis Kent. Sanırım sen Logan Murphy'sin?"

Elini sıkmadım. "Sen golfçü olmalısın. Buraya ne zaman geleceğini merak ediyordum."

"Sana küçük bir tavsiye vereceğim dostum." Sanki bir sırrı paylaşıyormuş gibi eğiliyor. "O gerçekten çok güzel ve muhtemelen tüm bu biber saçmalıklarının tuhaf olduğunu düşünüyorsun. Sana söyleyeyim, çabuk eskiyor."

"Bak ne diyeceğim," diye gülümsüyorum, ondan yaklaşık on santim daha uzun olan boyuma göre dikleşiyorum. "Ben senin arkadaşın değilim ve tavsiyeni isteseydim sorardım."

İki elini havaya kaldırıyor, eğilerek uzaklaşıyor. "Orada bulunmuş birinden sadece bir ipucu."

Dylan'ın gözleri ateş saçıyor, ama bu şerefsizin onun üzerinde bir şey olduğunu düşünmesine izin vermeyeceğim.

"Senden hoşlanmıyorum Kent ve iyi bir şeye sahip olduğunda bunu bilmeyen bir adamdan bahşiş almam." Uzanıp omzunu gücümü hissedebileceği kadar sert kavırıyorum. "Bu hiçbir yere gitmeyen bir adamdan. Şimdi biraz pizza ye ya da defol git buradan."

Gözleri kısılıyor ve Dylan'a bakıyor. Aralarında bir adım atarak görüşünü engelliyorum. "Pizza bu tarafta. Ya da sana kapıyı gösterebilirim."

"Kapının nerede olduğunu biliyorum." Döner ve restorandan dışarı çıkar.

Onun uzaklaşmasını izlerken hâlâ biraz heyecanlıyım ve o pisliğin mesajı aldığından emin değilim. Dylan kolumdan tutup beni ona doğru çekti.

"Bu gerçekten harikaydı." Gülümsüyor ve ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak kollarını boynuma doluyor. "Öp beni, koca adam."

"Bu sana Lightning." Kollarımı ona dolamak için eğildim ve onu ayaklarından kaldırdım.

Bacakları belime dolanıyor ve öpüştüğümüzde odanın dört bir kedi sesleri ve ısıklar yükseliyor. İkimiz de gülümsediğimizde öpüşmemiz kesiliyor ve kollarımdan atlayıp barın üzerine çıkmadan önce yüzünü benimkine yaslıyor.

Geride durup izliyorum ve bu gece Donna Summer'ın "Hot Stuff" şarkısında dans ederken gözleri benim üzerimde. Bu şarkı ilk kez çaldığında Buradaydım ama bu gece her şey farklı. Bu gece, o benim.

Omzunun üzerinden bana bakarak kışını sallamasını izliyorum ve lanet olsun, futboldan daha çok sevdiğim bir şey bulduğumu fark ediyorum.

Garrett şafaktan önce kapıyı çalıp yola çıkma vaktimizin geldiğini haber verdiğinde kollarımdaydı. Öğle yemeğine kadar Huntsville'de olmak istiyor. Bu altı saatlik bir yolculuk, ama bu sadece yolculuğumuzun başlangıcı ve diğer ucunda yorucu bir sezon öncesi bekliyor.

Ve Dylan yok.

Yanağı göğsüme yaslanmış, elimi kaldırıp yumuşak saçlarından bir tutamı yanağından kaydırıyorum. Gözleri kapalı ama dolgun dudakları somurtuyor. Birbirimizin kollarında birden fazla kez kendimizi kaybettikten sonra daha yeni uykuya dalmıştık.

"Hayır," diye fısıldıyor. "Daha çok erken."

Göğsüm sıkışıyor ve onu nazıkçe kaldırıyorum, sırt üstü yatırıyorum ve vücudumu onunkinin üzerinde gezdiriyorum. Ellerim omuzlarında ve onu yeni keşfettiğim değerli bir şeymiş gibi, kayıp bir hazine ya da denizden çıkarılmış nadide bir inci gibi tutuyorum.

Ellerini omuzlarıma koyuyor, gözlerini kırıştıtararak açarken kaşlarını çatıyor. "Gitmeni istemiyorum."

Sözleri mideme bir ağrı gönderiyor ve onu öpmek için yüzümü indiriyorum. Dudaklarımız birbirine kayıyor ve ben dudaklarımı yanağına götürüyorum.

"Önümüzdeki iki hafta boyunca oldukça yoğun olacağım, sonra sezon başlayacak. Eğer beni görmeye gelmek istersen, uçak ayarlarım."

Parmaklarını saçımın kenarından geçiriyor. "Restoranı işletmem gerekiyor ve okul başlıyor."

Başımı sallayarak kollarımdaki küçük bedenine bakıyorum. Başımı eğerek boynunu, boğazının ortasındaki çukuru öpüyorum.

"Ama yakında bir hafta sonu bulmak için elimden geleni yapacağım" diye iç geçiriyor.

Kapıya bir kez daha vurulduğunda göğsümdeki ağrı daha da artıyor ve onu bırakmak istemiyorum. Eğilerek onu tekrar öpüyorum, bu sefer daha yavaş, her hissi, her kokuyu ezberlemek için elimden geleni yapıyorum. Lavanta ve vanilya, sıcaklık ve tatlılık, viski gözleri ve bal öpücükleri.

Haftalar önce New York'ta Garrett ile o kamyonu bindiğimde hayatımın değişeceğini bilmiyordum. Şimdi geri dönüyorum ve nedenini hatırlamaya çalışıyorum. Oyun ve takım dışında istediğim her şey burada.

"Uyumaya devam et. Seni yoldan ararım."

Dün gece kamyonu yüklediğimizde kardeşine veda etti. Böyle olacağını biliyorduk ama bu işleri kolaylaştırmıyor.

Yataktan çıkıyorum, kot pantolonumu kapıp kalçalarımın üzerinden çekiyorum. Onu tişörtüm takip ediyor ve gitmeden önce bir öpücük daha almak için eğiliyorum. Ayağa kalkıyor ve battaniyeler beline kadar düşüyor, bana güzel vücuduna son bir kez bakma fırsatı veriyor.

Onu kollarımla sararak omzunu öpüyorum ve ellerimi sırtının yumuşak derisinde gezdiriyorum. "Ben yokken hiçbir şeyi eritme."

"Bunu sadece senin için yapıyorum." Yüzü omzuma yaslanmıştı ve sesi somurtkandı.

Bu beni kıkırdatıyor. "Evet, öyle."

Ona bir kez daha sarılıyorum, biraz daha uzun süre tutuyorum. Kelimeler dilimin ucunda ama söylemek için çok erken. Bu düşünceyi kalbimde biraz daha tutacağım.

Bir öpücük daha ve şovu başlatma zamanı. Garrett ve benim bir görevimiz var ve MVP gözümüzün önünde.

Dylan

"S "Birinci pozisyonda durun ve hafif bir ısınmayla başlayalım." Pikaptan klasik piyano müziği geliyor ve ben siyah bir mayo ve soluk pembe bir taytla sınıfın önünde duruyorum bir bale eteği ile, hareketler boyunca onlara liderlik ediyor. *İlk pozisyon, pli , ayak parmakları dışarı, kayma...*

Lise dansçıları sınıfım beklediğimden daha büyüktü, on iki kız ve futbol takımından Austin ve Josh. Jack "bana yardım ettikleri" için onlara ekstra kredi vereceğini söyledi.

Kızlar, dans akademisindeki günlerimden alışık olduğum tüm beceri seviyelerinde. Beden eğitimi üniformaları pembe mayo, pembe tayt ve basit, pembe bale ayakkabıları.

Çocuklar siyah naylon eşofman ve siyah atlet giymişler ve ne yaptıklarına dair hiçbir fikirleri yok. Yine de ilgililer ve bununla çalışabilirim.

Asıl görevleri kızları sabit tutmaktır ve eğer hızlı öğrenirlerse yeterince güçlülerse, birkaç kaldırış deneyebiliriz.

Craig buraya geldiğimden beri bana durmadan mesaj atıyor.

CRAIG

Orada olmamı istersen haber ver.

Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için restoranda olmanı istiyorum.

CRAIG

Burası gündüzleri kendi kendine çalışabilir. Allie yürüyebilir mi?

Kütüphaneyi yönetmek zorunda. Ben iyiyim. Endişelenmeyi bırak, Anne Tavuk.

CRAIG

Burası bir medya merkezi ve bu da Hen Amca. Bunun büyük bir adım olduğunu biliyorum.

Seni seviyorum ve bu iş bende.

Gerçek şu ki, son birkaç haftadır çok büyük adımlar atıyorum.

Bale becerilerimi yıllar önce koyduğum kilitli sandıktan çıkardım ve bu akşam restoranda Pazartesi Gecesi Futbolu izlemek için çeteyle bir randevum var.

Yalan söylemeyeceğim, bu düşünceyle kalbim deli gibi çarpıyor ama Logan'a arkasında adı yazılı 12 numaralı formamı giyerek maçı izleyeceğime söz verdim.

Postadan gelir gelmez onu defile için aradım. Lacivert, kırmızı ve muazzamdı ve odamda görmesi için döndüğümde gözlerindeki parıltı midemde keleklerin uçuşmasına neden oldu.

Doğal olarak, giydiğim tek şey buydu.

"Bu gerçekten çok iyi görünüyor, Dylan." Alnındaki teri silerken alçak sesle ve yaramazca güldü. "Antrenmanda olmam çok kötü, yoksa benim için onu çıkarmana izin verirdim."

"İşin bitince beni ara." diye küstahça cevap verdim.

O da aynen öyle yaptı.

Öğrencilerime temel barre ısınması boyunca rehberlik ederken kulaklarım sıcak. "İlk pozisyon ve demi plié, düz. Demi, düz. Şimdi grande plié, düz, öne doğru eğilin, sonuna ." Eğiliyorum ve ayak parmaklarıma dokunuyorum, sonra ikinci pozisyona geçmeden önce geriye doğru eğiliyorum. "Yap da göreyim."

Bardan çıkıyorum ve küçük stüdyonun ortasına dizilmiş barların arasından geçerken sayıyorum. Genç dansçıların konsantre olup hareket etmelerini izlemek kalbimde bir şeyleri yerinden oynatıyor.

Onların yerinde bir öğrenci olduğum günler geride kaldı ve şimdi diğer taraftayım, bir öğretmenim, onlarla bir hediye paylaşıyorum, umarım bana verdiği neşeyi onlara da verir. Bu, bara geri döndüğüm ilk gün için beklenmedik ama hoş bir tepki.

"Bu çok iyi, Mia." Mükemmel bir forma sahip ince yapılı genç bir kadının yanında duruyorum. "Çeneni yere paralel tutmayı unutma."

Yanakları gülümseyerek kalkıyor ve başını daha dik tutuyor. Odanın önüne dönerek, düz duruş, sivri ayak parmakları, kıvrımlı kolların çizgilerine bakıyorum. Burada çok fazla güzellik ve çok fazla potansiyel görüyorum.

Müzik devam ediyor ve ben de çocukların ellerinden gelenin en iyisini yaptıkları yere gidiyorum.

İkisi de çok iyi bir çıkış yapamıyor, ancak Josh sotelerinde gerçek bir yükseklik elde edebiliyor. Austin'in duruşu iyi ve kolları futbol antrenmanlarından dolayı güçlü, bu da kaldırışlar için umut verici bir işaret.

Önümüzde uzun bir yol var, ancak Noel'e kadar bazı temel *Fındıkkıran* koreografilerini gerçekleştirebileceklerini umuyorum. Uzun zamandır yapmadığım bir şey olan gösteri beklentisi, boğazımda bir yumru oluşturuyor - mutluluk. O kadar şaşırdım ki gözlerim doldu.

"Çok iyi, sınıf." Kombinasyonlarını tamamladıklarında sesimde gerçek bir neşe var. "Lütfen barı kenara çekin ve odanın köşesinde sıraya girin."

Onları, sonunda büyük bir jeté atlayışı olan çok basit bir yürüyüş rutini boyunca yönlendiriyorum. Küçük hareketi yapabiliyorum ve bitirdiğimde gözleri yuvalarından fırlıyor.

"Bu sadece basit bir hareket." Bir kahkaha attım. "Anlayacaksın."

Mia çizgiyi en iyi geçen kişi ve bir başka basit hareket olan *pas des chat* ya da *kedi adımı*na geçmeden önce hepsini bol bol cesaretlendiriyorum.

Doksan dakikalık ders çok hızlı geçiyor ve onları okul kıyafetlerini giymeleri için gönderdiğimde, yıllardır olmadığım kadar hafiflemiş oluyorum. Çok çalışkanlar ve öğrenmeye çok önem veriyorlar.

Telefonumu elime alıp Craig'e hızlıca bir mesaj yazdım.

Aslında stüdyoya geri dönmeyi gerçekten çok sevdim. Çok güzeldi.

Bu kelime nasıl hissettiğimi anlatmaya yetmiyor ama şu anda elimdeki en iyi kelime bu. Hâlâ burada olmanın, bildiklerimi paylaşmanın, onca yılın kaybolmasına izin vermemenin ne kadar iyileştirici olduğunun üstesinden gelmeye çalışıyorum.

CRAIG

Orada olmalıydım.

Bunu kendi başıma yapmam gerekiyordu ve bunu neden daha önce yapmadığımı merak ediyorum.

CRAIG

Nedenini biliyorsun ama hissetmene sevindim.

Artık Gelsey Kirkland olmak için çok yaşıyım.

CRAIG

Bu doğru ve şimdi çok daha iyi besleniyorsun.

Burnum kırışıyor ve gülerek öne doğru eğiliyorum.

Bana şişman mı diyorsun?

CRAIG

Asla! Logan'ın seni kaldırabileceğini söylüyorum. Şimdi buraya gel ki yüzünü görebileyim.

Daha çok ağlamadığımı doğrulamak istiyor. Sadece başımı sallıyorum.

Yakında orada olacağım.

Bir sonraki mesajım Logan'a, her ne kadar hemen görmeyeceğini bilsem de, özellikle de maç günü. Temelde aynı şey ve beni cesaretlendirdiği için ekstra bir teşekkür.

Yaptım ve haklıydın. Stüdyoya dönmek çok güzeldi. Teşekkür ederim.

Gülümseyerek, lisede birlikte olsaydık nasıl olurdu diye düşünmeye çalışıyorum. Ona büyük bir aşkla bağlanırdım ama beni fark eder miydi emin değilim. Amigo kız değildim ve tüm futbol sahnesinden uzak dururdum. Babamızı kaybettikten sonra çok tazeydi.

Buna karşın kardeşlerim tamamen birbirlerine bağlıydılar.

"Nasıl geçti?" Çıkarken Allie beni medya merkezinin kapısında karşıladı. "Austin tam bir felaket miydi?"

Hâlâ bale üniformamı giyiyorum ama bale ayakkabılarımı parmak arası terliklerle değiştirdim. Bisikletle eve dönüp üstümü değiştirdikten sonra akşam yemeği ve maç izlemek için restorana gideceğim.

"Elinden gelenin en iyisini yaptı. Adımlara konsantre olduğunu görebiliyordum.

İkisi de öyleydi."

"Bu gece için nasıl hissediyorsun?" Gözlerinde endişe var ve göğsüm sıkışıyor.

"En azından hepiniz olacaksınız." "Bu gerçekten bir cevap değil."

Yavaşça nefes alarak babamı kaybettiğimi, hayatımda neredeyse kaçınılmaz olmasına rağmen futbola sonsuza dek tövbe ettiğim günü düşünüyorum. "Sanırım göreceğiz. Umarım stüdyoya dönmek gibi olur - zihnimde gerçekte olduğundan daha kötü."

Uzanıp elimi tuttu. "Hepimiz orada seninle olacağız." Gülümsemeye zorladım. "Biliyorum."

"BAYAN PATIENCE'in Jack adında bir oğlu var, tıpkı babam gibi!" Kimmie anaokuluna başladığı ilk günden beri durmadan konuşuyor ve öğretmeninden çok etkilendiği belli.

"Adının aslında John olduğunu ama ona Jack dediklerini söyledi." Küçük kaşları çatıldı. "Neden ona sadece John demiyorlar?"

Büyük gümüş çalışma masasında bir taburede oturuyor. Yanında küçük bir kâse rendelenmiş peynir var ve onu iki lokma büyüklüğünde un ekmeğinin arasına koyuyor.

"Dürüst olacağım, Peanut, Jack-John olayını hiçbir zaman anlayamadım."

"Babamın gerçek adı da John mu?"

"Hayır." Küçük tabağını gösteriyorum. "Hepsi bitti mi?"

Başını sallıyor ve ben de hızlı bir ızgara yapmak için Thomas'a götürüyorum. Buzdolabının durup bibersiz, hafif bir salsa çıkarıyorum ve ona götürüyorum.

"Bunu masaya götürün, ben de hazır olduğunda quesadillalarınızı getireyim."

Cooters & Shooters'da sıradan bir Pazartesi akşamı, bu da oldukça sakin olduğu anlamına geliyor. Tüm genç ve bekar futbol izleyicileri şehirdeki spor barında ve artık okullar açıldığı için aile müşterilerimiz de hafta başı için evlerinde.

Büyük yemek salonunun etrafında sadece birkaç yaşlı insan ve birkaç turist var ve Salina onlarla ilgilenmek için etrafta koşturuyor.

Craig gündüz vardiyasını tamamladıktan sonra işten çıktı ama büyük gece için Jack, Zane, Allie ve Austin ile birlikte burada. Logan'ı ilk izleyişim.

Thomas bana içinde dört hamburger ve Kimmie'nin yemeği olan bir tabak uzattı.

Yemek için maçıtan sonrasını beklemeye karar verdim. Midem düğümlendi.

LOGAN

Sahaya çıkmak üzereyim. İlk günün iyi geçmesine sevindim. Keşke ben de orada olsaydım.

Logan'ın metnini birkaç kez tekrar ve her seferinde kalbim hızlı hızlı atmaya başladı.

Keşke sen de burada olsaydın, ama farklı nedenlerle.

Bir şeytan emojisiyle cevap veriyor ve ben bir kahkaha atıyorum. Sonra bana son bir mesaj gönderiyor.

LOGAN

Eğer beni sahada gösterirlerse, bu seni düşündüğüm anlamına gelir.

Başparmağı ve işaret parmağı çapraz olan bir el emojisi gönderiyor. Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim ama onun formasıyla baş parmağımı kaldırdığım bir selfie gönderiyorum.

İyi maçlar!

LOGAN

Dostum, keşke burada olsaydın.

Verdiği cevap midemi ısıtıyor ve herkesin yemeğiyle birlikte dışarı çıkmadan önce telefonu cebime sokuyorum.

Barın üzerindeki dört düz ekran televizyon da maça ayarlanmış durumda ve agresif müzik kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. Spikerlerin hepsi hareketli, birbirlerine önemli oyuncuların istatistiklerini anlatıyorlar. Her birinin üzerinden geçerken, ekranda tartışılan oyuncunun büyük bir fotoğrafı beliriyor.

"Gary Amca!" Garrett'ın boyu, kilosu, deneyimi ve yaşıyla birlikte yüzünü gösterdiklerinde Kimmie bağırıyor.

Kardeş-sporculardan oluşan ekip, iyi bir hücum yan hakemini neyin oluşturduğunu ve bunu ölçmenin ne kadar zor olduğunu konuşuyor. Onlar hakkında gidiyoruz

Ekran değiştiğinde ve Logan'ın görüntüsü belirdiğinde kardeşimin bir yol açma yeteneği. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"şimşek McQueen!" Kimmie iki elini havaya kaldırarak bağırıyor.

Glmsemiyor ve omuzlukları ve formasıyla inanılmaz derecede seksi.

Ekranın altındaki bir satırda, boy, kilo ve diğer şeylere ek olarak yarda, gol ve ilk sayıları listeliyorlar.

"şu rakamlara bak." Zane patates kızartmasının üzerine ketçap dökerken sesi alçak çıkıyor. "Hiçbir alıcı o kadar hızlı değil. Top geldiğinde, o oradadır ve Garrett her seferinde bir yol aacaktır."

Sıcak bir gurur duygusu midemden boynuma doğru ilerliyor ve kardeşimin sandalyesinin arkasında durup ekrana bakıyorum.

"Bu gece neler yapabileceklerini anlayacağız." Jack arkasına yaslanıyor ve durumu değerlendiren bir koç gibi kollarını kavuşturuyor. "Allstars zorlu bir takım ve eminim evdevlerini yapmışlardır."

Austin arkalarında oturmuş, sessizce izliyor, ta ki Kimmie zıplayıp kucağına tırmanana kadar. "Sen de televizyona çıkacak mısın?"

Allie'nin oğlu onun sırtını sıvazlıyor. Sessiz cevabı "Belki" oldu.

Gözleri ekrandan hiç ayrılmıyor ve ben bu bakışı biliyorum. Kendini şimdiden orada görüyor, bu da bunun sadece bir zaman meselesi olduğu anlamına geliyor. Logan çok ileri gideceğini söyledi.

Kameralar saha kenarına dönüyor, çocuklar ellerinde kasklarıyla sahaya çıkmayı bekliyorlar. Ellerim kenetli, Garrett'ın bir yan hakem arkadaşının suratına bakıp geniş geniş gülümseyerek dalga geçmesini izliyorum.

Biraz dostça itiişip kakışıyorlar, birbirlerini gaza getiriyorlar ve onun yanında Logan sakince durup sahayı izliyor. Parmakları omuzluklarının boynuna takılı ve çok odaklanmış durumda.

"Nasılsın?" Craig elinde iki birayla yanımdaydı.

Bana bir tane uzatıyor ve ben de sessizce cevap vermedennce bir yudum alıyorum: "Bu baleden daha kötü."

Topnce Allstars'ta, bu yüzden Salina'yı kontrol etme ve Thomas'ın ihtiyaı olan her şeye sahip olduğundan emin olma fırsatını değerlendiriyorum. Salina masanın neredeyse hazır olduğunu söylerken Thomas mutfağın arka tarafındaki bir taburede tek başına oturuyor. Küçük, siyah-beyaz, antenli bir televizyondan maçı izliyor.

"Bu gece başka sipariş alacağımızı sanmıyorum, eğer bizimle birlikte büyük ekranlarda izlemek istersen." Ona sesleniyorum.

Beni sadece el sallıyor. "Ben hep burada, bu televizyonda izlerim. Bu iyi şans getirir."

İki elimi de kaldırdım. "Tamam!"

Spor batıl inançlarıyla uğraşmamam gerektiğini biliyorum.

Herkesin izlediği yere döndüğümde alkışlar ve tezahüratlar yemek odasında yankılanıyor. "Çok hızlıydı," diye gülüyor Zane.

Çocuklarımızın sahaya çıkma vakti geldi ve boğazımda bir düğüm var. Midem bulanıyor ve parmaklarımı geçirip iki elimi başımın üstüne koyuyorum. *Neden bunu yapacağımı söyledim ki?*

Hepsi sıraya giriyor ve müzik kalp atışlarımı hızlandırıyor. Nefes almakta zorlanıyorum, sonra o an gerçekleşiyor. Hepsi oyuna giriyor ve kameralar uzaklaştıkça gözlerim Garrett ve Logan'da kalıyor.

İri cüsseli kardeşim bir boğa gibi ilerleyip aynı derecede iri bir adamla kafa kafaya çarpışırken derin bir nefes alamıyorum. Dudaklarımdan yumuşak bir *Oh!* sesi çıkıyor ve yemek odasının ortasındaki direklerden birinin arkasına geçip korku filmi izler gibi ekranlara bakıyorum.

Tüm gözler oyun kurucunun üzerinde ve top onun elinden çıktığı anda kameralar on yarda çizgisindeki 12 numaralı Logan'a dönüyor. Tabii ki açıkta, ama iri yarı bir adam sahada ona doğru koşuyor.

"Oh, kahretsin! Oh, kahretsin!" Yumruğumu sıkıp görüşümü kısmen engellemek için burnumun üzerinde tutuyorum.

Logan yakalamak için yavaşlıyor. Savunma yan hakemi topa bakıyor ama Logan'a doğru bir hamle yaptığı çok açık. Vücudumdaki her kas darbeye hazırlanıyor.

"Penaltıyı o kullanacak." Zane'in sesi gergindi.

Boğazım düğümleniyor ve ellerim gözlerimin üzerinde alnımda düzleşiyor. Tam adam onu yakalayacakmış gibi görünürken, Garrett onu dışarı çıkarmak için orada.

Pas tamamlandığında ve Logan kolayca sayı için koştuğunda salonda çılgınlıklar yükselir. Ekranın alt kısmında kırmızı bir afiş yanıp *sönüyor* ve üzerinde büyük harflerle *Touchdown* yazıyor. Stadyum çılgına dönüyor ve ben nefesimi tutmaya çalışıyorum. Ellerim titriyor ve adrenalinin etkisiyle kaslarım güçsüzleşiyor.

Allie alnımı saklandığım direğe yasladığım yere koşuyor. "İyi misin? O oyun inanılmazdı."

"İşte böyle tarih yazıyorlar." Jack ve Zane ayağa kalktılar ve en büyük kardeşim volta atarken, Zane geri dönmeden önce sadece bir vuruş yaptı

sandalyesine.

Oyunun geri kalanı hemen hemen aynı. Logan'a bir savunma oyuncusu her yaklaştığında neredeyse panik atak geçiriyorum. Garrett ne zaman onun kadar büyük bir oyuncuya çarpsa kafamı çevirmek zorunda kalıyorum.

Birkaç kez mutfağa gidip Thomas'la birlikte izlemek zorunda kaldım. Onun küçük televizyonu çok daha az "göz önünde" ve acaba bu yüzden mi onu tercih ediyor? Bizi hayatımız boyunca tanıdı ve belki o da ağabeyimin dayak yediğini görmekten hoşlanmıyor.

Korsanlar ikinci yarıda kolayca kazanıyor ve oyuncuların üzerine lacivert ve kırmızı konfetiler yağıyor. İnsanlar sahaya akın ediyor ve biz de muhabirlerin ses kaydı almak için oyuncuların arasına karışmasını izliyoruz.

Çocukların hepsi kameranın önünde. Garrett oyun kurucularını ayağa kaldırıyor ve kamera Logan'a döndüğünde sırtıyor ve bana gönderdiği emoji gibi işaret parmağı ve başparmağı çapraz olacak şekilde bir elini kaldırıyor.

Kalbim boğazıma fırlıyor ve ciğerlerimde bir nefes hıçkırıyor. Kimse benim için olduğunu bilmiyor ama kulaklarım yine de sıcak. Beni göremese de otomatik olarak parmaklarımı yanımda döndürüyorum.

Logan'ın yüzüne mikrofon tutup bu sezon tarih yazıp yazmayacağını sormadan önce koç ve oyun kurucuyla konuşuyorlar.

"Planımız bu." Sırtıyor ve sesi midemi sıkıştırıyor.

Gözleri parlıyor ve çok seksi. Kazandıkları için çok mutlu olduğunu söyleyebilirim ve ilk defa onunla birlikte olmanın çok iyi olacağını düşünüyorum.

"Herkes fotoğraf için bir araya gelsin!" Craig sesleniyor ve o selfie çekerken biz arkamızdaki ekranda toplanıyoruz. "Grup sohbetine göndereceğim."

"Eve gitmeliyiz. Yarın okul var." Allie bana sarıldı. "Orada görüşürüz."

"Öğleden sonraki dersler için şükürler olsun." Yarı şaka yapıyorum.

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor, uyuyacak kadar sakinleşmem ne kadar sürer bilmiyorum ve Logan'la bir telefon randevum var.

"Biri gitti, on altı kaldı." Craig kolunu omuzlarıma doladı. "Ve bu playoffları ya da büyük maçı saymıyor."

"On altı..." Çenem düşüyor ve beni göğsüne doğru yuvarlıyor. Elimde değil. Gülmeye başladım. "İlaç tedavisine ihtiyacım olacak."

"İyi misin?" Jack'in derin sesi iyimser ve elini omzuma koyuyor.

"Neden dört saat futbol oynamışım gibi hissediyorum?" Ben gülüyorum, o da sırtarak beni sıkıyor.

Kimme babasının omzunda uyuyor. "Danielle maçlar sırasında hep gergindi."

"Çünkü herkes ondan nefret ediyordu," diye takılıyor Craig ve ben de ona dirsek atıyorum.

Kardeşim hiç etkilenmedi. "Bunun seni etkilemesine izin verme. Biz bu oyunlar için yaşıyoruz. Başka hiçbir yerde bulamayacağın bir keyif bu."

"Yine de doğru yaptın." Elimi onunkinin üzerine koydum.

Kardeşimin Zane'i düşünerek ciddi bir yaralanma olmadan önce nasıl emekli olduğunu detaylandırmıyorum. Bayan Gina için çalışmak moralini düzeltmiş gibi görünse de henüz tam olarak "ışığa kavuşmuş" değil. Hala zaman zaman ortadan kayboluyor.

"Düşünmem gereken daha önemli şeyler vardı." Jack büyük bir elini kızının sırtına koyuyor ve ben ne demek istediğini anlıyorum.

En büyük ağabeyim her zaman ailesine bakmaya öncelik vermiştir.

"Sen iyi bir babasın." Sırıtiyorum, ona sarılıyorum ve yeğenimin küçük sırtını okşuyorum.

"Sonunda gelip bize katılmana sevindim." Zane topallayarak durduğumuz yere geliyor, yakışıklı yüzünde hoş bir sırıtış var. "Sezonu atlatmanı sağlayacağız, merak etme."

"Öyle olsa iyi olur." Elimi kolunun kıvrımında kaydırarak alay ediyorum. "Seninle evde görüşürüz."

Hepsi dışarı çıktı, ben de restoranı kapatmak için geri döndüm. Sonra adamımla FaceTime randevum var.

Logan

E Ciğerlerime enerji doluyor ve etrafım sahadaki kardeşlerimle çevrili. Sıcak, terli ve ateşliyiz ve güçlü başlıyoruz. İki touchdown için on pas yakaladım, ama sadece 190 yarda. Bu en iyisi, ama oldukça .

Yan hakemlerinden birkaçı kirli oynamaya çalıştı ama Garrett her zaman yanımdaydı ve onları engelliyordu.

Craig bir grup sohbeti yaptı ve Cooters & Shooters'da izleyen tüm ekibin bir fotoğrafını gönderdi. Dylan tam ortada kocaman bir gülümseme ve 12 numaramla duruyordu ve göğsümde bir gurur kabarması oldu. Lanet olsun, formamın içinde çok güzel görünüyor.

Sahada hızlıyım ama temizlenip üstümü değiştirdikten sonra beni evime götürecek siyah cipe binerken daha da hızlıyım. Çocuklar bu gece galibiyetimizi kutlamak için dışarı çıkacaklar ama ben kız arkadaşım ile buluşmak için evime gidiyorum.

iPad Pro'mu elime alıyorum ve hızlıca numarasını buluyorum. Parlak gülümsemesi ekranda belirdiğinde, tüm vücudum rahatlıyor. Yatağında oturuyor.

hala benim formamın içinde, saçları açık ve bacak bacak üstüne atmış. Güzel gözleri parlıyor ve gülümsediğinde nefesimi biraz kesiyor.

"Bu gece orada harikaydın!" Onun heyecanı midemi bulandırıyor ve şu anda kollarımda olması için bir milyon dolar verirdim. "Garrett haklıydı. Şimşek."

Bu beni güldürüyor. "Her şeyi izledin mi?" "Evet, yemek odasındaki bir direğin arkasında güvenli bir yerden."

Buna daha çok güldüm. "Bir direğin arkasında ne yapıyordun?"

"Seninle mücadele etmekten saklanıyordum."

"Beni sadece birkaç kez yakaladılar. Garrett arkamı kolladı." "Ben de Garrett'ın çalım yediğini görmekten hoşlanmadım." "Anladığım kadarıyla çalımların çoğunu o atıyordu."

"Nasıl hissediyorsun?" Sesi sessiz ve yan yatmış, başını elinin üzerine koymuş.

"Oldukça iyiyim. Rakamlarımı yükseltmem gerekiyor ama bu daha sezonun ilk maçı." Parmaklarım ona dokunmak için acıyor. "İş konuşmak istemiyorum. Bana gününden bahset. Nasıl geçti?"

Küçük bir inilti çıkarıyor. "İyiymiş, hayal ettiğimden çok daha iyiydi. Bunu gerçekten kafamda kurguladım."

Ama ben geri itiyorum. "Yapma bunu. Sakatlığın senin için büyük bir kayıptı. Her şeyi değiştirdi."

"Yine de sadece bir çocuktum. Önümde koca bir hayat vardı." Sesi sessizleşiyor. "Çok daha büyük kayıplarla karşılaştım."

Kahretsin, bu mesafe. "Orada olsaydım, şu anda seni kollarıma alırdım."

Dudakları birbirine yapışıyor ve bana göz kırpmıyor. "Bu çok hoşuma giderdi. Sinyalinizi kamerada gördüm."

"Öyle mi?" Sırıtiyorum. "Bunun hakkında ne düşünüyorsun?"

"Mükemmel sayılırdı." Çenesi düşüyor ve neredeyse utanmış gibi görünüyor. "Etrafında olan biten her şeyin ortasında beni düşündün."

Her zaman onu düşündüğümü söylemek istiyorum ama bu çok fazla gibi geliyor. "Johnson'ın karısı gelecek ay bir hayır galası düzenliyor. O güzel kıçını kaldırıp benimle gelebilir misin?"

"Deneyebilirim." Gözleri parlıyor. "Bana tarihi mesaj at. Cuma günleri dersim yok ve eminim Craig ve Allie restoranda benim yerime bakarlar."

"Unutuyorsun, Allie şu anda Cuma gecesi ışıklarını yapıyor."

"Oh, kahretsin!" Elini sevimli bir şekilde alına vuruyor. "Austin'in lisede olduğunu unutup duruyorum. Bugün sınıfta gerçekten harikaydı. Hepsi öyleydi. Onları izlerken tıpkı dediğin gibiydi, dansa olan sevgim kalbimdeki acıyı iyileştirir gibiydi."

Çok düşünceli ve güzel. "Onlar için en iyi öğretmen sen olacaksın."

"Şu eski deyişi hatırlıyor musun, 'Yapamayanlar öğretir'?" Başımı salladım ve o da devam etti. "Bunun bir hakaret olması gerektiğine eminim, sanki o şeyi yapacak kadar iyi değilmişsin de öğretmek zorundaymışsın gibi?"

"Haklısın." Çenem geriliyor ve bunun nereye gittiğinden emin değilim.

"Artık tamamen farklı bir bakış açısına sahibim." Kaşları çatılıyor ve duygularıyla mücadele ettiğini görebiliyorum. "Ne kadar istesem de, sakatlanmadan önce yaptığım gibi dans edemiyorum. Yaşlandığım ve formdan düştüğüm için değil. Kelimenin tam anlamıyla pointe'e çıkamıyorum... Ama öğretebilirim."

Çenesi titriyor ve ben ayağa kalkıyorum. "Bu düşünceni unutma. Eğer bir uçak bulabilirsem, beş saat içinde orada olacağım."

"Bekle!" Sesi yüksek ve parmak uçlarını gözlerinin altına vuruyor. "Anlamıyorsunuz. Sanki o kazıyı geri almışım gibi. Dans edemiyorum ama dans öğretmek artık benim için bir hediye. Jack'in neden koçluk yaptığını anlıyorum. Öğrenciler çok değerli ve ne kadar sıkı çalıştıklarını bilen ve hayallerini anlayan birinden öğrenmek istiyorlar."

Omuzlarım hâlâ gergin ama yavaşça nefes veriyorum. "İyi olduğuna emin misin?"

"Öyleyim." Gözleri hâlâ buğulu ama gülümsemesi gerçek. "Gerçekten çok mutluyum."

Ağır ağır yatağın ayakucuna oturup ön kollarımı dizlerime yaslıyorum. "Sen gerçekten harika bir kızsın, bunu biliyor musun?"

Onun gücünün üstesinden gelemiyorum. Bu konuyu konuştuğumuz gece, bana hikâyesini anlattıktan sonra onun içinde bu gücün olduğundan emindim. İşte beni haklı çıkarıyor.

"Sana başka ne olduğunu söyleyeyim." Bir parmağını ağzına götürüp alt dudağının üzerinde gezdiriyor. "Lisede bale sınıfımda olsaydın nasıl olurdu diye merak ettim."

"Bir balerine göre biraz uzunum."

"Erkek *dansçılara danseurs* denir."

"Hala biraz uzunum."

Bu onu güldürüyor ve bu en güzel ses. Onu neredeyse ağlarken görmek göğsümdeki yumruğu gevşetiyor. Kahretsin, bu çok zordu.

"Lisedeyken seninle çok ilgilenirdim." Yastıkların arasında yan yatıyor, dudaklarında yaramaz bir gülümseme kıvrılıyor. "Büyük ellerinin beni sadece bir mayo ve taytla kaldırdığını hayal ediyorum. Belki sen gömleksiz olurdun, ben de göğsünden aşağı kaydım. Mmm..."

Gözleri kapanıyor ve biraz ürperiyor.

"İşte şimdi bir yerlere varıyoruz." Sesim alçak ve gür. "Lisedeyken sana elimi sürseydim, beni sınıftan atarlardı."

"Neden?"

Kaşlarım çatıldı. "Nedenini biliyorsun."

"Göster bana." Sesi boğucu ve sikim pantolonumun içinde kıpırıyor.

iPad'imi standına yerleştirmek için yanına gidiyorum, sonra geri çekilip gömleğimin düğmelerini açmaya başlıyorum. Ayağa fırlıyor, çenesini ellerinin arasına alıp gözlerini kocaman açarak yüzüstü dönüyor.

"şunu!" Bağırıyor ve ben gülmeye başlıyorum.

Başımın arkasına uzanıp gömleğimi bir çırpıda çıkarıyorum. Parmaklarını ağzına götürüyor ve mükemmel bir taksi düdüğü çalıyor, bu da benim yarı yolda durmama neden oluyor.

"Bunu yapabildiğini bilmiyordum."

"Oyalanmayı bırak ve bana o siki göster!" Karnaval havlayan sesi çok komik.

"Zane'i uyandıracaksın." Bu durumda nasıl eski okul marmelatı oldum? *Yönlendir.* "Kapa çenenin, Danger, ve bana o amcığı göster."

Gözleri parlıyor ve yatağının ucuna doğru kayarak dizüstü bilgisayarını karşısındaki masanın üzerine koyuyor. Ayağa kalkıp kazağını kaldırmasını ve kalçalarının üzerinde yükselen beyaz dantel külotunu ortaya çıkarmasını izliyorum.

"Bu daha iyi." Aletim şimdi tam hazır durumda. "Formamın içinde ne kadar güzel görüldüğünden bahsetmiş miydin?"

Parmaklarını yanlardan geçirip yavaşça kalçalarından aşağı indirirken önce dönüp beyaz dantelle sarılmış yumuşak poposunu oynatıyor.

Omzunun üzerinden bakarak gözlerini kırıştırıyor. "Benden ne yapmamı istiyorsun, Şimşek?"

Dudaklarından duyana kadar lakabımın seksi olduğunu hiç düşünmemiştim. "Ben boşalırken kendine dokunmanı izlemek istiyorum."

Dört ayak üzerinde yatağa tırmanarak öne doğru yürüyor ve yumruğunu ereksiyonumun etrafına sarmadan önce kayganlaştırıyorum.

Sırtını yastıklara yaslayarak çıplak göğüslerinin üzerindeki tişörtü kaldırıyor ve bacaklarını açıyor, böylece kendine dokunduğunu görebiliyorum.

"Kahretsin," diye inleyerek elimi sikimde aşağı yukarı hareket ettirdim.

Orgazm pelvisimde birikiyor, dudağını ısırıp inlemesini izlerken kıcıımı sıkıyor. Göz kapakları titriyor ama gözleri elime sabitlenmiş.

"Bu çok ateşli," diye inliyor. "Boşaldığını duymak istiyorum."

Daha hızlı pompaladıkça nefesim ağırlaşıyor ve bir inilti çıkararak masayı destekliyorum. O da karşılık olarak inliyor, parmakları klitorisinin etrafında dönerken dizlerini birbirine sürtüyor.

Doğrudan sikime doğru bir dalgalanma. "Yaklaştım," diye inliyorum ve şimdi gözlerim onun çıplak amına sabitlenmiş durumda.

İki parmağını içeri sokuyor ve inliyor. "Çok büyüksün. Keşke seni ağzıma alıp emebilseydim..."

"Siktir," diye inliyorum, onun için otuz bir çekmeye devam ederken tezgahın üzerindeki mendil kutusuna uzanıyorum.

Gözleri kısılıyor ve sırtı kavisleniyor. "Dilimi ucunda gezdirirdim, sonra seni boğazımın arkasına kadar çekerdim."

Başka bir zevk dalgası. "Seni yatağa yatırır ve çok sert sikerdim."

"Evet," diye inliyor. "Kıcıımı sikinin üzerinde ve altında döndürürdüm..." "Beni çok iyi alıyorsun. Çok sertim."

"Oh!" Bacakları zıplıyor ve ben onun orgazmını izliyorum. Ağzı açılıyor ve midesi titriyor. "Logan..." diye ağılıyor ve ben derin derin inliyorum.

Sarsılmaya başlıyorum ve ucunu kapatmak için bir mendil alıyorum.

"Bir bakayım..." Nefes nefese kalıyor ve ben de yana kayarak boşalmanın parmaklarımın üzerinden dökülmesine izin veriyorum. "Aman Tanrım."

Elim yavaşlarken ve kalçaları titrerken bir inilti daha çıkarıyorum. Kolum bükülüyor ve bir tıslamayla durmadan önce sikimi son bir kez çekiştiriyorum. "Çok hassas."

Parmaklarıyla amını avuçlayarak yana doğru yuvarlanıyor. İkimiz de hızlı hızlı nefes alıyoruz ve o dudaklarını büken bir gülümsemeyle mırıldanıyor.

"Sen Scoville ölçeğinde beş milyonsun," diye dalga geçiyor.

Bir adım geri çekilip yatağın kenarına oturuyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Hangi biber bu?"

"Öyle bir şey yok." Dirseklerinin üzerine kalkıyor ve çenesini elinin üzerine koyuyor. "Bu Logan Murphy biberi."

Bu beni zayıfça güldürüyor. Çırılçıplak yatağımın ayak ucunda oturuyorum. Orgazmın etkisiyle sikim hala bacağımda zonkluyor. "Kahretsin, keşke burada olsaydın. Formamdan başka bir şey giymeden boşalırken adımı söylediğini duymak gerçek hayatta ıslak bir rüya."

"Öyle mi?" Gözleri kocaman ve heyecanlı.

"Evet, ama aynı şey değil. Vücuduna dokunmak istiyorum." "Bana gala tarihini mesaj at. Orada olacağım."

Bu düşünce göğsümü sıkıyor ve onu burada, benim evimde, bütün gece sevişirken düşünüyorum. "Seni kilitleyebilirim ve asla gitmene izin vermeyebilirim."

"Hmm... Sana izin verebilirim."

OceanofPDF.com

Dylan

"W "Bu yıl öğretmenlik yapacağınızı duyduğumuzda çok heyecanlandık." Mia'nın annesi sanki ünlü biriyle tanışıyormuş gibi elindeki kâğıt programı evirip çeviriyor. "YouTube'daki tüm videolarınızı izliyor. zamanımız yok. Dans için üniversiteye gitmek onun hayali ama ekstra dersleri karşılayamıyoruz."

Bu gece için hazırlanırken çok gergindim. Öğretmenlik sertifikam yok. Maaşımı Okul Aile Birliği ödediği için buradayım ve aileler yeteneğimi sorgulayabilir diye endişelendim.

Bunun yerine, herkes çok nazikti ve Mia'nın annesi gibi minnettar ebeveynler kendimi onlara ve küçük sınıfıma karşı çok korumacı hissetmemi sağladı.

"Eğer isterse okuldan sonra onunla çalışabilirim. Dans akademisinin pahalı olduğunu biliyorum ama çok doğal bir yeteneği var."

Austin ve Allie'yi ve onların durumunu düşünmeden edemiyorum. Üniversite için tek umudu burs almak ya da borç para almak ve geri ödeyebilmek için profesyonel olmasını ummak.

"Yapar mıydın?" Annesinin gözleri büyür ve eli ağzına gider. "Benim iznim var!"

Bir kahkaha attım. "Bir sonraki derste onunla bu konuyu konuşacağım. Sadece birkaç şeyi parlatması ve birkaç ileri adım daha öğrenmesi gerekiyor. Normal sınıfta öğretemeyeceğim şeyler."

Yeni başlayanların pirouette ya da fouetté yapmayı öğrenmesi mümkün değil, ancak Mia'nın bir üniversite ya da şirket için değerlendirilmek istiyorsa bunları bilmesi gerekecek.

"Seçme videosu için de ona yardım edeceğim." Başvurmak için ihtiyaç duyacağı her şeyi hatırlamak için elimden geleni yapıyorum. "Ona *Fındıkkıran* ya da *Kuşu Gölü*'nden kısa bir sahne öğretebilirim."

Dans kariyerim sona erdiğinde yapmakta olduğum her şey bunlardı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor annesi ve başımı kaldırdığımda gözlerinin dolduğunu görüyorum. "Burada olmanız bizim için büyük bir lütuf."

Sözleri boğazıma bir yumru oturttu. "Öğretemeyenler, öğretsin" hakaretini geri almamı pekiştiriyor.

Bir adım öne çıkıp kadına kısa bir sarılıyorum. "Bu benim işim. Öğrencilerimin öğrenmesine ve gelişmesine yardımcı olmak için buradayım."

Eve döndüğümde, kendime yemek hazırlarken Logan ile FaceTime yapmak için telefonumu çıkarıyorum.

"Annesi ağlamaya başladığında neredeyse ben de onunla birlikte ağlayacaktım." Thomas'ın benim için eve gönderdiği bir kase siyah fasulye ve mısırlı *Maque choux*'nun üzerine peynir rendeliyorum.

"Biz ayrıken ağlamayı bırakmalısın." Islak saçlarının kenarına bir havlu sürtüyor. "Bundan hoşlanmıyorum."

Üzerinde beyaz bir tişört ve eşofman var, buzdolabına doğru yürüyüp içinde koyu yeşil bir sıvı olan plastik bir bardak çıkarırken elinde telefon var. Bunun Garrett'in spor radyosu için onayladığı "özel" protein karışımı olduğundan eminim.

"Bunlar mutluluk gözyaşları." Mikrodalgadan yemeğimi ve buzdolabından bir Guinness alıyorum. "Garrett'in özel formülünü mü içiyorsun?"

Uzun bir yudum alarak başını sallıyor. "Adam tam bir canavar. Bugün bacak gününde neredeyse beni öldürüyordu."

"Söyleyemem." Kendi içeceğimden bir yudum alıyorum. "Bu gece atıştırmalık gibi görünüyorsun."

Bu onu güldürüyor ve bu sesle midem sıkışıyor. "İstediğim bir öğretmene benziyorsun..."

"Hey, Logan." Arkamdan gelen yüksek ses neredeyse telefonumu odanın diğer ucuna fırlatmama neden olacaktı.

"Zane!" Telaşlandım. "kopardın."

"Hâlâ burada yaşıyorum." Koridorda ilerlemeye devam etmeden önce tezgahtan biramı aldı. "İkinize de iyi geceler. Gürültüyü azaltmaya çalışın."

Başımı sallayarak buzdolabına gittim ve bir bira daha çıkardım. "Craig galanın olduğu hafta sonu için beni ayarladığını söyledi. Perşembe günü dersten sonra çıkıp Pazartesi sabahına kadar kalabilirim!"

"Sizi alması için bir jet ayarlayacağım." iPad'ini çıkarır ve tıklamaya başlar.

Burnum kırışıyor. "Tek başıma mı uçacağım?"

"Ne kadar çabuk alıştığına şaşıracaksın." New York'a döndüğünden beri bazen daha da artan bir züppe tonu var.

Bu bana, benim cahil ailemin aksine, onun her zaman dünyadaki tüm paraya sahip olduğunu hatırlatıyor. Davis çıplak ayakla geldiğimde ya da çok yüksek sesle konuştuğumda hep burnunu kıvırırdı ama Logan şimdiye kadar bunu umursamış görünmüyor. Kırmızı ayak tırnaklarıma biraz takıntılı ve ne de olsa Garrett ile en iyi arkadaşlar.

"Bu surat da neyin nesi?" Ayrıca şimdiye kadar sahip olduğum en gözlemci erkek arkadaş.

"Hiçbir şey." Gülmeye zorladım. "Sadece gergin falan hissediyordum." "

Yapman gereken her şeyi sana göndereceğim ve uçuş görevlileri size iyi bakacaktır. Bundan emin olacağım."

Louisiana Acı Sos şişesini alıp kaseme birkaç damla damlatıyorum. "Partideki arkadaşların ne olacak?" Sesim sakın çıkıyor. "Ya benden hoşlanmazlarsa?"

Bir an duraksıyor ve sorumu çocukça ya da aptalca diye geçiştirmemesini takdir ediyorum. "Arkadaşlarımı oldukça iyi tanıyorum." Yanıma geldi ve sandalyeye oturdu. "Çocuklar seni sevecek ve Johnson'ın karısı Maddy Georgia'da küçük bir kasabadan. Seninle tanışmak için can atıyor ve Garrett da orada olacak. Ben de orada olacağım."

Göğsümdeki korku biraz gevşiyor. "Kulağa hoş geliyor."

"Yalan söylemeyeceğim, o galada çok uzun süre kalmaya niyetim yok. Ziyaretiniz için başka planlarım var."

Bakışları kararıyor ve midem . "Tamam." "O formayı yanına aldığından emin ol."

"Bavulumu koyacağım ilk şey bu olacak."

Bavuluma koyduğum SON ŞEY doğum kontrol haplarımdır.

O gittiğinde jinekologumdan randevu aldım ve bir kan testi ile reçete yazdırdım. Üç hafta oldu - futbol maçlarını izlediğim üç acı dolu gece, okuldan sonra Mia ile ileri bale adımları üzerinde çalıştığım üç harika saat. Çok hızlı öğreniyor ve sanki bir bale kahiniymişim gibi her sözümü dinliyor.

Austin'i birkaç kez bizimle liftler üzerinde çalışması için ikna ettim. O da hızlı öğrenen biri ve elleri güçlü. Futbolda ani dönüşler yapmaya alışkın ve ben şimdiden Fındıkkıran'daki Kar Kraliçesi ve Şövalyesinin dansını nasıl değiştirebileceğimi planlıyorum.

Üç hafta ve nihayet evimizin bir saat doğusundaki küçük Callahan terminaline giriyorum.

"Bayan Bradford?" Cam kapıdan içeri girdiğimde soluk gri üniformalı bir kadın beni karşılıyor. Beklediğim gibi, mürettebat dışında buradaki tek kişi benim.

"Bu senin için." Bana küçük, robin's egg mavisi bir çanta uzattı.

"Teşekkür ederim." Bavulumu yuvarlarken sesim çıkmıyor.

"Bavulunuzu vereceğim, siz de bu gelebilirsiniz."

Başımı sallayarak onu takip ediyorum ve başka bir kapıdan çıkıp önünde kısa bir merdiven olan küçük bir jete gidiyorum.

Gemiye bindiğimde önümdeki oval masaya bir kadeh şampanya koydu.

"Bir şeye ihtiyacın olursa hemen burada olacağım."

"Teşekkür ederim." Telefonumu çıkardım ve Logan'a bir mesaj gönderdim.

Kendimi prenses gibi
hissediyorum.

LOGAN

Hediyeni aldın mı?

Henüz açmadım.

LOGAN

Bekleyec
eğim.

Dudaklarım bir sırtışa dönüşüyor ve beyaz kağıt mendili çıkarıyorum. İçinde büyük, beyaz saten bir kurdele olan daha küçük, açık mavi bir kutu var. Kurdeleyi kaydırarak çıkarıyorum,

ve *Tiffany & Co.* kelimesi mavi kapağın üzerine siyah damgalanmış. Kapağı kaldırırken parmaklarım titriyor. Küçük bir kasabadan olabilirim ama Tiffany'nin ne anlama geldiğini biliyorum.

İçinde güzel bir inci bileklik ve ona uygun küpeler var. Kalbim yerinden fırlıyor ve beni duyamasa da "Logan..." diye fısıldıyorum.

Telefonumu elime alıp onu aramak için hızlıca tuşa basıyorum ve yakışıklı yüzü ekranda belirdiğinde göğsüm sıkışıyor.

"Çok güzeller."

Yine de bana verdiği gülümseme kadar güzel değil. "Sana daha iyi bir şey alacağımı söylemiştim."

Bileğimdeki deri bileziğe bakıp başımı sallıyorum. "Sana söyledim, daha iyi bir şeye ihtiyacım yok."

"İncileri ve formamı düşünüyorum, başka bir şey düşünmüyorum."

Ses tonundaki alçak hırıltı içimi sıkıyor. "Kulağa hoş geliyor ve elbisemi görmem için sabırsızlanıyorum."

"Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Beş saatlik uçuş boyunca damarlarımda beklenti uğulduyor. Uçak içi filmi izlemek için elimden geleni yapıyorum ama bilindik romantik komedi pek ilgimi çekmiyor. Şampanya kadehimi bitiriyorum ama bir tane daha içmeyi reddediyorum. Kindle'ımda baharatlı bir romantizm okumaya çalışıyorum ama bu sadece Logan'ı daha fazla görmek istememe neden oluyor.

Teterboro Havaalanı'na doğru alçalmaya başladığımızda hava kararmıştı. Manhattan silüetini görebiliyorum ve bir sınır dalgası nefesimi kesiyor. İniyoruz ve Craig'e hızlıca bir mesaj atıyorum.

NYC'ye döneceğim için neden bu kadar gerginim?

O kadar hızlı cevap veriyor ki, telefonu elinde mi diye merak ediyorum.

CRAIG

Çünkü ben seninle değilim.

Yardıma olur. Neden seni tekrar getirmedim?

CRAIG

Birinin Ateş Yiyenlere hizmet etmesi gerekiyor ve zengin erkek arkadaşın seni tamamen kendine istiyor.

Midem sıkışıyor ve dudağımı çiğniyorum.

Sahne korkum var.

CRAIG

En iyi buluşma olacak.

Belki benim ne kadar berbat biri olduğumu
unutmuştur.

CRAIG

Ona bir biber ver. Hatırlayacaktır.

Bu beni güldürdü.

Seni seviyorum,
Bish.

CRAIG

Seni seviyorum,
Deedee.

Uçak duruyor ve uçuş görevlisi kapıyı açıyor. Sinirlerim boğazımda düğümleniyor ve eşyalarımı toplarken parmaklarım titriyor. Tam kısa merdivenlerden iniyordum ki başımı kaldırdığımda pistte bekleyen kot pantolonlu ve ceketli, uzun boylu, yakışıklı bir adam görüyorum.

Elleri ceplerinde ve siyah saçları esintide hareket ediyor. O düz beyaz sırtışıyla beni izliyor ve mavi gözlerindeki arzu midemdeki sinirleri çılgın kelebeklere dönüştürüyor.

Doğruca kollarına koşuyorum ve beni ayaklarımdan kaldırıyor. Ağzlarımız mühürleniyor, dudaklar ayrılıyor, diller birbirine kayıyor ve göğsümdeki özlem beni neredeyse ağlatıyor.

Duygularımı geri yutuyorum ama sesim yine de çatlıyor. "Seni çok özledim."

O kadar çok ki... Yüksek sesle ama bildiğinden eminim.

"Bizi evime geri götürmesi için en hızlı SUV'u kiraladım." Sesi alçaktı ve beni ayağa kaldırdı. "O kadar bekleyebileceğimden emin değilim."

Arabaya doğru yürürken kolunu bana doluyor ve beni sıkıca yanında tutuyor. Dairesine doğru giderken elimi tutuyor, ara sıra parmaklarımın arkasını öpmek için kaldırıyor. Her seferinde damarlarıma bir sıcaklık hücum ediyor.

"Bu akşamki Dare yemeği ne?" Gözleri saçlarımda geziniyor ve ben yerimden kalkıp onun kucağına oturmak istiyorum.

"Karides dolgulu jalapeños."

Koyu renk kaşları çatılıyor. "Bu bir Dare yemeği için çok uysal görünüyor."

"Craig buna Disney Dare diyor." Bu Logan'ın kıkırdamasına neden oldu ve ben de açıkladım. "Gerçekten tehlikeli biberlerle uğraşmaktan hoşlanmıyor."

"Bu sadece benim kızım için."

Sevgilisi. Damarlarımda başka bir sıcaklık dalgası.

Sonunda onun binasındaız ve Tahoe durduğu anda emniyet kemerini çıkarıp benimkini çıkarmama yardım ediyor. İri elleri belime uzanıyor ve hevesi beni güldürüyor. İçim sıcak ve kaygan.

"Eşyalarım ne olacak?" Bana yardım ederken ellerim omuzlarında.

"Onları kapıcıya götürmesi için Fred'e ödeme yaptım bile. Onları süitime teslim edecek." Beni neredeyse kaldırıma kadar taşıdı.

"Evinize hoş geldiniz, Bay Logan." Biz aceleyle geçerken süslü paltolu ve şapkalı bir adam kapıyı tutuyor.

"Teşekkürler, Klaus." Asansöre binmeden önce kelimeleri zar zor söyleyebildi.

Düğmeye tekrar tekrar basıyor ve ben gülmeden duramıyorum. "Beni omzunun üzerinden mi atacaksın?"

"Olabilir." Bana bakmak için dönüyor ve gözlerindeki ihtiyaç benimkini yansıtıyor, damarlarımda nabız gibi atıyor.

Bunun bana geri yansıdığını görmek, şimdiye kadar yaşadığım en eşsiz tatmin edici duygu. Benim onu özlediğim kadar o da beni çok özledi ve asansörün kapısı açılır açılmaz...

Ve yaşlı bir kadının küçük köpeğini toplamasını, şemsiyesini ve çantasını almasını, geride bir şey bırakmadığını iki kez kontrol etmesini ve küçük kompartımandan yavaşça çıkmasını bekliyoruz...

"Sanki ineceğini bilmiyormuş gibi," diye mırıldanıyor sabırsızca ve ben kahkaha atmamak için burnumu tutmak zorunda kalıyorum.

Göğsümde kabaran heyecanı durduramıyor gibiyim. Sonunda asansörde yalnız kaldık ve sırtımı duvara yaslayıp ağzımı kendi ağzıyla kapatarak beni ayağa kaldırırken bir hırıltı çıkarıyor.

Parmaklarım saçlarında ve çatı katındaki süitime doğru yükselirken ağızlarımız birbirini tüketiyor. Birbirimizin dudaklarını yalayarak ve çekerek acelemizle özensiz davranıyoruz. Isırıyor ve daha hızlı nefes alıyoruz.

Zil sesini zar zor duyuyorum. O kısa fuayeyi geçip kapısının kilidini açarken ben hâlâ ona sarılmış, ağzımı boynuna dayamış durumdayım.

Beni doğruca yatak odasına taşıırken kapı çarpıyor. Telaşlı bir aceleyle blazer ceketini ve hemen ardından siyah tişörtünü çıkarıyor. Çizgili gövdesini görünce dudaklarımdan memnun bir mırıltı dökülüyor.

Taytımı ve kapüşonlu tişörtümü çıkardım ve iri eller kalçalarımı kapladığında atletimi yırtıyorum.

Dudakları karnıma değdiğinde "Oh," diye nefes alıyorum.

"Ver şunu bana." Külotumu yırtarak indiriyor ve ben gömleğimi yere bırakırken yüzü kasıklarına gömülüyor.

"Logan!" Dilini klitorisimin üzerinden ilk kez geçirdiğinde ağlıyorum.

Ayrı kaldığımız onca hafta, uçaktaki saatler, buraya gelirken, bu odaya çıkarken geçen dakikalar, beklentimi yakıyor ve beni çok hızlı bir şekilde uçurumun kenarına getiriyor. Dudaklarım ayrılıyor ve bacaklarım titriyor. O durmuyor.

Büyük elleriyle kıcımlı kavırıyor ve iki parmağını sırlıslıkla olmuş göbeğime sokarak göğsümden derin bir inilti çıkarıyor.

"Benim için çok ıslaksın." Ağzı bacağımanın kıvrımına doğru hareket ediyor ve sakalının hassas tenime sürtünmesi nefesimi kesiyor.

"Sana içinde ihtiyacım var." Ellerimi omuzlarında gezdiriyorum. "Çok uzun zaman oldu."

Onun sert vücudunu benimkine bastırılmış hissetmeye ihtiyacım var, içimdeki sert horozu hızlı, ateşli hareket ediyor. Dilini bir kez daha klitorisimin üzerinden geçiriyor ve kalçalarım zıplıyor.

Ayağa kalkıp beni belimden yakalıyor ve yatağa doğru yükselirken beni vücuduna doğru çekiyor. Bacaklarım ayrılıyor ve gözlerimin içine bakarak duraklıyor. Doğum kontrolünden, test yaptırmaktan bahsettik ve sonuçlarımızı paylaştık.

"Artık prezervatif yok mu?"

Yüzünü ellerimle kavrayıp dudaklarımı ona doğru kaldırıyorum. "Artık yok."

Bir iniltiyle ağzımı yakalıyor ve öpüşmemiz doyumsuz oluyor. için aklıktan ölüyoruz. Dizlerimi kaldırıyorum ve o da aramıza ucunu hizalıyor. Alçak bir iniltiyle yavaşça içime bastırıyor, beni iyice geriyor, içimi doldururken sırtımı kamburlaştırıyor.

Kukum kasılmaya başladığında "Tanrım," diye nefes nefese kalıyorum.

"Logan..."

Hiç böyle olmamıştım, her nefese, her dokunuşa, en küçük fısıltıya karşılık veriyordum. İtmeye başladığında ağzı tekrar benimkini kaplıyor. Beni doldurma şekli haykırmama neden oluyor. Kollarım boynuna dolanıyor ve tam sınırdayım.

"Boşalacağım." İnliyor. "Çok iyi hissediyorsun."

Kalçaları hızlanıyor, sarsıntılı ve çaresiz. Ben de tam onun yanımdayım, nefes nefese kalıyorum ve her hamlesini karşılamak için kalçalarımı kaldırıyorum. Kaslı kolları belime dolanıyor ve beni yuvarlayarak üstüne çıkıyor.

Başlığı tutmak için öne uzanıyorum ve kalçalarım onu kökten uca alarak yukarı ve aşağı kayıyor. Elleri kıcımlı kavlıyor, beni sıkıyor ve yayıyor, bedenimi onunkine sürüyor ama ben kendi hislerimde kaybolmuş, karnımın alt kısmında dönen ve sıkılaştıran orgazmı kovalıyorum.

Derin inlemeleri, kıcımlı kavrayan ve beni daha hızlı hareket ettiren elleri beni daha yükseğe çıkarıyor. Hızımı korurken yatak başlığını sarsıyorum, ter boynumdan aşağı süzülüyor, göğüslerimin arasından kayıyor. Tam orada, uçurumun kenarında dengede dururken dili kaburgalarımın meme ucuma doğru kayıyor.

Diliyle ve dişleriyle alay ediyor ve ben derin, ürpertici bir çığlık atıyorum, neredeyse vahşi. Bedenim sarsılıyor, sonra öne doğru eğiliyor. Kalçalarım belinde sıkılaşıyor ve omuzlarını kavıyorum.

Beni sikinde aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ediyor ve inerken nabzının attığını hissediyorum, orgazm olurken sesi kesiliyor. Göğsüne doğru eğilerek, orgazmın titreten mutluluğu boyunca ona sarılıyorum. Birlikteyiz, birbirimizin kollarında bitiyoruz.

Bana sıkıca sarılıyor ve kalbinin benimki kadar hızlı çarptığını dinliyorum.

Aşağı inmeye başladığımızda nefes nefese kalıyoruz. Ellerim göğsünde ve gözlerim kapanıyor. Güçlü kolları beni tutuyor ve ben onun kucağının kozasına sokuluyorum.

Yumuşak dudaklar başıma, boynuma ve omzuma bastırıyor. Bizi yana doğru yuvarlıyor ve ikimiz de az önce olanların yoğunluğu içinde bocalıyor gibiyiz. Tüm o geceler boyunca ekranlara bakmak, birbirimize dokunma ihtiyacı duymak, birbirimizin bedenlerini hissetme özlemi bizi bu noktaya getirdi. Bir rüyanın gerçekleşmesi gibi.

Elini kaldırarak parmağıyla yanağımdaki saçlarımın izini sürüyor. "Artık sana sarılabilirim."

"Her dakika."

Yatakta öne doğru kayarak yüzümü onun sıcak tenine bastırıyorum. Narenciye, sandal ağacı, sabun ve ter kokusunu içime çekiyorum. Öpmekten, ısırmaktan ve vücudunu yalamaktan dilime tuz bulaşıyor. Güçlü elleri beni hiç bırakmayacakmış gibi tutuyor ve nazıkçe saçlarımı okşuyor.

Bu şekilde uyuyabilirim ve onun kıpırdadığını hissettiğimde neredeyse uyuyacağım. Ayağa kalkıyor, beni kollarına alıyor ve banyoya götürüyor.

Logan

W Kol suyu üzerimize yağıyor ve Dylan'ın elleri duşumun taş duvarına bastırıyor. Adımı haykırıyor, yüksek sesle inliyor ve ben kalçalarını kavrayıp sikimi derinlerine sokarken gözlerim kapanıyor sıırılsıklam am.

Kıçı pelvisime doğru dönüyor ve parmaklarımı klitorisinin üzerinde dolaştırmak için uzanıyorum. Dizlerinin bükülmesi uzun sürmedi ve onu belinden yakaladım. Beni alırken çok iyi hissediyor. Sıkı, sıcak ve ıslak ve orgazm olduğunda zihnim değişiyor.

Dişlerim omzunun derisine değiyor ve kollarımda titriyor. Onu tutuyorum ve bitiriyorum, orgazm beni kaskatı sarsmadan önce üç sert itiş daha, nabız bacaklarımızdan aşağı dökülene kadar onu doldururken hareketsiz kalmama neden oluyor.

Başı köprücük kemiğime yaslanıyor ve boynunu öpüyorum, derisini dişlerimin arasına alıyorum. Yüzünü eğiyor ve ağzını tekrar yakalayıp dilimi onun­kine karşı yalıyorum. O benim uyuşturucum ve ona doyamıyorum. Önümüzdeki dört gün boyunca bu dairede kalıp sevişmekten başka bir şey yapmazsak hiç şaşırımam.

Kollarımda dönerken yumuşak göğüsleri göğsüme baskı yapıyor, ben de kollarımı onunkilere dolayarak güzel kehribar gözlerine bakıyorum.

"İyi misin?" Sesim şefkatle çok sıcak. *Hiç bir kadınla bu şekilde konuşmuş muydum?*

"İyiden de iyiyim." Sırıttıyor ve o gamze ağzının köşesinde. "Cennetteyim."

"Dur seni temizleyeyim." Lif kabağına uzandım ve duş jelimi sürdüm.

o.

Erkeksi ve odunsu, ama onun *benim* gibi kokmasını seviyorum, *benim gibi*. Süngeri omuzlarının üzerinden kaydırıyorum ama parmaklarımla temizliyorum.

bacaklarının arasında. Ben çalışırken yanağı omzuma yaslanıyor ve o tembel gülümseme dudaklarını kıvrıyor.

"Beni tekrar boşaltmaya mı çalışıyorsun?"

"Seni bütün gece boşaltmayı planlıyorum ama önce temizlenelim."

Şampuna uzanarak saçlarına nazıkçe sürüyorum ve köpürtüyorum. Sonra durulanmak için duş spreyinin altına girerken başını tutuyorum. Çenesini kaldırıyor ve ağzını benimkiyle kapatıyorum, tatlı su öpücüklerimize karışıyor.

İşimiz bittiğinde musluğu kapatıyorum ve ikimizi de büyük boy havlulara sarıyorum. Dylan daha küçük bir tane alıp türban gibi başının etrafına sarıyor.

"Yemek sipariş ettim." Bizi yatak odasından bavulunu bıraktığımız küçük fuaye alanına götürdüm. "Muhtemelen kapının dışında duruyordur."

"Ben üstümü değiştireyim." Gülümsüyor, kolumu yakalıyor ve bir öpücük daha almak için parmak uçlarına yükseliyor.

Eğiliyorum ve iki kalp atışı boyunca dudaklarını dudaklarımla tutuyorum. Ona dokunabilmek çok rahatlatıcı. Milyonlarca yıl önce vedalaştığımızdan beri bunu yapmayı ne kadar çok istediğimi fark ediyorum.

Kuşkonmazlı ve hafif limon soslu iki orta pişmiş biftek tabağa kondu ve yeniden ısıtıldı. Ben gri eşofman altımı ve beyaz tişörtümü giydim, o ise lacivert ve kırmızı tişörtümden başka bir şey giymeden, ayakları çıplak bir şekilde mutfığa girdi.

Durup ona hayranlıkla bakmalıyım. Göğsünde kocaman kırmızı bir 12 var ve nemli saçları omzunun üzerinde. Dudakları öpücüklerimden şişmiş ve sahip olma duygusu göğsümü yakıyor.

"Kahretsin, Dylan." Elim karnımdaki ağrıyı örtüyor. "Sadece seni tekrar becermek istiyorum."

Kıkırdayarak öne doğru eğiliyor ve bana doğru zıplıyor. Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek kollarını boynuma doluyor. Onu barın üzerine kaldırıyorum, böylece onu düzgünce öpebiliyorum, dilimi onunkiyle kaydırıyorum ve ellerimi sıcak tenini, yumuşak göğüslerini hissetmek için üstünün altına kaydırıyorum.

Dudakları ayrılıyor ve bana iki hızlı öpücük veriyor. "Önce beni doyurmalısın, çünkü öğle yemeğinden beri bir şey yemedim."

Küstah ses tonuna sırtıyorum, onu bırakmadan önce bir kez daha yavaşça öpüyorum

Onu.

"Galada bunu mu giyeceksin?" Bir şişe açmaya gidiyorum kırmızı şarap.

"Tabii ki!" Gömleğe bakarak kollarını uzatıyor. "Ve bana verdiğin o güzel inciler."

Bütün hafta sonu gülümseyeceğime eminim. Söylediği her şey, çıkardığı her ses kulaklarıma en tatlı müzik gibi geliyor.

"Al." Ona bir bardak şarap veriyorum. "Bütün hafta sonu yatakta kalmaya." "Mmm..." Kadehini benimkine tokuşturuyor. "Kulağa rüya gibi geliyor."

Keşke mümkün olsaydı. Gerçek şu ki, yarın antrenmanım ve Cumartesi sabahı hafif bir antrenmanım var ama eve döndüğümde onun burada beni bekliyor olması en güzel ödül.

"Kardeşimi henüz görmediğime İNANAMIYORUM," diye sesleniyor kapalı kapının arkasından.

İlk gecemizi birbirimizin kollarına sarılarak geçirdik. Cuma sabahı ben antrenmana gitmeden önce kahve içtik ve hafif bir kahvaltı yaptık.

Eve geldiğimde beni kapıda formamla karşıladı, ben de tabii ki onu içeri taşıdım ve kanepenin üzerine yatırdım. Yine akşam yemeği sipariş ettim, çünkü birbirimize dokunmadan duramıyorduk... ya da belki de sadece ben ona dokunuyordum.

Günü Midtown'da koşturarak geçirdikten sonra Mia için bir seçme daveti almak üzere American Ballet Company ofislerine uğradı.

Dün gece onu kollarıma aldığımda bana "İçeri girmenin tek yolu bu," demişti.

"Tek yapman gereken bir tane istemek mi?" İtiraf ediyorum, bale hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Herkes sorabilir ama Constance Westwood'un toplumda çok büyük bir ağırlığı var." Kaşlarım çatıldı ve o da açıkladı. "Mobile'daki dans akademisindeyken benim öğretmenimdi. O da mezunlardan biri ve umarım bana öğrettiğini ve Mia'nın da öğrencilerimden biri olduğunu söylemesi onu kapıdan içeri sokar."

"Vay canına." Kaşlarım kalktı. "Mia'nın annesinin neden ağladığını şimdi anlıyorum."

Dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve sevimli kulakları kıpkırmızı oldu. Doğal olarak onu sırt üstü yatırıp güzel, cömert kızıyla tatlı tatlı sevişmek zorunda kaldım.

Benim kızım. Ona ne zaman böyle seslenmeye başladığımı, bu kelimelerin zihnimde ilk ne zaman belirdiğini bilmiyorum ama çok doğru.

Ona dokunmadan ve tadına bakmadan duramıyorum. Oturduğumuzda onu yanıma çekiyorum, ipeksi saçlarını içime çekiyorum ve uyuduğumuzda kollarıma sarılıyor. Kaçınılmaz yerçekiminin birbirine çektiği iki yıldız gibiyiz.

Şimdi gala için elbisesini giyerken beni yatak kapısında bekletiyor. Bu sabah ben antrenmandayken saçını ve makyajını yaptırmak için dışarı çıktı - bunlara ihtiyacı olduğundan değil. Dylan doğuştan çok güzel.

"Garrett'ı bu akşam göreceksiniz. Dün oldukça sıkı bir antrenman yaptı." "Bana mesaj atıp bu daireden ayrılıp ayrılmayacağımızı sordu."

"Umarım ona hayır demişsindir."

Yumuşak bir kahkaha ondan bana doğru süzülüyor ve beni gülümsetiyor. "Yarın onunla brunch ya da öğle yemeği yememiz gerekecek."

Sesi kapıya yaklaşıyor ve ben onu tekrar görmeye hazır bir şekilde doğruluyorum. İnce bir tahta parçası bile beni sevgimin nesnesinden alıkoyduğunda mutsuz olan küçük bir çocuk gibiyim.

Basit siyah smokin pantolonumu, kravatımı ve ceketimi giymem tam beş dakikamı aldı ve kapıyı açtığı anda nefesim kesildi.

"Siktir..." Kelime dudaklarımdan fısıltıyla döküldü. "Sen böyle görünürken hiçbir yere gitmiyoruz."

Elbisesi yere kadar uzanıyor ve dökümlü, parıltılı ışıltılarla kaplı çıplak, görünüşte şeffaf bir kumaştan yapılmış. Spagetti askıları var ve ön kısmı V yakalı. Göğüslerinin kabarıklığının benimle alay etmesine izin vermek için dekolte. Lanet olası elbisenin tamamı benimle alay ediyor.

Yanakları pembeleşiyor ve parmaklarıyla eteğinin kenarlarını kaldırarak aşağıya bakıyor. "Sanki yıldız ışığına sarılmış gibiyim."

"Harika görünüyorsun." Durduğu yere doğru yürüyüp elini elime alıyorum. "Sana bakan her erkeği dövmek zorunda kalacağım."

"Değilsin." Gülüyor ve avuçlarını ceketimin yakalarına dayıyor.

Ona hediye ettiğim inci bileklik bileğinde narin duruyor ve elmas uçlu inci küpeler yanaklarını ısıtıyor. Eğilerek parlak pembe dudaklarını öpüyorum. Koyu renk saçları yanlardan toplanmış ama omuzlarından ve sırtından aşağıya doğru maun rengi dalgalar halinde sarkıyor.

Başparmağımı yanağının üst kısmında hafifçe gezdiriyorum. "Bu hafta sonu gelmene gerçekten çok sevindim."

Yanağını elime yaslıyor ve kalın kirpiklerini kırıştırarak bana bakıyor. "Fark etmediysen söyleyeyim, harika vakit geçiriyorum."

"Sanırım bu partide görünmek zorundayız, ama çok uzun kalmayı beklemeyin."

Burnu kırılıyor ve beni usulca öpmek için yaklaşıyor. "Patron sensin."

"Bunun sesini sevdim." Sesim kısık bir hırıltıya dönüştü. "Belki biraz fazla."

Elimi tutarak uzaklaşıyor. "Gitsek iyi olur yoksa hiç ."

Tedavi için GALA ünlüler ve fenomenlerle dolu. Tüm futbol takımı burada, çünkü bu bizim oyun kurucumuzun belirlediği hayır kurumu.

Fotoğrafçılar cipten çıkmamızı bekliyor ve keşke Dylan'ı işimin bu kısmından koruyabilseydim. Dedikodu siteleri ve eğlence muhabirleri her zaman işimizin içindeler ve onların görüşleri ve yorumları bazen gerçekten boktan olabiliyor.

Dylan'ın mahremiyetini kaybetmesini istemiyorum ve kolumdaki bu güzel gizemli kadını gördükleri anda bir beslenme çılgınlığının patlak vermesinden korkuyorum.

Dışarı çıkarken yanıp sönen ışıklar bizi kör ediyor ve fotoğrafçılar adımı bağılıyor. Ceketimin kenarını kaldırıyorum ve bizi kırmızı halı kaplı merdivenlerden olabildiğince hızlı bir şekilde çıkarıp mekâna sokmak için elimden geleni yapıyorum. Dylan topuklu ayakkabılarıyla bana ayak uydurmaya çalışırken kolumdan ve elbisesinin kenarından tutuyor.

"Ateş nerede?" Balo salonunun fuayesinde durduğumuzda saçlarını geriye iterek gülüyor.

"O adamlardan nefret ediyorum." Ceketimi düzeltiyorum ve o da yakamı düzeltmek için uzanıyor.

"Kardeşlerim de onlardan nefret ederdi." Sesi sakın ve gerçekçi "Hendrix hariç hepsi. Sanırım o ilgi odağı olmaktan gerçekten hoşlanıyor. Bunun sebebinin bebekken benim gelip spot ışıklarını çalmam olduğunu söylemekten hoşlanıyor."

"Ben onun yaşındayken, ilk başladığımda, bunun havalı olduğunu düşünürdüm. Sanki bir rock yıldızıydım. Şimdi öğrendim ki hakkınızda ne söyleyeceklerini asla bilemezsiniz ve bunu asla geri alamazsınız."

"İnternet dedikoduları beni endişelendirmiyor."

"Nihayet buradasınız!" Balo salonuna girdiğimizde Garrett'ın gür sesi bizi selamlıyor.

Dylan'ın gözleri parlıyor ve kardeşine sarılmak için atlamadan önce elbisesinin kenarını tekrar kaldırıyor. "Bu şeyin içinde sırtına atlayamam," diye gülerek ona sarılıyor.

"İyi bir şey." Ayı gibi sarılarak onu yerden kaldırıyor. "Gittikçe halsizleşıyorsun."

"Ben değilim!" Onun sırtını tokatlıyor ve ben de ikisine bakıp kıkırdıyorum.

Uzun boylu, sıfır beden bir esmer koluna uzanıyor ve onun yanında Lainey Smith'i tanıdığım da kaşlarım kalkıyor. Lainey Natalia'nın model arkadaşlarından biri ve onu burada Grizz'le gördüğüme şaşırdım. En azından sürekli fotoğraf çekip sosyal medyada paylaşmıyor.

"Merhaba, Lainey." Elini sıkmak için uzandım.

"Logan." İnce kaşları kalkıyor ve Dylan'ı inceliyor. "Sevgili flörtün kim?"

"Ah, Lainey Smith, küçük kardeşim Dylan'la tanış." Garrett elini Lainey'nin sırtının üst kısmına koydu. "Bu adam katılabilsin diye Alabama'dan uçakla geldi."

"Evet, öyle yaptı." Kızıma bakarken sesim sıcaktı.

"Kulağa ciddi geliyor." Lainey'nin bakışları Dylan'dan bana yöneliyor. "Bu kadar uzakta nasıl tanıştınız?"

Garrett, "Onu bu yaz aileyle tanışması için eve getirdim," diye espri yapıyor. "Ve Dylan onu bir hayalet biberle çiviledi!"

"Garrett!" Dylan kolunun üst kısmına bir yumruk atar ve sonra elini sallar. "Ow!"

"Bu bir granit levha." Pazusunu esnetiyor, sırtıyor.

"İyi misin?" Dylan'ın elini elime alıp nazikçe masaj yapıyorum.

"Evet." Başını sallıyor. "Seninle tanıştığıma gerçekten memnun oldum, Lainey. İki başlı kardeşimle ne yapıyorsun bilmiyorum."

"Şimdiye kadar sadece bir kafayla tanıştı." Garrett iyi gidiyor.

"Garrett." Dylan bu sefer sadece kolunu itiyor. Hareket etmiyor. "Annem ne derdi?"

"Denedi." Göğsüme dirsek atarak gülüyor.

Lainey ona gözlerini deviriyor, sonra bana göz kırpmıyor. "Hayalet biber de neyin nesi?"

"Sadece aptalca bir kazaydı." Dylan araya giriyor. "Sen gerçekten model misin?"

Anna Wintour ile tanıştın mı?"

"Evet ve hayır." Lainey gülümseyerek elini Dylan'ın kolunun arasına sokuyor. "Hadi bir şeyler içelim. Eğlenceli birine benziyorsun."

"Oh... ahh..." Dylan'ın gözleri bana döndü. "Bu iyi mi?"

Tereddüt içindeyim, Lainey'nin onu alıp götürmesi ve her şeyi Natalia'ya rapor etmesi için ona üçüncü dereceden ceza vermesi konusunda tamamen rahat değilim. Aynı zamanda Dylan kendi başının çaresine bakabilir ve herkesin onun hakkında bilgi sahibi olmasını istiyorum.

"Devam et." Ona göz kırpmıyorum. "Hemen geliyorum."

Gülümsüyor ve Lainey ile bara doğru yürürken onu izliyorum. O, yıldız ışığına sarılmış seksi baharatın kıvrımlı, lezzetli bir demeti ve Lainey'yi ona iyi davrandığı için biraz daha fazla seviyorum.

"Bir hayalet biberi bir buzula her tercih ederim," diyorum dalgınca. "Yüzünü eritse bile mi?"

"Yüzümden daha fazla eridi."

Kaşları çatılır ve bir an için kabadayılığı bırakır. "Küçük kız kardeşim konusunda gerçekten ciddisin. Bu ne anlama geliyor?"

Ne anlama gelmesini istediğimi biliyorum ama tek söylediğim, "Ağırdan almak için elimizden geleni yapıyoruz."

"Bana yavaş görünmüyor."

Son iki geceyi nasıl geçirdiğimizi düşününce itiraz edemiyorum ama o bunu duymak istemiyor. Bunun yerine onu en yakındaki açık bara kadar takip ediyorum ve kendisi için bir bira, benim için de sek bir viski sipariş etmesini bekliyorum.

"Burada Lainey ile ne yapıyorsun?" İçkimden bir yudum aldım. "Her zaman sıksa kadınlardan nefret ettiğini söyledin."

"Nefret güçlü bir kelime dostum. Bu gece için bir randevuya ihtiyacım vardı ve Lainey müsaitti." Bir içki alır. "Natalia'nın arkadaşları arasında en az sinir bozucu olanı o, ama haklısın. Bana güzel kışık bir cahil kız ver, mutlu bir adam olayım."

Assman, kendi kendime kıkırdıyorum. "Wendy'ye ne oldu? Tasarıya uyuyor gibiydi."

"Biz güneydeyken gidip benden bir erkek arkadaş edindiğine inanabiliyor musun? Yemin ederim, bugünlerde şehir dışına çıkamıyorsun."

Bir kakhaha attım. "En azından burada Natalia ile birlikte değilsin." "İti an çomağı hazırla." Garrett kolunun içine öksürüyor.

Tam zamanında döndüm ve eski sevgilimin Ricky () Berke'yle birlikte geldiğini gördüm. "Merhaba Logan." Sesinde soğuk bir güven vardı.

Elini koluma koymak ve yanağımı öpmek için öne doğru adım atıyor. Geri çekilmiyorum ama bu jestini de pek takdir etmiyorum. Dylan'ın hâlâ onunla ilgilendiğini düşünmesini istemiyorum.

"Natalia." Kaba bir şekilde başımı salladım. "Ricky."

Garrett elini omzuma koyarak ikisini işaret ediyor. "Siz ikiniz çıkıyor musunuz yoksa bu sadece gala için mi?"

"Ne düşünüyorsun, Grizz?" Ricky elini Natalia'nın kışına koyuyor ve onun irkildiğini fark ediyorum.

Natalia'yla herkesin önünde sevgi gösterilerinden hoşlanmadığını bilecek kadar uzun süre çıktım. Ya da fiziksel olarak özenli davranışlardan. Dylan'ın tatlı sesi bize katıldığında yarı yarıya onun kafasını ısırmasını bekliyordum.

"Üzgünüm, buraya gelir gelmez seni bırakıp kaçmak istememiştim."

Omuzlarım gevşiyor ve kolumu ona dolamadan önce ipeksi saçlarını omzundan kaydırıyorum. "Özür dilemene gerek yok. İyi vakit geçirmeni ve insanlarla tanışmanı istiyorum."

"Peki bu kim olabilir?" Natalia bizi inceliyor. "Hakkında çok şey duyduğum Garrett'ın küçük kız kardeşi değil mi?"

"Beni duydun mu?" Dylan'ın gözleri daha da kırışıyor ve elini uzatarak öne doğru bir adım atıyor. "Natalia van Norse, sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

Şerefine, Natalia hazırlıksız yakalanır. "O zevk bana ait, eminim."

"Üzgünüm," Dylan'ın çenesi düşüyor. "Ben Dylan Bradford. Garrett'ın kız kardeşiyim, ve, ahh..."

Gözleri bana kaydı ve elini uzattım. "Kız arkadaşım."

Natalia'nın gözleri büyür. "Kız arkadaş mı?"

Neden şaşırmış gibi davrandığını bilmiyorum ama açıklıyorum. "Temmuz'dan beri görüşüyoruz."

"Haziran'da Galileo'daydık."

Yunanlı adamla nasıl gittiğini sormak istiyorum ama önce Dylan konuşuyor. "İtiraf ediyorum, seninle tanışmak beni biraz şaşırttı. Moda fikirleri için her zaman Instagram'ınıza bakıyorum. Geçen yılki Met Gala'da giydiğin elbiseye kesinlikle bayıldım."

Natasha'nın dudakları aralanıyor ve kafası iyice karışmış görünüyor. Dylan gibi içtenlikle nazik olan birini anlaması mümkün değildir.

"Teşekkür ederim." Natalia boğazını temizler ve Ricky'nin kolunu çekiştirir. "Biz sadece içki almaya gidiyoruz. Umarım hepiniz harika bir akşam geçirirsiniz."

Dylan bana dönüp ellerini kollarımın arasına sokmadan önce onların gidişini izliyor. "Herkes çok iyi. Bana taşralı muamelesi yapacaklar diye çok endişelendim." "Eğer biri sana taşralı gibi davranırsa, bana haber ver." Alçak bir hırıltı

ses tonum ve yüzünde parlayan eğlence.

"Yapmayacağım ama senin bu korumacı yönünü gerçekten seviyorum."

Başparmağımı çenesine koyarak bakışlarını tutuyorum. "Kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim."

"Logan! Her yerde seni arıyordum." Maddy Johnson'ın sesini tanıdım. "Yeni en iyi arkadaşım nerede?"

Maddy'nin üzerinde togayı andıran dökümlü beyaz bir elbise, belinde altın bir kemer ve sarışın başında altın bir saç bandı var. İki elini de Dylan'a uzatmış.

"Logan bana Alabama'dan geldiğini söylediğinde çılgılık attım, değil mi Logan?" O devam ederken ben başımı sallıyorum. "Memleketten konuşacak birinin olması çok güzel."

"Ne demek istediğini anlıyorum." Dylan onu kucaklıyor. "Bu inanılmaz bir olay. Hepsini kendin mi yaptın?"

"Tanrım, hayır!" Maddy başını sallıyor. "Tüm bunlarla ilgilenen bir parti planlayıcıları ekibimiz var. Biraz daha şampanya alalım."

Dylan'ı bara sürüklüyor, ben de geride durup onun benim dünyama uyumunu izliyorum.

"Şu aksanlar, Tanrım!" Natalia sanki geri bildirim alıyormuş gibi elini kulağının yanında tutuyor. "Bazı insanların bunu büyüleyici bulduğunu biliyorum ama kara tahtaya çakılmış çivi gibi."

Kaşlarım çatıldı. "Kıskançlık sana hiç yakışmıyor."

İki elini de havaya kaldırıyor. "Sakin ol, koca adam. Sadece takılıyordum. Aslında senin farklı olduğunu söylemek için geldim. Her zamankinden daha mutlu görünüyorsun - ya da en azından benimleyken olduğundan."

"Çok az ortak noktamız vardı." Viskimden bir yudum daha alıyorum.

"Bu doğru mu?" Gözleri kısıldı. "Çok fazla ortak yönümüz olduğunu söyleyebilirim. İkimiz de varlıklı, bağımsız ailelerden geliyoruz. İkimiz de seçtiğimiz mesleklerden daha zekiyiz."

"Klişeler hiçbir zaman umurumda olmadı."

"Yine de gerçekte bir dayanakları var. Mankenler ve sporcular genellikle dahi değildir, ama sen ve ben bazı şeyleri fark ederiz."

"Ne fark ettin?" Çok da umurumda değil.

"Taşralı küçük bir kızla çıkıyorsun. Babandan intikam almak için daha iyi bir yol düşünemiyorum. Eminim çok gurur duyuyordur."

Şaka yapıp yapmadığını anlamaya çalışarak onu inceliyorum. Bana yakın olan herkes babamla bu tür bir ilişkim olmadığını bilir.

"Beni çok iyi tanıyorsun." Ses tonumdaki alaycılığa engel olamıyorum.

"Sadece onun çok tatlı olduğunu ve senin de mutlu görüldüğünü söylemeye çalışıyorum. Hepsi bu."

"O halde, iyi akşamlar."

Sevgilimi bulup onunla bu elbisenin içinde dans etmek istiyorum.

Dylan

T Gala bir peri masalıydı. Beklediğimden daha uzun süre kaldık, dans pistinin etrafında yıldız ışığının girdabında döndük. Logan beni kendi yakışıklı prensim gibi kollarına aldı ve sonunda Beni duvara yapıştırmadan önce kapıdan zar zor geçebildik.

Yeniden bir araya gelişimiz doyumsuz ve agresif oldu ve ben bunun her saniyesini sevdim.

Etkinlikten sonra Lainey'i eve götürdüğünü iddia eden Garrett ile brunch yaptık. Neden kendini bana açıklamak zorundaymış gibi hissettiğini anlamıyorum. İsteddiği kişiyle çıkabilir, hiçbir zaman süper model tipi olmasa bile. Ben yargılamıyorum.

Central Park'ta dolaşırken Logan ve ben el ele tutuştuk. Küçük bir gazete bayiiinden bana bir buket taze çiçek alıyor ve son gecemizi birbirimizin kollarında geçireceğimiz dairesine yürümeden önce Ray's'de pizza molası veriyoruz.

Bu güzel hafta sonu kaçamağımız, sabah 7'de gri havayı kaplayan kış soğuğuyla birlikte sisli yağmur altında pistte durmamızla sona erdi.

"Veda etmekten nefret ediyorum." Sise karşı gözlerimi kırıştıtararak gözyaşlarıyla savaşıyorum.

"Vedalaşmıyoruz, ancak devre mülk uçakların dezavantajını görmeye başlıyorum." Küçük merdivenin dibinde beni kollarının arasında sıkıca tutarak homurdanıyor. "Benim uçağım olsaydı, seninle birlikte geri dönebilirdim."

"Bunu yapamazsın." Gülümsemeye zorladım. "Bu gece maçın var."

Eğilip yanağımın kenarından öpüyor. "Beni oynarken izlediğini düşünmek gerçekten hoşuma gidiyor. Keşke kafamı kaldırıp seni kutumun içinde görebilseydim."

Ona bunun benim için ne kadar zor olacağını söylemek istemiyorum. Onun yerine, sadece "Bu zamanlardan birinde." diyorum.

"Şükran Günü mü?" Parmağını çenemde gezdirip gözlerimin içine bakıyor. "Her yıl Kara Cuma'da bir maçımız var."

Geçmişte alışveriş yapıyor ya da Jack ve Zane'in (ve Craig ve Thomas'ın) tüm hafta sonu ekrana yapışıp kaldığı yerden saklanıyordum. Artık ben de kulübün bir parçasıyım, midem düğüm düğüm ve muhteşem erkek arkadaşına hayır diyemiyorum.

"O zaman burada olacağım."

Başka bir uçuş görevlisi hafifçe boğazını temizliyor. "Böldüğüm için çok özür dilerim ama programa uymak istiyorsak yola çıkmamız gerekiyor."

Beni gerçekten öpmek için eğildi. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve ben küçük bir hıçkırığı tutamıyorum. Yanağımın inatçı bir gözyaşının düştüğü çizgiyi öpmeden önce dudaklarımı çekiyor.

"Bu gözyaşları." Sesi sert ve başparmağını yanağımın üstünde kaydırıyor. "Bana çok sert vurdular."

Elimi uzatıp yeni bir tanesini fırçalıyorum ve ayrılmanın acısına rağmen gülümsemek için elimden geleni yapıyorum. "Ağlamamamı mı tercih ederdin?"

"Kalmanı tercih ederim." Beni tekrar kendine çekiyor ve derin bir nefes veriyor. "Bu sefer gitmene izin vermek daha zor."

"Biliyorum." Sesim sessiz. *Seni seviyorum...* Ama bu sözleri daha iyi bir zamana saklıyorum ve bunun yerine onu öpmek için bir kez daha ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum. "Bu gece seni izliyor olacağım."

"Seni düşünüyor olacağım."

Uçakta yalnız kalır kalmaz Craig'e mesaj .

Beni kız arkadaşı olarak tanıttı.

CRAIG

Kulağa ciddi geliyor.

Çok farklıyız ama birlikte çok iyiyiz. Bu nasıl oldu?

CRAIG

Çok farklı değilsin. Gary ile kanka. Bence düşündüğünden daha çok ortak noktanız var.

Ama o çok zengin ve ayrıcalıklı bir aileden geliyor, ben ise... Cooters & Shooters'dan geliyorum.

Ağlama-gülme emoji'si eklemeyi edemiyorum. Hala Logan'la birlikte olmak için can atıyor olsam da, depom köpüklü, mutlu bir aşkla dolu.

CRAIG

İkiniz de azimli, yetenekli ve ateşlisiniz.

Sence ben seksi miyim?

CRAIG

Biber filizinden daha sıcak.

Öğleden önce evde olurum. Thomas'ı bana hamburger yapması için tatlı dille ikna et. Kahvaltı yapmadım.

CRAIG

Thomas size mutlu bir şekilde hamburger yapacak, tatlı dille konuşmaya gerek yok.

İkiniz de benim için çok iyisiniz.

Sandalyemde arkama yaslanarak, eve dönüş uçuşunun New York uçuşundan ne kadar farklı olduğunu düşünüyorum. Memnunum, sakinim, onu deli gibi özlüyorum ama tamamen doluyum ve dört gece zar zor uyuduktan sonra, telefonumu bıraktığım anda yere yığılıyorum.

Cooters & Shooters'ın mutfağında pantolonum ve çıplak ayaklarımla durup Thomas'ın benim için yaptığı lezzetli hamburgeri yemek bambaşka bir dünya.

"Okula gitmek için hazırlanmam gerekiyor ama sana ne yaptığımı söylemek istedim."

Craig mutfakta dolaşıyor, öğle yemeği kalabalığı için tabakları hazırlıyor. Pazartesi'leri genelde sakini geçer ama yine de öğle yemeği için iyi bir kalabalığımız var. Salina, Thomas'ın sırasına eklediği yeni bir siparişle içeri giriyor.

"Anlat bana." Craig durur ve bir elini kalçasına koyar.

Hamburgerimi tabağa koydum. "Amerikan Bale Topluluğu'na gittim ve Mia için bir seçme talep ettim." Sonra kolunu tutup ciyaklayarak ileri geri salladım.

"Bunun işe yarayacağını düşünüyor musun?" Pek hevesli değil.

"İnanç eksikliğinizi rahatsız edici buluyorum. Bayan Westwood'un adını falan andım."

"Bayan Westwood öldü. Herhangi biri gelip onu tanıdığını söyleyebilir."

"Neden biri sokaktan gelip onu tanıdığını söylesin ki? Hayır.

Burada bizimle birlikte olmadıkları sürece kimse onu düşünmez bile."

"Tamam, tamam." Ellerini kaldırdı. "Sen bir dahisin ve Mia sana sahip olduğu için çok şanslı."

"Okula gitmem gerek." Hamburgerden son bir ısırık aldım. "Teşekkürler, Thomas!"

Bana el sallıyor ve ben de mutfağın arka kapısından çıkıp mayomu ve taytımı giymek için eve doğru ilerliyorum.

Burası New York'tan çok daha sıcak. Eve gelir gelmez bavulumu misafir odasına bıraktım ve kalın giysilerimi değiştirdim. Sonra da restorana koştum.

"Alo, bayan?"

"Oh!" diye ciyaklayarak yana sıçırıyorum.

"Özür dilerim!" Sarı saçlı ve kahverengi gözlü genç bir adam ellerini kaldırıyor. "Sizi korkutmak istememiştim. Sadece ziyarete geldim. Ne isim ama."

İşarete başını sallayıp bana sinsî bir gülümseme veriyor ve omuzlarım düşüyor. Kolalı bir kot pantolon ve uzun kollu düğmeli bir gömlek giymiş, yeterince zararsız görünüyor. *Kim kotunu kolalar ki?*

"Newhope'a hoş geldiniz." Elini sıkmak için uzanmadan önce elimi kot şortumun arkasına siliyorum. "*Cooter* kaplumbağanın diğer adıdır. Ben Dylan Bradford."

"Callum Cross." Elimi sıktı ve bu beni durdurdu.

Başımı yana eğiyorum. "Tanışıyor muyuz? İsminiz bana tanıdık geliyor..."

Kısa bir süreliğine irkilmiş gibi görünüyor ama hemen üstünü kapatıyor, bu da tuhaf. "Hiç sanmıyorum. Ben buralardan değilim. Ben, ah... Buranın baharatlı yemekleri olduğunu duydum?"

"Evet, her Perşembe akşamı saat yedide baharatlı spesiyalimiz var." Küçük bir el sallıyorum. "O zaman da gelebilirsiniz, şimdi de uğrayabilirsiniz. Normal menü

biraz daha uysal olsa da oldukça lezzetli."

Aşağı bakıyor, utanmış görünüyor. "*Coyote Ugly* dansı da yaptıklarını duydum?"

Tereddüt ediyorum, neyin peşinde olduğunu merak ediyorum.

"Ayrıca sadece Perşembe günleri." "Dans eder misin?"

"Hayır, bu sadece personelin eğlence için yapmaya başladığı bir şey." "Çok kötü."

Benimle flört etmeye mi çalışıyor? Üzgünüm, Callum. O *kadar* etkilendim ki, neredeyse gülümseyeceğim.

"Şey, işe geç kaldım. Belki seni buralarda görürüm."

"Görüşürüz."

Eve doğru yola çıktım. Bale dersi için okula gitmeme bir saatten az var.

Günümün geri kalanı son altı hafta gibi geçiyor; ders veriyorum, Mia ile çalışıyorum. Ona New York'ta ne yaptığımı anlatmıyorum. Benim onun yaşındayken olduğum gibi gergin olmasını, dikkatinin dağılmasını ya da gözünün korkmasını istemiyorum.

Okuldan sonra bisikletle eve dönüyorum, işe gitmek için restorana gitmeden önce yine kısa pantolonumu ve parmak arası terliklerimi giyiyorum. Bugün Pazartesi gecesi, yani birkaç saat içinde oyundan saklanacağım.

"Garrett ziyaretinizin iyi geçtiğini söyledi." Jack, Kimmie Joy elini tutarken geldiğinde bana sarıldı.

Öne doğru koşuyor, kollarını belime doluyor ve sanki bir yıldır yokmuşum gibi bana sarılıyor. "Craig Amca jalapeños dolması yaptı ve hala dilimi yakıyor."

Çömelip suratımı astım. "Bir bakayım." Küçük dilini uzatıyor, ben de eğilip inceliyormuş gibi yapıyorum. "Bir kabarcık görmüyorum. Sanırım iyi olacak."

"Bir tohumum olması gerektiğini söyledi. Sonra bana dondurma verdi."

Ona sarılıp yumuşak yanağından öpüyorum. "Craig Amca muhtemelen senin bir jalapeno uzmanı olduğunu düşünüyordu, çünkü zaten bir tane ısırmıştın."

"Ben değilim." Gözleri kocaman.

Zane Jack'in arkasından yürüyor ve ben de ona sarılmak için ayağa kalkıyorum. "Bu hafta sonu tek başına iyi miydin?"

"Ev çok sessizdi. Aslında biraz uyuyabildim."

Dalga geçiyor, ama yan tarafını çimdikliyorum. "Seni rahatsız etmemek için alt kata taşındım."

"O eski duvarlara daha iyi ses yalıtımı yapmalıyız."

Craig bize katılıyor, masaya bir tabak bira Kimmie için bir kök birası koyuyor. "Bu gece kimin için tezahürat yapmamız gerekiyor?"

Saçlarımın kenarlarını tutarak yüzümü buruşturuyorum. "Üçünün de maçını izlemek zorunda olduğumuza inanamıyorum." Kardeşim Hendrix Los Angeles Tigers'ta sıkı bir uç oyuncusu. "Tek iyi yanı hepsi hücumda, yani birbirleriyle karşılaşmayacaklar."

"Allie nerede?" Craig bara yaslanmak için yürüdü.

"Austin'in yarın sınavı var, o yüzden evde onunla birlikte. Hey, bugün buraya küçük bir adam uğradı mı?"

Başını sallar. "Neden?"

"Baharatlı yemekler ve *Coyote Ugly* dansı hakkında sorular soran bir adama rastladım." "Kötü şöhretlisin." Zane omzuma vuruyor. "Bunun anlamı
ünlü."

"Ben değilim." Ellerimi kaldırdım. "Bara çıkmadığımı biliyorsun."

"Logan buradayken bara girmiştin." Craig bana yan gözle bakıyor ve bu anıyı hatırlayınca karnım kızarıyor.

Evet, söyledim.

Jack bir bira ve Kimmie'nin tatlı içkisini almak için öne çıkıyor. Devre arasına kadar uyuyacak ama kabinlerden birinde onun için küçük bir palet hazırladık. Onu kucağıma alırdım ama yemek salonunun ortasındaki sütunun arkasında, büyük ekranlardan güvenli bir mesafede yerimi almam gerekiyor.

Pazartesi Gecesi Futbolu müziği odada bangır bangır çalıyor ve kalbim göğsümde yerinden fırlıyor. Ekranda renkli ışıklar yanıp sönüyor ve yorumcular heyecanla sezonun ortasındaki durumu anlatmaya başlıyor.

Logan'ın yüzü ekranda beliriyor ve göğsüm sıkışıyor. Sonra Hendrix'in yüzü bölünmüş bir ekranda onun hemen yanında beliriyor.

Heyecanlı seslerle istatistiklerinden ve Büyük Oyun için kimin yarıştığından bahsediyorlar ve ben yanağımı eski dostum sütuna yaslıyorum.

Geçen hafta buraya bir sandalye çektim ve Craig bana bira ve atıştırmalıklar getirirken ben de kaskların çarpışmasını ve oyuncuların yüksek sesli homurtularını duymamak için elimden geleni yaptım. Oh, ve kesintisiz anlık tekrarları da unutmayın.

Jack, Hendrix'in bir sayıdan sonra bitiş çizgisinde dans ettiği klibi izlerken başını sallıyor ve "Tam bir şovmen," diyor. "Onu bir yıllığına takım kaptanı yapmalılar, biraz sorumluluk gösterebilirsin."

Zane sakince, "Kare bir çiviye yuvarlak bir deliğe sokmaya zorlayamazsın," diye yanıtıyor.

Klanımızın en yaşlıları olan ikisini ve anne babalarımız gibi nasıl oturup konuştuklarını düşünüyorum. Jack en huysuz büyüğümüz, Zane ise daha sabırlı.

Garrett çok uzun süre en küçük çocuktı, abartılı kişiliği pekişti. Sonra Hendrix geldi, on sekiz ay sonra da ben.

"Dylan, Logan için tezahürat yapacağını biliyorum," diye belirtiyor Jack. "Zane Garrett için tezahürat yapacak ve ben de Hendrix'i destekleyeceğim."

Huysuz davranıyor ama Jack biz küçüklere karşı hep tatlıydı. Tıpkı Allie'ye söylediğim gibi, dıştan sert ama içten tam bir alfa-roll.

"Alo?" Craig seslendi. "Thomas ve beni dışarıda bırakmanın yolu."

"Kimse Thomas'a ne yapacağını söyleyemez." Zane birasından bir yudum alarak kıkırdıyor. "Craig, Garrett konusunda Zane'e yardım edebilir. O büyük; daha fazla desteğe ihtiyacı var."

Dylan Logan'ı koruyacak kadar aşık."

"Evet." Zane başını sallıyor. "Buna kefil olabilirim."

"Ben de Grizzly Amca için tezahürat yapmak istiyorum!" Kimmie babasının yanına gidiyor, kucağına tırmanıyor ve gözlerini ovuşturuyor.

"KJ, gel benimle otur." Ona elimi uzattım. "Şimşek McQueen için tezahürat yapmama yardım edebilirsin, böylece kendini yalnız hissetmez."

Jack'in kucağından atlayıp benimkine giriyor. Uyuduğu zaman, onu küçük yatağına yatırıyorum. O zaman onu rahatsız etmeden eğilip kıvranabilirim.

"Restoran açık mı?" Tenor bir ses dikkatimi çekiyor ve az önceki adam kapıdan içeri girerken daha dik oturuyorum.

"Callum, selam. Ben de tam senden bahsediyordum." Gözlerimi Craig'e çeviriyorum, o da hemen ayağa kalkıyor.

"Merhaba. Ben Craig." Kankam elini uzattı. "Baharatlı bir şeyler aradığını duydum."

"Evet... Burada neler oluyor?" Odayı inceliyor. "Maçı mı izliyorsun?"

"Ah, evet." Ayağa kalkıyorum, Kimmie'yi kalçama doğru kaydırıyorum. Küçük bir homurtu çıkararak yüzünü boynuma gömüyor. "İstersen bizimle birlikte izleyebilirsin. İki kardeşim de bu oyunda. Yemek sipariş etmek istersen Craig sana bir menü getirebilir. Ya da bir bira?"

Gülümsüyor ve ben onun her şeyi zihnine not ettiği hissinden kurtulamıyorum. Tuhaf ama kötü bir şey değil. Belki de sadece burayı hatırlamak istiyordur?

"Bunlar senin kardeşlerin mi?" Açılış tartışmasını izleyen ve bizi görmezden gelen Jack ve Zane'e başıyla işaret ediyor.

"Evet, bunlar Jack ve Zane Bradford."

"Jack Bradford?" Callum'un kaşları kalktı. "Kahretsin... Oh, üzgünüm."

Kimmie küçük bir kız horultusu çıkarıyor ve ben bir kahkaha atıyorum. "Görünüşe göre güvendesin."

"Aç mısın?" Açık mutfak kapısına doğru bakıyorum. "Thomas maçı izliyor ama senin için hemen bir hamburger kızartabilir."

"Sahildeki en iyi burger" diye ekliyor Craig.

"Thomas'ın seninle bir akrabalığı var mı?" Kapı aralığından bakabilmek için boynunu bükerek yaklaşıyor.

"Öyle de olabilir," diye bir kahkaha atıyorum ve kabine serdiğimiz battaniyelere doğru yürüyüp yeğenimi nazıkçe üzerlerine yatırıyorum. "Çocukluğumuzdan beri bizimle birlikte."

"Anlıyorum..." Callum yine zihinsel notlar alıyor gibi görünüyor. "Tabii. Ben bir hamburger alayım."

"Anladım." Craig mutfağa yöneldi. "İçkiye ya da başka bir şeye ihtiyacı olan var mı?"

"Eğer onları alacaksanız bir bira daha alacağım," diye sesleniyor Jack.

Zane elini kaldırıyor ama ben başımı sallıyorum. Yarın çalışmam gerekiyor ve bu gece Logan'la konuşmak için uyanık olmayı planlıyorum. Şarjım azalıyor ve bütün gün onu düşündüm.

Oyun başlıyor ve her şey eskisi gibi. Kardeşlerim bağırıyor ve tezahürat yapıyor. Bir hakem yanlış yaptığında yüksek sesle şikayet ediyorlar ve her yakın oyunda ayağa kalkıyorlar, ki bu neredeyse dört saatin tamamı.

Sütunun arkasına saklanıyorum, kardeşlerimden biri ya da sevdiğim adam dayak yediğinde ya da dayak yemek üzere olduğunda dışarı bakıyorum ve tekrar saklanıyorum.

Midem düğüm düğüm ve ayaklarım sandalyemde, böylece yüzümü ellerimin arasına saklayabiliyorum.

Callum oyunun sonlarına doğru yanımıza geliyor. "Bundan hoşlanıp hoşlanmadığını anlayamıyorum."

Ellerim kulaklarımın üzerinde ve gözlerim dizlerimin üstüne bastırılmış durumda.

"Oh." Bir kahkaha atıyorum, stresle sıkışmışlığımı rahatça açıyorum. "Bu harika bir şey. Hepsi çok yetenekli sporcular."

Bir saniye bile inanmadığından eminim. Önemli değil, çünkü tam o sırada Zane ve Craig yüksek sesle tezahürat yapmaya ve beşlik çakmaya başlıyorlar.

Büyük bir şey kaçırdığımı fark ettim, bu yüzden anlık tekrarı görmek için sütunun etrafına baktım.

Garrett, Logan'a doğru koşan bir köşe saf dışı bıraktı ve benim muhteşem erkeğim bir ceylan kadar zarif bir şekilde zıplayarak topu göğsüne aldı ve galibiyet sayısı için gol bölgesine düştü.

Stadyum çıldırmış durumda. Pirates sezonda şu ana kadar sıfır mağlubiyetle galibiyet serisi yakaladı ve Logan kariyerinin en iyi sayılarını kaydetti.

Sahaya konfeti yağıyor. Garrett Logan'ı ayağından kaldırıyor ve kollarında onu karşılamak için koşan oyuncu kalabalığına doğru koşuyor. Logan'ın kaskı çıktı ve gülümsemesi o kadar büyük ki beni de gülümsetiyor.

Sonra tam da her şeyin ortasında elini kaldırıyor, baş ve işaret parmaklarını çapraz yapıyor ve gözyaşlarım yanaklarıma dökülürken bir kahkaha atıyorum.

OceanofPDF.com

Logan

W Her maçı kazanıyoruz ve tüm gözler üzerimizde. Büyük Maçı kazanacağımız konuşuluyor ve hepimiz heyecanla bekliyoruz.

Ricky sıralamada peşimi bırakmıyor ve ara sıra bir yorumcunun beni yakalayacağını söylediğini duyuyorum.

O değil. Grizz ve ben durdurulamazız.

Galibiyetlerimizi çocuklarla kısa bir süre kutluyorum ama her maçtan sonra aklımda tek bir şey var. Onun gülen yüzünü görmek, coşkusunu duymak, formamı giyerken ellerini salladığını görmek, sonra da seksi vücudunun benim için çözüldüğünü görmek istiyorum.

Lisede kız arkadaşı olan çocuklar sanki gençliğimde kaybettiğim bir şeyi yeniden yakalamaya çalışıyormuşum gibi davranıyorlar, ama size söyleyeyim. Lisedeyken Dylan gibi bir kız bana destek olsaydı, tıpkı onun ailesi gibi olurduk. Elimden kayıp gitmesine asla izin vermezdim.

Benimle birlikte üniversiteye, profesyonellere giderdi. En az beş çocuğumuz olurdu. Muhtemelen onu hamile bıraktırdım. Hayatım çok farklı olurdu.

Şu anda olduğu gibi, sadece geç bir başlangıç yapıyoruz.

"O son skoru yaptığında çocukları duymalıydın. Craig bile avazı çıktığı kadar bağıırıyordu. Kimmie'yi uyandırmadığımıza şaşıldım."

"Fıstık beni izlemiyor muydu?" Küçük elini benimkine koyup jalapeño ile karşılaşmasını paylaştığından beri aramız çok iyi.

"Uyuyakaldı." Dylan hayal kırıklığına uğramış bir yüz ifadesi takınır. "Anaokulu zor iş."

"değil. Anlıyorum." Şu anda kendimi çok iyi hissediyorum.

Formamın içinde yatağında oturuyor ve ben galibiyetin ve onu şimdi görmenin ve sadece birkaç hafta sonra onu tekrar nasıl göreceğimi düşünmenin heyecanını yaşıyorum.

"Spor adamları istatistiklerinizin tarih yazdığını söylüyor!" "Sporcular mı?" Ona takılmadan edemiyorum.

Gülüyor. "Her kimlerse!"

İsimlerini yazmaya zahmet etmiyorum. "Evet, öyle diyorlar ama Ricky'nin bana yetişeceğinden de bahsediyorlar."

"Seni yakalayamayacak."

Sesindeki özgüveni seviyorum. Orada olduğunu, her maçı izlediğini ve beni desteklediğini bilmek hoşuma gidiyor.

Ayrıca tüm zamanımı kendimden bahsederek geçirmek istemiyorum. Onun kariyerini de önemseydiğimi bilmesini istiyorum. "Mia ile işler nasıl gidiyor?"

"Ona olası seçmelerden bahsetmedim. Yani, olmayabilirdi ve benim onun yaşındayken yaptığım gibi bunu takıntı haline getirmesini istemedim."

"Bence doğru kararı verdin."

"Onun dışında hemen hemen aynıydı. Bir adam geldi ve restoran, baharatlı yemekler ve *Coyote Ugly* hakkında bir sürü soru sordu."

Kaşları çatıldı. "Kız arkadaşımı çalmaya mı çalışıyordu?"

"Hayır!" Bir kahkaha atarak geri çekiliyor. "Şimdi düşündüm de, şu gizli restoran eleştirmenlerinden biri olabilir. Craig'e onu bir daha görürsek iyi davranmasını söylemem gerekecek."

"Ona Thomas'ın burgerlerinden bir tane ver. Kesinlikle bir Michelin yıldızı alacaksın."

Yan döndüğünde viski rengi gözleri derinleşiyor. "Elini gördüm. Kardeşim seni sahanın her yerine taşıırken sen beni düşünüyordun."

"Her zaman seni düşünüyorum, Deedee."

"Keşke şu anda seni öpebilseydim."

"Keşke ellerimi o formanın altına sokabilseydim."

"Keşke dairende yaptığım gibi önünde diz çökebilseydim."

"Kahretsin, bu senin biberlerinden daha sıcaktı."

Sohbetimiz seksi bir hal alıyor ve çok geçmeden yüzümüz kızarıyor, terliyoruz ve doyuyoruz - ya da binlerce mil öteden olabildiğimiz kadar.

Vedalaşmıyoruz. Onun yerine, telefonlarımız yastıklarımızın üzerinde uyuyakalıyoruz. Nefes alış verişi yavaşlayıp ritmik hale gelene kadar onunla konuşuyorum ve uyuduğunu anlıyorum. Sonra gözlerimi kapatıyorum. Sabah uyandığımda iPad'im karanlıktı. Bundan nefret ediyorum ama ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Başımı öne eğip çalışmalı, pratik yapmalı ve oynamalıyım. Dylan'la her fırsatta konuşuyor ya da mesajlaşıyorum ama bu sezon için hedefimi belirledim. Bunu başarmaya odaklanmalıyım.

Sayılarım her hafta artıyor ve o haklı, rekorlar kırıyorum. Ama "spor adamları" da haklı. Peşimde oyuncular var ve bu, beni yenmek isteyen atletlerin olduğu rekabetçi bir alan.

Eğer bu benim yılım olacaksa, antrenmanlara ara veremem, bu yüzden her gün kendimi zorluyorum, isteğe bağlı izin günlerimizi bile kullanmıyorum.

Bunu bizim için ve geleceğimiz için yapıyorum, çünkü bu güzel kızla birlikte olmak istiyorum ve bir planım var.

TEŞEKKÜRLER . Spor salonunda sırtımda bir barla squat yapıyordum ki kapı çarparak açıldı ve Garrett azgın bir boğa gibi içeri daldı.

Ela gözleri ateş saçıyor ve ben doğruluyorum, ağır çubuğun bir gümbürtüyle mindere düşmesine izin veriyorum.

"Ne oluyor Logan?" Telefonunu göğsüme soktu ve ben de ondan aldım.

Parmağımı tekrar tekrar kaydırarak başımı sallıyorum. "Nedir bu?"

"Ben de bunu bilmek istiyorum. Bu pisliklerle konuştun mu?"

Ekranın üst kısmına dokunuyorum ve *Too Much Information*, kısaca TMI, sosyal medyadaki en kötü şöhretli dedikodu sitelerinden biri ve en acımasızlarından biri olduğunu görüyorum.

"Balkonunuzda ikinizin fotoğrafları var."

"Ne oluyor lan?" Dylan'ın dizlerinin üzerinde çekilmiş grenli bir fotoğrafını yayınladıkları haberin altına hızlıca ilerliyorum.

Bir sandalyede oturuyorum, başımı arkaya yaslamışım ve kucağında onun başının bulunduğu yerde bulanık bir çubuk var - o sırada bana hayatımın en iyi oral seksini yaptı.

"Ne oluyor lan?" Sesim daha da yükseliyor. "İzin almadan bunu basamazlar. Nasıl elde etmişler ki?"

Midtown'daki en yüksek binalardan birinin en üst katında oturmamın bir nedeni var. *Gizlilik*.

"*Bu* konuda konuşmak istemiyorum." Telefonu geri aldı ve yazıyı okudu. "Vakıf fonu sahibi Lightning Murphy rekorlar kırıyor olabilir, ama bu servet avcısının onu sömürmesini engelleyemeyecek."

Göğsümde ve boynumda bir sıcaklık ve ardından soğukluk hissediyorum. Kulaklarım uğulduyor ve hareket ediyorum. Düşünmüyorum bile. Telefonum dışarıda ve kapıyı iterken ekrandaki numaralara dokunuyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Garrett geliyor. "Koç'a ailevi bir acil durumum olduğunu söyle."

OceanofPDF.com

Dylan

"A nd pli   ve    fouett  s sonra arabesque. Austin, asansör için hızlıca içeri gireceksin, sonra , döneceksin ve ." Telefonumdaki kaydırcıyı müziği ba  lataca  ımız numaraya getiriyorum, ardından Oyna. "Dört,    , iki, bir..."

Mia kollarını kaldırıyor, en pointe yükseliyor ve sahneye ba  lıyor. *Giselle*'den kısa bir parça ve umarım bir aydan biraz daha uzun bir süre sonra Noel gösterisinde sahnelemeye hazır olurlar.

Sonradan kalmaya başladığımızdan beri bu koreografi üzerinde çalışıyoruz ve gerçekten gelişiyorlar. Geride durup sahnede s  z  lmelerini izliyorum. Austin Mia'yı kolaylıkla kaldırıyor ve Mia parmak uçlarında aşağı iniyor, bacağını arkasına kaldırmadan önce    küçük sıçrama yapıyor.

Adamın eli kızın kalçasını kavırıyor ve kız yukarı çıkıyor. Sonra yalpalıyor, sonra dönüp kayıyor ve adamın göğsünden aşağı düşüyor.

Hepimiz hayal kırıklığına uğramış bir ses çıkartıyoruz ve ben telefonumdaki duraklatma d    mesine dokunuyorum.

"Benim hatam!" Austin ellerini kaldırarak sesleniyor. "Bana gösterdiğin gibi kavrayamadım."

"Yine de iyi görünüyor!" Moralimizi yüksek tutmaya çalışıyorum. "Kaldırışlar zor ama duruşun ve formun harika."

Eğer Noel için hazır değillerse, bunu bahar sergisinde yapabiliriz. Ayrıca bir seçme videosu için de harika olacaktır.

Austin'in futbol antrenmanına gitmesi gerekene ve Mia'nın dinlenmesi gerekene kadar prova yapıyoruz.

"Bir süre sonra ara vermek ve başka bir şey yapmak gerçekten iyi geliyor." Austin koşarak kapıdan çıkarken ona kısa bir süre sarılıyorum. "Çok hızlı yol kat ettin. Sanırım sonbaharda istediğin okulu seçebileceksin."

"Teşekkür ederim, Bayan Bradford." Pointe ayakkabılarını çıkarırken gülümsüyor. "Sizin yardımınız olmadan bunu nasıl yapardım bilmiyorum."

"Mükemmel bir dansçısın." Dudaklarımı gülümsemek için bastırıyorum. "Hayallerinize ulaşmanıza yardımcı olmak çok sevindirici. Sanki ben de kendi hayallerime ulaşıyormuşum gibi."

Bana bakarken sesi sessizdi. "Belki ben de sana yardım ediyordumdur?"

Başımı sallayarak kolunu sıkıyorum. "Bence ediyorsun."

Bugün Perşembe ve bu akşamın Dare yemeğini hazırlamak için restorana gitmem gerekiyor. Scoville ölçeğinde Carolina Reaper ile hayalet biber arasında yer alan Trinidad Scorpion'un kullanıldığı bir tarif seçtim. Bu yeni bir tarif ve müdavimlerin bununla nasıl başa çıkacağını merak ediyorum.

Okuldan sonra Mia ve Austin ile çalışırken, iş kıyafetlerimle geri dönüyorum. Bisikletimi eve park edip, babamın körfezin aşağısındaki bir kütüğün üzerinde her zaman oturan tuzlu su kaplumbağalarının adını sevgiyle verdiği, etrafı saran verandaları olan büyük, geniş beyaz restorana doğru koşuyorum... ve bilardo oynayanlar, sorumsuzca içki içenler *değil*, demişti.

Şükran Günü için evi mısır sapları, turuncu ve beyaz parıldayan ışıklarla süsledik. Craig kaplumbağalar için küçük hacı şapkaları yaptı ve Kimmie oyun alanı için kocaman, şişme bir hindi konusunda ısrar etti. Restoran tatil için kapalı olacak ve ben de Logan'la birlikte New York'ta olacağım.

Son ziyaretimiz gibi dört gün daha geçirme düşüncesi beni çok heyecanlandırıyor, arka kapıdan mutfağa atlıyorum. Mia'nın gelişiminden mutluyum, havadaki sonbaharın keskin dokunuşundan mutluyum, yaklaşan seyahatimden mutluyum...

Odaya girdiğimde her şey başıma yıkıldı.

Craig beni kapıda karşılıyor, gözleri endişeyle dolu. Allie'nin yüzü hayalet görmüş gibi solgun ve kalbim ayaklarıma düşüyor.

" var?" Elim boğazımda. "Thomas mı?"

"Ben değil," diye yaşlı adam sobanın yanında durduğu yerden başını sallayarak.

Tiksinmiş görünüyor ve ben buna ne anlam vereceğimi bilemiyorum. Bu bir oyun gecesi değil, ama bu kardeşlerimi dışlamaz. Hatta...

Başım hafifliyor. "Logan'a bir şey mi oldu?"

Allie koşarak geldi ve elimi tuttu. "Ah, tatlım. Otursan iyi olur."

Gözlerim açılıyor ve neredeyse çılgılık atacağım. "Eğer biri konuşmaya başlamazsa-"

Kusabilirim. Boğazımda asit var.

Paranoyak bir insan değilim ama hayat bize pek iyi davranmadı ve arkadaşlarım bana hiç böyle bakmıyor.

"*TMI* az önce bir yayınladı." Craig elinde iPad'le zar zor kendimi toparladığım yere doğru yürüyor. "*Callum Cross* tarafından yazılmış."

Yüzüm bir anda onunkine döndü. "Bu ismi tanıdığımı

biliyordum!" "Pek hoş bir hikâye değil," diyor Allie sessizce.

"Bu tam bir karalama kampanyası. Şimdiye kadar okuduğum en kötü şeylerden biri ve tamamen yalan, spekülasyon ve çöp. Açıkça clickbait."

Elimi uzattım, parmaklarımın titremesini umursamadan. "Göster bana."

Craig tereddüt ediyor, iPad'i göğsünde tutuyor. "Bunu sana sadece bilmen gerektiği için gösteriyorum."

"mi?" Allie'nin sesi çatlar.

Ağlayacak gibi görünüyor ve ben onun cevabını beklemiyorum. Cihazı arkadaşşımdan alıyorum ve ekranın üzerinde büyük blok harflerle uzanan başlığa bakıyorum. *Logan Murphy'nin Gizemli Kadını Ortaya Çıktı ve Onun Kalçalarının Peşinde!!!*

"Bu çok aptalca. Üç ünlem işareti mi?" Craig'e bakıyorum, ağzını sıkı bir çizgi halinde kapatmış.

"Daha yeni ısınıyor."

Makaleyi hızlıca tararken boğazımda kuru bir ağrı hissediyorum. Logan'ı kültürlü ve zengin, mankenlerle çıkan ve siyah kravatlı etkinliklere katılan, beni ise sadece parası ve şöhreti için bu işi yapan cahil bir servet avcısı olarak tasvir etmek için çok zaman harcıyor.

"*O yalınayak bir kontes değil, ama her zaman yalınayak!*" Utanç dolu bir kakhaha atıyorum, kürek kemiklerimin arasındaki kaslar geriliyor. "Sanırım haksız değiller."

"Pislik bunlar." Craig'in sesi öfkeyle kaynıyor.

"Natalia'yla görüşmüşler mi?" Sözlerini okurken midem bulanıyor.

Van Norse, "Ortak noktalarının ne olduğunu hayal bile edemiyorum," dedi. "Birbirlerinden dünyalar kadar uzaklar."

Neden servetinin ve statüsünün bu kadar altında birini seçtiği sorulduğunda van Norse şu spekülasyonu yaptı: "Haziran'da ayrıldık ve Temmuz'da onunla çıkmaya başladı. Açıkçası bu bir ribaunt."

"Ribaunt mu?" Telefonla tartışmak istiyorum.

"Ya ya da babasından intikam alıyor. Yaşlı adama 'siktir git' göndermenin, cahil en iyi arkadaşının zavallı küçük kız kardeşiyle birlikte olmaktan daha iyi bir yolu olabilir mi?"

Lainey'nin sözü en derinden etkiliyor. *"Tek söyleyeceğim Logan Murphy'nin bir tipi var ve bu o değil."*

Instagram paylaşımını gördüğümde söylediğim sözlerin aynısı bunlar ve arkamdan kıs kıs güldüklerini duyar gibiyim.

"Galada çok cana yakındı." Arkadaşım olmak istediklerini düşündüğüm için kendimi aptal gibi hissediyorum. "Benim hakkımda böyle mi söylüyorlardı?"

"Onlar bir avuç pislik." Allie'nin sesi daha yüksek.

"Aman Tanrım, Davis'le röportaj mı yapmış?" Ses tonumdaki dehşeti engelleyemiyorum.

"Sana servet avcısı diyen dangalak o!" Allie bağırıyor.

"Erkek kardeşlerinin taşınması ve hayatına devam etmesiyle birlikte, bulabildiği her zengin erkeğe el atıyor." Alnım sıcak ve gergin. "[Restoran adı redakte edildi]'de haftalık dans partileri düzenliyor, zengin ve savunmasız kişileri baştan çıkarmak için neredeyse striptiz yapıyor..."

Beni tutuş şeklini hatırladığımda üst kolum karıncalanıyor. "Sanki Davis Kent hiç savunmasız olmamış gibi."

"Şimdi onun arabasını golf sopalarıyla dövmeme izin verecek misin?" Craig öfkeleniyor.

Makale samimi fotoğraflarla dolu ve kanımı donduran bir tanesine ulaştığımda en alttayım. New York'a yaptığım ziyaretten ve balkonda olduğumuz gecedен. Başım Logan'ın kucağında ve ne yaptığım çok açık.

Craig'in telefonunu odanın öbür ucuna fırlatmamak için kendimi zor tutuyorum. "Herkes bunu görecek." Ürperdim. "Okul, kardeşlerim... Beni tanımayan insanlar bu alıntıları okuyacak ve bunların gerçek olduğunu düşünecekler."

"Dava açacağız." Craig elini tezgaha vurdu. "Bu bir mahremiyet ihlali. Haklarınız var."

"mi?" Yuvarlak gözlerle ona bakıyorum. "Logan ünlü biri."

Sırtımı bulaşık makinesinin arkasındaki mutfak duvarına yaslamak için yürüyorum. Kol ve bacaklarımdaki güç tükeniyor ve yüzümü dizlerime dayayarak yere oturana kadar .

Arkadaşlarım yanıma koştu.

"Ne düşünüyorsun?" Allie'nin sesi gergin geliyor.

Ne düşünüyorum ben? Başım dönüyor ve herkesin bu hikayeyi ve beni tartıştığını düşünüyorum. İnternette yayılmasını düşünüyorum. Viral olmanın ne kadar berbat bir şey olduğunu düşünüyorum.

"Davis'in bir pislik olduğunu düşünüyorum, ama Natalia? Lainey? Ne düşündüklerini söylediler." Instagram akışındaki resimleri unutamıyorum - model üstüne model üstüne model. "Tamamen farklı dünyaların insanlarıyız ve ben onun tipi değilim."

Tabii ki ona aşık oldum. O yakışıklı, zengin, gösterişli ve seksi ama ben neyim? Çıplak ayaklı, plansız ve garip bir acı biber fetişi olan, kilometrelerce uzaktaki cahil bir kız. Ben bir meraklıyım, babamdan ne kadar nefret etsen de eve getirebileceğin bir şey değilim.

Ya da belki Natalia'nın dediği gibi: Ondan nefret ettiğin için yapıyorsun.

"Dur orada." Craig'in sesi keskin ve önümde çömeliyor. "Bu hikâyenin tek bir kelimesi bile doğru değil."

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum." Elimi omzuna koyuyorum ve o da yavaşça ayağa kalkmama yardım ediyor. "Bu gece benim yerime bakabilir misin? Tarifim ve malzemelerim hazır ama sen ne istersen yapabilirsin."

"Bu hikâyeye inanmayacaksın Dylan," diye emrediyor Craig, beni arka kapıya kadar takip ederek. "Buna izin vermeyeceğim."

"Buna inanmak istemiyorum." Kalbim göğsümde çarpıyor. "Ama belki de bu bir uyarıdır."

"Bu saçmalık."

Başımı sallayarak elimi uzattım. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

İçimdeki rüzgâr tekmelenmiş gibi hissediyorum. Ya da biri vücudumdaki en büyük çürüğü bulmuş ve ona olabildiğince sert bir yumruk atmış gibi. Parmak eklemlerini kullanarak.

Ya da ayağımı yeniden kırmışım ve dünyam bir kez daha başıma yıkılıyormuş gibi. Hayal kurmaya, imkânsız görünen bir şeye ulaşmaya cesaret ettim ve Kader bunu fark edip beni tekrar tokatladı.

Craig sabırsızlıkla beni izliyor. "Dylan..."

Arkamı dönerek, kötü bir rüyanın içinde yürüyormuşum gibi eve doğru ilerliyorum. Ağzım kurudu ve konuşmak istemiyorum. Bu hikayeyi gören tüm insanları düşünmek istemiyorum.

Ev karanlık ama ışıkları açmıyorum. Telefonumu mutfak tezgahının üzerine koyup oturma odasına gidiyorum. Kanepenin arkasında küçük, portatif bir bar var. Çok sık kullanmadığımız için viski, cin ve votka şişeleri oldukça dolu.

Açılmamış bir tekila şişesi alıp uyuduğum misafir odasına . Sonra kapıyı kapatıyorum, üstünü çeviriyorum ve yere yığılıyorum.

OceanofPDF.com

Logan

MNewhope'un doğusundaki küçük havaalanına yaklaştığımızda parmaklarım ağrıyordu. Beş saatlik uçuşun tamamını koltuğumun kollarını tutarak geçirdim. Uçuş görevlisi rahatlamam için bana bir içki ikram etti,

ama ben sadece hayır dedim.

İçki istemiyorum. Dylan'ı istiyorum.

O zaman Callum Cross'un ağzını burnunu kırmak istiyorum.

New York'tan ayrılmak umduğumdan daha uzun sürdü. Saat yediyi geçene kadar havada değildik. Ona FaceTime ile ulaşmaya çalıştım ama birkaç kez çaldıktan sonra telesekretere düştü.

Bugün Perşembe, ki her zaman yoğun bir gecedir. Telefonu yanında olmayabilir. Restoranda eğleniyor olabilir ve ben ona o lanet makaleden önce ulaşabilirim.

Görmemiş olması mümkün mü? Sonra New York'ta benimleyken ne kadar çok şey bildiğini hatırladım. Natalia'nın kitabı hakkında her şeyi biliyordu. Met Gala'yı biliyordu.

Aynı zamanda, restoranına girene kadar benden haberi yoktu. Bu mümkün.

Pencereden karanlığa bakarken ne düşündüğünü hayal bile edemiyorum. Parmaklarımı alnıma sürterek, Davis Kent denen o pislği yapılacaklar listeme ekliyorum.

Onun kendini beğenmiş bir pislik olduğunu biliyor ama Natalia, Lainey? Yumruğumu sıkarak, sözlerinin onu incitmesinden endişeleniyorum.

Eski sevgilimden biraz etkilenmiş gibiydi ve Lainey ile iyi vakit geçirdiğini biliyorum. Kahretsin, Lainey Garrett'ın flörtüydü. Dylan'ın herkese karşı ne kadar tatlı olduğunu hatırlayarak hırıltılı bir nefes veriyorum. O ısıltılı elbisenin içinde ne kadar güzeldi ve hepsi onu nasıl sırtından bıçaklamıştı.

Parmaklarım yine sandalyemin kollarında sıkışıyor.

Daha da kötüsü bunun benim hatam olduğunu bilmek. Eğer o etkinliğe benimle birlikte gitmeseydi, bu durumda olmayacaktı. Anonim, özel bir vatandaş olacaktı. Şimdi ailesi balkondaki fotoğrafımızı görecektir, iş arkadaşları, öğrencileri de.

Koruyucu öfke göğsümde yanıyor ve iner inmez, uçuş görevlisi beni indirir indirmez, beş saat önce yola çıkmadan önce sipariş ettiğim SUV'ye koşuyorum.

Gece boyunca hızlanarak, onu tekrar aramayı denedim. Yine telesekretere düşüyor.

Sonunda eve vardığımda saat gece yarısını geçmişti. Hiçbir ışık yanmıyor ve kapılar kilitli, ama Garrett bana son geldiğimizde gizli anahtarı nerede bulacağımı söylemişti.

Sessizce arka kapının kilidini açtım ve ayakkabılarımı çıkardım. Bana artık misafir odasında uyduğunu söyledi. En son bir maçımdan sonra FaceTime'da konuştuğumuzda Zane'in hatırı için buraya taşındığını söylemişti.

Bütün o altın ayı geçirdiğim kapının önünde duraksayarak usulca vuruyorum. "Dylan?"

Sessiz evde sesim yüksek çıkıyor ama kimse cevap vermiyor.

Kolu çevirerek kapıyı açıyorum ve içeri giriyorum. Gözlerim yavaşça alışıyor ama banyodan gelen loş ışıktaki onu yatağın yanında yerde yatarken görüyorum. Yan tarafına kıvrılmış ve yanında bir şişe tekila var. Dörtte biri içilmiş gibi görünüyor ve etrafta yiyecek, limon, tuz arıyorum. Bir shot bardağı bile mi?

hiçbirini görmüyorum ve biliyorum. Makaleyi görmüş.

Karnıma bir yumruk gibi indi ve benim yüzümden acı çekmesinden nefret ederek eğildim.

"Dylan?" Sesim yumuşak ve onu kollarımın arasına alıyorum.

Başı sallanıyor ve anlamadığım bir şeyler mırıldanıyor.

Onu yatağa yatırdıktan sonra buzdolabından bir şişe su almak için koridoru geçip mutfaka koşuyorum. Bir şeyler yemesini sağlayabilseydim harika olurdu ama bu gece bunun olup olmayacağını bilmiyorum.

Döndüğümde yine top gibi kıvrılmıştı ve bu beni ikinci kez aynı derecede etkiledi. Bu öyle bir kendini koruma pozu ki, göğsümde bir ağrı hissediyorum.

Ona zarar vermeye çalışan her şeyden onu koruyan kişi olmak istiyorum. Onun yerine, hayatına utanç getirdim.

Yatağın kenarına oturarak yanağına dokunmak için uzandım. "Dylan, bebeğim? Biraz su içer misin?"

Hareket etmiyor ve iç çekerek şişeyi komodinin üzerine koyuyorum. Ayağa kalktım ve ceketimi çıkardım. Tişörtümü ve kot pantolonumu çıkarıp boxer külotuma kadar soyunuyorum.

Battaniyeleri bir tarafa indirmeyi başarıyorum, sonra diğer tarafa da aynısını yapmak için onu hareket ettiriyorum. Arkasından yatağa giriyorum, kollarımı yumuşak vücuduna doluyorum ve onu sıkıca göğsüme çekiyorum.

Ağzımı omzuna indirip tenini öperken bir yumruk ciğerlerimi kavıyor. Sonra saçlarının yumuşak kokusunu, lavanta ve vanilyayı içime çekiyorum. Onu kulağının arkasından öpüyorum ve küçük bir sesle kıpırdanıyor.

Kollarımı gevşeterek bana doğru kaymasına izin veriyorum. Yüzüme odaklanmadan önce kafası karışmış bir şekilde birkaç kez göz kırptı.

"Bu bir rüya mı?" Sesi sertti. "Hayır

tatlım, ben buradayım."

"Neden?"

Boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Çünkü sana ihtiyacım var."

Başını eğiyor ve kendi içine kapanıyor gibi görünüyor. "mi?" "Evet,

Dylan. Hayatımda sana sandığından daha çok ihtiyacım var."

"Haklı olsalar bile mi?"

"Bu sözlerden herhangi birinin doğru olduğunu nasıl düşünebilirsin?"

Omuzlarını silkiyor. "Çünkü bu doğru - sen bunların hepsisin ve ben... hiçbir şeyim."

Uzanarak elimi alnına götürüyorum, saçlarını geriye atıyorum ve yüzünü bana doğru kaldırıyorum. "Sen hiçbir şey değilsin, Dylan Bradford. Sen benim her şeyimsin. Her gece rüyamda seni görüyorum. Her gün senin için acı çekiyorum. O pisliklerin söylediği hiçbir şey gerçeği değiştirmeyecek ve gerçek şu ki, ben seni seviyorum. Geri kalan herkesin canı cehenneme."

Hıçkırarak nefes alıyor ve ben yine ağlıyor endişeleniyorum.

"Ne oldu güzelim?"

"Bir uyarı ile gelmelisin." Sesi kısık. "Neden?"

"Kalbim patladı."

Boğazımdaki düğüm çözülüyor ve onu tekrar kendime çekiyorum. Ellerimi yavaşça minyon gövdesinden aşağı kaydırıyorum ve bunu düzeltmek için yemin ediyorum.

Yapacağım son şey de olsa, bunu düzelteceğim. Benimle birlikte olduğu için aşağılanmayacak. O pislikler onu bir daha asla incitemeyecek. Çok korkacaklar.

GARRETT

Koç sigortayı atıyor. Aile içi acil durum dedim ama hangi aile?
Baban mı?

Gözlerimi açtığımda GARRETT'İN METNİ ekranımda beliriyor.

Dylan yanıma kıvrılıyor ve göğsümde bir sıcaklık yayılıyor. İçgüdülerim **karıma** mesaj atmamı söylüyor. Bunun yerine, kardeşini *Read*'de bırakıyorum ve onu tekrar kollarıma almak için geri dönüyorum.

Durum düzelmiş değil, hiç değil ama onu kaybetmedim. Bana cehenneme gitmemi söylemedi ya da bunun için imza atmadığını söylemedi ya da söyleyebileceği her şeyi söylemedi. Söylemeye hakkı olan her şeyi.

Bu şekilde davranılmayı, hakkında bu şekilde konuşulmasını ya da mahrem zamanlarımızın fotoğraflarının internette yayınlanmasını hak etmiyor. Beni kıpkırmızı yapan asıl şey bu.

Ne diyeceğini bilsem de avukatıma mesaj bıraktım bile. Ben ünlü biriyim. Mahremiyet hakkımdan vazgeçtim. Utanç bir davanın temeli değildir.

Siktir et. Yine de deniyorum.

"Ooooooh, neden o kadar tekila içtim ki?" Dylan kollarımda kıvranıyor, öne doğru kıvrılıyor.

"Size ne getirebilirim? Burada su ve ibuprofen var." Yavaşça oturur pozisyona geçip komodinin üzerindeki tabletleri alıyorum.

Kan çanağına dönmüş gözlerini kısarak bana bakıyor. "Nasıl geldin buraya? Antrenmanın yok mu senin?"

"Al bunları." Hapları uzatıp içmesini bekledikten sonra ona suyu uzatıyorum. "Benim için endişelenme."

"Senin için endişeleniyorum." Sesi kısık ve ben bu kısık tonu tanıyorum - akşamdan kalma bir ses. "Antrenmanı kaçırdığın için sana ceza kesecekler ve sen antrenmanı kaçıramazsın!"

"Bana bak." Parmağımı çenesinin altına koydum. "Dün gece sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

Dudakları birbirine yapışıyor ve hızla gözlerini kırıştırarak başını sallıyor.

"Her kelimesi."

Kalın bir fısıltı ve dudaklarını öpmek için eğildim. "Dün gece bana ihtiyacın vardı. Benim de sana ihtiyacım vardı."

Parmaklarını saçlarımdan geçirmek için uzandı. "Burada olman benim için çok anlamlı. Kollarında olmak çok iyi hissettiriyor."

Ona daha sıkı sarılıyorum. "Seni onlardan korumak için daha iyi bir iş yapmalıydım. Senden çok şey istedim ve benim kızım olduğun için pişman olmanı asla istemiyorum."

"Sana vermek istemediğim hiçbir şey istemedin." Eli yanağıma doğru hareket ediyor. "Ve senin kızın olmayı seviyorum."

"Şükran Günü'nde seni locamda görmek için sabırsızlanıyorum." Kafamı kaldırıp beni izlediğini görme düşüncesi damarlarımda bir adrenalin dalgasına yol açıyor. "Biraz daha uyumak ister misin? Aç mısınız? Sana kahve, tost getirebilirim..."

Başını sallıyor ve bir kahkaha atıyor. "Yataktan kalkmam lazım. Dersim var ve senin de New York'a dönmen gerekiyor."

"New York bensiz de iyi olacak."

"Belki, ama TMI'nı seni yoldan çıkarması için çok çalıştın ve şu Ricky denen adamla tanıştım. Senin peşinde." Yataktan dışarı adımını atıyor, sonra elini başına koyup tekrar oturuyor. "Kahretsin, dün gece ne düşünüyordum ki?"

"Yaralandın." Onun önünde duruyorum. "Tekzip yayınlamaları ya da en azından o lanet fotoğrafı kaldırmaları için elimden geleni yapacağım. Zor olacak ama avukatıma mesaj attım."

"Bununla başa çıkmamız gerekecek." Yavaşça tekrar ayağa kalkıyor. "Jack'in bunu yaşadığı zamanı hatırlıyorum. Çok üzgündü ve ben gerçekten anlamamıştım. Şimdi anlıyorum. Bu çok acımasızca."

"Yatağına dön. Sana biraz tost getireyim. Zamanın var."

Tam önümde duruyordu ve başı sadece göğsümün ortasına ulaşıyordu. Eğer bir şey varsa, olanlar beni her zamankinden daha emin yapıtı.

Olmak istediğim yer burası. Bildiğinden daha güçlü olan bu küçük fişekle birlikte olmak istiyorum.

Sonra yüzüme dokunmak için uzandı. "Dün gece söylediklerin hakkında..."

"Öyle mi?" Kaşlarım çatıldı.

"Ben de seni seviyorum Logan Murphy."

Viski gözleri benimkileri tutuyor ve yüzünü ellerimin arasına alıyorum. Ağzımı onunkine yapıştırıyorum, dudaklarını ayırıyorum ve küçük cennetimizde birlikte kayboluyoruz.

OceanofPDF.com

Dylan

"İ Sanki ikinci bir rüzgar yakalamış gibi. Bütün sezon oynadığından daha iyi top oynuyor." Kardeşlerim restorandaki büyük ekran televizyonların önünde her zamanki yerlerinde oturuyorlar ve futbol gecesi için kalabalık büyüdü.

Haber yayınlandığından beri, toplum fırtına çıktığında her zaman yaptığı gibi toplandı. Sanki büyük şehir dedikodu sitelerinin peşimize düştüğünü gördüler ve Logan ile benim onların yardımına ihtiyacımız olduğuna karar verdiler.

Biz her iki yılda bir hayati tehlike arz eden fırtınalarla yüzleşen bir köyüz, bu yüzden sinsî bir sanatçı ile uğraşmak küçük bir iş. Logan'ı uçururken çekilmiş fotoğrafımın herkesin görebileceği bir yerde olmasından hâlâ utanıyor olsam bile.

Beklenmedik bir şekilde, yaşlı hanımlardan birkaçı sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi bana bilmiş bilmiş başlarını sallayıp dirsek attılar. En kötüsü Salina Duck'ın annesinin bana erkeğini mutlu etmenin önemli olduğunu söylemesiydi.

"Ölmek istedim." Dostane sütunumun arkasına saklanırken Allie'yi kolundan tuttum. "Ben de tam yaptığım Carolina Reaper sosundan arta kalanları

Oliver için o gece, hatırladın mı?"

Küçük veledin sonunda Dare yemeğini yeterince sıcak yaptığımı söylediği geceydi.

Allie başını sallıyor, gözleri barın üstündeki ekranlara sabitlenmiş. "Oliver Duck sana aşık. Bu yüzden böyle davranıyor. Senin dikkatini çekmek için kışını bile eritebilir."

"On beş yaşında."

"Senin bale dersini almamasına şaşırdım. Muhtemelen onu Austin ve Josh'un yanında taytlar içinde görmeni istememiştir."

"Her neyse, o artık sosu isteyecek tek kişinin o olduğunu düşündüm. Sonra annesi çıkageldi ve bana Bay Duck orta yaş krizlerini yaşarken onu çapkınlıktan alıkoymanın tek yolunun tantrik masaj olduğunu anlatmaya başladı."

Arkadaşımın gözleri benimkilere kaydı. Benimkiler geniş ve yüzümü buruşturarak dudaklarımı birbirine bastırıyorum.

"Dylan Bradford, bu kafamda hiç ihtiyaç duymadığım bir görsel." "Bir de bana sor."

Waldorf Duck benden daha kısa, yuvarlak ve her zaman terli. İkimiz de ürperdikten sonra gülmeye başladık ama bu kısa sürdü.

"Aman Tanrım, Aman Tanrım, Aman !" Allie ayağa kalktı ve aşağı yukarı zıpladı.

Herkes ayakta ve Austin bile bağırarak etrafta zıplıyor. Logan bitiş çizgisine doğru 50 yardlık bir koşu yapıyor.

Garrett bir savunma oyuncusu tarafından yere düşürüldüğünde hepimiz çığlık atıyoruz.

"Oh, hayır!" Yüzümü kapatıyorum, nazik dev ağabeyimin daha da büyük bir dev tarafından ele geçirildiğini görmek istemiyorum. "O iyi mi?"

"O iyi." Allie ön kolumu tutup sırtımı ovuyor.

Garrett'ın çimlere tırmanışını ve ayağa kalkmak için elinden geleni yapışını izlerken Jack, "An meselesiydi," diye homurdanıyor. "Hepsi ikisini inceliyor."

Önemli değil. Oyun devam ediyor. Köşe oyuncusu doğrudan adamıma yöneliyor ve Logan pası tamamlamaya o kadar odaklanmış ki Garrett'ın dışarıda olduğunu bildiğinden bile emin değilim.

Ayağa kalkıyor, kollarını açmış, havada süzülüyor. Tüm salon nefesini tutmuş, savunma oyuncusunun da sertçe uzanarak topu bloke edip etmeyeceğini görmek için bekliyor.

Maçın son oyunu. Garrett tekrar ayağa kalkıyor ve top aşağı inerken iki el uzanıyor.

"Al şunu, Logan!" Çığlık atıyorum ve o anda parmakları geriliyor.

Top cırt cırt gibi yapışıyor ve göğsüne doğru yırtıyor. Merkezden uzak bir yakalama. Topun bir köşesi omzuna yapışıyor ama yakalıyor. Kale çizgisinin hemen köşesine yan yatana kadar havada uçmaya devam ediyor.

"Bu iyi!" Zane eve geldiğinden beri duymadığım kadar yüksek sesle bağırıyor.

Tüm restoran çığlıklara ve tezahüratlara boğulur. İnsanlar kucaklaşıyor ve zıplıyor. Bir Dare gecesi kadar vahşi. Craig gülüyor, koşup beni kaldırıyor ve etrafımda döndürüyor.

Beni ayağa kaldırdığında iki eliyle omuzlarımın üst kısmına vuruyor. "Bunu gördün mü?"

O kadar gülüyorum ki sadece başımı sallayabiliyorum. "Ben gördüm!"

Saha, oyuncularını tebrik etmek için koşuşturan insanlarla kaos içinde. Kardeşim Logan'ı yine havaya kaldırıyor ama bu sefer işareti yapamıyor.

Bu kez sahadaki muhabire ulaşmak için mücadele ediyor. Sarışın kadın MVP ödülü hakkında ne hissettiğini sorduğunda, elini mikrofonun boynuna koyuyor ve mavi gözleri odaklanmış bir şekilde doğrudan kameraya bakıyor.

"Dylan Bradford, seni seviyorum. Sen benim için mükemmel bir kadınsın ve bu kasabadaki herkesin bunu bilmesini istiyorum. Tam benim tipimsin."

Başımdan ayak parmaklarıma kadar ısı yayılıyor ve restorandaki herkes dönüp bana bakarken iki elimle yüzümü kapatıyorum. Hepsi gülümsüyor, gözlerinde gurur var ve burada hiçbir şeyi kanıtlamak zorunda olmadığımı biliyorum. Hepimiz acı çektik, ağladık ve hayatın tüm iniş çıkışlarında birbirimize destek olduk.

Yine de, bu ulusal televizyondaydı.

Beni görmese ya da duymasa bile elimi kaldırıyorum, başparmağımla işaret parmağımla çapraz yapıyorum ve yüksek sesle "Seni seviyorum Logan Murphy!" diyorum.

Herkes alkışa boğulur, bir taksi düdüğü havayı yararak geçer ve kutlama devam eder.

"Sen burada olmadan Şükran Günü'nü nasıl kutlayacağım?" Craig mutfaktaki gümüş çalışma masasında oturuyor. "Annemle babamın beni deli ettiğini biliyorsun."

"Öyleyse benimle gel! Çocukluğumuzdan beri birlikte New York'a gitmemiştik ve tatil için her yer süslenmiş olacak. Birlikte Midtown'da koşabilir, bir gösteriye katılabilir, Rockefeller Center'da buz pateni yapabiliriz."

"Logan buna bayılırdı." Gözlerini deviriyor.

"Aldırmazdı!"

"Aşk yuvanıza burnumu sokmayacağım. İkiniz her yerde seks yapıyorsunuz. Fotoğraflı kanıtları gördüm." Gözlerim kısılıyor ve o da iki elini birden kaldırıyor. "Çok mu erken?"

"Çok erken."

"Özür dilerim." Craig bana sarılmak için masadan atladı. "LoDy'nin en büyük hayranı olduğumu biliyorsun... DeeLo? DeeLight?"

"İsimlerimizi birleştirmiyorsun... ama ben DeeLight'ı seviyorum." İkimiz de bir kahkaha attık. "Peki ya Closeted Clint? Neden Şükran Günü için onunla bir şeyler yapmıyorsun?"

"Ona haber verdim." Craig elini kaldırıp başını sallıyor. "Ya ilişkimizi sahiplenir ya da biter."

Kaşları kalkıyor. "Karasevda! biri için ağır sözler." "Ben aşık değilim ve benim için savaşacak bir erkeği de hak ."

"fikirdeyim." En iyi arkadaşıma sarılıyorum. "Senin için savaşmaya değer."

Logan'ın benim için nasıl savaştığını düşünüyorum. Avukatının *TMT*'a karşı açtığı dava talebine verdiği cevabı bana iletmişti. Temelde tam olarak tahmin ettiği şeyi söylüyordu ama yine de kızgındı.

LOGAN

Bu sik kafalıların böyle şeyler basarak paçayı kurtarması doğru değil.

Balkona çıkarken dikkatsiz davrandık.

LOGAN

Daha iyi bilmeliydim, ama sana karşı koymak zor.

Bu beni gülümsetiyor.

Şehirdeki herkes çok iyi davrandı. Kaçı makaleyi okudu bilmiyorum ama hepsi maçlar için C&S'e geliyor ve bizi destekliyor.

LOGAN

İşte bu . Newhope yeni evimiz.

Sanırım bunu ailem için yapıyorlar.

LOGAN

Bunu senin için yapıyorlar, Dylan.

Sözleri beni duraksattı.

İnsanlar için bu kadar önemli olduğuma inanmak benim için neden bu kadar zor bilmiyorum. Kardeşlerim her zaman herkesin dikkatini çeken kişiler olmuştur. Ünlü olan onlar, ben değilim.

Yine de, son iki hafta içinde, en büyük aşağılanmam en büyük huzur kaynağıma dönüştü. Jack beni kucakladı ve onunla istediğim zaman konuşabileceğimi söyledi. Zane bana Bayan Gina'nın beni ziyarete gelmek istediğini söyledi. New York'tan döner dönmez ona söylemesini söyledim.

Küçük uçağın merdivenlerini tırmanırken, acaba büyüyor muyum yoksa gelecekte daha mı az korkmaya başlıyorum diye merak ediyorum. Oturup hayattaki seçimlerimi, yaptıklarımı ve bunların ne anlama geldiğini düşünen biri değilim. Genellikle içgüdülerimle hareket ederim.

Hayatımın gittiği yöne doğru eğildiğim tek seferde, kendimi baleye adanmışken, hayatın ne isterse onu yaptığını çok çabuk öğrendim. Çok çalışabilir ve planlar yapabiliriz ama her şeyi kontrol edemeyiz.

Aynı zamanda Mia ile çalışmak, hatta Logan ile birlikte olmak, önemli olduğumu ve bir fark yaratabileceğimi hissetmeye başlıyorum. Bir şeyleri çok fazla istemeyerek kendimi koruyabileceğim fikrinden vazgeçiyorum.

Hayal kurmak, risk almak ve bir kapı kapanırsa, açık duran beklenmedik kapıyı bulmak için etrafınıza bakın Hepsinden önemlisi, düşersem beni tutacak insanlar var. Her zaman var.

Bu kez uçaktan indiğimde, onu tıpkı daha önce olduğu gibi orada durmuş, eli cebinde ve yüzünde o gülümsemeyle beklerken gördüğümde bir şeyler değişiyor. Şimdiye kadar bu bana güzel bir rüya gibi gelmişti.

Şimdi gerçek gibi geliyor. Sonsuza dek sürecekmış gibi.

Logan'ın iki hafta önceki ziyareti sayesinde geçen seferkinden daha az telaşlıyız. Yine de, havaalanından onun evine giderken elim onunkinden hiç ayrılmıyor.

Asansörle en üst kata çıkarken bana sıkıca sarılıyor.

Yumuşak çam zeminleri, geniş beyaz kanepesi, granit tezgahı ve fırçalanmış paslanmaz aletleriyle lüks dairesine adım attığımda yeni bir şeyle karşılaştım.

"Bütün pencerelere karartma perdeleri takmışsın." Oturma odasına girip çıplak ayaklarımı pelüş beyaz halıya gömüyorum.

Bir kızı ülke dışına götürebilirsiniz ama ona ayakkabı giydiremezsiniz. Kabarık paltomu çıkarıp sandalyenin üzerine atıyorum, böylece üzerimde sadece ince askılı ve iç çamaşırı olmayan kısa, adaçayı yeşili bir elbise kalıyor.

Vücudunun sıcaklığı sırtımda ve ellerini üst kollarıma yerleştiriyor. "Bu sefer kimse mahremiyetini ihlal etmeyecek." Sesi alçak ve kararlı. "Burada kendini güvende hissetmeni istiyorum."

Kalbim sıkışıyor ve dönüp omuzlarına uzanıyorum. "Güvende olmayan sensin, unuttun mu?" Küstahça bir alay. "Bunu daha ilk günden belirledik."

Umduğum gibi gerginliği kırıyor ve ayaklarımı yerden keserek gülüyor. "Tehlikeli kızımı hâlâ koruyacağım."

"Tam bir mağara adamısın." Daha yakına eğilip dişlerimle kulağını çekiyorum ve mutlu bir ses mırıldanıyorum. "Kimse izlemiyormuş gibi sev beni."

"Seni öyle bir seveceğim ki herkes öğrenecek." Elleri elbisemin kat kat eteğinin altından kalçalarımı kavıyor ve damarlarımda sıcaklık dolaşiyor. "Sadece fotoğrafları olmayacak."

Ağzlarımız birleşiyor ve dili her zamanki gibi sahiplenici ve aç bir şekilde istila ediyor. Beni oturmam için kanepeye taşıyor, elbisemin askılarını kollarımdan aşağı çekiyor.

Göğüslerim ortaya dökülüyor ve o inleyerek onları kaldırıp sıkıyor, vücudumu öpücüklerle kaplıyor. Üstümden sıyrılıp gömleğinin düğmelerine uzanıyorum ve parmaklarımı göğsünde gezdirebilmek için hızla çözüyorum.

Aleti kot pantolonunun içinde sertleşiyor ve vücudumu üzerinde sallayarak sıcaklığın yükseldiğini hissediyorum. Elleri çıplak kıcıma kayıyor ve bir küfür savuruyor. Sırtımı minderlere yaslamam için beni döndürüyor, yüzünü bacaklarımın arasına gömmeden önce dizimi kaldırıyor.

"Ah, ," diye nefes nefese kaldım, parmaklarımı saçlarına geçirdim.

Dilinin klitorisimin üzerinden her geçişinde damarlarımda ateş yanıyor ve çok geçmeden sıırıslam olup onun için ağrıyorum. Dizlerinin üzerinde

Bana bakıyor, mavi gözleri arzuyla kararmış, kot pantolonunun düğmelerini açıp ereksiyonunu serbest bırakmasını izliyorum.

Dirseklerimin üzerine kalkarak parmaklarımı sikinin etrafına doluyorum, dudaklarıma götürüyorum ve dilimi mantar ucunun etrafında gezdiriyorum. Aleti zıplıyor ve parmaklarını çenem boyunca hafifçe kaydırarak alçak bir inilti çıkarıyor.

Onu olabildiğince uzağa götürüyorum, başımı sallıyorum ve elimi onunla buluşmak için kaydırıyorum. Kalçaları kalkıyor ve inliyor. Parmakları saçlarımin kenarından kıvrılıyor, beni kucağına kaldırana kadar daha sıkı büküyor.

"Senin içinde olmam gerek." Bu kaba, hayvani bir emir.

Dizlerim kanepede onun yanında ve ben ona binerken göğüslerim göğsüne yaslanıyor. Dizlerimin üzerine kalkıyorum, ucuna kadar kayıyorum, neredeyse dışarı çıkıyorum, sonra tekrar düşüyorum.

Başı geriye düşüyor ve yüksek sesli bir iniltiyle sarsılıyor. Bu, içime doğru bir orgazm dalgası gönderiyor ve ben de tekrar yapıyorum. Büyük eller kıcımlı kavıyor ve beni yukarı aşağı hareket ettirmeye başlıyor.

Hareketlerimiz ateşli ve ben damarlarımda yüzen hislerin kayboluyorum. Yanağından ter damlıyor ve onu öpüyorum. Dilimde tuz var ve onu ağzına doğru kıvrıyorum.

Öpücüğümle inliyor ve kalçaları koltuktan kalkıyor. Göğsündeki kıllar hassas meme uçlarını gıcıklıyor ve ikinci orgazmım içimde daha da sıklaşıyor.

"Siktir, Dylan, geliyorum." Vücudu sarsılıyor ve daha derine iniyor.

O kadar derin ki, siki damarlarımda orgazmı ateşleyen bir yere çarpıyor. Gözlerim sıkışıyor ve vücudum sertleşiyor. Sırtım kavisleniyor, kucağında daha hızlı zıplıyorum, daha fazla his almak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Parmakları kıcımlı gıcıklıyor ve midesi titriyor. "Oh, Tanrım, Dylan."

Başka bir dünyadayım, vücudum yavaş yavaş biterken, kaslarımin spazmı azalırken devam etmek için elimden geleni yapıyorum.

Göğsünde öne doğru düşerken vücudum gevşiyor ve kıkırdamaya başlıyorum. "Ne?" Ses tonunda bir sırıtma var.

"Sanırım az önce şimşeğe bindim."

İkimiz de gülmeye başlıyoruz ve o güçlü kollarıyla beni sarıyor. Yüzüm göğsüne yaslanıyor, kalplerimiz aynı anda atıyor ve sanırım ikimiz de tehlikeliyiz.

"KİMSE BENİMLE RÖPORTAJ YAPMADI." Maddy kollarını kabaca kavuşturuyor. "Onlara senin ne kadar harika bir insan olduğunu ve tam Logan'ın tipi olduğunu söyledim."

"Bana karşı çok tatlısın."

İkimiz de önünde büyük kırmızı rakamlar olan lacivert formalarımızı giyiyoruz. Onunki Charlie'nin 18 numarası, ben ona *Johnson* demiyorum. Ben 12 numaramı giyiyorum ve sahaya bakan camlı locada birlikte duruyoruz.

"Bu sadece gerçek. Senin peşine düşmelerinin tek nedeni ilginç olman. Mankenlerin hepsi aynı. Kitlelere hitap etmek zorundalar, bu yüzden çok baharatlı olamazlar."

Bana göz kırptıyor, ben de gülümsüyorum. "Teşekkürler, Mads. Sen en iyisisin." "Biz kızlar birbirimize göz kulak olmalıyız."

Charlie'nin ailesi de dahil olmak üzere küçük bir grup insan bizimle birlikte, atıştırma malikemler ve içeceklerimiz var. Elimde bir bira var ve şanslı direğimin arkasına saklanmadığım için biraz gerginim.

Ama bu maç için güçlü olmaya kararlıyım. Gülümseyeceğim, tezahürat yapacağım, el sallayacağım ve Logan'a işaretimizi vereceğim.

Çocuklar kenardaydı ve tam o anda başını kaldırıp Ben.

El sallıyorum ve işaret parmağımı başparmağımın üzerine koyup yukarı kaldırıyorum.

görebiliyor mu diye merak ediyorum. O sırtarak bana işaret ediyor ve ben de Noel sabahındaki bir çocuk kadar mutlu oluyorum.

"Oh, hepiniz çok tatlısınız!" Maddy kolunu belime doluyor ve bana yandan sarılıyor. "Charlie ve ben de böyle bir şey yapmalıyız."

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Elbette! Kore dilinde *seni seviyorum anlamına* gelen bir el işareti." Omuz silkiyor. "Yani, sanırım artık herkesin işareti, sadece başladığı yer orası."

Ellerimi birbirine kenetleyerek, bunu ne kadar uzun zamandır kameralar önünde yaptığını, bana daha kelimeleri söylemeden önce tüm dünyanın önünde beni sevdiğini söylediğini düşünüyorum.

"Sence Logan bunun ne anlama geldiğini biliyor mudur?"

Gözlerini bana dikti. "Evet. Bu bir kalp, gördün mü?"

İşareti yaptı ve ben şimdi anladım. "Eğlenceli olduğunu düşündüm ve devam ettim."

"Çok sevimli. Tıpkı gibi."

Şehre döndüğüm için hissetmiş olabileceğim güvensizlik kayboluyor ve oyuncuları sahaya çıktıklarında, sahip olduğum tek sinir

Çocuklar.

OceanofPDF.com

Logan

Tplayofflara yaklařtıķa maçların şiddeti de artıyor. Bu sezon hiç mağlubiyet almadık, bu da Büyük Oyun için çantada keklik olduğumuz anlamına geliyor. Yine de rekabet yüksek ve bu çok açık.

Diğer takımlar Garrett ve beni inceliyor. Geçen haftaki mücadele bizi alarma geçirdi.

Bugünkü ma Ricky'nin takımı Challengers'a karşı ve sahanın diğer ucundan bana ölümcül bakışlar atıyor. İkimiz de en iyi koşu oyunlarımızı ortaya koyuyoruz ve iki tarafta da savunma hattı bir duvar gibi.

Kaslarım enerjiyle titriyor ve kutumuza baktığımda adrenalinim daha da yükseliyor. Dylan el sallıyor ve onun kocaman gülümsemesini görebiliyorum. Elini kaldırıp *seni seviyorum* işareti yapıyor ve onun burada olması düşündüğümden daha iyi.

İtiraf ediyorum, bu bende biraz gösteriş yapma isteği uyandırıyor.

Dn şükran Günü yemeğini yatakta yedik. O lanet makale basıldığından beri onunla sokağa çıkmayı gerçekten istemedim. İnsanların onun hakkında kötü şeyler söylemesinden hoşlanmıyorum çünkü

O benimle ve hepsi bu. Aksi takdirde anonim olurdu ve benimle birlikte olmanın çok zor olduğuna karar vermesini istemiyorum.

Yine de günün ilerleyen saatlerinde Garrett ile Central Park'ta yürüyüşe çıktık. Küçük kız kardeşini görmek, ona sarılmak ve Lainey'nin havalı olduğunu düşündüğüne inanmadığı iki yüzlü bir pislik olduğunu söylemek istedi.

Dylan her zamanki gibi zarıftı. Ona endişelenmemesini, onu gördüğüne sevindiğini ve özlediğini söyledi.

Hava gri ve esintiliydi ve orada bulunan birkaç kişi bize yer verdi. Geçmişte şehirde fark edilmeden dolaşmak benim için kolaydı ama rekorlar kırmaya ve kırdırmaya başladığımdan beri her şey değişti.

Muhtemelen bu yüzden dikkatsiz davrandım ve o da yaralandı. Bir daha olmayacak.

Sahaya koşarken Garret omzuma . "Aklını oyunda tut."

Bu zor bir emir, ama o haklı. Dylan'ın burada olması harika ama Meydan Okuyanlar boş durmuyor. Onlar da Büyük Oyun'u düşünüyorlar ve eminim bu adamları bu sezon birkaç kez daha şampiyonluk yüzüğü için yarışırken göreceğiz.

İlk hücumumuzda fazla ilerleme kaydedemedik. Johnson atıldı ve Garrett bizi 5 yarda geriye gönderen bir penaltı yaptırdı. Sahayı amatörler gibi terk ediyoruz.

"Kazanmak istiyorsak bundan daha iyisini yapmalıyız." Charlie hepimizi bir araya topladı ve bu hafta üzerinde çalıştığımız yeni bir oyundan bahsetti.

Bana işaret veriyor ve bir sonraki pozisyonda gözünün benim üzerimde olacağını biliyorum.

Tek sorun, açık bulamamam. Garrett geride kaldı ve Charlie pas atmaya fırsat bulamadan ayağım yerden kesildi. Koşmak zorunda kaldı ve daha fazla yarda kaybettik.

Topu her aldığımızda hemen hemen aynı şey oluyor. Tek kurtarıcı, savunmamızın Challengers'ı da aynı şekilde geride tutuyor olması.

Koç devre arasında kışımıza tekmeyi basıyor ama oyunumuzu geliştirmek için pek bir şey yapmıyor. Son oyuncumuz topu sayıya çevirdi ve golcümüz de ekstra puan aldı. Üçüncü çeyrekte bir saha golü bulduk ama son dakikalarda hala 10-13'teydik ve Challengers üç sayı öndeydi.

Kutuya her baktığımda Dylan ellerini ağzının önünde kenetlemiş, Maddy ile birlikte ayaklarının üzerinde, yan yana

Pencere. Onu orada görmek her şey demek. Herhangi bir kupadan, gol attığımızda yapılan tüm tezahüratlardan daha önemli. Bunu onun için kazanacağım.

Oyunun son oyunu ve ona bir kez daha bakıyorum. Parmaklarını kaldırıyor, ben de başımı sallıyorum. Toplanmaya ara veriyoruz ve Garrett biz aceleyle sıraya girerken eğiliyor.

"Bana çok baskı yapıyorlar ama ben adamımın zayıf noktasını buldum. Gözlerini açık tut." Başımı salladım ve pozisyonumuzu aldık.

Sıradakiler gevezelik ediyor ama Garrett'ın hırıltısını hepsinin üzerinde duyuyorum. "Hadi yapalım şu işi!"

Tüm vücudum gergin ve o anda gözlerimi arkadaşşımdan ayırmıyorum. Garrett yüksek sesle bağırarak ileri atılıyor ve tabii ki yarıyor. Kendisinden on santim uzun ve en az elli kilo ağır bir adamı yere seriyor.

Açıklığı görür görmez, içeri dalıp son sürat ilerliyorum. Kırmızı bölgeye doğru uçuyorum. Saha önümde açık ve Johnson'a bakmak için dönüyorum. Bekliyor, izliyor ve açık olduğumu gördüğünde gözlerimiz kilitleniyor.

Kolunu geriye doğru savurarak topu bana atıyor ve ben de daha sert vuruyorum. Sezgisel olarak pasın hızını ve tamamlamak için nerede olmam gerektiğini hesaplıyorum. Mükemmel bir spiral ve işte bu. Tam olmam gereken yerdeyim.

Göğsümde bir tatmin duygusu beliriyor. Sadece bu maçı kazanmakla kalmayacağız, bu benim için kariyer yapıcı bir oyun olacak.

Bu maç tüm hafta boyunca tekrarlanacak ve çok tatlı olacak.

Kariyerimin zirvesindeyim. Sevgilim yanımda, burada benimle. Dağın zirvesine çıktım. İstedğim her şey ellerimde. Top sanki bir ip tarafından yönlendiriliyormuş gibi aşağıya, bana doğru uçuyor. Yukarı uzanıyorum, o benim.

Tam yakaladığımda, parmaklarımın arasına düştüğünde, Dylan'ın yüzünü görmek için gözlerimi kaldırıyorum. Elleri yumruk olmuş ve sanki saklanacakmış gibi yanaklarına bastırıyor. Bu beni gülümsetiyor. *Korkma bebeğim, bunu kazanacağım.*

Ayaklarım yere değiyor. Geriye kalan tek şey sayı için koşmaktı, *BAM!*

Etrafımda dönüyorum ve her şey kararıyor.

SESLER SISIN İÇİNDEN SÜZÜLÜYOR. Alçak sesle ve aceleyle konuşuyorlar ve gözlerimi açtığımda ne dediklerini anlamaya çalışıyorum. Beyaz oda ilk başta beni kör ediyor. Bir hastane yatağındayım ve etrafım usulca bipleyen monitörlerle çevrili.

İlk içgüdüm doğrulmak, ama bunu denediğim anda iri eller omuzlarımı kavıyor ve beni tekrar aşağıya doğru itiyor.

"Orada dur bakalım, Murph," diye bağılıyor derin bir erkek sesi ve ben neler olduğunu görmek için odaklanmaya çalışırken gözlerimi sıkıyorum. "Aramıza döndüğüne sevindim."

Çok güçsüzüm. Tekrar hareket etmeye çalışıyorum ama aşağıya baktığımda mideme bir korku ateşi düşüyor. Bacağım bir destekle sarılmış ve dizimi bükemiyorum.

"Ne oldu?" Boğazım gıcıklanıyor ve şimdi iri, karanlık el dudaklarıma bir pipet tutuyor.

Hemşirem öne doğru eğilmeme yardımcı olmak için diğer elini omzuma koyuyor. "Berbattı dostum. O köşe sezon için devre dışı ve görünüşe göre..."

Aniden durdu ama ne söyleyeceğini biliyordum. Diz sakatlığının ne demek olduğunu biliyorum.

"Görünüşe göre ben de öyleyim." Göğsümde bir ağrı hissediyorum. Her şey bitti.

Dudakları acımasız bir çizgiye dönüşüyor. "Adamlarını buraya getireyim. Seni görmek için bekliyorlar."

O kapıya gidiyor ve ben yatağımda arkama yaslanıp parmaklarımı saçlarıma geçiriyorum. Midemde bir bulantı var ve nefes aldığımda ciğerlerim sanki küçük cam parçalarıyla kaplanmış gibi hissediyorum.

"Logan?" Dylan'ın yumuşak sesi odayı dolduruyor ve tekrar doğrulmak için elimden geleni yapıyorum. "Uyanmışsın."

"Selam." Zayıf bir selamlama ama onu görmek acımı biraz hafifletiyor.

"Bekle, sana yardım edeyim." Yatağın yanındaki kumandayı alır ve düğmeye basarak sırtını oturma pozisyonuna getirir. "Bu iyi mi?"

"Evet." Şimdi oturuyorum ve dizimin etrafındaki şişliği görebiliyorum. "Ne olduğunu hatırlamıyorum."

Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor. "Korkunçtu, kalça darbesi. Hafif bir beyin sarsıntısı geçirmişsiniz ve diziniz..."

Sesi azalıyor ve dudaklarım geriliyor.

Göğsümde kabaran haykırışı yutuyorum, onun yerine dişlerimi sıkıyorum. "Kalça damlaları yasadışıdır."

Başını sallıyor, gözleri elime sabitlenmiş. "Garrett sahada bir kavgaya .

Diğer adamın kaskını çıkardı ve yumruklamaya başladı. Tam bir kaostu."

Büyük boy arkadaşımın o pisliği dövmek için elinden geleni yaptığını düşünmek beni biraz daha iyi hissettiriyor. Ta ki doktorum yüzünde gergin bir ifadeyle içeri girene kadar. Geleneksel önlükler giymiş yaşlı bir adam ve o röntgenleri ekrana yapıştırırken ben bekliyorum.

"İyi haber şu ki, bir hafta ila on gün içinde koltuk değneklerinden kurtulacaksınız, ancak sorun şu..."

Kalemiyle dizimin etrafında daireler çiziyor ve sakatlığımı ve iyileşmesi için gerekenleri anlatmaya devam ediyor ve sözlerini, emirlerine uyarsam tamamen iyileşebileceğimi ama bu sezonun bittiğini söyleyerek bitiriyor.

"Yürüyeblecek ve hayatınızı normal bir şekilde yaşayabileceksiniz. Sadece elli metre koşamayacak, havada uçamayacak ya da bir savunma oyuncusunun önünden zikzak çizerek kaçamayacaksınız..."

"Ya da işimle ilgili herhangi bir şey." Ses tonum sert.

Bir kahkaha atıyor ve ayağa kalkıyor. "Sadece altı ila on iki hafta arası. Ne zaman hazır olacağına fizyoterapist karar verecek. Çok şanslısın."

Sessiz kısmı yüksek sesle söylemeden odadan çıkar. Her şey bitti. Rekorum, kupam, başarmak için çok çalıştığım her şey, hepsi tek bir kural dışı oyunla sona erdi.

"O adamı öldürebilirim." Ağır ağır nefes veriyorum.

Dylan'ın parmakları benimkilerin etrafında sıklaşıyor ve başını sallıyor. "Şu anda herkesin böyle hissettiğine eminim. Ricky bile."

"Ricky?" Gözlerim onunkilere kaydı.

"Dışarıda bekleme odasında. Uyandığında seninle konuşmak istedi. Gerçekten çok kızgın. Garrett kadar değil ama ona yakın."

Hastalık mideme yayılırken başımı yatağa yaslıyorum. Kimseyi görmek istemiyorum. Bu hastane odasında olmak istemiyorum. Tüm bunlardan olabildiğince uzak olmak istiyorum, sonra bir şeyler fırlatmak, bir şeyleri kırmak ve kükremek istiyorum.

Boğazımı temizlerken gözlerim bacağıma sabitleniyor. "Burada ne kadar kalmam gerekiyor?"

"Sadece bir ya da iki gün." Elimi okşuyor ve ben de onun ince parmaklarının benimkinde aşağı yukarı kayışını izliyorum.

Monitörlerin sesi etrafımızı sarıyor ve söyleyecek bir şey bulamıyorum.

Kapıya hafifçe vuruluyor ve Ricky odaya giriyor. Üzerinde kot pantolon ve ince, uzun kollu bir kazak var ve geceyi burada geçirmiş gibi görünüyor.

"Logan..." Yatağımın yanına yaklaşıyor ama tedirgin olduğunu söyleyebilirim. "Kalmayacağım. Sadece yüz yüze bir şey söylemem gerekiyordu. Olanlar için hepimiz üzgünüz. Peter bunu benim için yaptığını söylemeye çalışıyor ama bu saçmalık. Sözleşmesinin feshedilmesi için bastırıyorum. O adamla aynı takımda olmak bile istemiyorum."

Peter Krall. Şimdi daha da kızgınım. O pisliğin koşucuları hedef almak gibi bir ünü var. Ben onun ilk kural dışı müdahalesi değilim ve umarım ligden atılır.

"Teşekkürler, Ricky." Gülümsemeye çalışıyorum ama daha çok yüzümü buruşturuyorum.

"Dedikodu yayınlarında herhangi bir yalan görürsen diye bilmeni istedim."

Yanımdaki kız arkadaşına bakıyorum, parmakları benimkilere dolanmış, sessizce beni bir arada tutuyor. "Dedikodu yayınlarında çok fazla yalan gördüm."

Boynunun arkasını ovuşturarak daha uzun durur. "Seni adil bir şekilde yenmek istedim. Kupayı bu şekilde, hükmen kazanmak istemedim."

"Henüz hiçbir şey kazanmadın." Garrett kapıdan içeri girip doğruca yanıma gelirken ses tonu sinirliydi. "Nasıl gidiyor, kardeşim? Bayağı şişmişsin ama iyileşeceksin. Endişelenme. Seni oraya geri götüreceğiz."

En iyi arkadaşımdan daha azını beklemiyorum ama ona gerçekten nasıl hissettiğimi söyleyemiyorum. Henüz emin bile değilim, bu yüzden sadece başımı sallıyorum. Bildiğim tek şey, en büyük rakibimin beni savunurken bu kadar sinirlenmesini hiç beklemiyordum.

Ricky ellerini havaya kaldırarak bir ses çıkarır. "Tüm söylemek istediğim buydu.

Her zaman gelecek yıl vardır."

Kelimeler göğsüme bir yumruk gibi çarptı. Başımı tekrar arkamdaki sert yastığa yaslayıp gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Plan gelecek yıl *değildi*.

"Oğlumla konuşabilir miyim lütfen?" Cilalı ses hepimizin dikkatini babamın kapıda Ricky'nin yerine geçtiği yere çekiyor.

Her zamanki gibi takım elbise giyiyor. Bir eli cebinde. Diğeri karnında. Dylan hemen ayağa kalkıyor, ama benim elim onunkinin etrafında sıkılıyor.

"Bekle." Sessiz bir emir.

"Ah, evet," Garret'in sesi hafif alaycı. "Baban seni görmeye geldi."

Arkadaşıma bakıyorum ve o da omuz silkiyor.

"Eğer sakıncası yoksa." Babamın gözleri kısıldı. "Logan'la yalnız konuşmak istiyorum."

Dylan daha da yaklaşarak yumuşak dudaklarını alnıma bastırıyor. "Sorun yok. Hemen dışarıda olacağım."

Garrett onu takip ediyor ve çok geçmeden bir odada, bana en başta hiç inanmamış olan adamla en gurur duyduğum sezonun ölümüyle yüzleşiyorum.

Öfke kanımı kaynatıyor ama ona haklı çıkma tatminini yaşatmak istemiyorum. Asık suratlı bir çocuk gibi görünmek istemiyorum.

"Bu yıl iyi bir dönem geçirdin." Babamın gözleri benim yerime monitörde. "Seninle çok gurur duydum. Bunu sana daha önce söylediğimden emin değilim."

". "

Başını salladı. "Sana şimdi söylüyorum."

Kelimeler beni bir zamanlar tatmin edeceğini düşündüğüm kadar tatmin etmiyor. Onları kabul etmek bile umurumda değil.

"Seni biri mi aradı?"

Gözleri nihayet benimkilerle buluşuyor ve ses tonuna sabırsızlık siniyor. "Oğlum hakkında endişelenmek için çağrılmama gerek yok."

Bu yatağa hapsolmemiş olmayı dileyerek rahatsız bir şekilde yer değiştiriyorum. "Bu yeni bir şey."

"Kahretsin, Logan. Seni o sahada kıpırdamadan yatarken gördüm ve kalkamayacağından endişelendim. Bir şeye ihtiyacın olursa burada olmak istedim."

"Kendini yolculuktan kurtarabilirdin. Hiçbir şeye ihtiyacım yok." En azından ondan değil.

"Buna sevindim." Boğazını temizleyerek su bardağını tutan tekerlekli sehpa doğru yürüdü. "Buraya gelirken düşünüyordum da, iyileşene kadar eve gelmek isteyebilirsiniz. Ofiste çalışabilirsiniz. Hep bir gün benim yerime geçebileceğini ummuştum."

Gülümsemeye çalışıyor ama bunu istemediğimi başka nasıl anlatabilirim bilmiyorum.

"Teşekkürler, ama muhtemelen burada kalacağım."

"Sana kim bakacak?" Kapıya bir göz atar. "Şu küçük kız mı?"

"Onun adı Dylan." Ona ters ters bakıyorum.

"Onun hakkındaki makaleyi gördüm ve ilişkinizi pek de iç açıcı bir şekilde tasvir ettiğini söyleyemem."

"Dylan inanılmaz bir insan. Güçlü ve benim için çok özel biri. O makale iğrenç bir kurgu eseri idi."

İki elini de havaya kaldırır. "Sadece söylüyordum-"

"Bakın, buraya geldiğiniz için minnettarım ama Houston'a geri dönmeyeceğim. Doktorum ve koçlarımla konuştuktan sonra ne yapacağıma dair daha iyi bir fikrim olacak ama bu olmayacak."

Sessizlik odayı dolduruyor. Şakaklarıma baskı yapan ve beni yoran ağır bir sessizlik. Beni sadece bir varlık ya da daha kötüsü hiçbir şey olarak gören bu adamı değil, değer verdiğim insanları yanımda istiyorum.

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi arkasını dönüyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. "Hiçbir zaman o tür bir baba-oğul ilişkimiz olmadı. Denedim, ama-"

"Hayır, yapmadın." Kelimeler acı bir kahkahayla ağzımdan kaçıyor ve hemen ardından pişman oluyorum. Doğru olsalar bile.

"Kolay değildi. Çocukken annene o kadar çok benziyordun ki, o günlerde sana bakmak bile zordu. Şimdi ise... bana çok benziyorsun."

"Ben senin gibi değilim."

Pişmanlık gibi bir şey yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Hayır, değilsin. Sen daha iyisin."

Cevap vermedim. Bir zamanlar bu sözleri söylemesini içtenlikle takdir ederdim. Şimdi olduğu gibi, her şey üzerime gelirken, odayı okuması gerekiyor.

Kapıya doğru yürürken, çıkmadan önce durur. "Kendine iyi bak, evlat."

Dylan

"H Terapiye falan mı gidiyor?" Garrett Logan'ın başucunda, iri yarı erkek hemşirenin onu tekerlekli sandalyeye oturtmasına yardım etmek için bekliyor.

Elimde giysi ve banyo malzemeleri çantasıyla kapıda duruyorum. "Bilmiyorum." Logan yatağın kenarına doğru kayıyor.

"Sarhoş muydu?" Kardeşim alay ediyor.

"Babamı hiç sarhoş görmedim." Logan kolunu kavrayan önlüklü adama bakar. "Bu gerçekten gerekli mi? Koltuk değnekleriyle gayet iyi yürüyebiliyorum."

"Kurallar böyle," diyor hemşire.

"Hepsi dışarıda." Adama *memnun* bir bakış atıyor ama kimse Logan'ın hemşiresini geçemiyor.

Uzun boylu, esmer ve inatçı erkek arkadaşına bu yüzden mi atandığını merak ediyorum.

"İhtiyacımız olursa hazırda bekleyen güvenliğimiz var." Adam, Logan'ın diğer tarafını sabitleyen Garrett'a başıyla işaret ediyor.

Logan sinirli bir homurtuyla tekerlekli sandalyeye düşüyor ve kardeşimle ben de onu takip ederek yavaşça asansöre doğru ilerliyoruz. Hemşireler ve personel gülümseyip alkışlıyor, Logan da gülümsemeye zorlayarak başıyla teşekkür ediyor.

Hastanenin içinde güvendeyiz, ancak asansör kapıları birinci katta açıldığında, cam kapılardan hayran ve seyirci kalabalığı görünüyor. Yaralı ünlüyü bir an olsun görebilmek umuduyla sokaklara dizilmişler.

Bana baktı. "Önden gitmek ister misin?"

"Sakıncası var mı?" Elini tutmak için uzandım.

"Aslında bu sandalyede sıkışıp kaldığım için kendimi daha iyi hissediyorum. Beni buradan çıkarıp SUV'a bindirmek sonsuza kadar sürecek ve senin etrafta açıkta durmanı tercih ."

"Tamam. Seni bekliyor olacağım." Eğilip yanağına bir öpücük kondurduktan sonra aceleyle onu bekleyen araca doğru ilerliyorum.

Lobiden çıkmak için hazırlanıyorum. Logan'ın şoförü beni görüyor ve kapıyı açmış bekliyor. Hastaneden çıkar çıkmaz başımı kalabalığa doğru eğiyorum.

Bazı insanlar adımı söyleyip tezahürat yapıyor, bazıları ise yuhalıyor ve bana bağılıyor. Daha önce hiç bu şekilde sesli olarak benden hoşlanmayan insanlar olmamıştı ve bu bir şok. Her seferinde beni çok etkiliyor, midemi bulandırıyor ve saklanmak istememe neden oluyor.

Bazıları benim gerçek bir insan olduğumu ve tam da onun ihtiyacı olan şey olduğumu söylüyor. Diğerleri ise servet avcısı ya da en azından dikkat dağıtıcı olduğumu söylüyor. Yaralanmasından bu yana, olanlar için beni suçlayan yeni bir grup ortaya çıktı.

Yakaladıktan sonra, vurulmadan hemen önce bana baktığı tekrarı, dikkatini dağıttığının kanıtı olarak gösteriyorlar. Sanki onun bu şekilde yaralanmasını istemişim gibi. Kariyerinin kısa kesilmesini istemişim gibi.

En çok o bağırışlar acıtıyor. Fred'in eline uzanırken kalbim göğsümde güm güm atıyor. Siyah SUV'a binmeme yardım ediyor ve içeri girer girmez ağlamamak için elimden geleni yaparak en arkaya geçiyorum.

Logan tüm bu olanlara çok sinirleniyor ve şu anda aklında yeterince şey var. Nasıl hissettiğine dair pek bir şey söylemedi ve kişisel deneyimlerimden biliyorum ki bu sakatlığı ve ne anlama geldiğini hala sindirmeye çalışıyor.

Ayağımı kırdığımda, bale antrenmanına dönmem gereken gün beni vurdu. Artık gidemeyeceğimi anladığımda. Bir daha asla.

Sonra her şey bir anda yerle bir oldu. Acı dolu, kara bir gündü ve ben onun elini tutmaya hazırım.

Kardeşim Zane'i izlediğim için biliyorum, erkekler her zaman güçlü olmaları ve duygularını asla göstermemeleri gerektiğini düşünüyorlar ama ben umutluyum.

Logan ve ben ilişkimize acılarımızı, hayallerimizi ve hayal kırıklıklarımızı paylaşarak başladık. İlk günlerde bu şekilde yakınlaştık. Konuşmaya hazır olduğuanda burada olacağım.

Yarın eve gitmek zorunda olmaktan nefret ediyorum. Doktorlar taburcu edene kadar onun yanında olabilmek için okuldan fazladan bir hafta izin aldım ama Noel yaklaşıyor. Okul gösterim var, Mia ve Austin çok çalışıyorlar ve Logan için burada olmak istesem de onları terk edemem.

Alkışlar ve tezahüratlar kopuyor ve bunun Garrett'in onu tekerlekli sandalyeyle hastaneden çıkaracağı anlamına geldiğini biliyorum.

Logan'ın yüzündeki ifade, tüm bu izleyicilerin önünde tekerlekli sandalyeye oturtulmakla ilgili ne hissettiğine dair bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Bundan nefret ediyor.

"Sakin ol..." Garrett ayağa kalkmaya çalışırken frenleri kilitliyor.

Logan kardeşim kadar iri değil ama 1.80 boyunda ve 60 kilo ağırlığında, idare etmesi kolay değil.

Aracın içinde dizlerimin üzerine kp elimi uzattım. "Yardım edebilir miyim?" "Sorun değil." Logan'ın yüzü efordan kızarmıştı.

Alışkın olduğu kadar güçlü değil ve göğsünde yükselen öfkeyi görüyorum. Ona yer açmak için koltuğuma geri dönüyorum.

Adımın bağırıldığını duyuyorum ama duymamazlıktan geliyorum. Bu benimle ilgili değil. Onunla ve geçişini olabildiğince kolaylaştırmakla ilgili.

Sonunda kapı çarpılır ve Garrett sertçe koltuğuna yığılır. "Dylan hakkında bir kelime daha duyarsam o orospu çocuklarından birini patlatacağım."

Logan'ın çenesindeki kaslar hareket ediyor ve kalbim acıyor. İhtiyacı olandan daha fazla stres yaratıyormuşum gibi hissediyorum.

"yok." Sandalyemde öne doğru eğildim. "Onlar umurumda değil."

"Benim umurumda," diye homurdanıyor Garrett, koltuğunda kayarak. "Pislikler."

Elimi hafifçe Logan'ın omzuna koyuyorum. "Ekip seni kontrol etmesi için bir hemşire tuttu. Garrett'in orada olacağını biliyorum ama bir şeye ihtiyacın olursa onu arayabilirsin."

Mavi gözleri benimkilere kayıyor ve kaşlarını çatıyor. "Nerede olacaksın?"

"Newhope'a geri dönmeliyim." Hızla göz kırpıyorum. "Derslerim var, restoran..."

"Doğru. Tabii ki." Yere bakıyor ve suçluluk duygusu göğsümü kaplıyor.

Yanaklarım kızarıyor ve panik içinde Garrett'a bakıyorum. Bana ince bir göz kırpıyor ve her şeyi girecekmiş gibi başını sallıyor. Sadece, beni neyin beklediğini biliyorum.

Logan, ve istediğim son şey onu yalnız bırakmak - eninde sonunda iyileşecek olsa bile. Kariyerinin en iyi sezonunu kaybetti.

"Belki Noel için gelebilirsiniz? Seni ağırlamayı çok isteriz."

O konuşmuyor ve ben boğazımdaki düğümü yutuyorum. Elimden gelse her şeyi bırakıp burada onunla kalırdım ama insanlar bana güveniyor. Mia'yı hayal kırıklığına uğratamam.

Dairesine döndüğümde, kıyafetlerimi bavuluma yerleştirirken sessizce beni izliyor. Dışarıda hava gri ve yağmurlu, keşke söyleyecek cesaretlendirici bir şeyler bulabilseydim.

"Buraya gelmeni istediğim için özür dilerim." Sesi sessiz ve kalbim sıkışıyor.

Sesimi eşit tutmak için elimden geleni yapıyorum. "Öyle misin?"

Zane'in yaptığını yaptığını, bir duvar ördüğünü ve bizi dışarıda bıraktığını hayal ediyorum.

Beni uzaklaştırma, Logan.

"Tekrarını izledim. Oldukça kötüydü." Ses tonu ciddi. "Bana asla görmek istemediğini söylediğin her şey vardı ve ben de senden gelip en kötü kâbusunu en ön sıradan izlemeni istedim."

Elimdeki elbiseyi bırakarak oturduğu yere koşuyorum. Yanında diz çöküp iki elini de avuçlarıma içine alıyorum.

"Evet, yaralandığını görmek dehşet vericiydi. En büyük korkum gerçekleşti ve sen ayağa kalkmadığında neredeyse kırılacaktım..." Kalbim göğsümde hızla çarpıyor ve düşüncelerim zihnimde birbirine karışıyor. Devam etmeden önce kendimi sakinleştirmek için yavaş bir nefes alıyorum. "Ama evde olsaydım milyonlarca kez daha kötü olurdu. Burada elini tutabilir ve yanında olabilirdim. Senin için burada olmak benim için en önemli şey."

Uzanarak ellerini omuzlarıma koyuyor ve beni kendine çekiyor. Ona sarılmak için dizlerimin üzerine yükseliyorum ve etrafım narenciye, sedir ağacı ve onun sıcak, sert vücuduyla çevreleniyor.

Kollarımı boynuna doluyorum, yüzümü yüzüne yaslıyorum ve derin bir nefes vererek kaslarını gevşetiyorum. Kalbim kırılıyor ve gözlerime sıcaklık doluyor. Birkaç dakika boyunca sadece birbirimize sarılıyoruz. Kalplerimiz aynı anda atıyor ve ben parmaklarımı onun yumuşak saçlarına geçiriyorum.

Yüzümü çevirerek çenesinin yan tarafını öpüyorum ve kolları gevşeyerek ayaklarıma üzerine oturmama izin veriyor. Ellerini tutarak ona bakıyorum ve gülümsüyorum.

Uzanıp yanağımdaki saçları okşuyor. "Seninle Newhope'a dönmek istiyorum, eğer sorun olmazsa?"

Kalbim sıkışıyor ve başımı sallıyorum. "Bunu çok isterim."

OceanofPDF.com

Logan

T anoran her zamanki kadar kalabalık değil, Dylan bunun bir futbol gecesi için normal olduğunu söylüyor. Yine de makul büyüklükte bir grup burada, barın üzerindeki büyük televizyonlara bakan masalarda oturuyor.

"Kalabalık aslında *TMI* makalesinden bu yana arttı. Ondan önce sadece çocuklar, Allie, ben ve bir ya da iki kişi daha vardı."

Bana bundan bahsetti ve bu küçük köyün kendi başının çaresine bakmak için bir araya gelmesini gerçekten çok seviyorum.

Koltuk değnekleriyle içeri girdiğimde herkes ayağı kalkıp beni alkışlıyor ve bu beni beklenmedik bir şekilde etkiliyor.

Yaşlıca bir adam omzuma hafifçe vurdu. "Zane'in yaralanmasından bu yana gördüğüm en kötü şeydi ve onunki kasıtlı değildi."

Sözleri, olanlarla ilgili göğsümde hâlâ kaynayan öfkeyi dürtüyor. Tekrar ayağı kalktığımda kıcıımı yırtarak antrenman yapmam gerekecek ve bu yaşımda bu pek de hoşuma giden bir ihtimal değil. O zaman, tüm antrenmanlara rağmen, bu sezonki istatistiklerimi göreceğimin garantisi yok.

"Teşekkür ederim." Elimden gelenin en iyisi bu.

Jack ve Zane'in barın arkasındaki devasa, ortadaki düz ekrana en ön sıradan oturdukları masaya doğru ilerliyorum.

Salina müşterilerle ilgilenerek odada ilerliyor ve ben Dylan'ı arıyorum. Onu benim formamı giyerken buluyorum ama restoranın ortasında, birkaç metre ötedeki bir sütunun arkasındaki sandalyede oturuyor.

Allie yanında oturuyor ama saklanmıyor.

Dönüp onlara doğru ilerliyorum. "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

Dylan zıplıyor ve yanağıma öpücük kondurmak için dikkatlice omuzlarımdan tutuyor. "Sen yukarıda Jack ve Zane ile otur. Ben buradan daha iyi izliyorum."

Kaşlarım çatılıyor ve Allie'ye bakıyorum, o da omuz silkiyor. "Bunu her hafta yapıyor."

"Her hafta mı?" Kaşlarım kalkıyor.

"Bazen Thomas'la birlikte izlemek için mutfağa gidiyor."

"Thomas neden mutfakta izliyor?" Bir adım geri çekilip açık kapıdan içeri bakıyorum.

Thomas metal masanın önündeki tabureye oturmuş, kollarını kavuşturmuş. Önünde tavşan kulaklı küçük, siyah-beyaz bir televizyon var.

"Batıl inançları var," diye açıklıyor Dylan. "Ama bazen küçük ekranda izlemek, her şeyin... gözünüzün önünde olduğu yerde izlemekten daha kolay."

Koltuk değneklerimden birini sütuna yaslayarak zıplıyorum ve boş bir masadan bir sandalye alıp kız arkadaşımın yanına koyuyorum. "Ben de burada seninle oturacağım."

Allie sıcak bir şekilde gülümser ve ayağa fırlar. "Hepimize birer bira getireyim."

O gözden kayboluyor ve ben Dylan'ın kıvrılan parmaklarını elimle örtmek için uzanıyorum. Deri bilezik bileğinde ve gözleri kucağında.

"Bunu benim için her hafta mı yapıyorsun?"

Güzel gözlerini benimkilere dikerek birkaç kez göz kırpmıyor. "Bu senin için önemliydi ve ben de seni desteklemek istiyorum."

Onun burada olduğunu ve benim için elinden gelenin en iyisini yaptığını bilmenin beni ne kadar üzdüğünü ve ısıttığını anlatmanın bir yolunu bulamıyorum. Aynı zamanda, geleceğimizi düşünürken bugünlerde aklımdan geçen diğer şeylerle birlikte bunu da dosyalıyorum.

"BUNCA ZAMAN ATLAR MIYDI?" Aradan bir hafta geçti ve ben Newhope'un güneyindeki büyük bir at çiftliğine bağlı bir arenanın kenarında durmuş, Zane'in muhteşem bir safkan atı egzersizleri sırasında yönlendirmesini izliyorum. "Ama neden bunu bir sır olarak saklıyorsun? Jack ve Dylan böyle olumlu bir şey yaptığını bilseler rahatlarırdı."

Güzel kızımın, eve gelip her gün ortadan kaybolmaya başladığından beri dalgın ağabeyi için endişelendiğini biliyorum. Bayan Gina'ya yardım etmesini önermesinin nedenlerinden biri de bu.

Başını aşağı bakarak sallıyor. "Dürüst olmak gerekirse, bunu yapmaya devam etmeyi planlamamıştım ama bir süre sonra bırakamadım."

Elini safkan hayvanın kahverengi boynunda gezdirmesini izlerken parmaklığın arkasındaki koltuk değneklerime yaslanıyorum. "Çok güzeller."

Başını sallıyor, parmaklarını atın yelesinin altında ovuşturuyor. "Buraya geliyorlar çünkü yaralandıklarında hiçbir işe yaramıyorlar. Tıpkı... insanlar gibi."

Tıpkı bizim gibi mi yoksa benim gibi mi diyecekti emin değilim. Her iki seçenek de oldukça karanlık, bu yüzden geçmesine izin verdim.

"Ne iş yapıyorsun?"

"Onları çalıştırıyorum, fırçalıyorum ve besliyorum. Terapi çocukları buraya geldiğinde onlara yardım ediyorum, onları tutuyorum ve gönüllülere rehberlik ediyorum. Çocukların onlara ne kadar iyi tepki verdiğini görünce çok şaşırdım."

"Sorunlu çocuklar gibi mi?"

"Birkaç tane ama daha çok yaralı ve nöroderjik çocuklar. Atlar çok sakin, sanki kişinin ihtiyaçlarını hissedebiliyorlar. Deneyebilirsiniz."

"Kulağa oldukça woo-woo geliyor," diye takılıyorum, ama o sertleşiyor.

"Değil." Cevabı sert. "At terapisi klinik araştırmalarda iyi bir şekilde belgelenmiştir."

Boğazımı temizleyerek, yaralanmamış dizimin üzerinde doğruluyorum. "Özür dilerim, öyle olmadığını ima etmek istememiştim."

Zane'i daha yeni yeni tanımaya başladım ve köprü kurmaya devam etmek istiyorum. O ve ben benzer bir gemideyiz, sadece benim kariyerim onunki gibi bitmedi.

"Çıksak iyi olur. Bayan Gina'nın benim için yeni bir sorunu var." Bir kahkaha attım. "Sanırım senin etrafta olman hoşuna gidiyor."

"Öyle olduğunu biliyorum."

Uzun atı ahırına geri götürüyor ve ben de onun cipine doğru yürümeye başlıyorum. Ona ayak uydurmak için elimden geleni yapıyorum ama bu koltuk değnekleriyle hemen hemen her şeyi yapmam daha uzun sürüyor. Bu konuda çok sinirlenmemeye çalışıyorum.

Kasıtlı bir faul olduğunu bilmek da kötü ama Peter Krall'ın ligden uzaklaştırıldığını öğrendiğimde biraz rahatladım.

Tam bir intikam değil ama yakın. Sakatlığım kariyerini bitirseymiş, onun için daha kötü olurmuş.

Şu anda hızlı iyileşiyorum. Fizyoterapist birkaç gün içinde koltuk değneklerinden kurtulacağımı söyledi, ancak yine de bir destek takmam ve bundan sonra ne olacağına karar vermem gerekiyor.

Zane bizi manzaralı yol boyunca kuzeye, kayalıklardaki yaşlı kadının malikanesine götürüyor. Serin bir gün ama aracın üstü ve kapıları kapalı. Emin değilim, ama bahse girerim konuşma ihtiyacını azaltmak içindir.

Dylan'ın kardeşi pek konuşkan biri değil, ki bu benim için sorun değil.

Manolyalarla karışık canlı meşe ağaçlarının arasından körfezin köpüklü sularına bakıyorum. Hava serin ve havada tuzlu su kokusu var. Yalnız bir yelkenli süzülerek geçiyor ve bu onarıcı, huzur verici.

Dylan'la birlikte olmanın yanı sıra, burada olmak göğsümdeki öfke yumruğunu gevşetmeye yardımcı oluyor, pek çok şey hakkında.

Eski manzaralı otoyol boyunca ilerlerken, alçak çatılı ve arka bahçesinde dev bir uydu anteni olan küçük bir kül blok bina fark ediyorum. Beyaza boyanmış ve sanki bir asırdır buradaymış gibi görünüyor.

"Bu da ne?" Rüzgâra karşı binaya başımı sallayarak bağıryorum.

Zane şöyle bir bakıyor, sonra cevap vermek için ortaya doğru eğiliyor.

"Eski AM istasyonu.

Yıllardır buralardayım."

"Hala yayın yapıyor mu?"

"Biraz." Koltuğunda kayıyor. "Çoğunlukla fırtına uyarıları ve bunun gibi yerel şeyler için."

sallayarak, yolculuğumuza devam ederken bunu düşünüyorum.

"BAYANLAR KISKANMAYACAK MI?" Bayan Gina'nın yüksek sesi kahkahalarla titriyor. "Artık benim için çalışan iki yakışıklı futbol yıldızım var. Gerçekten de uzun zamandır kayıp bir prenses olmalıyım."

"Şimdi de dedikoduları besliyorsun," diye takılıyorum, eli kolumda koltuk değneklerimin üzerinde yavaşça ilerlerken. "Şaşı gözlü ve göbekli olmadığımı nereden biliyorsun?"

Bana her iltifat ettiğinde onunla dalga geçiyorum, çünkü o *kör*.

Bu onu sadece daha çok güldürüyor, ki dürüst olmak gerekirse bu da hoş bir şey. Güldüğünde tüm yüzü aydınlanıyor.

Verandaya açılan Fransız kapılarında duraklıyoruz ve ben bir tanesini açıyorum, onun geçmesine izin verirken tutmak için elimden geleni yapıyorum.

Tereddüt ediyor ve sonra açıklıktan içeri giriyor. Küçük elini tekrar koluma koymak için beklerken dışarı atlayıp kapıyı arkamdan kapatıyorum.

"Zarif bir havan var Logan Murphy. Futbolla ilgilenmene ne sebep oldu?"

Sorusu tüylerimi diken diken ediyor. "Bu soruyla çok karşılaşıyorum."

"Sevmediğin biri tarafından." Çenesi kalktı. "Bir aile üyesi mi?"

Yemin ederim, bütün köy yanlış biliyor. Bayan Gina bir medyum.

"Çoğunlukla babam tarafından."

"Ah," diye başını sallıyor. "Babalar ve oğullar genellikle zor ilişkiler yaşarlar." "Ya da hiç yoktur."

"Hâlâ hayatta mı?"

"Evet, hanımefendi." Ses tonumdaki kızgınlığı engelleyemiyorum ama kolumu sıkıyor.

"O zaman umut var."

Nazik ve yaşlı bir ve onunla tartışmak istemiyorum, o yüzden .

"Planladığım şekilde bitirememiş olsam da en azından bu yıl onu etkilemeyi başardım."

"Ben yaşlı bir kadını," diyor Bayan Gina yavaşça başını sallayarak. "Öğrendiğim değişmez bir şey varsa, o da ne olursa olsun hayatın her zaman değiştiğidir. En iyi yol bu gerçeği kabul etmek ve bir sonraki harika şeye geçmektir."

"Harika olacağını nereden bileyim?"

Bana göz kırıyor. "Her zaman öyledir."

Yavaş yavaş Zane'in çeşitli bitkilerle dolu büyük bir cam ve ferforje yapının yanındaki bir merdivenin üzerinde olduğu yere doğru ilerliyoruz.

"Seramın ısıtma kanalı arızalandı." Bir elini göğsüne koydu. "İyi ki Rachel sıcak yoga için kullanıyordu yoksa bütün orkidelerimi kaybedecektim!"

"Rachel?" Kaşlarım çatıldı.

"Yeni hemşirem. Ağustos ayında burada olması gerekiyordu ama Birmingham'dan çıkarken bazı sorunlar yaşamış. Birkaç hafta önce başladı - Zane onunla tanıştı..."

"Benden mi bahsediyorsun?" Genç bir kadın binanın etrafından dolaşarak bizim durduğumuz yere geliyor.

Tayt ve uzun kollu, büyük boy bir sweatshirt giymiş. Sarı saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve parlak yeşil gözleri var.

"Rachel, bu Logan Murphy. Dylan'ın centilmen arkadaşı."

Kaşlarını çatılıyor ve Rachel bir kahkaha atıyor. "Kimsenin bana Bayan G... Sadece onun *erkek arkadaşı* olduğunu söyleyin."

"Bu çok onursuzca." Bayan Gina kaşlarını çatı. "Logan bir erkek değil ve onun arkadaşından daha fazlası."

"Tanıştığımıza memnun oldum Logan." Rachel elimi sıkmak için öne çıktı. "Oldukça kötü yaralanmışsın. Olay sırasında seni izliyordum. Hepimiz senin için dua ettik."

"Teşekkürler." Bu da başka bir dikenli konu.

"Sakatlığı hakkında konuşmak istemiyor." Zane merdivenden iner ve ellerini havluyla siler.

Rachel'a bir bakış attı ve Rachel'ın gözleri kısıldı. "Hâlâ empati kurabiliyorum."

"Kimse kendisine acınmasından hoşlanmaz."

"Kastettiğim bu değildi!" Kollarını kavuşturmuş, adam seraya doğru ilerlerken ona hançer gibi bakıyor.

Bayan Gina yanımda duruyor, eli kolumda ve yüzünde gösterişli bir gülümseme var.

Bana yaklaşıyor ve sahnede fısıldayarak, "Her zaman iki cılız tavuk gibi didişip duruyorlar" diyor.

"Sanırım *bantam* demek istedin," diye düzeltiyor Rachel onu. "Ve ben didişmem.

O sadece yaşlı bir ."

Dudağımı çiğneyerek, onun gerçekleri ifade etmesine gülmüyorum.

Zane seranın kapısını kapatarak geri döner. "Bu iş görür o."

"Çiçeklerini kontrol edeceğim." Rachel at kuyruğunu ona doğru savururken geçiyor ve gözlerinin onun kıkına kaydığını fark ediyorum.

Dikkatini hızla yaşlı kadına veriyor. ", başka bir şeye ihtiyacınız yoksa?"

"Sanırım bugünlük bu kadar yeter." Bayan Gina kolumu bıraktı. "Haftaya dönecek misin, Zane?"

"Evet, hanımefendi." Aletlerini toplarken bekliyorum.

Yaşlı kadın tatmin olmuş bir şekilde seraya giriyor ve ben de koltuk değneklerimi kullanarak onu cipe kadar takip ediyorum. Hiçbir şey söylemiyor ama ayıyı dürtmekten zarar gelmez diye düşündüm. Ya da onun durumunda kara kara düşünen panteri.

"Rachel çok tatlı bir kız."

"O tam bir baş belası." Buraya geldiğimizden biraz daha enerjik bir şekilde cipe binmeden önce aletlerini cipin arkasına bırakıyor. "O ortaya çıkana kadar iyiydik. Şimdi durmadan *önerilerde* bulunuyor."

"Bana tatlı göründü."

"Görünüş aldatıcı olabilir." Anahtarı çeviriyor ve ben henüz koltuğuma ki, kabaca vitesle takıp hızla yola çıkıyor.

Bilmesem, artık bu konuda konuşmak istemediğini düşüneceğim, bu da beni kıkırdatıyor. Rüzgâr başımızın etrafında dönüyor ve ben yaşlı kadını ve onları izlerkenki muzip ifadesini düşünüyorum.

"Bayan Gina'da var. Bazen hepimizi ve gerçekten görebildiğini düşünüyorum."

"Bir şeyler görüyor." Zane gözlerini yoldan ayırmıyor. "Sadece senin ve benim gibi değil. Muhtemelen kör olduğu içindir."

Ona büyü yaptığını söylemek konusunda dersimi aldım, bu yüzden tek söyleyeceğim "Belki".

Dylan bisikletiyle gelirken aynı anda eve varıyoruz ve onu tek parça streç giysi, tayt ve belinde küçük bir bale eteğiyle görmek karnımı sıkıyor.

Çok şey yaşadı ve hala devam ediyor. Bana söylediği onca şeyden sonra bile yaralandığımda yanımdaydı ve hep yanımda kaldı.

Bayan Gina'nın değişim ve hayatınızın sizi nereye götüreceğini kontrol edememekle ilgili söylediklerini düşünüyorum ve bir sonraki harika şeye geçiyorum.

Bizi gördüğünde gözleri parlıyor ve cipin yanında durduğum yere doğru sıçırıyor. Bana ulaştığında, koltuk değneğimle kendimi destekleyerek onu kucaklayıp ayağa kaldırıyorum.

Bu onu güldürüyor ve bacaklarını belime dolayarak beni yavaşça öpüyor. Yalan söylemeyeceğim, sikimin seğirmesine neden oldu.

"Günün nasıl geçti?" Sesine bayılıyorum. "Her şey çok daha iyi oldu."

Kıpırdanıyor, ben de onu ayağa kaldırıyorum. Diğer koltuk değneğimi çıkarıyorum, benimle birlikte yavaşça eve doğru yürüyor.

"Bugün ne yaptın?"

"Kardeşiniz serasını tamir etsin diye Bayan Gina'ya uğradık ve Rachel'la tanıştım."

"Rachel'ı seviyorum! Hafta sonları onunla yoga yapmaya başlamak istiyorum."

"İyi birine benziyor. Kardeşin aynı fikirde değil."

"Her iki şekilde de bir şey hissetmiyorum." Eve doğru giderken yanımızdan geçen Zane'in sesi düz.

Dylan'ın gözleri benimkilerle kesişiyor ve kaşlarım kalkıyor. Aynı şeyi düşündüğümüzden oldukça eminim. *Sparks*.

"Üzerimi değiştirip restorana gitmeliyim." Beni bir kez daha öpmek için parmak uçlarında yükseliyor.

"Orada görüşürüz."

Yanından geçerken kardeşinin kolunu sıkıyor. Zane çantasını portmantonun arkasına koyuyor ama onun üst katta kayboluşunu izlerken hayal kırıklığı midemi bulandırıyor.

"*Bazı insanların* Dylan hakkında konuşma şeklinden hoşlanmıyorum."

"Hiçbirimiz bilmiyoruz." Kız kardeşinin gittiği yöne doğru bakar. "Jack'in karısı da aynı şeyle uğraştı. Tek fark, bunu hak etmiş olmasıydı - bunu benden duymuş olamazsın."

"Dylan bunu hak etmiyor ve yeterince şey yaşadı."

"iyisi görmezden gelmek. Aksi takdirde daha da kötüleşir. Sonra da çirkinleşir."

"Bilmiyorum." Zihnim çalışıyor. "Bazı şeyleri görmezden gelmekte iyi değilim." Ve kızıma kötü davranıldığını görmekte daha da kötüyüm. Bir arama yapıyorum.

Dylan

T Gelecek hafta Noel gösterisi var ve her gün okuldan sonra prova yapıyoruz. Austin ve Mia artık gerçek partnerler gibi dans ediyor. Birbirlerinin hareketlerini tahmin ediyorlar ve Austin o günden beri Mia'yı hiç düşürmedi.

Şükran Günü'nden önce. Güven onlara rehberlik ediyor ve seçmeleri için çok heyecanlıyım.

Davetiyeler yavaş yavaş geliyor ve her onları bana getiriyor.

Sanki tekrar başıma geliyormuş gibi, ki bunun aptalca olduğunu biliyorum.

Artık tüm sınıf prova için okulda kalıyor. *Fındıkkıran*'dan "Çiçeklerin Valsi"nin değiştirilmiş bir versiyonunu sergiliyorlar ve Josh ve Sally de "Mirlitons" ya da "Flütlerin Dansı"nın değiştirilmiş bir versiyonunu yapıyorlar.

Günü bitiriyoruz ve Mia ile Austin küçük sıçramalar, arabesk ve lift kombinasyonunda ilerliyor. Bir plié fiyonkuyla aşağı iniyorlar ve tüm sınıf alkışa boğuluyor. Josh keskin bir ıslık bile çalıyor.

Yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyorum. Onlara bale öğretmek benim için ne kadar önemliyse, rekabetçi olmayan bir ortam yaratmak için de elimden geleni yaptım,

destekleyici bir ortam - kendi sınıflarımda her zaman sahip olmadığım bir şey.

"İyi işti millet!" Gülümseyerek onlara gidebileceklerini işaret ediyorum ve onlar da kitaplarını ve sırt çantalarını toplamaya, ayakkabılarını değiştirmeye başlıyorlar.

Restorana gitmeliyim. Bugün Perşembe ve Logan bu haftanın Dare yemeğini benimle birlikte yapmayı öğrenmek istiyor. Craig onun deli olduğunu söylüyor ama ben heyecanlıyım.

Zane'le çok zaman geçiriyor ve nihayet koltuk değneklerini bıraktı, bu da davranışlarını tahmin ettiğimden daha fazla etkiledi. Daha az kızgın ve hatta istekli görünüyor, sanki bir plan yapıyor gibi.

Keşke onu hep yanımda tutabilseydim ama bu yıl başarmak istediği şeyler olduğunu biliyorum. Yeterince güçlendiğinde şehre geri döneceği anlamına gelse bile, ikinci rüzgarını yakaladığı için mutluyum.

Onu bir sezon daha oynarken izlemek zorunda kalacağımı, ayrı kalacağımızı ve tüm o özlemi düşündüğümde kalbim sıkışıyor. Tekrar sakatlanırsa ne yaparım bilmiyorum, ama bu bir futbol WAG'ının hayatı... olacağımı asla hayal etmediğim bir şey.

"Bayan Dylan?" Kapıya doğru yönelirken Mia'nın sesi durduruyor.

Genç yüzünü kaplayan endişe midemi bulandırıyor ve tüm korkularım bir anlığına bir kenara bırakılıyor. "Neyin var?"

Herkesin gittiğinden emin olmak istercesine endişeyle etrafına bakınıyor. Sonra kolumu tutarak öne doğru adım attı.

"Hiç yapamayacağınızı hissettiniz mi? Her şey çok fazlaymış gibi?" Beni bırakıyor ve adım adım uzaklaşıyor. "Her şey çok hızlı geliyor ve evet, *burada* iyiyim ama New York'ta iyi değilim."

Dudaklarımı birbirine bastırarak düşüncelerimi toparlıyorum. Sırtı bana dönük ve panikle nefes alıp verirken omuzlarının hızla yükselip alçaldığını görüyorum.

"Selam." Yavaşça sahnede onun durduğu yere doğru yürüyorum ve elini elime alıyorum. "Elbette öyle hissettim. Herkes hisseder ama sen dans ederek atlatırsın."

"Bundan daha fazlası var." Gözlerinde yaşlar var ve yüzü düşüyor. "Ben kimim ki baş balerin olabileceğimi düşüneyim? Ben sadece Newhope, Alabama'dan bir kızım."

"Bu doğru. Şu anda, sen busun." Çenemi eğip gözlerini yakalıyorum. "Natalie Varum sadece Dothan'lı bir kızdı ve şimdi Houston balesinde baş dansçı."

Mia'nın kaşları çatılıyor ve gözyaşlarını yutuyor. "Çok korkuyorum."

Yaklaşıp onu kucaklıyorum. "Eğer korkmasaydın, narsist olduğundan endişelenirdim. Herkes korkar. Kimse yeterince iyi olup olmadığını ya da yöneticilerin ne istediğini bilmez ama yine de denemeye devam ederiz." Onu bırakıp çenesine dokunuyorum. "Ama bence sen yeterince iyisin. Sana inanıyorum ve ne kadar yükseğe uçacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

Dudakları gülen bir ifadeye bürünüyor ve gözyaşları yanaklarına dökülüyor. "Teşekkür ederim, Bayan Dylan."

Gülümseyerek nefes veriyorum ve parmaklarımı gözlerime vuruyorum. "Restorana gitmem gerek ama sen başını dik tut."

"Yere paralel mi?"

"Her zaman."

"Seninle çok gurur duyuyorum. En iyi öğretmen olacağını biliyordum." Craig, Cooters & Shooters'ın mutfağındaki metal masanın diğer tarafında, güvenli bir mesafeden bana bakıyor. "O küçük Mia'nın Bayan Westwood'un yanında çektiğimiz işkenceden haberi yok. Rus muydu?"

"O Rus değildi!" Gülererek öne doğru eğildim. "O sadece eski kafalıydı."

Logan'ın bu akşam yemek tarifinde bana yardım etmesi gerekiyordu ama son dakikada gizemli bir tavır takındı ve bize büyük bir sürprizi olduğunu söyledi. Sonra da Zane'in cipine binip gitti.

"Ağlamaya başlasaydın ve yeterince iyi olmadığını düşündüğünü söyleseydin o yaşlı yarasa ne derdi sence?"

"Oh, adamım." Avokadonun ortasını çıkarmak için bir kaşık alarak başımı sallıyorum. "Eğer böyle düşünseydim, muhtemelen yeterince iyi olmadığım gibi bir şey söylerdi."

"O zaman sana on yedi dakika pirouette yaptırırdı."

"Biri ayağımdaki kırmızı ayakkabıları kesene kadar," diye haykırıyorum, hızla bir erik domatesi dilimleyip kaseye atıyorum.

"Tanrım, bu hikaye." Craig tüm vücuduyla ürperdi. "Hans Christian Andersen'in nesi vardı?"

"Danimarkalıydı."

"Eski yöntemler en iyi yöntemler değildi." Thomas sobaya doğru giderken yanımızdan geçerken başını eğdi. "O küçük kız için doğru olanı yaptın,

ve *sen* yeterince iyiydin." "Teşekkür ,
Thomas." sesleniyorum.

Kaşer tuzu, bir limon, bir misket limonu, bir tutam kişniş alıyorum, sonra sıra yıldız malzemeye geliyor.

"Trinidad Scorpion." Yuvarlak, kırmızı biberi kaldırdığımda gözlerim açılıyor.

Küçük bir domates büyüklüğünde, buruşuk kabuklu ve sivri uçludur.
bahşiş.

"O şeyi nereden buldun?" Craig bar havlusunu burnunun üzerine kaldırır ve ağız.

"Crosby, Mississippi- inanabiliyor musun?" Eldivenlerimi giyip bir bıçak alıyorum. "Bu küçük adamlar neredeyse Carolina Azrail'i kadar sıcak, ama bu tatlı bir sıcaklık, gittikçe artıyor ve artıyor..."

Allie önlüğünü kaptığı gibi odaya girdi. "Ooo, kim bu küçük adam?"

Yanıma yaklaşp eğilerek uzun bir şerit kesmemi izliyor. "Trinidad Akrebi."

Gözleri büyür. "Bu geceki uyarı ne?"

"Bu vahşi." Bir çay kaşığı guacamole kasesine aktarmadan önce şeridi dikkatlice küçük parçalara ayırıyorum. "Eğer bundan çiğ olarak bir ısırık alırsan, tüm ağzın uyuşmadan önce beş saniye kadar mutlu düşünceler yaşarsın, sonra terlemeye ve kontrolsüzce hıçkırmaya başlarsın." "Hıçkırık!"

Craig şu anda Thomas'ın yanında durduğu yerden bağıyor.
"Logan dönüp onu yemeden önce o şeyi dondurucuya koy."

"Bu mutfakta sormadan bir şey yememesi gerektiğini bildiğinden eminim." Akrep guacamole'undan bir parti daha hazırlamak için yürüyorum. "Sanırım avokado yağı etkisini biraz azaltacak, ama insanları hemen hissetmedikleri için çok hızlı yememeleri konusunda uyarmalıyız. Onlar için bol miktarda dondurma ve bal koyun. Bir çay kaşığı bal onu nötralize edecektir."

"Anladım." Allie başını sallar.

"Bu bir cehennem." Craig başını sallayıp telefonunu çıkardı. "Tam ona göre bir şarkım var."

"Bale yıldızınızın bu öğleden sonraki provalardan sonra sinir krizi geçirdiğini de nereden çıkardınız?" Allie kalçasını masaya yaslayıp kollarını kavuşturuyor.

"Bunu nereden duydun?" Kaşım kalktı ve biliyorum. "Austin mi?"

"Onun için endişeleniyordu." Omuz silkiyor. "Bence *çok* uğraşıyor ama Mia dans okullarına çok odaklanmış durumda."

"O son sınıfta." Burnumu kırıştırıp guacamole'ye dönüyorum. "O iyi mi?"

"Evet, sahtekârlık sendromu çok kötü bir şey ama umarım onu ikna edebilmişimdir. Çok yetenekli." Arkadaşıma bakıyorum. "Austin aslında kendisi de oldukça iyi. Futbol antrenmanlarından dolayı güçlü ve esnek. Futbol ve balenin birlikte bu kadar iyi gideceğini kim bilebilirdi?"

Thomas kıymayı karıştırdığı yerden, "Aileni tanıyan herhangi biri," diye sesleniyor.

"Ailemizi tanıyan herhangi biri, ne?" Bu yüksek, gürültülü ses kalbimi hoplatıyor... ayaklarımın yerden kesilip geniş bir omzun üzerinden geçmemden saniyeler önce.

"Garrett!" Acı biberi sapından tutup yüzümden uzaklaştırarak ciyaklıyorum. "Ne yapıyorsun burada?"

Allie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir kâse kaparak öldürücü meyveyi uzatmam için bana doğru koşmaya başladı.

"Sürpriz!" Logan gülerek şöyle diyor. "Bu salağın tatil için eve uçmasını sağlamayı başardım."

Garrett beni metal masanın üstüne oturttu. "Başka ne yapacaktım ki? Tüm halkım şu anda burada."

"Evde olduğun için çok mutluyum." Sevinç göğsümde kabarıyor ve yanaklarım ağrıyacak kadar çok gülümsüyorum. Aynı hızla onu işaret ediyorum. "Sakın bir şeye dokunma! Trinidad Akrep biberi ile guacamole yapıyorum ve yüzünü eritmekle kalmayacak-"

"Kontrol edilemeyen hıçkırıklar," diyor Craig sarışın peruğu ve Noel Baba şapkasıyla geçerken.

"Craig, adamım!" Garrett onu belinden kavrayıp yerden kaldırarak kucaklıyor.

"İndir beni, Beast!"

"*Grizzlaaay* Amca!" Bu küçük ses onu güldürüyor ve diz çökmeden önce Craig'i düşürüyor.

Kimie Joy doğruca ona koşar ve onu havaya fırlatır. "Benim küçük Fıstığım nasılmış bakalım?"

"Ben bir fareyim!" diye ciyaklar ve adam onu sırtında döndürür. "Fare mi?"

"Dylan tüm çocukları *Fındıkkıran*'da oynatıyor." Jack odaya giriyor ve elini sıkmadan önce kardeşinin sırtını sıvazlıyor. "Bayan Laverne'i büyük etekli kadın olmaya ikna etti ve tüm anaokulu öğrencileri fare oldu."

"Gösteriye müdürü mü koydun?" Garrett bana kaşlarını çatı.

"Bale öğretmemi istedi." Omuz silktim. "En azından bunu yapabilirdim!" "Çok şirin olacak!" Allie coos.

"Provalar çok eğlenceliydi, orası kesin" diyorum, "Ama küçük çocukların etrafta koşuşturup kuyruk sallamalarına herkes bayılıyor."

Biberleri dikkatlice plastik bir torbaya koyuyorum ve dondurucuya atmadan ve eldivenlerimi atmadan önce bir *TS* ile etiketliyorum. Sonra lavaboya gidip parmaklarımı, ellerimi ve tırnaklarımı bulaşık deterjanıyla yıkamadan önce hindistan cevizi yağıyla ovuyorum.

"Hadi oraya gidelim ve şu işi yapalım," diye sesleniyorum, saate bakarak.

"Gelmiş geçmiş en iyi eve hoş geldin partisi." Garrett gülüyor, sarışın bir peruk ve Noel Baba şapkası kapıyor ve bir önlüğü elbise gibi beline sarıyor. "Şarkımız ne Cray?"

". "

Dışarı çıkıyorlar ve Logan gözlerini bana diktiğinde geri çekiliyorum. Masanın yanında durduğum yere doğru yürürken sadece hafif bir topallaması vardı. "İyi bir sürpriz mi?"

"Gelmiş geçmiş en iyi ikinci Noel hediyesi." Ellerimi omuzlarına koyuyorum.

Çenesi kalkıyor ve kaşlarını çatıyor. "İlki ne?"

"Burada benimle olman." Dudaklarını öpmek için daha yukarı uzanıyorum. "Seni dünyaya kızgın değil de mutluymuşsun gibi gülümserken görmek."

"Burada sizinle birlikte olduğum için çok mutluyum."

Dudaklarını dudaklarıma yapıştırmak için eğiliyor, ben de dudaklarını ayırıyorum ve dilimi onunkilerle birleştiriyorum. Boğazından bir inilti geliyor ve geri çekiliyor. "Dare yemeği için kalmak zorunda mıyız?"

Craig'in mikrofondaki sesi bize ulaşıyor. "Dylan'ın bu Noel'de hepinize özel bir sürprizi var. Buraya gel, Danger!"

Omzumun üzerinden ona bakıyorum ve küçük bir gülümseme veriyorum. "Evet gibi görünüyor."

Bana bakarken gözlerinde sıcaklık vardı. "Hayranlarını bekletemeyiz. Şu küçük Oliver Duck hariç. Sanırım benim kızda gözü var."

"Oliver Duck." Başımı sallayıp gülüyorum. "Bu çocuk başka bir şey." Mutfaktan çıkıp renkli Noel ışıkları ve balsam çelenkleriyle süslenmiş yemek salonuna girerken parmaklarımız birbirine dolanıyor, ve kırmızı tarçınlı mumlar.

Herkes çirkin Noel kazakları giymiş ve ben Rachel'ı Bayan Gina ile bir kabinde otururken görüyorum. Ona el sallıyorum, o da gülümseyip el sallıyor ve eğilip Bayan Gina'nın kulağına bir şeyler fısıldıyor.

Zane arka duvarda, onun oturduğu yerden çok da uzak olmayan bir yerde duruyor ve onu fark etmemiş gibi davranmak için elinden geleni yapıyor. Üzerinde lacivert bir kazak ve kot pantolon var. Kare çenesi sabit ve kolları kavuşturulmuş. Yine de mavi gözlerinin oturdukları yere kaydığını fark ediyorum.

Kimmie, Garrett ve Craig ile birlikte bardadır ve garsonlar üzerlerinde ren geyiği boynuzları ve ışıklar olan saç bantları takmaktadır.

Allie, Trinidad akrebi için uyarıları okuyor. "Her zaman olduğu gibi, su ya da bira ateşi söndürmeyecektir. İhtiyacınız olursa arka tarafta vanilyalı dondurma ve bal istasyonlarımız var."

Işıklar kırmızı ve yeşile dönüyor ve Craig düğmeye basıyor. Hemen bir sürüş temposu başlıyor ve "Disco Inferno "nun girişini tanıdığımda gülüyorum.

Logan beni belimden yakaladı ve sallanmaya başladık. Müşteriler giriyor, ateşli guacamole'u denemek için ön tarafa doğru ilerlerken komik disko hareketleri yapıyorlar.

Eğlenceli bir Noel dans partisi ve Logan kulağıma eğiliyor. "Benim için bara çıkar mısın?"

Ses tonundaki açlık midemden merkezime doğru bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Meme uçlarım sıkılaşıyor ve yüzümü ona dönüyorum. Scoville ölçeğindeki her biberden daha ateşli bir futbol yıldızıyla çıkmaya başlayana kadar hiç seksi dans etmemiştim.

Kalçalarımı sallayarak sallanıyorum, bara doğru ilerlerken yaramaz bir sırıtışla onu işaret ediyorum. Herkes dans ediyor ve ben de tam ağabeyimin yanına atlamak üzereyken arka kapı açılıyor.

İki adam kaşlarını çatarak restorana giriyor ve tüm seksi düşüncelerim göğsümde donup kalıyor.

Logan

G Arrett ağır bir gümbürtüyle bardan atlar. Peruğunu ve önlüğünü çıkardı ve sesi alçak bir hırıltıya dönüştü. "Bu herifin burada ne işi var?"

Davis Kent'in odanın arka tarafında kollarını kavuşturmuş bir şekilde durduğunu görmek için döndüğümde kaşlarım çatılıyor ve damarlarımda adrenalin yükseliyor.

Her zamanki hakileri ve açık mavi golf tişörtünü giymiş -Aralık ayının ortasında- ve hemen yanında da tekrar görmeyi beklediğim biri duruyor. Peter Krall.

İçgüdüsel olarak ellerim yanlarımda yumruk oluyor. Çenem gergin ve Dylan'ı bu piçlerden koruyacakmışım gibi onun önüne geçiyorum. Kışlarına tekmeyle basma dürtüsüyle mücadele ediyorum.

"Bence bu ezikleri otoparka götürmeliyiz." Jack'in sesi beni şaşırtıyor ve eski futbol kahramanımı gözlerinde alev alev yanarken görmek için dönüyorum.

"Bunu yapıyor muyuz?" Zane onun yanına gelir.

Craig hemen bardan iner. "Bensiz olmaz!"

Hiç çete üyesi olmadım ama şimdi yanımda aynı şeyi düşünen dört adam olduğu için çekiciliğini anlıyorum.

"Bekle!" Dylan'ın sesi endişeliydi. "Yapma... Noel'deyiz."

"Bunun için çok geç, kardeşim." Garrett gözlerini Davis ve Peter'a dikti. "Bu pislikler buraya bela aramaya geldiler ve biz de belalarını bulmalarına yardım edeceğiz."

"Logan?" Dylan elini koluma koydu. "Hâlâ yaralısın."

Sesindeki endişe midemi bulandırıyor ama bu adamların gitmesine izin veremem.

Elimi yanağına koydum ve başparmağımı alt dudağının üzerinde gezdirdim. "Merak etme bebeğim. Sadece küçük bir fikir alışverişinde bulunacağız."

"Otoparkta mı?" Kahverengi gözleri yuvarlak ve eğilip dudaklarını kısaca öpüyorum.

Yüzüme dokunmak için uzanıyor ve bileğindeki deri bileziği görüyorum. *Benimkinin* yanında damgası var ve aklımdaki tek şey onun onurunu korumak.

"Bu uzun sürmeyecek." Allie'nin kızların ortasında guacamole topladığı ve bizi izlediği yere başımla işaret ediyorum. "Adamlarına iyi bak."

Arkadaşına gitmiyor ama ben daha fazla bekleyemem.

Davis'in bize tiksiniş bir ifadeyle baktığı ve Krall'ın gözlerini nefret gibi bir şeyle bana diktiği yere doğru yürürken çocuklara tekrar katılıyorum. Sanki buna hakkı varmış gibi.

"Merhaba, Davis." Jack önden gidiyor. "Seni buraya bu adamla getiren nedir?"

"Merhaba Jack." Serseri suratındaki kendini beğenmiş gülümsemeyi tokatlamaya hazırım. "Arkadaşım Pete, kız kardeşinin yeni erkek arkadaşını nerede bulabileceğini sordu. Ona nereye gideceğini bildiğimi söyledim."

"Hadi bunu dışarıda halledelim," diye homurdanıyor Garrett, sanki daha da büyümüş gibi.

Davis dudaklarından hava üflüyor. "Seninle otoparka gidecek kadar aptal olduğumu mu düşünüyorsun Garrett?"

"Hayır." Garrett alaycı bir kahkaha atarak kelimeleri tükürdü. "Bence sen bundan çok daha aptalsın."

"Ne istiyorsun Peter?" Ses tonumu dengede tutmak için çok çalışıyorum.

"Artık bir sorunumuz var." Bu adam bir savunma yan hakemi ve Garrett kadar iri, açık kahverengi saçları kafasına yakın tıraş edilmiş ve koyu kahverengi gözleri var.

"Oh, öyle mi?" Daha uzun durarak, kışını tek başıma kırbaçlayacak kadar kızgınım. "Bunu nasıl anladın?"

Yüzüme doğru eğildi. "Kariyerimi bitirdin."

Etli bir el gömleğinin önünü yumruklayarak onu geri itiyor. Garrett, "Hak ettiğini buldun, pislik herif," diye haykırdı. "En iyi arkadaşımı öldürmeye çalıştın."

"Siktiğimin saçmalığı. Ben sadece senin serini bozdum, *Lightning*."

Ses tonundaki alaycılık damarlarımdaki benzinle kibrit çakmak gibi.

Jack patlamak üzere olduğumu anlamış olmalı ki hemen araya girdi. "Dışarı. Hemen."

Thomas gruba katıldı ama Zane elini onun koluna koydu. "Burada kal dostum."

Yaşlı adamın kara kaşları çatıldı. "Yardıma ihtiyacın olabilir."

Zane kızlara başını sallar. "İşler ters giderse Dylan ve Kimmie'ye göz kulak olmanızı istiyoruz. Senin bu işin içinde olmana gerek yok."

Thomas'ın dudakları tartışacakmış gibi geriliyor ama beşimize bakıp kıkırdıyor. "Küreğe ihtiyacınız olduğunda bana haber verin."

Davis iki elini de kaldırdı. "Dışarı çıkmayı kabul ."

Zane'in gözleri parlıyor ve bir adım daha yaklaşıyor. "O zaman kız kardeşim hakkında o yalancı ağzını açmamalıydın."

Davis'in omzunu tutuyor, onu döndürüyor ve kapıya doğru itiyor. Hepimiz kapıdan çıktık, botlarımız çakıllı otoparka sürtünüyordu.

"Ben de bunu bekliyordum." Craig aceleyle ayağa kalkıp zengin puştun yüzüne baktı. "Ona elini sürdüğünden beri kışını tekmelemeye hazırım."

Kibrit çakıldı ve öfkem patladı. "Az önce ne dedin sen?"

"Beni rahat bırak. Lanet olası kolunu tuttum." Davis gözlerini devirerek dudaklarından hava üflüyor. "Beni dinlemedi, ben de-"

Daha konuşmasını bitirmeden yumruğum ağzına çarpıyor. Sendeleyerek bir adım geri atıyor, sonra bir dizinin üstüne çöküyor. Craig öne atılıyor ve iki eliyle omuzlarına sertçe vurarak Davis'i bir *Oof* sesiyle sırt üstü yere düşürüyor.

"Ne?" Craig onun yüzüne bağırır. "Ben sadece seni aşağı ittim. Bana bir şans ver!"

Craig ayağını geri çekiyor, karnına tekme atmaya hazırlanıyor ama ben onun yerine uzanıp Davis'i kollarının altından yakalıyorum. Tekrar yumruklayabilmek için onu ayağa kaldırdım.

Yumruğumu kaldırıyorum ama o iki elini birden kaldırıyor, eğiliyor ve mızmızlanıyor. "Bana bir daha vurma!"

Ağzını ve çenesini kan kaplıyor ve parmaklarım bu sümüklü korkağı ezmek için kaşınıyor. Gerginlik tüm kaslarımı titretiyor ve sadece tek bir şey beni tutabilecek kadar güçlü -Dylan, Noel ve hafta sonunu hapiste geçirmemek.

Bunun yerine onu sertçe sarsarak tekrar yere fırlatıyorum. "O lanet yüzünü bir daha burada gösterme, yoksa bu son olur. Anladın mı beni?"

"Evet," diye mızmızlanıyor, bir topun içine kıvrılıyor.

Jack yanıma yaklaşıyor ve Davis'in yakasına yapışıp yumruğunu kaldırarak onu yerden kaldırıyor. "Kız kardeşimi incittin ve onun hakkında *TMT*'a yalan mı söyledin?"

"Hayır, dostum!" Davis iki elini başının üzerine kaldırmış, sızlanıyor. "Bir yanlış anlaşılma oldu. Bırakın eve gideyim. Geri gelmeyeceğim."

"Haklısın, yapmayacaksın." Onu sertçe çakılların üzerine itiyor, sonra da karnına tekme atıyor.

Uzanıp omzunu tutuyorum. Küçük bir kalabalık oluşuyor, telefonlar açılıyor ve burada olanlardan dolayı acı çekmeyecek tek kişi benim. Lisenin baş koçu olarak Jack işini kaybedebilir.

"Sen içeri gir. Ben burada bitiririm."

Zor nefes alıyor, yerdeki sikik yarağa bakıyor ama onu döndürmeyi başarıyorum. Craig'in kolundan tutup onu kenara çektim.

"Siz ikiniz içeri girin. Kızlarla ilgilenin."

"Ona iyi bakın." Zane, Garrett ve Peter'in yumruklarını havaya kaldırmış bir şekilde arkamızda birbirlerinin etrafında döndükleri yere doğru başını sallıyor.

"Böyle saçmalıklar benim tarafımdan cevapsız bırakılmaz." Garrett, Peter'in yüzünün yan tarafına bir yumruk indirir, ama iri adam sadece yarım adım geri çekilir.

"O zaman içinde bundan daha fazlası olsa iyi olur." Peter savurdu, ama ön kolumla engellemek için oradaydım.

"Bende daha fazlası var." Hiç vakit kaybetmeden hızla ileri atıldım, karnımla çekip tüm ağırlığımı kullanarak çenesinin altına bir aparkat indirdim.

Dişleri takırdıyor ve homurdanıyor. Yana doğru sendelemen önce gözlerinin yuvarlandığını görüyorum. Garrett tam orada göğsüne bitirici bir yumruk indiriyor ve pislik bir ağaç gibi devriliyor, nakavt edici bir yumruk.

Ağaçların arasından kırmızı ve mavi ışıklar yanıp söndüğünde zor nefes alarak başında duruyoruz. Bir polis arabası bu tarafa doğru geliyor ve bir anda

kalabalık dağılmaya başlar.

Arkamızda, Davis sürünerek Rover'ına ulaştı ve şimdi kendini onun içinde sürüklüyor.

Garrett omzumu tutuyor, beni sarsıyor ve gülüyor. "*Bu* neydi böyle?"

Yerdeki Goliath'a bakıyorum. "Üniversite boksu."

"Boks mu?" Sesi yüksek ve mutlu olduğunu söyleyebilirim. "Bu ne?"

"Seçmeli ders olarak aldım. Muhtemelen yaptığım en akıllıca şeydi."

"Dostum, bu iyi hissettirdi. O çalımla tüm takımın canını yaktı."

"Özür dilerim." Maçı nasıl kaybettiğimizi düşünmemiştim ve ben takımdan ayrıldığımdan beri yerimizi doldurmak için uğraşıyorlar.

"Her neyse, biz büyük adamlarız." Omzumu kavradı. "Lanet olası tatildeyiz. Hadi içeri girelim."

Garrett ve ben aceleyle partinin hâlâ devam ettiği restorana giriyoruz. "Sleigh Ride" in gürültülü bir versiyonu çalıyor ve herkes dans ediyor.

Etraf az önce otoparkta olanlardan bihaber görünüyor. Craig, Jack ya da Zane'i görmüyorum ama Dylan'ın gözleri benimkilerle buluştuğunda doğruca bana yöneliyor.

"Allie çocukları mutfağa götürdü. Oh-eliniz!" Şişmiş elimi kaldırıp beni o yöne doğru çekti.

"Dans etmeye hazırım!" Garrett bir anda barda garson kızlarla dans etmeye başlar.

Kimmie onun yanında bir aşağı bir yukarı zıplıyor, o da Kimmie'yi kalçasına kaldırıyor. Mutfağa giderken Craig'in yanından geçiyoruz ve o yine peruğuyla hiçbir şey olmamış gibi görünüyor.

"ben ilgilenirim," diyor biz geçerken ve Dylan başıyla onaylıyor.

Mutfakta, Thomas'ın büyük gümüş masanın üzerinde bir kase buzu var. Dylan beni oraya götürüyor ve elimi buz banyosuna daldırmadan önce ince bir havluya sarıyor.

"Çok şişmemiş." Jack hasarı inceliyor. "Bir kırığın olduğundan şüpheliyim."

"Sadece yumuşak noktalara yumruk attım." Dylan'a bakıyorum. "Seni incittiğini bana söylemedin."

"Sadece bir kez oldu." Elimi kurularken dudakları gergin. "Ayrıldıktan sonraydı ve konuşmak için buraya geldi..."

"Kolundaki izler mi?" Uzun zaman önce o gece mutfakta bunu geçiştirdiğini hatırlıyorum.

"Hatırlıyor musun?" Kaşları çatılıyor ve ona uzanıp göğsüme çekiyorum.

"Bir daha asla böyle bir şeyi benden saklama." Başının üstünü öptüm.

"Adamını burada görmeliydin, D." Garrett elinde bir bira ve yüzünde bir gülümsemeyle mutfağa girdi. "Krall'ı bir kaya gibi düşürdü, hem de yarım ayak aşağıdan."

"Eline bak!" Garrett'in yumruğunu tutuyor ve buzun içine koyuyor.

"İyi olacağım." Bana baktı. "Onu yakaladık, kardeşim. Bir daha sana bulaşamayacak."

"Umarım değildir."

"Eğer gelirse, onun için hazır olacağız." Garrett odanın içinde bize gülümseyen beş yüzü başıyla işaret ediyor. "Bradford çocukları."

"Buna ben de dahil miyim?" Alay ediyorum.

"Evet, öyle ve biz kendi başımızın çaresine bakarız."

NOEL NEREDEYSE GELDİ ve dizim giderek güçleniyor. Fizyoterapistim yürümemi önerdi, ben de körfez boyunca eski kül blokluy radyo istasyonuna doğru yürüyorum.

Serin bir esinti yüzümü kaplıyor ama kuzeydeki kışlara hiç benzemiyor. Bugünlerde o soğukluk seviyesinden çok uzağım.

Yerleşik pelikan sürüsü, gagalarını suya daldırarak *V* düzeninde sessizce süzölüyor ve bu bana bir takımda olduğumu hatırlatıyor.

Uzun zamandır hayatım futboldan ibaretti. Evimin yalnızlığından kaçmak için gittiğim yerdı. Bir aile bulmak için gittiğim yerdı.

Ama futbol bitti, erkekler emekli oldu ve ben yaşlandım. Geçen Temmuz'da Galileo'daki o geceyi düşünüyorum, her şeyden hayal kırıklığına uğradığım ve umutlarımın tükendiği o geceyi.

Sonra Garrett beni buraya getirdi.

Maçları bu mesafeden izlerken, Dylan'ın yanında otururken, kardeşi her çalım yediğinde saklanırken, onuncu kez geri dönmeyi düşünüyorum

sezon. Dylan'ı geride bırakıp telefon seksi, el işaretleri ve çalınan hafta sonları günlerine dönmeyi düşünüyorum.

New York'a taşınacak durumda bile değil ve onu öğrencileriyle birlikte gördükten sonra bunu yapmasını istemezdim. Öğretmenlik ona neşe ve şifa getiriyor. Ailesi ve destek ağı burada.

Peki ya destek ağı? Babam MVP ödülünü alıp emekli olmamı söyledi. Bu onun benim için hedefiydi. Bu sezona, çarktaki bir dişliden daha fazlası olduğumu kanıtlamak için girdim, lanet olası domuz derisini çizgiden geçirmesi gereken bir oyuncudum.

Rekorlar kırmak ve hala geçerli olduğumu kanıtlamak hedefimdi ve sezonum kısa kesilse bile, iyi ya da kötü, yıllar boyunca yaptıklarımdan bahsedecekler ve önemli anlarımı paylaşacaklar.

Çoğu daha iyi, ama geçen hafta beni hastanelik eden kalça darbesinin bir başka tekrarına rastladım. Yorumcular Krall'ın ligden men edilmesinin yararlarını tartıştılar. Benim sakatlığım kariyerimi bitirmemişti, bu yüzden başka bir oyuncununkini bitirmek adil miydi?

Çenem öfkeyle gerildi ama bu bana gelecek sezona nasıl iyileşmiş bir yerden başlayacağımı düşündürdü. Kırdığım tüm rekorlar geri dönüşümün gölgesinde kalacak ve herkes neler olacağını görmek için beni izleyecek.

Sakatlanmadan önceki halime dönmem mümkün ama en hızlı geniş alıcı olduğum günler geride kaldı. Tekrar sakatlanmayacağımın garantisi yok ve başka bir sakatlık daha kötü olabilir.

Küçük binaya doğru yürüyüp birkaç dakika inceliyorum. Arka tarafa bir kamyon park edilmiş ve içeride masanın arkasında bir adam oturuyor.

Önümdeki yeni yolu görmek çok kolay. Karmaşık değil ve tereddüt etmiyorum.

Doğruca kapıya gittim ve açtım.

Dylan

Bılbaşı gösterisinin olduğu gece, kasabadaki herkes restoranın otoparkında neler olduğunu biliyor ve kasabadaki herkes sessizlik yemini etmiş gibi görünüyor.

Sosyal medyada birkaç video ortaya çıktı, ancak bunlar adamların arkasından çekilmiş. Tek Logan'ın ödüllü aparkatı ve Davis'in boktan bir korkak gibi sürünerek arabasına gitmesi. Bir daha geri dönmeyecek ve ben çocukların bu olayı kapatma şeklinden memnunum.

Sahnenin yan tarafındaki perdenin arkasından baktığımda kardeşlerim Allie, Rachel ve Bayan Gina'nın orta bölümde onlar için ayırdığım koltuklarda birlikte oturduklarını görüyorum. Garrett'in Noel Günü maçları ve playofflara hazırlanmak için geri dönmesi gerekiyordu.

Başlama vakti geldi ve Bayan Laverne dev "elbisesi" içinde, eteğinin altındaki küçük farelerle birlikte dışarı çıkarılırken ellerimi birbirine kenetleyerek uzaklaşıyorum. Bu, Ginger Anne rolünün bir modifikasyonu çünkü hiçbirisi dansçı değil.

Anaokulu öğrencilerinin hepsi dışarı koşar, el ele tutuşur ve lise müdürü herkese el sallayıp öpücükler gönderirken bir çemberin içinde zıplarlar. Sonra

küçük fareler onun önünde sıraya giriyor ve dört ayaklarının üzerine düşüyor, patiklerini yukarı kaldırıyor ve mutlu bir şekilde kuyruklarını sallıyorlar.

Herkes gülüyor, zıplıyor ve eteğinin altına girip onu tekrar sahneden yuvarlamadan önce tekrar daire çiziyorlar. Kıkırdamalarını ve ciyaklamalarını sahnenin karşı tarafından duyabiliyorum ve seyirciler alkışlıyor ve tezahürat yapıyor.

Sırada "Çiçeklerin Valsi" var. Tüm birinci sınıf bale sınıfım klasik valsın güzel, değiştirilmiş bir versiyonunu yapıyor ve beni rahatlatan şey, kimsenin düşmemesi ve kostümlerin bozulmaması.

Sırada Josh ve Sally var, Mirlitons danslarını yapıyorlar. Mia ve Austin'inki kadar karmaşık değil ama alkış ve ıslık alacak kadar etkileyici.

Perde kapanırken ve Mia ile Austin gecenin son dansı için yerlerini alırken kalbim sıkışıyor. Bana bakıyor ve ben de sinirlerimi bastırarak başımı sallıyorum.

Perde yükselir ve kemanlar başlar. Sahnede güvenle ilerliyorlar, her adımı mükemmel bir zamanlamayla gerçekleştiriyorlar. Mia zarif ve kontrollüdür ve Austin onu izler, hareketlerini okur ve adımlarını tahmin eder.

"Onlar da bizim kadar iyiler." Craig'in kulağıma fısıldaması beni sıçrattı.

"Sanırım nefesimi tutuyordum." Elimi göğsüme koyarak gülüyorum. "Senin kadar iyi değil ama yeterince iyi."

"Dört aylıkken mi?" Craig başını bana doğru eğdi. "Çok iyi olduğunu söyleyebilirim."

Son adımlara ulaşmalarını izliyoruz - üç küçük sıçrama, arabesk ve kaldırma. Dönüyorlar ve Austin son plié ve selam için onu indiriyor.

Salon tezahüratlarla inliyor, herkes ayağa kalkıyor. Ben de zıplayıp alkışlıyorum.

Craig'in kolunu tutarken gözlerim yaşıyor. "Bana bunu videoya çektiğimizi söyle!"

"Elbette." Bir koluyla bana sarılıyor.

Dansçıların hepsi selam vermek için sahneye dönüyor, sonra Mia ve Austin onlara katılmamı işaret ediyor. Sahneye çıktığım için kendimi suçlu hissediyorum, sanki onların spot ışıklarını ellerinden alıyormuşum gibi.

Perdenin arkasından çıkar çıkmaz alçak bir ses bağırmaya başlıyor ve ben de eğiliyorum. Ellerimle yüzümü kapatarak, Logan'ı gördüğümde güldüm.

ayağa kalktı, en büyük amigo kızım gibi olabildiğince sert alkışladı.

Elimi kaldırıp işaret parmağımı çapraz yaparak ona işaret veriyorum ve o da bana aynı şekilde karşılık veriyor.

Mia'nın annesi kanatlarda ağlıyor ve *teşekkür ediyor*; ben de hep birlikte eğilirken kollarımı genç dansçılara doluyorum. Bayan Laverne sırtımı sıvazlıyor ve Kimmie Joy koşarak kollarıma atlıyor.

Perdeler düştü ve Logan haklıydı. Titreyerek ilk adımı attım. Korkularıyla yüzleşecek kadar cesurdum ve aşk kayıplarımı iyileştirdi.

NOEL AĞACI beyaz parıldayan ışıklarla parlıyor ve şöminenin üzerindeki ocakta mumlar yanıyor. Havada tarçın ve çam kokusu var ve ben yerde Logan'a dönük oturuyorum, tıpkı uzun zaman önce sahilde geçirdiğimiz o gece gibi.

Ellerimi tuttuğunu ve onun kızı olmamı istediğini söylediğini hatırlıyorum. Saha kenarında onun için tezahürat yapmamı istiyordu. Bu, ayrı olduğumuz zamanlarda kalbimde defalarca tekrarladığım değerli bir anıydı.

"Bu gece seninle çok gurur duydum." Logan ellerimi iki elinin arasına alıyor ve ben de onun mavi gözlerine derin derin bakıyorum. "O çocuklar gerçekten çok iyiydi ve eğleniyor gibi de görünüyorlardı."

Kalbim sıkışıyor ve yumuşak dudaklarını öpmek için öne eğilerek yanağına uzanıyorum. "Teşekkür ederim. Senin cesaretlendirmen olmadan bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

"Bu yıl sana iki hediyem var."

"Ne?" Kaşlarım havaya kalktı. "Sana sadece bir tane aldım." "Bana hiç almamalıydın."

"Ama ben yaptım." Cebimden küçük çantayı çıkarıp elini tutuyorum. "Koyda yürüyordum ve bir kız el yapımı deri takılar satıyordu."

Yumuşak bir kahkaha atıyor. "Hey, o kızı tanıyorum."

Keseden kalın, koyu renkli deri bandı çıkarıp sol elinin üçüncü parmağına geçiriyorum. "Buraya bir hayalet biberle damgalamasını sağladım." Sonra çeviriyorum. "Burada da *benim* yazıyor."

Elini kaldırıp çeviriyor ve yüzüğü inceliyor. "Bunu çok beğendim."

Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve öpmek için beni kendine çekiyor, dudaklarımı ayırıyor ve dilini içeri sokup benimkini buluyor. Dokunuş ısı gönderiyor

İçim yanıyor ve inleyerek nefes veriyorum.

Başını kaldırdığında, gözleri benimkileri çok yoğun bir şekilde tutuyor. "Bekleyecek ve bu saniyede yapacaktım ama yapamam."

Kaşlarım çatıldı. "Tamam mı?"

"Seni seviyorum Dylan. Bunu daha önce de söyledim ama her söylediğimde, geçen her günle birlikte daha da güçleniyor." Ellerini indirerek başını sallıyor. "İlk söylediğimde bunun mümkün olduğunu bile düşünmemiştim ama doğru. Sen hayatıma giren en iyi şeysin ve sensiz bir gün daha geçirmek istemiyorum."

Boğazımda bir düğüm oluşuyor. "Ne diyorsun sen?"

İri eli cebine giriyor ve üzerinde *Tiffany & Co.* yazan küçük, robin's egg mavisi bir kese çıkarırken nefes alamıyorum. Keseyi çekip açmasını ve içinden pırlıl pırlıl, prenses kesim bir pırlanta ile parlak bir pavé elmas bant çıkarmasını izlerken parmaklarım titriyor.

Parmağımı nazikçe kaldırırken gözlerim yaşıyor. "Benimle evlenir misin, Dylan Bradford? Jack'le konuştum ve bunun iyi bir fikir olduğunu söyledi. Garrett neden bu kadar beklediğimi bilmek istedi. Zane iyi bir çift olduğumuzu söyledi-"

"Bütün kardeşlerime mi sordun?" Bir kahkaha attım.

Kalbim çok hızlı atıyor, doğru nefes alamıyorum ve yanağıma bir damla gözyaşı düşüyor.

Kaşları çatılır. "Senin için önemli olduklarını biliyorum. Hendrix'le konuşma fırsatım olmadı ama daha fazla beklemek istemedim."

Öne doğru eğilerek ellerimi boynunun iki yanına koyuyorum. "Kimseyle konuşmak zorunda değilsin - cevabım evet!"

Muhteşem yüzünde bir gülümseme beliriyor ve o sevdiğim gamzesi ortaya çıkıyor. "İşte benim kızım."

Yüzüğü parmağıma geçiriyor, ben de göğsüme bastırıp gözlerinin içine bakıyorum. "Seni seviyorum Logan."

Güçlü kollarıyla belime sarılıyor ve beni kucağına çekiyor. Boynumun yan tarafını öpüyor, dudaklarını kulağıma doğru ilerletiyor ve arkalarında ateşten bir iz bırakıyor.

"Karım." Alçak bir gümbürtü.

Gözlerim kayarak kapanıyor ve çenemi kaldırarak keyifli bir iç çekiyorum. "İki kelime tüm bedenimi nasıl bu kadar neşeyle doldurabilir?"

"Benim için tek bir kelime yeter."

Aşağı bakarak yanaklarını ellerimle tutuyorum. "Bu da ne?"

"Benim."

Ağızlarımız birbirine yapışıyor, sonra açılıyor ve dillerimiz kıvrılıyor. Aleti altımda sertleşiyor ve ben bu kıyafetleri çıkarıp öpüşmekten fazlasını yapmaya hazırım. "Bu partiyi yatak odamıza taşıyalım."

"Kahretsin, seni tam burada, şöminenin ve Noel ağacının önünde götürmek istiyordum."

Alnımı onunkine koyarak gözlerimi kapatıyorum ve burnumu kırıştırıyorum. "Zane bizi öldürür."

"Sana vereceğim son bir hediye var."

"Bana verdiklerinin üstüne çıkabilecek şey hayal bile edemiyorum."

Telefonunu çıkardı, ekrana birkaç kez dokundu ve bana uzattı. "Buna ne dersin?"

Arkama yaslanıp önünde kığımın üzerine oturdum ve kalın puntolarla yazılmış manşeti inceledim. *Ayakları Çıplak, Ama Kalbi ALTIN!!!*

Kaşlarımı çatarak, kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum. "Ne...?" "Oku." Cihaza doğru başını salladı.

Haberi hızlıca taradığımda, Callum Cross tarafından hakkımda yazılan orijinal makalenin devamı olduğunu görüyorum.

Modelken influencer olan Natalia van Norse'un verdiği yeni bilgiler Logan Murphy'nin gizemli kadınına ışık tutuyor ve o Altın Kalpli bir taşra kızı...

Bale dünyasında "yükselen bir yıldız" olarak geçmişimin, kariyerimi bitiren bir sakatlıkla nasıl kısa kesildiğini anlatmaya devam ediyor. Anne ve babamız birkaç ay içinde öldükten sonra nasıl baktığımı anlatıyor. Hatta şu anda liseli çocuklarla yaptığım çalışmalardan ve nasıl...

"Fakir ve bekâr bir annenin kızının hayallerine ulaşmasına yardım etmek mi?" Gözlerimi Logan'inkilere kaldırarak yüksek sesle okudum. "Natalia Mia'yı nereden biliyor olabilir?"

Kaşları kalkıyor ve omuz silkerek dudaklarını büküyor. "O bir influencer. Sanırım ilk seferinde o koca ağzını açmadan önce araştırma yapmadığını fark etti."

Elimi dudaklarımın üzerine koyarak hıçkırığa hıçkırığa nefes alıyorum. "Ona söylemişsin." Enerji midemde yanıyor ve son alıntıyı okuyorum. "Onun neyle karşı karşıya olduğunu en iyi anlayan kişi o. Bildiğimizden çok daha fazla ortak noktaları var."

"İşte bu daha iyi." Ses tonu koruyucu, tatmin edici ve muhtemelen biraz da kendini beğenmiş.

Ne diyeceğimi bile bilmiyorum.

"Doğru olanı yaptın." Göğsüm kabarıyor ve gözümü kırptığımda bir damla yaş yanağıma çarpıyor. "Hiç kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı."

Yüzümü tekrar avuçlamak için uzanıyor ve yanağımdaki nemi siliyor. "Hazır ol. Senin için bundan daha fazlasını yapacağım Dylan. Bir daha asla benim olduğun için acı çekmeyeceksin."

Kollarımı boynuna dolayarak öne atılıyorum. "Seni seviyorum Logan. Sen sadece beni mutlu ettin." "Tek istediğim bu. Sonsuza kadar."

Yanağıma avucunun içine alıp eğilerek beni tekrar öpüyor. Bu güçlü ve sahiplenici bir öpücük ve gerçek bir şeyin başlangıcı. Sonra beni ayaklarımdan kaldırıp yatak odasına götürüyor.

Öpüşürken, dokunurken ve kıyafetlerimizi yavaşça çıkarırken, onun vücudunun benimkine karşı hissettiği duygularda kayboluyorum. Hayallerimizi ve korkularımızı korkuyla paylaştığımız ilk günlerimizin tüm anılarıyla dolup taşıyorum.

Göğsümden karnıma doğru öpücükler konduruyor ve arzular damarlarıma hücum ederken inleyip iç çekiyorum ve amımı ağzıyla ilk kez kapladığı anı düşünüyorum. Tüm vücudum canlandı.

"Oh, Tanrım!" Vücudum orgazmı gerilirken ve kalçalarım titremeye başlarken haykırıyorum.

"İşte böyle bebeğim, benim için gel." Karnımın yan tarafını hafifçe ısıtıyor ve ben de inliyorum. "Bu vücudu seviyorum."

Göğüslerime doğru öpücükler konduruyor, onları avuçlarının içine alıyor, öpüyor, emiyor, sertleşmiş meme uçlarımda dilediğiyle daireler çiziyor. Sonuna kadar yükseliyor, ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor, dilini benimkiyle kıvrıyor.

Dizlerim yükseliyor ve kaygan göbeğimin derinliklerine doğru iterken ikimiz de rahatlayarak inliyoruz. Kalçaları hızla sallanıyor ve ben de onunla birlikte hareket ediyorum. Dışarısoğuk ama bu yatak Pepper X kadar sıcak.

Orgazm denizdeki dalgalar gibi tekrar tekrar dalgalanıyor ve o daha derine inip vücudumdaki o tatlı noktaya çarptığında haykırıyorum.

Hızlıca itiyor. Vücutlarımız terden kayganlaşıyor ve zevk çok yoğunlaştığında omzunu ısıtıyorum. Dilimde tuz var ve o inliyor, kalçalarımda arasında işini bitirirken sertleşiyor ve titriyor.

Vücudu titriyor ve beni sıkıca tutup doldururken, bizi bir yaparken bacaklarım ona sarılıyor.

Kim olduğunu bilmeden önce ona karşı bir duvar örmeye çalıştım ama o benim kıldı. Korkularıyla yüzleşmeme yardım etti ve bana

nasıl korkmayacağımı. Bana güçlü olmayı öğretti ve ben yapamadığımda, darbeler çok fazla olduğunda, ayağa kalktı ve benim için savaştı.

O benim hayallerimin gerçekleşmesi, güçlü savunmacım ve birbirimize dokunuşumuz yapbozun tüm parçalarını yerine oturtuyor.

OceanofPDF.com

EPILOG

Logan

İki ay sonra.

Neon ışıkları Midtown'daki Manhattan Center'daki tiyatronun içinde parlıyor. Yıllık lig ödülleri için ünlülerden oluşan bir kalabalık toplanmış ve balkonda birlikte otururken Dylan'ın küçük elini kendi elimle tutuyorum.

Kıvrımlarını saran ve etekleri kaslı baldırlarına kadar sarkan kırmızı straplez elbisesiyle çok güzel. Son dakikada da olsa benimle gelmeyi kabul ettiği için çok mutluyum.

Garrett aradı ve ben tamamen yarış olmama rağmen katılmamız için ısrar etti. Bana Ricky'nin MVP ödülünü kazanmasını izlemek zorunda kalmayacağımı garanti etti ve Dylan için bir havuç attı - kardeşleri Hendrix de burada.

Gelmeyi kabul ettiğinde, ben de pes ettim ve evet dedim. Benim için havuç, dedikodu siteleriyle son karşılaşmamızdan sonra kurduğum tüm gizlilik özellikleriyle dairemde kalabilmektir.

Şimdi koltuklarımızda önemli anları izliyor ve ödül üstüne ödül açıklanırken dinliyoruz.

Yaşam boyu başarı kazananlar, her ne anlama geliyorsa, Yılın Adamı ödülüyle birlikte belirlenir.

Avucumu kömür grisi Armani takımımın önünden aşağı kaydırıyorum. Dylan'ın Noel'de bana verdiği yüzük parmağımdan hiç çıkmıyor, onun ısıltılı nişan yüzüğü ise onunkinde.

İkinci *TMI* makalesi tüm kötü sözlere ve itibarının zedelenmesine son verdi. Üstesinden geldiği ve başardığı her şeyin listesi kamuoyuna açıklandığında ve ardından iyileşme sürecimde ne kadar sadık bir şekilde yanımda durduğu ortaya çıktığında, ona smaç basmaya cüret eden herkes bu sektördeki en büyük pislik gibi görünmeye başlar.

Krall'a otoparkta nasıl davrandığımıza dair haberler de medyaya sızdı. Elbette bunların hepsi spekülasyondur, çünkü hiçbir şey kaset ya da video ile doğrulanamazdı.

Dedikodulara hiç değinmedik, ancak rekor kıran koşumu yasadışı bir çalımla kısa kesen adam Bradford aile restoranının otoparkında saati temizlenmiş olarak bulunduktan sonra, iki ile ikiyi bir araya getirdiler.

"Daha ne kadar sürecek?" Başka bir takımdan bir arkadaşım Yılın Geri Dönüş Oyuncusu ödülünü kazandığında alkışlayarak koltuğumda kayıyorum.

Hendrix, Dylan'ın diğer tarafında oturduğu yerden, "Çok uzun," diye takılıyor.

Sevgilisi Los Angeles'tan bir aktris ama Dylan kardeşini göreceği için çok heyecanlı. Onun elini tutuyor ve başını omzuna yaslıyor ve bu gecenin birkaç kurtarıcı lütfundan biri.

Hendrix kendini beğenmiş küçük bir pislik, ama yine de Bradford'un kalbine sahip - her ne kadar bunu bir şöhret maskesinin arkasına saklamaya çalışsa da. Köpekbalığı derisinden bir takım giyiyor ve parmağında şampiyonluk yüzüğü var. Süslü Range Rover'ıyla gelmemesine şaşırdım ama o da hepimiz gibi bir araba servisi kullandı.

Sonra sahne neon ışıklarla patlıyor ve yeni bir video başlıyor. Yerimde kıpırdanırken, geçen sezonun en önemli görüntülerini oynattıklarını fark ettiğimde sinirlerim tepeme çıkıyor.

Anlatıcı, "Başarısının zirvesindeyken haksız yere alaşağı edilene kadar rekor üstüne rekor kırdı" diyor ve kalçadan atılan çalımın tekrarını gösteriyorlar.

Dizim tamamen iyileşmiş olsa da Dylan'ın gözleri kucağındaki elmas yüzüğünü parmağında gezdirirken titreyen ellerine sabitlenmiş durumda.

Uzanıp elini kendi elimle kapatıyorum ve bana baktığında eğilip alnından öpüyorum. "Başardık bebeğim. Korkma."

Başını salladı ve ben kararımı çoktan vermiştim. Sadece ona söylemek için doğru zamanı bekliyordum.

Video bitiyor ve sevdiğim bir komedyen yılın hücum oyuncusu ödülünü açıklamak üzere mikrofona yürüyor.

Tereddüt ediyor, sonra adımı söylüyor ve tüm salon alkış ve tezahüratla inliyor. Herkes ayağa kalktı ve Garrett durup alkışlıyor.

Alaycı bir gülümsemeyle ona bakıyorum. "Beni uyarabilirdin, kardeşim."

Dirseğinden tutuyorum ve o da beni kucaklamak için kendine çekiyor. "Neden sürprizi mahvedeyim ki?"

Arkama dönüp Dylan'ın elini tutuyorum ve sahneye doğru ilerlemeden önce ona bir öpücük veriyorum, sahada ve saha dışında karşılaştığım oyuncular bana iyi dileklerini iletiyor.

Ricky beni yerde durduruyor ve elimi tutarak sıkıyor. "Gelecek yıl seninle tekrar karşılaşmaya hazırım!"

Başımı sallıyorum, tamamen iyileşmiş dizimin üzerinde basamakları hızla çıkarken durmadan ödülümü tutan adama doğru ilerliyorum. Ödülü uzatıyor ve beni tebrik ediyor, ardından mikrofonu almam için kenara çekiliyor.

Alkışların dinmesi biraz zaman alıyor ve bu sırada zihnimde bir konuşma metni oluşturmaya çalışıyorum. Koçlarıma ve takım arkadaşlarıma teşekkür ederek başlıyorum. Lige ve cesaret veren diğer oyunculara teşekkür ediyorum.

"Bu büyük bir sürpriz." Başparmağımla alnımı kaşıyorum. "Sanırım Garrett'a beni buraya getirdiği için teşekkür etmeliyim, yoksa kaçıracaktım."

Bu mütevazı bir kahkaha yarattı ve ben bekledim.

"Son olarak, nişanım Dylan Bradford'a, sadece golfçülerle çıktığı konusunda ısrar etmesine rağmen tüm bu süreçte yanımda durduğu için teşekkür etmek istiyorum..." Daha mütevazı kahkahalar. "Bir şekilde fikrini değiştirmeyi başardım ve ona cesareti ve en zor zamanlardaki yılmaz desteği için teşekkür etmek istiyorum."

Boğazımı temizleyerek başımı kaldırıyorum ve onun büyük ekranda gülümsediğini ve güzel kehribar gözlerinden yaşlar aktığını görüyorum. Göğsümde bir sıcaklık ve zamanın geldiğini anlıyorum.

"Bunu henüz açıklamayı , ancak bu yılki başarılarımdan sonra, bunu son kez yapmaya karar verdim. Bu yılın sonunda ligden emekli oluyorum.

Bu sezonun sonu." Kalabalıktan toplu bir nefes alma sesi yükseliyor ama ben durmuyorum. "Harika bir sezon geçirdim. Harika arkadaşlar edindim ve şimdi bir sonraki büyük macerama geçme zamanı. Bunun için çok teşekkür ederim, yakında görüşürüz."

Elimi kaldırıp yine ayakta alkışlayan kalabalığa el sallıyorum. Ricky bana kaşlarını çatıyor ama dışarı bakıp Dylan'ın gülümseyen yüzünü gördüğümde bizim için doğru kararı verdiğimi anlıyorum.

"Seni uyarmadığımı söyledin. Beni uyarabilirdin!" Garrett'in sesi barın gürültüsünü bastırıyor.

"Sen mi?" Dylan onun kolunu itiyor. "Bana söylemedi bile!"

Garrett, "Emekli olmadan önce MVP ödülünü kazanacağını sanıyordum," diye yakınıyor.

"Aslında bu benim fikrim değildi." Viskimden bir yudum alarak arkama yaslandım. "Babamın yapmamı söylediği şeyin bu olduğunu fark ettim ve yine benden gurur duyduğunu söylemesini umarak kıcımlı yırtıyordum."

"Özür dilerim." Dylan'ın alt dudağı somurtuyor ve ben de onu öpmek için öne doğru eğiliyorum. "Sorun değil, bebeğim. Hayatımı onu memnun etmek için yaşamayı bırakmaya karar verdiğimde seninle tanıştım."

"Ama emekli olmaya hazır olduğuna emin misin?" Kaşları kırışır.

"Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım, sen hariç." Onu kendime çektim. "Bu bana yepyeni bir bakış açısı kazandırdı, sonra Bayan Gina bunu bir adım öteye taşıdı."

Dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "O zaman bu iyi bir şey. Bayan Gina her zaman bilir."

"Öyle." Başımı salladım, onu öpmek için eğildim ve geleceğimizi düşündüm.

Törenden sonra Newhope'a dönerken Dylan küçük kanepede yanıma kıvrılıyor. Başı omzumda, iri elimi avucunun içine alıyor ve deri yüzüğü parmağıma geçiriyor.

"MVP ödülünü kazanamadığın için üzgünüm." Başını arkaya yaslayıp bana baktı. "Kulağa klişe geliyor ama sen her zaman benim en değerli oyuncum olacaksın."

Gülümseyerek dudaklarını yavaşça öpüyorum, dilimi dudaklarında gezdiriyorum. Tadı şarap ve çikolata gibi, kokusu lavanta ve vanilya gibi. Uyuyor

Kollarımda mükemmel bir şekilde ve varlığımın her parçası tatmin oldu. "Bayat değil." Sesim sıcak. "Olmak istediğim şey bu."

Birkaç kez göz kırpmıyor, yumuşak kaşları çatılıyor. "Umarım sadece benim için emekli olmamışsındır, yine de emekli olduğuna sevindim."

Kolumu omzuna dolayarak ona daha sıkı sarılıyorum. "Bunu bizim için yaptım. İstediğim her şeyi elde ettim. Uzun süre ayakta kalacak rekorlar kırdım ve bunun için takdir edildim." Koltuğun üzerinde duran kupaya bakıyorum. "Başka bir kötü mücadele riskini almak istemedim ve geçen yıl olduğu gibi bir sezonu daha senden ayrı geçirmek istemedim. Seni seçtim ama aynı zamanda bizi de seçtim."

MAYIS ayına kadar Dylan öğretmenlikteki ilk yılını tamamlar. Mia, New York'taki Amerikan Bale Tiyatrosu da dahil olmak üzere en iyi üç bale programından davet aldı. Mezuniyetinde özel bir konuşma yaptı ve kızına oraya ulaşmasına yardım ettiği, ilham kaynağı olduğu ve ona güçlü olmanın ne demek olduğunu gösterdiği için teşekkür etti.

Ben daha iyi ifade edemezdin.

Herkesin bir başka çılgın Dare gecesi için hazırlandığı restorana gitmeden önce evin içinde yürürken, babamı aramak için bir dakikamı ayırıyorum.

"Bu beklenmedik bir şey." Alçak sesi şaşkın ve tereddüt ettiğini duyuyorum.

Buna karşın, söylemek üzere olduğum şeyden tamamen eminim.

"Geçen yıl hastanede sizi affetmeye hazır olmadığım için özür dileyerek başlamak istiyorum. Benim için endişelendiğin ve zeytin dalı uzatmak için çaba gösterdiğin için teşekkür ederim."

"Tamam..." Bir nefes alır. "Özrün kabul edildi. Ve yılın oyuncusu ödülünü kazandığınız için tebrikler."

"Teşekkürler." Şimdiden daha iyi hissediyorum ve gülümseyerek Bayan Gina'ya affetmek için asla geç olmadığı konusunda ısrar ettiği için sessiz bir teşekkür ediyorum.

"Seninle çalışmak isterim baba, ama tarif ettiğin şekilde değil. Burada eski bir radyo istasyonu var ve onu satın almak için evrak işlerini yeni bitirdim."

"Yaptın mı?" Daha fazla şaşkınlık.

"Güçlü bir AM sinyaline sahip iyi bir istasyon. Kanalınıza bağlanmak ve yerel spor kahramanları ve bölgedeki ünlülerle röportajlar yayınlamak için kullanmak istiyorum. Biraz spor konuşması yapabiliriz ve temelde nereye gideceğini görürüz."

Cevap vermedi, ben de bitirdim. "Bence bu iyi bir fikir. Sence de öyle değil mi?"

"Kesinlikle nitelikli birisin." Diplomamı o kadar uzun süre reddettikten sonra bunu söylediğini duymak, göğsümdeki acıyı silmek için uzun bir yol kat etti.

"Teklifimi yazıp size göndereceğim." "Okumak için sabırsızlanıyorum."

Bağlantıyı kestik ve ben başımı salladım. Bu bir sonraki büyük maceramızın ilk adımı, ama önce restorana gidip kızımın mazoşist, ateş yiyen hayranları için ne pişirdiğini görmem gerekiyor.

Yaklaştıkça gruptan bir tezahürat yükseliyor ve yolun geri kalanını aceleyle kat ediyorum. Kapıyı açtığımda, Craig'ın odanın ortasında durduğunu ve sanki anonsun ortasında yakalanmış gibi mikrofonu tuttuğunu görünce şaşıyorum.

Yanakları pespembe ve yüzünde mahcup bir gülümseme var. Eliyle gözlerini kapatıyor ve tanımadığım bir adam onu kucaklıyor, sonra da tam ağzına kocaman bir öpücük konduruyor.

"Oha!" Bağıriyorum, gülüyorum ve tüm odayla birlikte alkışlıyorum.

Allie, Craig'ın elinden mikrofonu kapıyor. "Bu geceki tarifi Scoville ölçeğinde bunu geçip geçmeyeceğinden emin değilim, ama göreceğiz!"

Dylan mutfağın kapısında duruyor, elleri yanaklarında ve o da gülümsüyor, gözleri buğulu.

Aceleyle yanına gidip onu kendime çektim. "Ne kaçırdım ben?" "Gizli Clint az önce Craig'e olan aşkını Tanrı'nın önünde itiraf etti ve herkes! Harika değil mi?" Kollarını boynuma doluyor ve ben de onu ayağa kaldırıyorum.

"Kesinlikle ve beni yakalamak zorunda kalacaksın. Closeted Clint kim?"

"Düğünümüzde çiçekçi olacak!" Dudaklarımı öpüyor. "Şimdi şu kızarmış habanero biberlerinin kalanını getirmeme yardım et."

Allie her zamanki uyarıyı anons eder ve biter bitmez anons sistemi Donna Summer'ın "Hot Stuff" şarkısını çalmaya başlar.

Eski ama güzel bir şarkı ve kızlar barda dans ederken, güzel nişanlım parmak arası terliklerini çıkarıp onlarla birlikte oraya atlıyor.

Kalçalarını döndürürken gözleri benimkilerde ve uzun saçları omuzlarının etrafında dalgalar halinde dans ediyor. Kırmızı ayak tırnakları benimle alay ediyor ve parmaklarım kıvrılıyor

o küçük yuvarlak kıcını sallarken.

Hayatımın geri kalanını onunla geçireceğim için dünyanın şanslı erkeğiyim. O yalınayak ve güzel, baharatlı biber cennetinin küçük bir parçası. O tehlikeli ve ihtiyacım olan her şey ve birlikte, hayatım boyunca aradığım aileyiz.

The Way We Touch'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz! İndirdiğinizden emin olun

ÜCRETSİZ Bonus Sahne BURADA!

The Way We Play 7 Ekim'de geliyor: Kariyerini bitiren sakatlığından beri **Zane Bradford**'un kimseye ihtiyacı yok, özellikle de adaçayı yakan, yoga pratik yapan, masaj terapisti **Rachel Wells**. Aralarındaki şakaşmalar, birbirlerine düşman aşıkların titreşimleri ve baharatlı spor romantizmleri ayak parmaklarınızı kıvrıracak ve kalbinizi ısıtacak...

-The Way We Play BURADAN için ön sipariş verin veya...

-BURADAN Yeni Yayın Alın ve/veya

-TIALOUISE yazıp 855-902-6387'ye göndererek **Yeni Yayın Metni** alın (yalnızca ABD).

**Kindle Unlimited'ta ve Sesli yayında olacak!*

Bir Kardeşin En İyi Arkadaşı Sağ Miyav'a mı ihtiyacınız var?

Bekle Beni için'ye bir göz atmak tıklamaya devam edin, **küçük kasaba, kardeşin en iyi arkadaşı, askeri romantizmim** kahkaha, tatlılık, kızgınlık, şeftali, harika bir Husky (köpek hedefleri!), Dolly Parton, yarışmalar ve çok daha fazlasını içeriyor...

TiaLouise.com/Books adresinden tüm kitaplarım hakkında bilgi edinebilirsiniz. **indirilebilir Okuma Kılavuzu.**

OceanofPDF.com

BENİ BEKLE

TIA LOUISE TARAFINDAN

*Sevgili Taron,
~~Bunu sana uzun zaman önce söylemeliydim.~~*

*Sevgili Taron,
~~Affetmenin bir zaman sınırı var mı?
Eğer varsa, ben ona ulaşamadım.~~*

*Sevgili Taron,
~~Seni hala seviyorum.~~*

Hiç gönderilmemiş bir mektup.
Kahretsin, bitiremedim bile.

Taron Rhodes kardeşimin en iyi arkadaşıydı.
Günah kadar seksiydi.
Ama o bundan daha fazlasıydı.
At kuyruğu çekiyordu, gömleğinizi buzla kaplıyordu, çılglık sizi göle atıyordu.

Güçlü, bronzlaşmış kollar ve kalp durduran, yaramaz bir sırtışın üzerinde mavi-yeşil gözler...

Sıkı ucundan bahsetmiş miydim?

Ona ilk *gerçek* öpücüğümü, kalbimi, her şeyimi verdim.

Onu bekleyeceğimi söyledim.

Hala bekliyorum, çünkü Taron Rhodes hala hayallerimin erkeği ve onun mavi-yeşil gözlerine sahip bir sırrım var.

Noel LaGrange daha on sekiz yaşındayken kalbimi çaldı; beni bir kamyondan aşağı ***itti*** ve bana şehirli dedi.

Kardeşi Sawyer o yaz kaç kez öpüştüğümüzü, ne kadar yakınlaştığımızı bilse canıma okurdu.

Sawyer ve ben orduya katılınca her şey değişti. Onurlu bir şekilde terhis edildik ama ben ona gitmedim.

Bunun yerine şehre geri döndüm... hiçbir paranın, hiçbir ilacın bu yarayı iyileştiremeyeceği yere.

Sadece viski rengi gözleri ve siyah saçları, ince kolları ve tatlı kokusu bana umut veriyor.

Onun kalbini de kendiminkini gibi kırdım ama bunu düzeltmek için geri döneceğim.

Eğer hala bekliyorsa.

(WAIT FOR ME, küçük bir kasabada geçen, kardeşin en iyi arkadaşı, HEA garantili bir askeri aşk romanıdır. Hile yok. Uçurum tehlikesi yok)

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Noel

M Annen ölmek için fazla güzeldi.

En azından herkesin söylediği buydu.

Penelope Jean Harris kasabamızın kurucusunun soyundan geliyordu ve üç mahallenin en güzel kızıydı. Lisede baş majesteydi ve mezuniyet balosu kraliçesi, balo kraliçesi ve diğer tüm kraliçelerdi. Şeftali Prenses, Genç Dixie Şeftali ve Bayan Dixie Gem'di. Babam onu bayan yapmasaydı Louisiana güzeli olacaktı.

On bir yaşımdaydım - sadece külotumla derede oynamak için çok büyük ve dolap ışığı açık olmadan uyumak için çok küçük arasındaki o garip yaş. Dolly Parton'ı, kelebekleri, babamın ağaçlarından şeftali toplayıp yemeyi, göle atlamayı ve küçük kardeşim Leon' tavşanların peşinden koşmayı seviyordum.

Yazın ağaçlar yemyeşildi ve şeftali suyunun tatlı kokusu havayı doldururdu. Kışın ise seyrek, kemikli ellerdi, avuçlarını göğsü doğru uzatırlardı. Dallar, umuda uzanan parmaklar gibiydi.

Annemin ela gözleri bana, kardeşlerime ya da babama her baktığında köşelerinden kırışırdı. Tatlı gülümsemesi sıcak bir güneş ışığıydı.

Üşüdüm.

Uykulu, huysuz ya da "keyifsiz" olduğumda beni kollarına alır ve eski bir hüzünlü şarkı söylerdi. "Türleri" sıraya dizip devirebileceğim ya da masanın üzerinden odanın diğer tarafına tokatlayabileceğim fildişi domino taşları olarak hayal ederdim. İpeksi kahverengi saçlarını bir pelerin gibi etrafıma sarar ve gözlerimi kapatıp nefes alırdım...

Sonra da gitti.

Berrak bir kış akşamı, meyve bahçemizin yanından geçerek tepedeki eski eve doğru uzanan dar, toprak yolda yürüyüşe çıktı. Havada ayaz vardı; şenlik ateşleri yanıyordu. Kamyonu süren adam onun aniden ortaya çıktığını söyledi.

Onu hiç görmedi. O

da onu hiç görmedi.

Altı hafta sonra, ağaçlarda şeftali çiçeklerinin açtığı ve çimenlerin çiğle kaplandığı aynı meyve bahçesinde, tam da onun öldüğü yerde, babam kendi silahıyla canına kıydı.

Sanırım bazen aşk her şeyin daha iyiye gidebileceğini

unutturuyor. Sanırım yolun ilerisindeki virajı görmedi.

Sanırım sadece karanlığın derinliklerine doğru giden düz bir çizgi gördü.

Babam lise futbol takımının yıldızıydı... ama annemin ölümüyle hayat ona yakalayamayacağı bir pas attı.

O kış dünyamız sonsuza dek değişti.

Dolly aşkın bir kelebek gibi yumuşak ve nazık bir iç çekiş olduğunu söylüyor, ama benim gördüğüm kadarıyla aşk daha çok bir kasırga gibi, şok edici, şiddetli ve o kadar güçlü ki ruhunuzu ağzınızdan söküp alabilir...

Koşabileceğinizden daha hızlıdır ve bir evi havaya uçururken diğerini huzur içinde ayakta bırakır.

Aşkın beni hangi götüreceğini bilmiyordum, sessizce mi yoksa bir yük treninin kükremesiyle mi? Bilmem gerekirdi. Onu gördüğüm an fark etmeliydim.

İkisiydi de. Şeftali tüylerinin fırçalanması kadar sessizdi ama içimi kıymıklar halinde bıraktı. Ciğerlerimi burktu ve beni çok yükseğe kaldırdı, ancak kulaklarımı çınlatan ve gözlerimi dolduran bir güçle beni aşağı attı.

Her şey onlar gitmeden önceki yaz, ağabeyimin herkesin bittiğini söylediği bir savaşa gönderilmesinden bir ay önce başladı.

Her şey annemin evinin mutfağında başladı.

WAIT FOR ME (link) alın ve bu kardeşin en iyi arkadaşı, askeri romantizme bugün aşık olun!

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ ve Sesli Kitap olarak (bağlantı).da mevcut

OceanofPDF.com

TIA LOUISE'İN KİTAPLARI

KINDLE UNLIMITED'DA ROMANTİZM

BRADFORD ÇOCUKLARI

The Way We Touch,
2024* *Way We Play*, 2024*
The Way We Score, 2024*
The Way We Run, 2025* *The*
Way We Win, 2025*
(*Sesli kitapta mevcuttur.)

BE STILL SERİSİ

Küçük Bir Lezzet,
2023* *Küçük*
Kıvrım Bir Bir Şans,
2023* , 2023*
Biraz Yaramaz, 2024*
(*Sesli kitapta mevcuttur.)

HAMILTOWN HEAT SERİSİ

Fearless, 2022*
Kirli, 2022*
Sadece Sizin Gözleriniz İçin, 2022
Yasak, 2023*
(*Sesli kitapta mevcuttur.)

RISK ALMA SERİSİ

Bu doğru kadarı*
cilvesi Kaderin*

Sorun*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

AŞK İÇİN SAVAŞ SERİSİ

*Bekle Beni**

Patronum

Benim*

*Burada Benimle**

*Pervasız Öpücük**

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

AŞKA İNAN SERİSİ

Seni Benim

Yapmamı Sağla

*Beni Senin Yap**

Kal*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

GÜNEY SICAKLIĞI SERİSİ

Dokunduğumuzda

Öpüştüğümüzde

TUTULACAK SERİ

One to Hold (#1 - Derek & Melissa)*

Saklanacak Biri (#2 - Patrick & Elaine)*

Korunacak Biri (#3 - Derek & Melissa)*

One to Love (#4 - Kenny & Slayde) *One*

One One to One to Take to Save Leave

#5 - Stuart & Mariska) *to Chase* (#6 -

Derek & Melissa)* (#7 - Marcus &

Amy)* (#8 - Stuart & Mariska) (*Sesli

kitapta mevcuttur.)

KİRLİ OYUNCULAR SERİSİ

PRENS (#1)* *OYUNCU*

(#2)* *KRUPİYE* #3)

HIRSİZ (#4)

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

PARLAK IŞIKLAR SERİSİ

Işıkların Altında (#1)

Yıldızların Altında (#2)

Hit Girl #3)

İŞBİRLİKLERİ

The Last Guy *

The Right Stud

Tangled Up

Kurtar Beni

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

PARANORMAL ROMANLAR

Bir Ölümsüz (vampirler)

Bir Doyumsuz (değiştiriciler)

ÜÇ BEDAVA HİKAYE KAZANIN!

Yeni Yayınlar bültenime kaydolun ve hiçbir indirimi ya da yeni yayınıma kaçırmayın!

Şimdi kaydolun! ([link](#))

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Bu yeni futbol serisini (*anladınız mı?*) başlatmak ***çok eğlenceliydi*** ve ailem, arkadaşlarım ve okuyucularımdan oluşan harika bir ekip bana yardımcı oldu - ***hepinizi çok seviyorum!***

Eşim "Bay TL "ye cesaretlendirmesi, geri bildirimleri ve her yeni maceraya gösterdiği sürekli ilgi için çok teşekkür ediyor ve sevgilerimi sunuyorum.

Şu anda pazarlama konusunda bana yardımcı muhteşem kızım Kat'i ve hikayenin tüm kapağını, tüm karakter çizimlerini ve logosunu yapan, geri dönen illüstratör, inanılmaz kızım Laura'yı ekibe kattığım çok heyecanlıyım. İkinizin benimle birlikte olmasının kalbimi ne kadar doldurduğunu tarif bile edemem!

Alfa okuyucularım Jen DeJong, Renee McCleary ve Leticia Teixeira'ya şarkı önerileriniz, kahkahalarınız ve bayılmalarınız için çok teşekkürler! Hepiniz beni devam ettiriyorsunuz...

İnanılmaz betalarım Maria Black, Corinne Akers, Amy Reiersen, Courtney Anderson, Jennifer Christy, Heather Heaton ve Michelle Mastandrea'ya çok teşekkür ederim. Sizler benim rock yıldızlarımsınız!

Kartal gözlü düzenlemeleriniz için Jaime Ryter'a, harika kapak tasarımları için Lori Jackson ve Wildheart Graphics'e, *mükemmel* görüntü için sevgili Wander'a ve muhteşem ciltsiz kitap içlerimi yapmama yardımcı olan muhteşem Stacy Blake'e teşekkürler!

Sevgili Denizyıldızıma, Deniz kızlarıma ve Veep'lerime aklımı başımda tutup organize olmamı sağladıkları ve sözü yaymama yardımcı oldukları için teşekkür ederim.

BookTok, Instagram, Facebook'taki tüm fenomenlerin ve yazar dostlarımdan sevgi ve desteğini ne kadar takdir ettiğimi kelimelerle ifade edemem! Hepinizi çok seviyorum...

Umarım bu yeni dünyaya, bu ilginç karakterlere ve tüm bu sevgiye bayılırsınız! Size sahip olduğum için çok şanslıyım. Yaptığım şeyi yapmama yardım ettiğiniz için teşekkür ederim.

Aşk, futbol ve baharat,
Tia

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Tia Louise, sahilde ya da sahile yakın yerlerde geçen küçük kasaba, tek ebeveynli, ikinci şans ve askeri aşk romanlarının *USA Today* ve 4 numaralı Amazon çoksatan yazarıdır.

Okuyucuların Seçimi ödülllerinden *USA Today* "Sonsuza Kadar Mutlu" ödülüne, Favori Erotika Yazarı ve "Lady Boner Ödülü" (*lol!*) kazanmaya kadar, hiçbir şey onu diğer Denizkızları (*hayranları*) ile iletişim kurmaktan ve akıllı, şımarık ve *çok seksi* romanlar yaratmaktan daha mutlu edemez.

Eski bir gazeteci ve yerinden edilmiş bir plaj serserisi olan Louise, ödüllü kocası, iki genç-yetişkin dahisi ve bir sakar "büyük kedisi" ile Orta Batı'da yaşıyor.

Haber bültenine **BURADAN** kaydolun ve yeni bir sürümü veya indirimi asla kaçırmayın ve ücretsiz bir öykü koleksiyonu kazanın!

Tüm kitapların **imzalı kopyaları**

<https://geni.us/SignedPBs> adresinde

Tia ile bağlantı kurun:

[Web sitesi](#)

[Instagram](#) (@AuthorTLouise)

[TikTok](#) (@TheTiaLouise) [Pinterest](#)

[Bookbub Yazar Sayfası](#)

[Amazon Yazar Sayfası](#)

[Goodreads](#)

[Snapchat](#)

**** Facebook'ta mı? ****

Denizkızı olun! *"Tia's Books, Babes & Mermaids"* (bağlantı) *Tia'nın* !adresinde **Okuyucu Grubuna** katılın

www.AuthorTiaLouise.com

allnighreads@gmail.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

